



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>





fol.
387.2
Scho R65





302205596W

203

E. XIII d
C. 111

21
76

CHRISTIANI SCHOLTZ,

BEROLIN. MARCHICI, AULÆ REGIÆ BORUSSICÆ
A CONCIONIBUS SACRIS, ET ECCLESIAE REFORMATÆ
CATHEDRALIS BEROLINENSIS PASTORIS;

GRAMMATICA

ÆGYPTIACA

UTRIUSQUE DIALECTI:

QUAM

BREVIAVIT, ILLUSTRAVIT, EDIDIT,

CAROLUS GODOFREDUS WOIDE, S.A.S.

OXONI:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCC LXXVIII.



HONORATISSIMO DOMINO,
FREDERICO, DOMINO NORTH,
ILLUSTRISSIMO UNIVERSITATIS OXONIENSIS
CANCELLARIO,

&c. &c. &c.

CELEBERRIMÆ ACADEMIÆ OXONIENSI,
ET SPECIATIM PRÆLI PUBLICI
CURATORIBUS DIGNISSIMIS,

H O C O P U S,
EORUM JUSSU INCHOATUM,
BENEVOLENTIA PROMOTUM,
EX ACADEMIÆ MANUSCRIPTIS ADAUCTUM,
ACADEMIÆ MUNIFICENTIA ET SUMPTIBUS
EDITUM,

IN GRATI ANIMI TESTIMONIUM
DAT DICAT DEDICAT,

CAROLUS GODOFREDUS WOIDE.

P R Æ F A T I O

L. S.

INCREDIBILI diligentia Grammaticam utriusque Dialecti Ægyptiacam XXVIII abhinc annis concinnavit, Vir plurimum Reverendus, Christianus SCHOLTZ, qui mihi tunc etiam prima Linguae Ægyptiacae fundamenta per literas amicissime tradidit. Nulla id temporis affulgebat spes, fore, ut Lexicon LA CROZII Ægyptiacum ederetur. Hinc Doctissimus hujus Grammaticae Auctor, singulis vocibus Copticis et Sahidicis in ea allegatis, locum MSti, ubi eae reperiuntur adjecerat; pluribusque regulas propositas confirmaverat exemplis. Hæc, et reliqua quæ præstitit, ipse Vir eruditissimus in præfatione huic operi præmissa hisce verbis exponit:

“ Codices MSS. Bibliothecæ Regiæ Berolinensis Copticos,
“ partim vetustos, partim admodum curate exaratos, maxima qua
“ potui diligentia, diu consului, utpote sine quibus Codicibus
“ MSS. nemo teste Cel. La Crozio (Tom. III. p. 74. Thes.
“ Epist. La Croz.) solidam cognitionem Linguae Ægyptiacæ ac-
“ quirere potest. Imo nec minima hujus linguae punctula, va-
“ riationesque Vocalium et Literarum, neglexi. Regulas Linguae
“ Copticæ formavi, partim ex accuratissima inter explicandum
“ textum Copticum facta collatione Versionis Ægyptiacæ S. Scrip-
“ turæ cum Græco Textu N. T. et Græca Versione τῶν ὁ respectu
“ V. T. utpote quos Versio Coptica κατὰ πόδα sequuta est; par-
“ tim ex notatis in Schedis a Celeberrimo La Crozio, et Theo-
“ doro Petræo, Holsato; nec non ex iis, quæ ad quæsitâ per
“ Epistolas Celeber. Paulus Ernestus Jablonki aliquoties ad me
“ rescripsit.

“ rescripsit. In tradendis hujus linguæ fundamentis hanc me-
 “ thodum elegi, qua totum opus Grammatices in partem Ety-
 “ mologicam et Syntacticam commode dispesci potest. In priori
 “ parte maximum mihi negotium faceffit mutatio Vocalium apud
 “ Coptos, ob accedens vocis incrementum, et ob tonum. Re-
 “ gulam quamlibet quatuor, tribus, vel saltem duobus exemplis
 “ Biblicis, vel aliquando etiam ex Ægyptiacis Liturgiis Ecclesiæ
 “ Copticæ depromptis, confirmavi, adductis eorum locis; id quod
 “ in editis hætenus Grammaticis Copticis maxime desideratum
 “ fuit.

“ Parti Etymologicæ in fine adjunxi Caput de Dialecto Sahi-
 “ dica, seu Thebaidica, i. e. Superioris Ægypti; et de illa tan-
 “ tum præcipua, quæque ea præ communi priva habet, notavi, &c.

Sed Opus hoc difficile, et plurium annorum, in majorem excre-
 verat molem, adeo ut duo Volumina in forma 4ta complectere-
 tur. Hoc ut commodo Lectorum Emtorumque brevius face-
 rem, voluerunt celeberrimi Typographiæ Universitatis Oxoniensis
 Curatores, quorum liberalitate et propensissima erga Literas S.
 voluntate nunc prodit in lucem. Eum in finem alia omittenda,
 alia brevius erant dicenda. Quæ e Lexico Ægyptiaco typis vul-
 gato addisci, aut e Grammaticis aliarum linguarum supponi,
 possunt; vel quæ bis dicta erant; ea hic omnino præterii. In
 exemplis, quæ sæpius recurrunt, unicum tantum; in rebus au-
 tem, de quibus dubitari posset, plura retinui; imo interdum
 etiam quædam adjeci.

Duplex autem est linguæ Ægyptiacæ Dialectus: Inferioris Æ-
 gypti, quæ Coptica plerumque appellatur, sed potius Memphiti-
 ca appellanda est; et Superioris Ægypti, quæ Dialectus Sahidica,
 vel Thebaidica, sive Thebennitica, vocatur. Utramque tractat
 hæcce Grammatica. *Pars Etymologica*, decem complectebatur
 Capita. *Primum Caput*, de Literis, in duas divisi partes; quarum
 prima de Literis, altera de punctis et signis agit. In posteriore,
 dissertationem longiorem de puncto superno paucis, et maxime ne-
 cessariis, regulis comprehendendi. Diu deliberavi, num punctum su-
 perius, quod Vocalibus imponitur, retinendum, an potius omit-
 tendum sit, cum in Codicibus antiquis MSS. non adhibeatur;
 (Gramm.

(Gramm. Ægypt. §. 7.) et in recentioribus sæpius vel adfit, vel desit; ita ut eadem vocalis ejusdem vocis modo cum puncto superscripto, modo sine eo, appareat. Retinui id tamen, ubi illud plerumque adscriptum reperii. Quoad formam etiam hujus puncti superni, suspensus hærebam. Sahidici Codices MSS. solent longiorem vel breviorẽ lineolam [— -], et Coptici punctum [.], vel accentum gravem [`] adhibere. Et hanc ego methodum in primis Grammaticis plagulis secutus sum. Sed cum hæc diversitas Typothetæ laborem facesseret; [et *lineola* illa *superior* facile cum *abbreviationis linea*, quæ vocibus contractis, e. g. ἰῆ, ἰηκοῦς, ὠῆ, ὠεος, imponitur, posset confundi: in sequentibus Grammaticæ paginis, tum super Voces Copticas, tum etiam super Sahidicas, loco puncti aut lineæ superioris, accentum gravem posui; quod jam a Wilkinsio in N. T. et Pentateucho factum est, et aliquoties etiam in Codice MS. Askewano admissum esse video.

Secundum Caput, de Syllaba, et tertium de Accentu, omisi, quod ea vel ex arbitrio nostro, vel e pronuntiatione Coptitarum hodierna, unice penderent.

Quartum Caput, de Nomine, in septem distinxī capitula, quæ Derivativa, Articulos, Genera, Pluralia, Casus, Comparisonem, et Numeralia pertractant.

Caput Quintum, de particulis, in tres divisi partes, quæ Pronomina; (Infixa atque Suffixa;) et Adverbia, Præpositiones, Conjunctiones, et Interjectiones exponunt. Catalogum Pronominum personalium contraxi, et in catalogo Particularum Ægyptiacarum, Adverbia, Præpositiones, Conjunctiones, et Interjectiones tantummodo retinui, omissis Præformantibus Verborum, et vocibus Græcis.

Caput Sextum, quod mihi est decimum tertium, Verbum attingit; atque eo capite omnia, quæ de Verbis observanda sunt, complexus sum.

Caput Septimum verba imperfecta longius prosequebatur: sed hæc ego ad exiguum reducta numerum præcedenti inserui capiti, et fere omnia e doctrina verborum abundantium explicavi.

Caput Octavum, de Verborum mutatione differens, capite superiori undecimo, quod verborum affixa tractat, comprehendī;

et ea, quæ conjunctiones Verbo præmittendas spectant, præcedenti capite de Verbo annotavi.

Caput Nonum Figuras Etymologicas explicabat; sed ita prioribus capitibus necessarias intexui regulas, ut integrum hoc caput nunc possit deesse.

Caput Decimum Dialectum Sahidicam explanabat. Hoc ego integrum diffinxi, multum adauxi, et singulis præcedentibus Capitibus regulas, et exempla Sahidica addidi, ut sic convenientia ac differentia Dialectorum pateret; et quæ vel Dialectus Inferioris Ægypti, vel Superioris, prava haberet, uno adspectu posset animadverti. Hoc licet valde esset laboriosum; attamen et brevius, et lectoribus minime injucundum fore existimo. Adjecerat Reverendus Scholtz huic capiti catalogum differentiarum, quæ inter Vocales et Consonantes duarum Ægypti Dialectorum deprehenditur, qui insigniter adaugeri potest. Sed commodius hæc comparatio instituetur, ubi in Lexico Sahidico, brevi typis vulgando, singulis Vocibus Sahidicis Vox Coptica adjicietur.

Syntactica Pars Grammatices XVIII capita continebat, quæ ego XIII capitulis complexus sum. Aderant tantummodo exempla Dialecti Inferioris Ægypti, quibus ego etiam exempla Dialecti Superioris Ægypti ubique addidi, et tandem Operi huic indices novos adjeci.

In perficiendo eo usus sum Pentateucho, et N. T. Coptico a Wilkinsio typis edito, et variis Codicibus MSS. typis nondum exscriptis.

E Codice MS. in Bibliotheca St. Germanensi Parisiis adservato, qui est inter Orientales LI^m, et Officium Hebdomadis Sanctæ inscribitur; quædam loca Jesaiæ, Jeremiæ, Jobi, Proverbiorum, Syracidis et Sapientiæ Salomonis, hic allegata reperies.

E Bibliotheca Regia Parisiensi habui integram Ezechielis Prophetiam, et ex eadem Bibliotheca Daniele cum Prophetis minoribus.

E Bibliotheca Regia Berolinensi Apographum Psalterii nactus sum, manu Venerandi Scholtzii accurate descriptum.

E Bibliothecæ Bodleianæ Psalterio, quod est inter Huntingtonianos MSS. Codex CI^m, descripsi quædam Cantica S. Scripturæ,

turæ, quæ calci Psalmodia adscribi solent; atque ex iis etiam interdum exempla produxi. Sed a Liturgiis et Libris Ecclesiasticis, e. g. Psalmodia, Theotokia &c. omnino abstinui, quia eos recentiores versione Ægyptiaca Bibliorum esse judico; et præterea, paginæ meorum Apographorum a paginis Originalium, in variis Bibliothecis asservatorum, differunt.

In Dialecto Superioris Ægypti usus sum Actis Apostolorum Sahidicis MSS. qui Codex est inter MSS. Huntingtonianos CCCXCIV^{um}; atque cum hoc Originali contuli Apographum, quod in usum La Crozii Waffius olim descripserat, (Thesaur. Epist. La Crozian: T. I. pag. 203, 204, 360. T. III. p. 188.) Waffique errores inde correxi. Ex eodem MS. larga ex Epistola secunda Petri fragmenta, tres Epistolas Johannis, et integram fere Epistolam Judæ, descripsi.

Ex eadem Bibliotheca Bodleiana descripsi Codices MSS. inter Huntingtonianos III^{um}, IV^{um}, V^{um}; qui loca S. Scripturæ V. et N. T. in Ecclesiis prælegi solita, continent.

Interdum etiam e MSto inter Huntingtonianos CCCXCIII^{um}, qui de mysteriis Literarum Græcarum inscribitur, exempla desumpsi.

Usus sum præterea Codice MS. præstantissimo Doctissimi et mihi semper carissimi, Antonii Askew, M. D. et S. R. ac Collegii Medici Socii, præmatura morte orbi erudito erepti, qui Codex *Fidelis Sapientia* inscribitur. Ac tandem Codicem MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, qui est inter Copticos XLIV^{um}, adhibui. Hic Codices hos MSS^{um}, qui non sine multo labore et temporis dispendio, describi, conferri, perlegi, et ad illustrandam Grammaticam adhiberi potuerunt, nominasse sufficiat; cum descriptio eorumdem Supplemento Lexici Coptici, et Lexico Sahidico, typis vulgando, destinata sit.

In brevianda autem hacce Grammatica usus sum ea Libertate, quam et a Celeberrima Oxoniensium Universitate, et a Doctissimo hujus Operis Auctore, impetravi, ut ea quæ maxime essent necessaria, et exemplis obviis comprobarentur, tantummodo retinerem; quæ cum exemplis in MSS. repertis non omni ex parte convenirent, vel limitarem, vel omitterem; et quæ in lectione MSSrum.

MSS^{um} a nemine adhuc examinatorum notatu digna occurrerent, loco suo insererem. Nihil temere mutavi; et si de quibusdam subdubitem, quorum contrarium nondum certo constaret, ea ita, uti illa repereram, reliqui: e. g. §. 10. n. 3. de puncto superno Spiritum asperum denotante; §. 5, 6. de antiquo numero et ordine literarum Ægyptiacarum, qua de re in Dissertatiuncula de Lingua Ægyptiaca sententiam meam declaravi; et §. 90, 94. pag. 83 et 90. de q et c, præformantibus Præteriti, quæ ego præsentis folii mallem vindicare.

Petræus et La Crozius pauca, Jablonskius plura, Grammaticam Ægyptiacam spectantia, annotaverat, quæ Venerandus Scholtzius magna accuratione a suis distinxerat. Hæc ego brevitatis gratia semper observare non potui: et si vel de meis quædam adjicerem, vel a Viris his Doctissimis opinione differrem; nullam hujus rei intuli mentionem. e. g. La Crozius (Thes. Epist. T. III. p. 173.) existimat, articulum ϕ semper adhiberi, si vox a Syllaba α exordietur: et Jablonskius in notis MSSis ad Blumbergii Grammaticam Copticam, α ante pluralia adhiberi posse negat. Ego exempla contrarium probantia §. 18, 33, 34. adduxi, suppresso horum Virorum nomine, suppressaque eorum sententia. Non enim Virorum, quos veneror, et a quibus me plurimum didicisse lubens confiteor, censorem agere, eorumve meritis quidpiam derogare; sed verum investigare, et inventis, si fieri posset, quædam addere volui. Vale. Londini Calendis Julii Anni 1777.

PARS PRIMA GRAMMATICÆ ÆGYPTIACÆ.

CAPUT I. DE LITERIS.

§. 1. Ægyptii habent XXXII Literas, quas sequens
TABULA exhibet.

Figura.	Nomen:	Potestas:	Numerus.	Pronuntiatio hodierna.
Α	Alpha	αλφ	α	1 α
Β	Vida	βητ	β	2 { uti U, V, W, in ter duas Vocales.
Γ	Gamma	γ	3	
Δ	Dalda	{ δελτ vel δελλ	δ	4
Ε	Ei	ει	ε	5 uti, α
Ϛ	So	ς	6	
Ζ	Zida	ζητ	ζ	7
Η	Hida	ηητ	η	8 { uti α ante consonant. Uti i ante vocalem: ηι uti ai; ηοτ uti αυ
Α				Θ Thita

Figura.	Nomen.		Potestas.	Numerus.	Pronuntiatio hodierna.
Θ	Thita	ΘΗΤΑ	θ	9	uti τ
Ι	Jauda	ΙΩΤΑ	ι	10	uti <i>j</i> ante η; ΙΗΟΥ, <i>jan</i>
Κ	Kabba	ΚΑΒΒΑ	κ	20	uti κε ante η
Λ	Lauda	ΛΑΤΛΑ	λ	30	uti <i>l</i>
Μ	Mi	ΜΕ	μ	40	uti <i>m</i>
Ν	Ni	ΝΕ	ν	50	uti <i>n</i>
Ξ	Exi	ΞΙ	ξ	60	
Ο	O	ΟΥ	ο	70	uti <i>u</i>
Π	Bi	ΠΙ	π	80	uti <i>bi</i>
Ρ	R	ΡΩ	ρ	100	uti <i>r</i>
Σ	Sima	{ ΣΤΑΤΑΤΑ vel ΣΙΤΑΤΑ	σ	200	uti <i>s</i> , uti <i>is</i> post τ
Τ	Dau	ΤΑΤ	τ	300	uti <i>d</i>
Υ	He	ΥΕ vel ΥΥ	υ	400	{ in initio uti <i>b</i> ; in medio uti <i>f</i> ; cum puncto Su- perno uti <i>ib</i> vel <i>eb</i>
Φ	Phi	ΦΙ	φ	500	
Χ	Chi	ΧΙ	χ	600	{ uti <i>sch</i> Germanorum, vel <i>sh</i> Anglorum
Ω	Au	Ω	ω	800	{ uti <i>o</i> longum ante voca- lem, uti <i>u</i> ante consonant.
Ϙ	Schei	ϘΕΙ	Ϙ Heb.	900	uti <i>isch</i> German. vel <i>ish</i> Anglor.
ϙ	Phei	ϙΕΙ	f	90	uti <i>f</i> , et cum puncto superno <i>if</i>
Ϛ	Chei	ϚΕΙ	kch	uti Arabicum Ϛ;	uti Germanorum <i>ch</i>
ϛ	Hori	ϛΟΡΙ	h	uti <i>b</i>	
Ϝ	Genga	ϜΑΓΓΙΑ	{ Ϛ Arabicum, vel <i>g</i> Gallo- rum in <i>Gigue</i> : vel <i>Gj</i> ; vel uti <i>ib</i> blæsum Anglorum.		Ante Ϙ uti <i>is</i> ; ante vocalem uti <i>j</i> , Jota.
ϝ	Skima	ϝΙΑ	σ	uti Danorum <i>sk</i> .	{ Uti Germanorum <i>sch</i> , vel Anglorum <i>sh</i> .
Ϟ	Dei	ϞΕΙ	ti		uti <i>di</i>
ϟ	Ebfi	ϟΙ	↓	700	uti <i>bs</i>

§. 2. Nomina Literarum Ægyptiacarum, quæ etiam in Alphabeto Græco occurrunt, et hic Characterè Coptico exprimuntur, desumpta sunt e Codice MSS. Bibliothecæ Bodleianæ, n. 393. e Huntingthsonianis, qui de Mysteriis literarum Græcarum tractat.

§. 3. De pronuntiatione hodierna Literarum Copticarum vide M. Theodorum Petræum in Psalmo primo Davidis Coptice, Arabice et Latine, in dimidia plagula 1659, Londini, typis * vulgato, cui pronuntiationem Coptitarum hodiernam literis Latinis hoc pacto subiecit :

* Thomæ
Roycroft.

P S A L. I.

1. $\omega\omicron\tau\pi\iota\alpha\tau\gamma$ $\lambda\epsilon\pi\iota\rho\omega\epsilon\iota$ $\epsilon\tau\epsilon$ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\gamma\gamma\epsilon$ $\zeta\epsilon\pi$ $\pi\epsilon\omicron\sigma\tau\eta\iota$ [chni
ouniádf ambirómi áda ambáßscha chán ibsóßchni vel ebsuf-
 $\eta\tau\epsilon\pi\iota\lambda\epsilon\sigma\epsilon\beta\eta\kappa$ $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\gamma\delta\omicron\gamma\iota$ $\epsilon\pi\alpha\tau\gamma$ $\gamma\iota\phi\epsilon\lambda\omega\iota\tau$ $\eta\tau\epsilon\pi\iota$ -
andáni asawás úda ambáßóhi arádf hiibmoít andáni-
 $\pi\epsilon\gamma\epsilon\rho\pi\omicron\beta\iota$ $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\gamma\gamma\epsilon\lambda\epsilon\iota$ $\gamma\iota\tau\kappa\alpha\theta\epsilon\tau\pi\alpha$ $\eta\tau\epsilon\pi\iota\lambda\omicron\iota\mu\omicron\varsigma$.
rafarnówi úda ambáßhámsi hidkátadra andánilóimos.
2. $\alpha\lambda\lambda\alpha$ $\epsilon\pi\epsilon$ $\pi\epsilon\gamma\omicron\sigma\tau\omega\gamma$ $\gamma\omicron\pi$ $\zeta\epsilon\pi$ $\phi\epsilon\pi\omicron\mu\omicron\varsigma$ $\lambda\epsilon\pi\omicron\tau$
állá ara bàfuòðch íchob chán ibnòmòs amibßcheús
 $\epsilon\gamma\epsilon\epsilon\rho$ $\mu\epsilon\lambda\epsilon\tau\alpha\pi$ $\zeta\epsilon\pi$ $\pi\epsilon\gamma\pi\omicron\mu\omicron\varsigma$ $\lambda\epsilon\pi\iota\epsilon\gamma\omicron\omicron\sigma$ $\pi\epsilon\mu$ $\pi\iota\epsilon$ -
afàar maladàn chan bafnómòs ambiahúü nam bia-
3. $\chi\omega\rho\gamma$ $\omicron\gamma\omicron\gamma$ $\epsilon\gamma\epsilon\epsilon\rho$ $\lambda\epsilon\phi\eta\tau$ $\lambda\epsilon\pi\iota\gamma\gamma\eta\eta$ $\epsilon\tau\pi\eta\tau$ $\zeta\alpha\tau\epsilon\pi$ $\pi\iota\gamma\omicron\iota$
jorh. uòh afàar amibrádi amibíßhíchàn adrád chadàn aísot
 $\lambda\epsilon\mu\omega\omicron\tau$ $\phi\eta\epsilon\tau\pi\alpha\tau$ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\gamma\omicron\tau\tau\alpha\gamma$ $\zeta\epsilon\pi$ $\pi\epsilon\kappa\omicron\tau$ $\eta\tau\eta\iota\gamma$
ammdù biadnádi ambafudáf • chán ibíáu andáif
 $\omicron\gamma\omicron\gamma$ $\omicron\tau\chi\omega\beta\iota$ $\eta\tau\alpha\gamma$ $\eta\pi\epsilon\epsilon\gamma\omicron\gamma\epsilon\rho$ $\gamma\omega\beta$ $\pi\iota\beta\epsilon\pi$ $\epsilon\gamma\alpha\gamma\alpha\iota\tau\omicron\tau$
uòh ujóúvi andáf annasfurfár húb niwán aschafáidu
4. $\gamma\alpha\gamma\tau\mu\epsilon\alpha\tau$ $\eta\zeta\eta\tau\omicron\tau$. $\pi\alpha\iota\rho\eta\tau$ $\alpha\pi$ $\pi\iota\lambda\epsilon\sigma\epsilon\beta\eta\kappa$ $\pi\alpha\iota\rho\eta\tau$
schafdimádi anchádu. báirádi an niasawás báiradi
 $\alpha\pi$ $\alpha\lambda\lambda\alpha$ $\lambda\epsilon\phi\eta\tau$ $\lambda\epsilon\pi\iota\rho\eta\iota$ $\epsilon\gamma\mu\epsilon$ $\pi\epsilon\kappa\omicron\tau$ $\pi\epsilon\gamma\gamma$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$
an. álla amibrádi ambiráíßi áschara ibtáu nahf adùl
5. $\gamma\iota\chi\epsilon\pi$ $\pi\gamma\omicron$ $\lambda\epsilon\pi\kappa\alpha\gamma\iota$ $\epsilon\theta\beta\epsilon$ $\phi\alpha\iota$ $\eta\pi\epsilon\pi\iota\lambda\epsilon\sigma\epsilon\beta\eta\kappa$ $\tau\omega\omicron\tau\pi\omicron\tau$
hisjàn ibhù amibkáhi. atwa báí annàniafawás dóunu
 $\zeta\epsilon\pi$ $\tau\kappa\iota\kappa\iota\varsigma$ $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\pi\iota\pi\epsilon\gamma\epsilon\rho\pi\omicron\beta\iota$ $\zeta\epsilon\pi$ $\pi\epsilon\omicron\sigma\tau\eta\iota$ $\eta\tau\epsilon\pi\iota$ -
chan dikrisís : úda nirasarnúwi chán ibsufßchni andani-
6. $\epsilon\mu\epsilon\eta\iota$ $\chi\epsilon$ $\pi\omicron\tau$ $\epsilon\omega\omicron\tau\pi$ $\lambda\epsilon\phi\epsilon\lambda\omega\iota\tau$ $\eta\tau\epsilon$ $\pi\iota\epsilon\mu\epsilon\eta\iota$ $\omicron\gamma\omicron\gamma$
itmái. sjá ibßcheús soün amibmoid anda niitmái uoh
 $\phi\epsilon\mu\omega\iota\tau$ $\eta\tau\epsilon$ $\pi\iota\lambda\epsilon\sigma\epsilon\beta\eta\kappa$ $\epsilon\pi\alpha\tau\alpha\kappa\omicron$.
ibmóid anda niasawás ifnádakù.

Ludolphus etiam in Hist. Æthiop. p. 563, et in Gram. Æthiop. p. 183, pronuntiationem Orationis Dominicæ hodiernam Coptorum literis latinis expressit.

§. 4. Ordo hic Literarum Copticarum reperitur in Grammaticis Copticis ab Athanasio Kircherō in *Lingua Ægyptiaca restituta* editis, et convenit cum Alphabeto, quod MS^o Bibliothecæ Regiæ Berolinensis annexum est; nisi quod hic Ψ ponatur inter χ et ω . Idem ordo observatur in Precibus Copticis MSS in 12^{to}, ubi singulæ Paragraphi ab alia Alphabeti litera inchoant. In multis precibus invenitur tantum Alphabetum Græcorum, in quo Ψ inter χ et ω ponitur; in quibusdam tamen precibus septem reliquæ literæ, Ægyptiis propriæ, hoc ordine sequuntur: ω , φ , δ , ψ , α , σ , \dagger .

§. 5. Ex potestate numerica Literarum colligere licet, ordinem earum hunc fuisse:

α , β , γ , δ , ϵ , ζ , η , θ , ι , κ , λ , μ , ν , ξ , \omicron , π , φ , ρ ,
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100,
 ς , τ , υ , ϕ , χ , ψ , ω , ψ , δ , ϵ , α , σ , \dagger .
200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900.

§. 6. Alphabetum Vetus Ægyptiorum XXV Literas complectebatur. [Vide Plutarch. *De Isid. et Osir.* p. 374.] γ , α , ζ , ξ , ψ , ϵ , \dagger , sunt septem literæ in hodierno Alphabeto Coptorum, quibus demtis remanent 25 antiquæ. *La Croze* et *Jablonski*.

§. 7. Forma, ordo, et potestas literarum Dialecti Inferioris Ægypti, quam Copticam appellamus, conveniunt cum literis Dialecti Sahidicæ, seu Superioris Ægypti; nisi quod Dialectus Sahidica literam δ plane respuat. In MSS Codicibus, quos nunc habemus, literæ Copticæ sunt rotundiores literis Sahidicis.

§. 8. De literis, earumque pronuntiatione in specie notandum:

α , pronuntiatur, uti *a*. e.g. $\alpha\alpha\alpha\alpha$, $\alpha\beta\alpha\alpha\alpha$.

β , uti *b*, in *Roec*, *βωζ*, Mat. i. 5. Item fere, uti *v* vel *f*, Gen. x. 2. $\iota\omega\beta\alpha\pi$, *Ιωβαν*, Act. ii. 25. $\alpha\alpha\tau\iota\alpha$, *Δαβιδ*. Hinc Joel. i. 4. ii. 25. Nahum. ii. 15. $\varphi\rho\sigma\tau\chi\sigma\sigma$, *βουχθ*, male scribitur, pro $\beta\rho\sigma\tau\chi\sigma\sigma$, quod exstat Nahum. ii. 16: et in MS. Codice Sahidico, n. 3. e Huntingthsonianis $\alpha\varphi\alpha\epsilon\alpha\alpha$ aliquoties vitiose occurrit, pro $\alpha\beta\alpha\epsilon\alpha\alpha$.

Cum π permutatur, Ps. xlv. 1. $\psi\epsilon\beta\psi\omega\beta$, et v. 5. $\psi\epsilon\pi\psi\omega\pi$.
 γ , non

Ϛ, non adhiberi in Dialecto Coptica nisi in vocibus peregrinis notavit Jablonski, Dissert. VII. de Terra Gosen. Et La Crozius in Lexico observavit Ϛ tantum scribi in voce ⲁϚω, seu ⲁκω, pernicies, et in voce ϚⲁλλοϚ, vespertilio, Lev. xi. 19. (ubi vero Wilkinsii editio habet χⲁλλοϚ. et MS. Oxon. Hunt. 33. ϚⲁλλοϚ, et Deut. xiv. 18. uterque χελλοχ.)

Coptice loco κ scribitur Ezech. xxv. 16. ⲡϣⲱⲙⲉⲓ ⲡϣϣⲏⲧⲏ, κϣⲏⲙⲉⲓ, viros Cretæ. Joel. ii. 26. κⲁⲙⲙⲏ, ϣⲧⲁⲙⲙⲏ. Nahum. iii. 4. ⲙⲓⲫⲁⲣⲙⲉⲁⲧⲟϥ, φάρμακoi. &c.

Sahidice pro κ in medio et fine vocis sæpius, in initio autem non nisi in vocibus peregrinis adhibetur, e. g. ⲁⲡⲕ et ⲁⲡⲧ, ego; ⲡⲧϣⲓ et ⲡⲕϣⲓ, fer.

ⲁ, in utraque Dialecto in vocibus peregrinis tantum admittitur, et est litera priscis Ægyptiis prorsus inusitata. [Jablonski in Panth. Ægypt. P. I. L. II. c. 7. p. 274.] ϣ, ejus loco adhibuerunt, e. g. Apocal. xxi. 14. pro χⲁλκⲓδⲏ est χⲁϣⲕⲉⲧⲟⲡ.

ε, videntur paulo obscurius pronuntiasse, ita ut ad sonum ϣ α accederet. Certe Græci sæpenumero, quando voces Ægyptiacas adferunt, et explicant, ε Ægyptiorum in α mutant, quod plurimis exemplis probari potest. Jablonski.

Hinc εⲉⲉⲁⲣⲧⲓⲁϥ pro ⲁⲙⲁϣⲏⲁⲓ, κε pro καi passim in Liturgiis; et Gen. xvi. ϣⲁⲉⲉⲁϥⲥⲏ pro ϣⲁⲙⲓⲟⲩ scribitur. In Codice St. Germanensi Danielis MS. ⲁⲡⲉⲉ, pro εⲡⲉⲉ, sæpius, sed male ponitur, quæ Sphalmata e pronuntiatione hodierna Coptitarum orta sunt.

Loco α scribitur Matth. i. 5. 'Ιⲱⲱⲓ, iecce: sic pro αⲓδⲏ passim εⲱⲡ. Loco ο occurrit Matth. i. 5. βⲱⲗ, βοε. Epsilon ei vocabatur apud veteres Græcos [Plutarchus αⲓ τῷ α:] ei etiam vocatur in Myst. Literar. Græcarum Sahidico, MS. Oxonienfi.

ϥ, esse tantum notam numericam, et in scribendo semper ϥⲧ adhiberi observavit Jablonski. Obtinet hoc in utraque Dialecto. In Precibus Copticis MStis in 12mo, ubi singulæ paragraphi a singulis Alphabeti Literis incipiunt, ϥ frequentissime occurrit, et semper numerum *sex*, nunquam autem literam denotat.

ζ, tantum in vocibus peregrinis occurrit, e. g. ζⲁⲣⲁ, οζⲓⲁϥ, ζορⲟⲩⲁⲩⲉⲗ, &c. Alias est nota numerica, et in Precibus Copticis MSS. jam citatis semper *septem* designat. Apocal. xxi. 20. ⲧⲟⲡⲁⲧⲓⲟⲡ pro ⲧⲟⲡⲁⲩⲱⲩ exstat.

η, in

κ, in vetusto Græcorum Alphabeto cum adspiratione pronuntiabatur, uti Athenæus in Deipnosophist. L. 9. c. 12. testatur. In Mysterio Lit. Græc. Sahidico MSS. etiam ζΗΤΑ appellatur. Matth. i. 5. ρΗΧΔΒ pro ρηχδς reperitur.

ϑ, ut ϑ, in ϑαλαρα, ποτε. Matth. i. 3, 5. Rarissime in Dialecto Sahidica occurrit, quæ ejus loco τ adhibet. Admittitur tamen sæpius in hacce Dialecto uti compendium scribendi pro τϑ, e. g. ϑε modus, cum articulo fæminino est τϑε hic modus, et per compendium scribendi ϑε.

ι, ut ι, in δατια, δαδδ, ιαακ. Matth. i. 2. uti jota in iecce. Matth. i. 5. et †ιοτδεα.

Scribunt etiam πιταρειον pro ταμίον. Matth. xxiv. 26. ετιη pro ατιη. Pf. ii. 8. χρια pro χρία. Marc. xi. 3. διηπον pro δειπον. Ibid. xii. 39. Et mira est apud scribas Coptitarum inter ι, ε, η, τ, et ει, in vocibus Græcis confusio.

κ, uti κ, in ιαακ. Interdum pro τ ponitur. Historia Beli Babyl. 2. δατιακης pro Αstyages. Hof. x. 4. ηοτακροσεν, ἡγεσι. Jer. viii. 19. οτκλτητον, γλυττιν. Sahidice sæpissime cum τ permutatur, vide τ. Coptice etiam cum χ permutatur, e. g. κηαηατ et χηαηατ, videbis.

λ, uti λ, e. g. αλααων. Matth. i. 5.

αα, uti μ, e. g. αβρααα. Matth. i. 5.

η, uti ν, e. g. ααηαααδ. Matth. i. 4. Gen. x. 6. Μεσση, πεστρεα, scribitur (nisi sit Sphalma.)

ζ, in vocibus peregrinis, e. g. αρφαζαα. Luc. iii. 36. raro in vocibus Ægyptiacis adhibetur. Coptice tamen θουζ et θουκς, λιζ et λοζ, et Sahidice λουζ et ζουρ per ζ scriptum reperitur. In Precibus Copticis MSS. sæpe citatis, si Paragraphus a ζ incipere debeat, adhibetur κς, e. g. κωουη νοτι, et καααρωουτ benedictus tu es, scribuntur ζωουη et ζαααρωουτ, ut ordo Alphabeti fervetur. Sic Grammaticus antiquus, fol. 155. MSti Paris. 44. in Bibl. Regia, ζολααλ pro κολααλ scribi annotat.

ϑ, uti ϑ, αολααων. Matth. i. 7. Osiris secundum Hellenium apud Plutarchum in libro de Iside et Osiride a Sacerdotibus pronuntiabatur,

tur, ut $\pi\epsilon\iota\pi\iota\epsilon$. Jablonski Diff. VII. de Terra Gosen, p. 80. Apud Eusebium in Præpar. Evang. idem numen dicitur $\iota\sigma\iota\epsilon\iota\varsigma$.

π , uti π , in $\pi\alpha\tau\lambda\omicron\varsigma$. Rom. i. 1. Coptice π et ϕ permutari possunt, quod fit in articulo $\pi\iota$ et ϕ .

ρ , uti ρ , in $\phi\alpha\rho\epsilon\varsigma$. Matth. i. 3. Interdum pro λ ponitur, e. g. Apoc. xxi. 19. $\chi\alpha\rho\kappa\epsilon\tau\omicron\pi$ pro $\chi\alpha\lambda\kappa\epsilon\lambda\omega\pi$.

ς , uti ς , e. g. $\iota\varsigma\alpha\alpha\kappa$. Matth. i. 2. Interdum ut ζ . Matth. i. 5. $\beta\omicron\epsilon\varsigma$, $\beta\omicron\beta\zeta$, $\varsigma\epsilon\rho\omicron\tau\chi$, $\zeta\alpha\beta\chi$. Luc. iii. 35. Petrus vult pronuntiatum fuisse, uti f Gallorum in voce *garçon*.

τ , uti τ , in $\iota\omega\varsigma\alpha\phi\alpha\tau$, $\iota\omega\sigma\phi\alpha\tau$. Matth. i. 8: uti δ . Lit. Bas. §. 295. $\alpha\beta\beta\alpha\tau\alpha\pi\iota\epsilon\lambda$ pro $\alpha\alpha\pi\iota\epsilon\lambda$. Jcf. lv. 12. $\pi\omicron\tau\kappa\lambda\alpha\tau\omicron\varsigma$, $\kappa\lambda\acute{\alpha}\delta\iota\varsigma$. Jerem. viii. 21. $\tau\alpha\lambda\alpha\alpha\tau$, $\gamma\alpha\lambda\alpha\delta\delta$.

υ , uti υ , in $\beta\alpha\beta\tau\lambda\omega\pi$. Matth. i. 11. Nulla vox utriusque Dialecti ab υ incipit, sed in medio et fine sæpissime cum alia Vocali, nunquam autem sola, occurrit. Scribitur etiam $\kappa\tau\rho\epsilon\chi$ pro $\kappa\acute{\iota}\rho\upsilon\zeta$; $\alpha\lambda\eta\theta\epsilon\tau\pi\omicron\pi$ pro $\acute{\alpha}\lambda\eta\theta\iota\nu$; $\alpha\tau\pi\alpha$ pro $\delta\iota\nu\alpha$, &c.

ϕ , uti ϕ , e. g. $\phi\alpha\rho\epsilon\varsigma$, $\phi\acute{\alpha}\rho\epsilon$. Matth. i. 3. In Dialecto Sahidica non adhibetur nisi in vocibus peregrinis, et uti compendium scribendi, e. g. $\varrho\omicron$ facies, cum articulo masculino $\pi\varrho\omicron$, et per compendium $\phi\omicron$. Ubi Coptice ϕ occurrit, Sahidice π ponitur, e. g. $\phi\epsilon$ cœlum, Coptice; sed Sahidice $\pi\epsilon$.

χ , uti χ , e. g. $\alpha\chi\alpha\zeta$, $\acute{\alpha}\chi\alpha\zeta$. Matth. i. 9. Apud Coptos frequentatur; et interdum cum ϱ permutatur, e. g. $\chi\omega\pi$ et $\varrho\omega\pi$ est occultare. Interdum loco κ ponitur. Vide κ . Sahidice tantum in vocibus peregrinis admittitur. Ejus loco adhibetur κ , e. g. $\chi\alpha$, et $\chi\omega$ est ponere, Coptice; Sahidice $\kappa\alpha$, et $\kappa\omega$.

ω , uti ω , in $\iota\alpha\kappa\omega\beta$. Matth. i. 2. Sahidice sæpe $\omicron\omicron$ pro ω scribitur, e. g. $\omicron\omicron\omicron\pi$ et $\omicron\omega\pi$ esse.

ψ , uti ψ Hebræorum, in $\psi\epsilon\epsilon\psi\iota$, $\psi\psi$. Aliquando χ Græcorum per ψ exprimitur, e. g. Lit. Bas. §. 297. $\alpha\rho\psi\iota\epsilon\alpha\pi\theta\epsilon\rho\iota\tau\eta\varsigma$ pro Archimandrites.

φ , uti f . Forma ejus, et numerica potestas respondet $\tau\tilde{\phi}$ $\kappa\omicron\pi\pi\alpha$ Græcorum. ϕ , Apud

Ϡ, Apud Coptos est frequens, et a Scribis male interdum cum χ permutatur, e. g. επχοτ, Jes. liii. 10. alias επϠοτ. Sed Sahidice nunquam adhibetur. Ejus loco ponitur ϡ, e. g. ϡεεοεε calere, Coptice: Sahidice ϡεεοεε, ab Hebraico ערר, et Arabico ح.

Ϣ, pro Spiritu aspero ponitur in utraque Dialecto, e. g. Ϣοπωε, Ϣο-
πλον, Ϣιπε, ι, Ϣιπ, Hin. Num. xviii. 7. &c.

χ, pro g, ponitur in voce τεχι, Tegius. Bonjour Exerc. in Mon. Copt. p. 4. et Apoc. xviii. 10. εερχαριτης pro μαρμαριτης: Genes. xlvii. 10, 27. κεεεε pro γοιμ, Deut. xxiv. 6. χει pro γαι, nomen oppidi. Hanc literam Græci accurate exprimere non possunt, modo per γ, modo per ζ, modo per σ, modo per χ, modo per τ indicant. Vide Jablonski Dissert. VII. de Terra Gosen, p. 81—83. e. g. εκωρϡ, εδωρ et εταρ (hæc derivatio videtur dubia. W.) κεεεποτ† Sebennythus, nomen urbis: χωκεεε, γοιμ, i. e. terra Herculis: εεελχιεεδεκ sæpius in MS. Fidelis Sapientiae Sahidico, pro Melchisedek.

Hebræi eam per ש exprimunt. Ps. lxxviii. 13, 43. שש vertitur χεππ, et nomen Ægyptiacum Pharaonis χωϣ ητεπεπεε, Hebræi verterunt מרר מרר Genes. xli. 45.

σ, aliquando cum χ permutatur. Sic σεεεοτλ, Camelus. Gen. xxiv. 10. alias sæpiissime χεεεοτλ. Sahidice frequentissime σ pro Coptico χ adhibetur, e. g. χιπ, nota Gerundii, Sahidice σιπ; ηχε, nota Nominativi, Coptica, Sahidice ησι.

Aliquando cum ω permutatur, e. g. Joel. ii. 5. σεπεωι†, ε-
ωιππ, alius σεπεσι†. Mich. vi. 11. ϡεπωι et ϡεπσι. viii. 1. πωωλ et πδωλ. Quod si Sphalma sit, tamen probat literas hæc similem habuisse aliquando pronuntiationem.

Sahidice κ Græcorum exprimit. Act. xiii. 21. σις, κος. Gal. vi. 6. ετσεκει, ικεκει. εοβιεεεεειπ pro δουμειπ, passim in Fidel. Sap. MS.

†, uti π, Luc. iii. †βεριος, τήλειος. Joh. vi. 1. †βεριαδος, Tiberias. Uti ει, 1 Cor. iv. 7. †ελρππειπ, ελρππειπ, †εβολος, εβολος, passim. Sahidice etiam adhibetur, sæpe tamen in τε resolvitur, e. g. Copticum est εω† εβολ delere, Sahidice scribitur εωτε εβολ.

ψ, uti φ Græcorum, in επψαλιπ, ψαλιπ. Præter ψις et ψιτε novem, nulla hætenus vox in utraque Dialecto reperta est, quæ a ψ incipiat. In Precibus Copticis MSS. si paragraphus a ψ incipere debeat, assumitur ejus loco πς, e. g. πσωτηρ scribitur ψωτηρ: et vetus Grammaticus (MS. Par. 44. fol. 155) observat scribi πκολ-
εελ, et ψολεελ.

CAPUT II.

DE PUNCTIS, ET SIGNIS ABBREVIATIONIS
ET DISTINCTIONIS.

§. 7. **P**UNCTUM supernum, vel linea superna, superscribitur tum consonantibus, tum etiam vocalibus.

In Codice MS. Fidelis Sapientiæ Sahidico semper lineola longior, e. g. $\overline{\alpha}$, nunquam vero punctum ponitur. In Actis Apostolorum Sahidicis Oxonii asservatis plerumque lineola brevior, e. g. α interdum etiam punctum ponitur. Idem in reliquis Codicibus Sahidicis obtinet. In antiquo Codice 4 Evangeliorum Coptico n. xiii. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, quod Jablonski jam observavit, et in Psalterio Coptico, n. 121. MSS. Huntingthon. Bibliothecæ Bodleianæ per signa, spiritui aspero vel leni, vel circumflexo, similia punctum supernum exprimitur. In reliquis MSS. Copticis Punctum superius reperitur literis impositum, e. g. α , Hoc punctum superius in MS. Græco, quod decimo circiter seculo exaratum est, accentus Græcos, et spiritum asperum et lenem exprimit. Vide Palæo graphiam Græcam Montfauconii, p. 235. Sic $\epsilon\eta\ \tau\psi\iota\sigma\tau\omicron\iota\varsigma$, Cod. Alex. T. III. p. 569. col. 2.

§. 8. Si linea hæc, vel punctum hocce, consonanti, præcipue literæ α et η imponatur, vicem sustinet vocalis e, adeoque pronuntiandum $\epsilon\alpha$ et $\epsilon\eta$: quod tum ex pronuntiatione hodierna Coptitarum, tum etiam inde elicitur, quia promiscue scribitur $\alpha\epsilon\pi\alpha\tau$, custos, Genes. xxxix. 22. et $\epsilon\alpha\epsilon\pi\alpha\tau$, Genes. xxxix. 21: $\alpha\epsilon\pi\alpha$ et $\epsilon\alpha\epsilon\pi\alpha$, dignus, Genes. xxxi. 28: $\alpha\epsilon\beta\alpha\tau$ et $\epsilon\alpha\epsilon\beta\alpha\tau$, sepulchrum, Genes. xxxiv. 10: $\eta\kappa\alpha\tau$, Genes. xxxiv. 10. et $\epsilon\eta\kappa\alpha\tau$, dormire: $\alpha\epsilon\beta\alpha\eta$ et $\epsilon\alpha\epsilon\beta\alpha\eta$, ira, Ezech. xx. 33, 34. &c.

Quod vocalis illa e, etiam ut obscurum α vel o fuerit pronuntiata, patet ex eo, quod Herodotus vocem Ægyptiacam $\alpha\epsilon\alpha\beta$, exprimat per $\chi\alpha\mu\beta\alpha$, Lib. II. c. 13. et Ælianus $\eta\sigma\tau\epsilon\iota$ exprimit per $\eta\sigma\tau\epsilon\iota$: et quod Jerem. xi. 21 & 23, $\alpha\eta\alpha\beta$ scribatur $\eta\alpha\theta\omega$. "In Dialecto Sahidica "lineola superior vel punctum supernum vocalium vices adhuc frequen- "tius supplet. Per eam sæpiissime e denotatur, e. g. $\epsilon\omega\tau\alpha$ *audire*, in-

B

terdum

“terdum etiam $\omega\tau\epsilon\epsilon\lambda$. $\delta\bar{\rho}\rho\epsilon$ *novus*, interdum etiam $\delta\epsilon\rho\epsilon$: $\bar{\rho}$ *fa-*

“*cere, esse*, interdum $\epsilon\rho$: $\bar{\eta}\eta$, $\eta\eta$ vel $\eta\epsilon\eta$, et innumera alia.

“Per eam etiam \omicron exprimitur, e. g. $\lambda\bar{\eta}\kappa$ et $\lambda\bar{\eta}\tau$, $\bar{\eta}\tau\kappa$ et $\bar{\eta}\tau\tau$,
“quorum loco etiam legitur $\lambda\eta\kappa$ et $\lambda\eta\tau$, $\eta\tau\kappa$ et $\eta\tau\tau$. Sic
“ $\omega\lambda\eta\tau$ et $\omega\lambda\eta\tau$; $\omega\bar{\rho}\eta$, $\omega\bar{\rho}\eta$ et $\omega\bar{\rho}\eta$ scribitur.

“ λ videtur denotare in $\lambda\chi\bar{\eta}$, cum Dialectus Coptica ejus loco ponat
“ $\bar{\eta}\lambda\chi\eta$, quæ vox numeris horarum solet præfigi; vide Numeralia.

“ $\epsilon\bar{\omicron}\tau\eta\tau\tau$, $\chi\omega$, Luc. xv. 8: pro quo est $\epsilon\bar{\omicron}\tau\eta\tau\tau\alpha\varsigma$, 2 Tim. ii. 19.

“Sic $\sigma\tau\eta\tau\tau\alpha\varsigma$ et $\sigma\tau\eta\tau\tau\eta$, habetur.

§. 9. Per hoc punctum superius distinguitur $\lambda\lambda$ et $\bar{\lambda}$ servile, a $\lambda\lambda$ et $\bar{\lambda}$ radicali, et a η , nota pluralis Numeri ante infixæ, e. g. $\eta\eta$ sine puncto est, *mibi*; cum puncto autem $\bar{\eta}\eta$ est domus, vel domum, ab η domus, cum præfixo servili $\bar{\eta}$. Sic $\eta\omega\tau$ sine puncto est *nobis*, et $\bar{\eta}\omega\tau$ cum puncto est gloria, vel gloriam. $\bar{\eta}\sigma\tau\kappa\lambda\eta$ cum puncto est terra aliqua, a $\kappa\lambda\eta$ terra, cum articulo indefinito $\sigma\tau$, et $\bar{\eta}$ servili; sed $\eta\sigma\tau\kappa\lambda\eta$ sine puncto est *terra eorum*, quod ex η nota pluralis numeri, et infixæ $\sigma\tau$ 3 pers. plur. ac voce $\kappa\lambda\eta$ componitur.

“Sic Sahidico, $\eta\epsilon$ sine lineola, *illi* vel *illa*, vertendum; $\bar{\eta}\epsilon$ vero
“cum lineola denotat *venire*, vel *ad veniendum*, et est infinitivus verbi ϵ ,
“*ire, venire*.”

§. 10. Punctum supernum, seu linea superna, etiam vocalibus quibusdam superscribitur:

1. Præstat usum accentus acuti Græcorum, adeoque est signum vocem esse attollendam, e. g. $\epsilon\bar{\eta}\epsilon\eta$, $\acute{\epsilon}\eta\epsilon\eta$, ævum. Jablonski.

2. Notat, vocalem, cui superscriptum est, separatim esse pronuntiandam, e. g. Marc. v. 7. $\lambda\eta\bar{\iota}$, legendum $\lambda\eta\bar{\iota}$, non $\lambda\eta\iota$. $\eta\bar{\lambda}$, *veniet*, Ezech. $\kappa\lambda$ 31. legendum $\eta\bar{\lambda}$, non autem $\eta\lambda$, *nei*, quod est pronomen relativum pluralis numeri. Patet id etiam inde, quod vocalibus hæc puncta imponantur in vocibus origine Græcis, e. g. $\lambda\eta\bar{\iota}\alpha$, Ez. xi. 21. ubi prius et posterius Alpha habet punctum supernum. Idem etiam fieri observavi in fragmento pretioso MSti Græci, Bibl. Cottonianæ, Titus. C. xv, quod in Museo Britannico asservatur, ubi Joh. xiv. 6. scribitur $\bar{\lambda}$ $\lambda\eta\bar{\iota}\alpha$ $\kappa\lambda$ $\bar{\lambda}$ $\eta\bar{\iota}$, et Alpha ac $\eta\bar{\lambda}$ finale habent punctum supernum. Potuit ergo hoc puncto vocis ac Syllabæ initium indicari, quod linguâ jam mortuâ commodum erat, cum voces nullo a se invicem spatio in MSS. distinguantur. Hinc etiam, quo recentiores sunt Codices MSS, eo plura puncta superna in iis cernuntur.

3. Adspira-

β. Aspirationem vocalis notare videtur in ἀδελ, ἡρη, Gen. iv. 2. Ἀβλ. ἔποκ, ἡρη, Gen. v. 15. Ἐρὰκ. Ἡρατ, ἡρη, Gen. xxxv. 1. Ἡρατ. Ἡρω-
 ΔΗC, Ἡρωδης, Matth. II. 3. licet alias spiritus asper plerumque per ρ ex-
 primatur, e. g. ρονλον, ἱραρ. In MSS. Græco modo citato Joh. xiv.
 34. ἡρη, ἡραC, ὁπορ, ἡπαρω, ὁΔOC &c. reperiuntur.

“Sahidice rarius linea superior vocalibus adscribitur. In Codice MS.
 “Askewano Fidelis Sapientiae conjunctio ḥ vel, et interjectio ṡ tantum-
 “modo hanc lineam habent. In Actis Apostolicis cæterisque MSS. Sa-
 “hidicis aliae etiam vocales eā notantur, e. g. ḥρα, ḥ, ḥρα, ḥρα, ḥρα,
 “ḥρα, ubi eundem ac in Dialecto Coptica usum habere videtur.

§. 11. “In Dialecto Sahidica duo puncta vocali ī interdum imponun-
 “tur. Videntur ea esse aliquando compendium scribendi, quo absentia ī ep-
 “silon indicatur: Nam οτοεικ, et οτοϊκ tempus; πχοεικ, Dominus,
 “et πχοϊκ; οτοεικ, lux, et οτοϊκ in MS. Askewano frequenter oc-
 “currit, præcipue in fine lineæ, si spatium deficiat. Sic Matth. xxvi. 41.
 “πῖραCραC, πῖραCραC; alias πῖραCραC, Deut. ix. 22. scribitur.
 “Idem Codex hæc puncta etiam adhibet in vocibus παῖ, hic; ταῖ, hæc;
 “παῖ, illi; παῖ, multitudo; κοῖ, parvus; λεοῖ, leo, &c: in
 “præformantibus verborum αῖ et εῖ, e. g. αῖ, veni; εῖ, inter-
 “rogo: in affixione primæ personæ, e. g. εῖ, me; εῖ, me;
 “ad me; ἡωῖ, post me; τοῖ, libera me, &c. In quibus vocibus hæc puncta nihil aliud indicare videntur, quam quod per punctum
 “supernum in Dialecto Coptica indicatur.

§. 12. Si literæ numerum indicent, vel si voces abbreviatæ sint, solet
 iis lineola transversa superscribi, e. g. ḥ duo, alias ḥρα; ḥ centum,
 alias ḥρα, &c. Vide *numeralia*.

Et ḥρα pro ḥρα.

ḥ, vel ḥ, ḥρα, sanctus.

ḥ, ḥ; ḥρα, ḥρα,

ḥ, ḥρα. Sahidice ḥ.

ḥ pro ḥρα. Sahidice ḥ pro ḥρα.

ḥ pro ḥρα ḥρα ḥρα ḥρα, in Psalms MS. p. 4.

ḥ pro ḥρα. Sahidice ḥ.

ḥ et ḥ pro ḥρα.

ḥ, ḥ, ḥρα.

ḥ, ḥ, ḥ; ḥρα, ḥρα, ḥρα.

ḥρα, ḥρα, ḥρα.

π finale in utraque Dialecto per lineolam: sic ὀ pro οη exprimitur.

ō pro or. Sahidice ॐ vel (ॐ) in Actis Apost.

ⲡ, ⲙⲁⲣⲧⲣⲟⲥ. Sahidice ⲙⲣⲥⲧⲉⲣⲓⲟⲛ.

ΠΠΔ, ΠΠΕΧΔΔ.

ср, сѡр - сѡтѣр.

ἦτ, σταυρος.

ϥ, ϥ† pro ϥηου†.

$\overline{\chi^c}$, $\overline{\chi^{pc}}$; $\chi_{\pi i c \tau o c}$. Sic et Sahidice $\overline{\chi^c}$.

ὅς pro ὅιος ; ἐρὼς pro ἐρῶιος, &c.

§. 12. Codex MS. Askewanus in fine paragraphi punctum (.), vel duo puncta (:) adhibet, sed non frequenter: in reliquis MSS, Copticis et Sahidicis quædam signa, ad commota et puncta exprimenda admittuntur, quæ paululum interdum variant, et rubro sæpius atramento scripta sunt, atque e lectione MSS. facillime addiscuntur.

CAPUT III.

DE NOMINIBUS DERIVATIS ET COMPOSITIS.

§. 13. **P**RIMITIVUM est, vel Nomen ipsum, vel nudus Imperativus seu Infinitivus, e. g. ab *οὐρο* *rex* derivatur *βασιλευς* *regnum*, et *εἰρω* *regnare*: a *αὐτε* *audire*, derivatur *πρωτε*, *dux*.

“ Sic a Sahidico $\overline{\text{p}}\text{po}$ *rex*, derivatur $\text{xx}\overline{\text{n}}\overline{\text{T}}\overline{\text{p}}\text{po}$ *regnum*, et $\overline{\text{p}}\overline{\text{p}}\text{po}$ *regnare*: a $\text{cw}\overline{\text{T}}\text{xx}$ *audire*, $\text{ncw}\overline{\text{T}}\text{xx}$ *obedientia*. Rom. vi. 16.

§. 14. Derivata formantur, si initio vocis sequentes literæ, vel monosyllaba præponantur :

1. **ДЕТ**, in nominibus abstractis, e. g. **ДЕТРАДЕЗО** opulentia, a **РАДЕЗО**

ρᾶλλο dives: μετᾱτῳβι sinceritas, ab ᾱτμετῳβι, sincerus, quod ex ᾱτ et voce μετῳβι hypocrisis, componitur; μετρεμερ-μερι recordatio, a μερ et εμερι recordari. Præponitur sæpius etiam vocibus peregrinis, e. g. μετχρηστος bonitas, a Græco χρηστος.

μεεθ etiam scribitur, si με, η, vel ρ, sequatur, e. g. μεεθποτχ falsitas, mendacium.

“Sahidice μεπτ ponitur, e. g. μεπτρμελλο divitiæ, a ρμελλο “dives. μεπτμερχιρο prosopolepsia, a χιρο accipere faciem; “μεπτα γαθος bonitas, a Græco γαδης.

2. μερ, in nominibus concretis, e. g. μεμερποβι peccator, ab ερ-ποβι peccare: μεμεωοττ mortuus, a μεωοττ mori.

“Sic Sahidice μεμρποβε peccator, ab ρποβε, peccare.

3. κα, in nominibus concretis, et habitus, e. g. καμεεθποτχ mendax, a μεεθποτχ mendacium; καμεπτρωοτχ malus, maleficus, απετρωοτχ malus.

“Sic Sahidice, καμεμεπτετποτχ mendax.

4. ᾱτ, in nominibus privativis, e. g. ᾱτσπορ incruentus, a σπορ sanguis.

Interdum ᾱθ, ante ι et λ, præcipue ante με, η, ο, e. g. ᾱθιωοττ, illotus; ᾱθλωιχι, irreprehensibilis; ᾱθμεωοτ, sine aqua; ᾱθπαρτ incredulus; ᾱθοτμε, non cibatus.

Interdum ᾱτϣ, e. g. ᾱτϣμεοκεεκ, incomprehensibilis; ᾱτϣ-καχι, ineffabilis; ᾱτϣταρο, incomprehensibilis; ᾱτϣδωντ, inaccessible, a verbis μεοκεεκ cogitare, καχι dicere, ταρο prehendere, δωντ accedere.

“Sahidice, ᾱτ tantum, nunquam ᾱθ, reperitur, e. g. ᾱτμεοτ, immortalis; a μεοτ, mori.

5. με et η in formatione adjectivorum, e. g. μεμεππι, ferreus; α-μεππι, ferrum. ηποτβ, aureus; α ποτβ, aurum.

“Sic Sahidice, μεμεππε, ferreus; α μεππε, ferrum. ηρομετ, æneus; α ρομετ, æs. Pro με et η, etiam εμε et επ ponitur. Con-fer Jablonski in Chronologia de Vignoles, p. 736.

6. ρεμε, in Gentilitiis, e. g. ρεμεηχμεαι, Ægyptius; α χμεαι, Ægyptus.

“Sahidice, ρμε scribitur, e. g. ρμε ηκμεε, Ægyptius; α κμεε, “Ægyptus.

7. ϣοτ, in Nominibus intensivis, e. g. ϣοτϣμερτωρ, insignis perturbator; α ϣμερτωρ, perturbator. Vide Jablonskium loco citato.

“Exemplum Sahidicum nondum occurrit.

8. χιη,

8. $\chi\iota\tau\eta$, in nominibus actionem designantibus, et gerundiis, e.g. $\pi\chi\iota\tau\eta\epsilon\lambda\epsilon\iota$, sessio; a $\epsilon\lambda\epsilon\iota$, sedere. Lit. Cyril. §. 90. $\epsilon\pi\chi\iota\tau\eta\sigma\omega\lambda\epsilon\kappa\omicron\tau$, ad feriendum eos; a $\sigma\omega\lambda\epsilon\kappa$. Pl. x. 2.

"Sahidice, $\sigma\iota\eta$ adhibetur, e.g. $\sigma\iota\eta\epsilon\lambda\epsilon\omicron\sigma$, sessio; a $\epsilon\lambda\epsilon\omicron\sigma$, sedere. In Mystero Lit. Græc. MS. p. 67. l. m. 10 et 15. legitur etiam " $\chi\iota\tau\eta\omicron\sigma$, dictio, pro $\sigma\iota\eta\omicron\sigma$, nisi sit Sphalma.

§. 14. Derivata etiam formantur, dum voci in fine litera accedit, e.g. ab $\epsilon\omega\eta$, dogma, fit $\epsilon\omega\eta\tau$ doctor dogmatum; a $\chi\alpha\rho\omicron$ filere, seu cohibere os, fit $\chi\alpha\rho\omega\eta$ Charon, quod non trajectorem, sed silentii auctorem notat, vide Thesaurum La Croz. T. III. p. 43. $\chi\alpha\rho\omega\eta$, silentium; a $\chi\alpha\rho\omega$, filere. Amos VIII. 3. $\epsilon\omicron\rho\epsilon\lambda\epsilon\epsilon$, error; a $\epsilon\omicron\rho\epsilon\lambda\epsilon$, errare. $\omega\gamma\omicron\kappa$, convivium; a $\omega\gamma\omicron$, recipere.

§. 15. Si a Substantivo masculino formetur Substantivum femininum, sæpius solo articulo tantum ab eo differt, e.g.

$\pi\omicron\tau\epsilon\omicron$ Rex,	$\tau\omicron\tau\epsilon\omicron$ Regina.
$\pi\iota\lambda\omicron\tau$ puer,	$\tau\iota\lambda\omicron\tau$ puella.

"Sic Sahidice,

" $\pi\pi\omicron\tau\epsilon$ Deus,	$\tau\pi\omicron\tau\epsilon$ Dea.
" $\pi\epsilon\lambda\epsilon\epsilon\lambda$ servus,	$\tau\epsilon\lambda\epsilon\epsilon\lambda$ serva.

Interdum vox $\epsilon\omega\tau$, masculus, et $\epsilon\epsilon\lambda\epsilon\iota$, fœmina, substantivo adjicitur, e.g. $\omicron\tau\epsilon\lambda\epsilon\theta\eta\tau\eta\varsigma$ $\eta\epsilon\epsilon\lambda\epsilon\iota$, discipula fœmina. Act. ix. 36. $\pi\iota\lambda\omega\tau\iota$ $\eta\epsilon\omega\tau\tau$, et $\pi\iota\lambda\omega\tau\iota$ $\eta\epsilon\epsilon\lambda\epsilon\iota$, $\tau\alpha\iota\delta\epsilon\iota\mu\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ $\kappa\omicron\gamma\acute{\alpha}\tau\eta\varsigma$. Joel. iii. 3. et Zachar. viii. 5.

"Sic Sahidice, Act. ii. 18. $\pi\epsilon\epsilon\lambda\epsilon\lambda$ $\eta\epsilon\omega\tau\tau$ $\tau\alpha\varsigma$ $\delta\epsilon\iota\mu\alpha\varsigma$ $\mu\epsilon$, et $\pi\epsilon\epsilon\lambda\epsilon\lambda$ $\eta\epsilon\epsilon\lambda\epsilon\epsilon$, $\tau\alpha\varsigma$ $\delta\epsilon\iota\mu\alpha\varsigma$ $\mu\epsilon$, servi mei; masculi, et fœminæ.

Interdum vocalis, aut terminatio mutatur, e.g.

$\pi\iota\delta\omega\kappa$ servus,	$\tau\iota\delta\omega\kappa\iota$ serva.
$\pi\omega\gamma\eta\tau\iota$ filius,	$\tau\omega\gamma\epsilon\tau\iota$ filia.
$\pi\omega\gamma\omicron\epsilon$ socer,	$\tau\omega\gamma\omega\epsilon\iota$ socrus.
$\pi\iota\delta\epsilon\lambda\lambda\omicron$ senex,	$\tau\iota\delta\epsilon\lambda\lambda\omega$ anus.
$\pi\iota\delta\epsilon\lambda\omega\gamma\eta\tau\iota$ adolescens,	$\tau\iota\delta\epsilon\lambda\omega\gamma\epsilon\tau\iota$ adolescentula.
$\pi\epsilon\gamma\eta\kappa$ agnus,	$\tau\epsilon\gamma\epsilon\kappa\iota$ agna.
$\pi\epsilon\omicron\eta$ frater,	$\tau\epsilon\omega\eta\iota$ soror, &c.

"Sic et Sahidice,

" $\pi\pi\epsilon\omicron$ Rex,	$\tau\pi\epsilon\omicron\omega$ Regina.
" $\pi\epsilon\omicron\eta$ frater,	$\tau\epsilon\omega\eta\epsilon$ soror.
" $\pi\omega\gamma\eta\epsilon$ filius,	$\tau\omega\gamma\epsilon\epsilon\tau\epsilon$ filia, &c.

Interdum terminatio Græca retinetur, e.g. Deut. xv. 12. $\eta\epsilon\epsilon\beta\epsilon\omicron\epsilon\omicron$ $\iota\epsilon$ $\tau\epsilon\epsilon\beta\epsilon\epsilon$, Hebræus, vel Hebræa.

§. 16. Nomina

§. 16. Nomina composita e duabus vocibus in unam cōalescunt, e. g. *ἄλδουχ* frigidus, contractum est ex *ἄλδωτ* aqua, et *ουχ* frigidus. *ὁδῶν* viæ dux, a *ὁδῶν* vis, et *ὁ* ducere. *πῆνι*, *οἰκοδομήτης*, ex *πῆν* Dominus, et *νι* domus. *πῆνιορ*, dominus agri, ex *πῆν* dominus, et *ιορ* ager. *ὑπάλλουχοι*, idolorum cultores, ex *ὑπάλλουχο* *servire*, et *ιδῶν* *demon*; *ὑπερδωτ*, gratiarum actio; *ὑπερδεδω*, passibilis, ex *ὑπερ* accipere, et *δωτ* gratia, ac *δεδω* dolor, &c.

Cum voce *ἄλδ* locus, et *ἄλδ* amare, plurimæ voces coalescunt, et post *ἄλδ* solet *ἄλ* vel *ν*, nota Genitivi aut Gerundii, poni; e. g. *ἄλδ-ἡρερ*, specula, seu locus vigilis aut custodis, a verbo *ἡρερ*, vigilare; *ἄλδ-ἡρετον* diversorium, seu locus quietis, ab *ἡρετον* quies, quiescere. Sic *ἄλδ-ἡρεπῶν*, amans peccati; *ἄλδ-ἡρεπῶν*, *οἰκοδομήτης*, &c.

“Eadem etiam in Sahidica Dialecto reperiuntur, e. g. *χαιδεκε* “(*χαιδεκε* in dialecto communi) mercenarius, qui accipit mercedem, “a *χαι* accipere, et *δεκε* merces. *ἄλδ-ἡρερ*, specula, a verbo *ἡρερ*, custodire, vigilare. *ἄλδ-ἡρεπῶν* habitaculum, a *ἄλδ* locus, et “verbo *ἡρεπῶν* habitare. *ἄλδ-ἡρεπῶν*, *οἰκοδομήτης*, a *ἄλδ* amare, et “*ἡρεπῶν* homo, &c.

CAPUT IV.

DE ARTICULIS.

§. 17. **A**RTICULUS est vel determinatus, vel indeterminatus; uterque in utroque numero differt.

§. 18. Articulus determinatus singularis Numeri masculini generis, est *νι*, vel *π* et *φ*, e. g.

νικαδρ, Ezech. xvii. 4, 5. et *πκαδρ*, terra. Gen. i. 2.

νιοτρο, Ezech. xvii. 6. *ποτρο*. Luc. ii. 1. et *φοτρο*, rex.

νιοτα *νιοτα*, et *φοτα* *φοτα*, quivis. Passim.

νιοτωχ, subversio. Gen. xix. 29. et *φοτωχ*. Job. xxvii. 7.

νιλλ et *φλλ*, locus. Ezech. xvii. 16. 20.

ν, semper ante infixam singularis numeri, et ante pronomen relativum *ετ* vel *εο* adhibetur; [Vide infixam et genus adjectivorum.] *φ* ante literas *δ*, *λ*, *π*, *ο*, *τ*, *ρ*, licet etiam *νι* et *π* admittatur.

“Sahidice

- “Sahidice est *ne* vel *n̄*, nunquam autem *φ*, e.g. *neπn̄a*, *πνεῦμα*;
 “*πρῶρα*, currus; *πᾶποστολος*, apostolus.
 “Rarius *πi* reperitur, e.g. *πiπecταioτ*, nonaginta. Luc. ix. 4. 7.
 “*πικocαoc*. Matth. v. 14.
 “*π*, semper ante infixā Nominum singularis Numeri, et ante pronomen relativum *ετ* adhibetur.

§. 19. Articulus determinatus Singularis fæmini generis est *τ*, *θ*, vel *†*, e.g. *τ*, in *ταρχη*, initium. Marc. vi. 10. *τηπι*, numerus. Ez. iv. 4. *τχωρα*, regio. Marc. v. 6. *τκοi*, ager. Luc. viii. 34. *τχιx*, manus. Act. xi. 21. et ante infixā fæmininorum singularium. *θ*, in *θδακι*, civitas. Ez. xxv. 5. *θδαβτωλ*, Babylon. Ez. xvii. 12. 16. *θαατ*, mater. Marc. xiv. 40. *θααη†*, medium. Passim. *θoτιπaα*, dextra. Ezech. x. 3. *†*, in *†βακι*. Ez. ix. 5. Jon. iv. 5. *†αατ*, ē *ἡροαπι*. Ez. i. 2. quinto anno. *†ioτaα*, Judæa. Marc. x. 1. *†ηπι*, numerus. Passim.

- “Sahidice est *τε* vel *τ*, nunquam *θ*: e.g. *τετpαφη*, scriptura.
 “Act. i. 16. *τεcβω*, doctrina. Act. ii. 42. *a cβω*, *τπε* cœlum. Luc. xv. 21. *τ*, ante infixā fæmininorum singularium et ante vocales semper, sæpe etiam ante consonantes admittitur, e.g. *τεcβix* manus ejus.
 “Act. vii. 25. *τppo* regina. Act. viii. 27. *ταπε* caput. Myst. L. G. MS.

§. 20. Articulus determinatus pluralis numeri utriusque generis est *πi*, et in nominibus quibusdam *πeπ* etiam admittitur.

πi, e.g. *πiqoi*, rivi. Ps. i. 3. *πicaθ*, scribæ. Marc. xi. 27. *πaαικia*, iniustitiæ. Ezech. iv. 5. *πieθnoc*. ibid. 13.

Ante infixā, et relativum *ετ* et *εθ*, Jota ex hoc *πi* eliditur, e.g. *ἡποτpβωc*, vestes suas. Marc. xi. 8. positum, pro *ἡπιοτpβωc*, a *pβωc* vestis. *ἡποτβaλ*, oculos eorum. Marc. xvi. 4. est pro *ἡπιοτβaλ*, a voce *βaλ* oculus.

πeπ, e.g. *πeπβaλ*, oculi. Gen. iii. 7. *πeπγῆρι iσλ*, filii Israelis. Passim. *πeπcφoтoτ*, labia. Deut. iv. 48. *πeπθeλλoι*, seniores. Numer. xi. 16. *πeπχιx*, manus. Jer. xii. 7. *πeπσaλaтx*, pedes. Act. iv. 36.

Hoc *πeπ* significatione differt a *πeπ nostri*, quod est infixum primæ personæ pluralis, e.g. *πeπβaλ*, oculi nostri. Ps. cxii. 2. Vide infixā.

- “Sahidice est plerumque *ne* aliquando *πετ*, aliquando etiam, sed
 “rarius, uti in Dialecto Communi *πi*, aliquando tandem *πiτ* vel *πeπ*
 “vel *πiα*, si *αα*, vel *π* sequatur.

- “*ne*, e.g. *neoтoεiγ*, tempora. Act. i. 7. *ε* finale ante infixā et ante
 “relativum *ετ* semper eliditur, e.g. *πaβaλ*, oculi mei. Ps. xxiv. 15.
 “pro *πeβaλ*, vide infixā. *πeтoтaαβ*, sancti, pro *πeεтoтaαβ*.
 “*πετ*,

“πετ, e. g. ἀπ πετσηγε ἀπ πετβεροοβ, μετὰ μαχαίρων καὶ ξύ-
 “λων. Matth. xxvi. 47. Marc. xiv. 43. Pf. cvi. 3. εἴη πετχωρα,
 “ἐν τῶν χώρων. Sah. in regionibus. 12. εἴη πετχισε, ἐν ἰσχυρί. Fidel. Sap.
 “MS. p. 21. 6. πεττοπος loci, πεταίων Aiones, πετταχις ordines;
 “et alibi. In quibus locis πετ non potest esse infixum 3^{pl.} *corum*.

“π, e. g. πιαχε, Luc. ix. 28. sermones. πικον, Pf. cxviii. 130.
 “parvi.

“ππ vel πεπ, e. g. πθε ππβδλ, sicut oculi. Pf. cxhii. 2. πεπβδ-
 “σαπιστης, βασιλευς. Matth. xviii. 35.

“πλ, si π sequatur, e. g. τλλεπτερο πλπηγε, regnum coe-
 “lorum. Matth. v. 20. πεχαγ πλλεπηγε, dixit multitudinibus.
 “Simili modo præpositiones εἰςπ super, et εἰςπ per, in εἰςπ et
 “εἰςπ mutantur si π sequatur.

§. 21. Articulus indeterminatus Singularis numeri in utroque genere
 est οτ, e. g. οτχιλλει mulier, Marc. x. 6. οτρωλλει homo, Marc.
 xii. 1. Sic etiam ante adjectivum τσαρξ δε οτασθελις, caro vero
 infirma.

Interdum articulus indeterminatus cum nomine cōalescit. Ab antiquo
 (et inusitato) πο rex, fit οτρο, et hinc cum articulo ποτρο et οτρο
 rex, Act. xxii. 21. Α γρεβλω fit οτγρεβλω, et cum articulo determi-
 nato fit τοτγρεβλω retributio, Pf. xvii. 20.

“Sahidice quoque est οτ, e. g. οτρωλλε, homo. Passim. οτχι-
 “λλει, mulier. Joh. iv. 7.

“Si hunc articulum οτ præcedat immediate præformans verborum α,
 “quod pro præformante αγ, ας vel ατ ponitur, tunc α et οτ con-
 “trahi possunt in ατ, e. g. ατερε κοτη pro αοτερε κοτη. Act. xvi.
 “9. ατχοραλλ (pro α οτχοραλλ) σωλπ ἀπατλος, visio
 “revelata est Paulo. Act. v. 5. ατποσ ηχοτε γε (pro α οτποσ)
 “magnus timor cecidit. Etiam sine contractione reperitur α οτγβηρ
 “ει, venit amicus. Luc. xi. 6. α οτχιλλει ει εβολ, egressa est mu-
 “lier. Joh. iv. 7. quod semper locum habet in Dialecto Communi.

§. 22. Articulus indeterminatus pluralis numeri utriusque generis est
 ελπ, e. g. ελπσηνοτ, fratres. Marc. x. 30. ελποτοπ, aliqui.
 Marc. xi. 5. ελπιλλει, mulieres. Num. xxxvi. 3.

“Sahidice est επ vel επ, e. g. επλδς, linguæ. Act. ii. 3.
 “επρωλλε, homines. Passim.

CAPUT V.

DE GENERE NOMINUM.

§. 23. **P**Luralia nullam admittunt differentiam generis. In singulari autem genus est vel masculinum, vel femininum. Neutrum genus Ægyptii non habent, sed per femininum plerumque, aliquando etiam per masculinum exprimunt, e. g. $\pi\alpha\tau\chi\omega\ \delta\epsilon\lambda\epsilon\omicron\varsigma$, dixerunt eam, scilicet rem, h. e. id. Mar. x. 5. $\pi\alpha\pi\epsilon\varsigma\ \pi\alpha\varsigma\ \pi\epsilon$, *bono ei est*, i. e. *bonum ei est*. Marc. xiv. 21. $\delta\lambda\omicron\pi\ \delta\lambda\kappa\alpha\ \pi\tau\eta\rho\varsigma\ \pi\varsigma\omega\pi$, nos reliquimus *omnem* post nos, i. e. *omne*, $\pi\tau\eta\rho\varsigma$ est masculinum. Marc. xiv. 21. $\kappa\epsilon\upsilon\omicron\tau\epsilon\tau\omega\tau$, $\tau\acute{o}\ \chi\lambda\omega\delta\iota$, viride, proprie *viridis* in masculino genere.

“Sic et Syhidice, Marc. ix. 5. $\epsilon\varsigma\chi\omega\ \delta\epsilon\lambda\epsilon\omicron\varsigma$, dicens *illam*, h. e. “illud. Ibid. $\pi\alpha\pi\omicron\tau\epsilon\varsigma\ \pi\alpha\pi$, bona nobis, i. e. bonum (est) nobis. Gr. “ $\mu\alpha\lambda\omicron\nu\ \delta\epsilon\iota\nu$. Matth. xvi. 56. $\pi\alpha\varsigma\ \pi\tau\eta\rho\varsigma$, hic *omnis*, i. e. hoc *omne*, “ $\tau\acute{o}\tau\epsilon\ \delta\iota\omega\tau$.

§. 24. Quædam nomina sunt generis communis, e. g. $\pi\epsilon\rho\omega\tau$ lac, habet articulum masculinum, Pf. cxviii. 20. Pf. cxxx. 12. et alibi. Sed in feminino occurrit $\tau\epsilon\rho\omega\tau$. Exod. xxiii. 19. Deut. xiv. 21. $\pi\omicron\lambda\epsilon\iota$, lutum. Pf. xvii. 42. $\chi\chi\chi\chi$. 2. $\tau\alpha\iota\delta\epsilon\lambda\iota$. Pf. lxviii. 14. $\pi\epsilon\pi\eta\rho\epsilon\lambda\epsilon\varsigma\iota$, sessio. Lit. Basil. et $\tau\chi\eta\rho\epsilon\lambda\epsilon\varsigma\iota$. Pf. cxxxviii. 2. Plura exempla utriusque Dialecti, vide superius, §. 15.

§. 25. Substantivorum genus e praxi potius quam e regulis addiscendum est, et dignoscitur;

1. Vel ex significatione, e. g.

$\theta\alpha\iota$ maritus,

$\sigma\theta\iota\lambda\epsilon\iota$ mulier.

$\iota\omega\tau$ pater,

$\lambda\epsilon\alpha\tau$ mater.

$\psi\eta\rho\iota$ filius,

$\psi\epsilon\rho\iota$ filia.

2. Vel ex articulo præcedente,

$\pi\iota\kappa\alpha\theta\iota$ terra,

$\tau\psi\omega\tau$ puteus.

3. Vel e pronomine, adjectivo, participio, aut verbo masculino vel femini generis appposito, e. g. $\omicron\tau\tau\alpha\theta$, $\epsilon\rho\epsilon\pi\epsilon\varsigma\chi\rho\omicron\chi$ $\eta\epsilon\theta\eta\tau\varsigma$, fructus, cuius semen est in illo. Gen. i. 11. Infixum eq masculinum genus indicat.

cat. Gen. ii. 21. **ΠΟΥΝΤ ΟΥΟΖ**, πεσσε, costam, et locum illius. Infixum ec indicat fæmininum. **ΟΥΚΑΖΙ ΤΗΡQ**, terra tota. Passim? Adjectivum masculinum **ΤΗΡQ** probat, **ΚΑΖΙ** esse masculinum.

ΦΥCΩΠ ΦΗΕΤΚΩ†, Pison circumdans. Genes. ii. 11. **ΟΥCΑΓΗΝΙ ΘΗ ΕΤΑCΑΟΖ**, sagena impleta. Matth. xiii. 48. **ΑΑΡΕQΥΩΠΙ ΟΥΤΑΧΡΟ**. Gen. i. 6. fiat firmamentum, **ΑΑΡΕQ** est præformans masc. **ΠΟΥCΑΓΗΝΙ ΟΥΟΖ ΑCΘΩΟΥ†**. Marc. xiii. 47. **ΑC** est 3 p. fæm.

“Sahidice genus eodem modo agnoscitur.

§. 26. Adjectivorum et participiorum genus non ex terminatione dignoscitur, quæ in utroque genere est eadem; sed indicatur:

Vel per articulum, e. g.

ΠΙΠΥ† magnus, **†ΠΙΥ†** magna.

“Sahidice **ΠΠΟC** magnus, **ΤΠΟC** magna.

Vel per præformantia, e. g.

ΕQΟΥ multus, **ΕCΟΥ** multa.

“Sahidice **ΕQΟΟC** malus, **ΕCΟΟC** mala.

Vel per Pronomina, e. g.

ΠΕΤΟΥ et **ΦΗΕΤΟΥ** multus, **ΘΗΕΤΟΥ** multa.

“Sahidice **ΠΕΤΟΟC** malus, **ΤΑΙΕΤΟΟC** mala.

Vel per Affixa; **ΤΗΡQ** omnis, totus, **ΤΗΡC** tota.

ΠΑΥΩQ multus, **ΠΑΥΩC** multa.

“Sahidice **ΤΗΡQ** m. **ΤΗΡC** f.

“**ΠΑΠΟΥC** bonus, **ΠΑΠΟΥC** bona.

CAPUT VI.

DE PLURALIBUS.

§. 27. **S**INGULARIS et Pluralis Numerus a se invicem sæpius terminatione non differunt, sed tantum per articulos distinguuntur, e. g. **ΠΠΟC** et **ΟΤΠΟC** peccatum, in plurali **ΠΠΟC** et **ΟΤΠΟC** peccata.

“Sic Sahidice **ΠΠΟC** vel **ΟΤΠΟC** peccatum, **ΠΠΟC** vel **ΟΤΠΟC** peccata.

§. 27. Si nomina articulum singularis vel pluralis numeri non habeant, et cum solo *α* vel *η*, casus nota, vel etiam nude ponantur; tum numerus e sola constructione dignoscendus est, e. g. Ezech. iii. 12. *τρεῖς ἄνθρωποι ἐξέβησαν*, vox magni motus. Substantivum *ἐξέβησαν* esse singulare, agnoscitur ex adjectivo singulari, quod articulo singul. *οὗ* junctum est. Act. i. 8. *τετρεκκῶντες ἐξέλθετε*, eritis testes. Deut. iv. 32. *ὁ θεὸς ἑποίησεν ἄνθρωπον*, Deus creavit hominem. Ezech. xix. 3. *ἐφάγεσαν ἄνθρωποι*, *ἀνθρώποι φάγῃ*, homines comedit.

“ Sic Sahidice, *καὶ ἀγῶναι γεννῶσι*, quia pugnas generant. 2 Tim. ii. 23. *ὅτι ἐστὶν μέλος περὶ*, parvum est membrum. Jac. iii. 5. *καὶ ἡμεῖς μέλος*, quia nos membra. Ephes. iv. 25. *οὐκ ἔχετε ἄνθρωπον*, non habeo hominem. Joh. v. 7. *τίς ἄνθρωπος*, quis homo? Luc. xv. 4. 1 Petr. i. 21. *ὅτι ἠθέλησεν ὁ θεὸς ἵνα ἡμεῖς ἁγιοῦσιν*, in voluntate hominis, sed locuti sunt homines sancti.

§. 28. Quædam tamen nomina in plurali terminationem singularia mutant, quorum præcipua ordine Alphabetico hic recensēbimus.

ἀσὶς mensis, pl. *μηνῆς*.
ἀπαρ iuramentum, pl. *ἀπαραι*.
ἄλως puer, pl. *παιδῶν*.
ἀτρεκέως vox assidua, pl. *ἀτρεκέως*.
ἀνυπόστατος incomprehensibilis, pl. *ἀνυπόστατοι*.
ἄφωφ gigas, pl. *παιφῶν*.
ἄψ caput, pl. *κεφαλῶν*.
ἄρχων magus, pl. *μαγῶν*.
αὐλή aula, pl. *αὐλῶν*.
ἄκρος terminus, pl. *ἄκροι*.
ἄρ caro, pl. *ἄρ* et *ἄρ*.
ἀρ thesaurus, pl. *ἀρ*.
ἄλλος cæcus, pl. *ἄλλοι*.
ἄλγος merces, pl. *ἄλγοι*. Mich. i. 7.
ἄλκιμος servus, et *ἄλκιμος* serva, pl. *ἄλκιμοι*.
ἄλκιμος mutus, pl. *ἄλκιμοι*.
ἄλκιμος lacryma, pl. *ἄλκιμοι*.
ἄλκιμος multus, pl. *ἄλκιμοι*.
ἄλκιμος Æthiops, pl. *ἄλκιμοι*.
ἄλκιμος pulcher, pl. *ἄλκιμοι*.
ἄλκιμος templum, pl. *ἄλκιμοι*.

εὐφω

σοῦτ murus, pl. πικεῖθαιον.
 σοῖ frater, pl. πικηνοῦ.
 σοῖ latro, pl. πικοῖ, πικωῖ et πικίπωτοι.
 σῆρ latus, pl. πικῆρωτοι.
 σῆραι mulier, pl. πικιοῖραι.
 τεῖβη bestia, pl. πικεῖβητοι.
 τηρῶ omnis, pl. τηρῶ.
 τοτ manus, pl. πικτοτοῦ.
 τοοῖ mane, pl. πικπικτοοῖ.
 φε caelum, pl. πικηνοῖ.
 ψαρε desertum, pl. πικψαρεῖ. Malach. i. 4.
 ψῖωτ virga, pl. πικψῖοτ.
 ψεῖο peregrinus, pl. πικψεῖο.
 ψνε rete, pl. πικψνηνοῦ.
 ψοῖ gener, pl. πικψοῖ et πικψοῖ.
 ψχε locusta, pl. πικψχεῖ et πικψχηνοῦ.
 ῥρε cibus, pl. πικῥρηνοῖ.
 ῥε ultimus, pl. πικῥε.
 ῥαι maritus, pl. πικῥωτοι et πικῥαι.
 ῥο equus, pl. πικῥωρ.
 ῥο malum, pl. πικῥωτοῦ.
 ῥοῖτ primus, pl. πικῥοῖτ.
 ῥωῖ opus, pl. πικῥωῖ.
 ῥωτ tributum, pl. πικῥοτ. Luc. xiii. 2.
 χαῖη mollis, pl. πικχαῖητ humilia.
 χαῖοτ camelus, pl. πικχαῖοτ.
 χαῖη læva, pl. πικχαῖητ debiles.
 χοῖ navis, pl. πικχηνοῦ.
 σῆλοχ pes, pl. πικσῆλοχ.
 σῆλε claudus, pl. πικσῆλε.
 σῆχη mancus, pl. πικσῆχη.
 ὁ Dominus, pl. πικὸς et πικῖς.

Ex hisce exemplis liquet, pluralia terminari in ατ, ετ, ι, τ, οῖ, ωῖ, ηοῖ, οῦ, ηοῦ, ωοῦ &c. Ex adjectivis autem patet, illud οῦ nihil esse aliud nisi affixum plurale 3 personæ, e. g. τηρῶ, τηρς, τηρεν, τηρτεν, τηρῶ, omnis ille, omnis illa, omnes nos, omnes vos, omnes illi.

§. 28. " In

§. 28. "In Dialecto Sahidica pluralia etiam interdum mutant terminem singularis, e. g.

ἀπε caput, pl. ἀπντε.
 ἀρσο thesaurus, pl. ῥᾱρσο vel ῥεπαρσωρ.
 τβιρ sporta, pl. πεβρнote.
 еiero fluviu8, pl. еieroωτ et πεεrооote. Fol. 129. F. S.
 τειω αῖμα, pl. πειωote.
 еιωτ pater, pl. ἱπειote.
 τετпote hora, pl. πεтпooτε.
 τετϣн ποх, pl. πετϣooτε.
 тке αῖμα, pl. ἱκooτε.
 ρεετρεε, solus, pl. ρεετρεε.
 ρεπτερο regnum, pl. ῥεπεπτερο et ρεπτερωote.
 тρεро, لعل, litus, pl. πρεроote.
 παιετϣ beatus, pl. παιεтot.
 παιωot et епαιωot multus, pl. παιωωot et епαιωωot.
 παιоotϣ bonus, pl. παιоotot.
 otρop canis, pl. otρoor.
 пе coelum, pl. ρεпнte.
 проβoλн πρoβoλн, pl. πεпроβoλooτε.
 просеτϣн preces, pl. просеτϣooτε.
 ρиεε lachryma, pl. πρρεεioote.
 тρρεεи, idem, pl. πρρεεioote.
 тepoρe annus, pl. ἱρρεioote.
 ppo rex, pl. ἱррωot.
 con frater, pl. спнт.
 песпip latus, pl. песпipooτε.
 тβнн jumentum, pl. ἱтβнooτε.
 тнpϣ omnis, pl. тнpot.
 тooт manus, pl. тooтot.
 φτλн tribus, pl. πεφτλooτε. Amos iii. 2.
 ϣτεko carcer, pl. ῥπϣτεko et ῥπϣτεkωot.
 ρεε ultimus, pl. ἱρρεεт et ἱρρεε.
 тρρεε ultima, pl. ἱρρεεт.
 ρελнт avis, pullus, pl. ἱρρελρεε.
 ρωβ opus, pl. περρнte.
 ρии via, pl. περioote.
 ρре cibis, pl. περрнte.
 жoi navis, pl. πпexнte.

χοείε

χοεic Dominus, pl. ρ̄χοεic et χicoote.

тχοеic Domina, pl. ѱхicoote.

ψυχη anima, pl. ψυχooτε.

Ex hisce patet nomina Sahidica in plurali admittere terminationes ατ, ητ, ετε, ητε, οτ, ωτ, οτε, οοτε, τε, &c.

§. 30. Quamvis quædam adjectiva terminationem singularem in plurali numero soleant mutare, uti §. 28, 29 exemplis probatum est: attamen plerumque terminationem singularem in plurali retinent, et in hoc casu pluralis adjectivorum vel ex articulo pluralis numeri, vel ex preformantibus participialibus εν, τετεν, ετ, σε; vel e pronomibus ηνετ, ηιет, et ηет, vel e constructione (uti in substantivis, §. 24.) agnoscitur, e. g.

εν, 1 pers. ατ̄ορελψωπι εποταβ, fecit nos esse sanctos *nos*.

ερετεν, 1 Cor. iv. 16. ερετενδ̄ηι similes vos, ab δ̄ηι similis.

се, сеотаβ, sancti sunt. Apocal. xxii. 6. ab οταβ sanctus.

ετ, ετοταβ, sancta. Pf. xi. 6.

ηνετ, ηνετοταβ et ετοταβ, sancti, sanctæ, sancta.

“ Sic et Sahidice ;

“ ρ̄ен, ρ̄ηπεθooτ, τ̄α κακα, mala.

“ εν, εηλλooτ̄, *nos* mortui. Offic. Hebdom. S. pag. τε.

“ ετετεηψωπε ρ̄ωτ̄τητεν ετετ̄ηοτααβ. Coloff. iii. 15.

“ sitis vos quoque sancti.

“ ετ, ηεκψωηε ετοψ, morbi tui multi. 1 Timoth. v. 23.

“ ηет, ηετοτααβ, sancti.

“ се, сеотаαβ, puri sunt.

“ ετ, ετηαψτ, duri. Passim.

§. 31. Dualem numerum lingua Ægyptiaca non habet in utraque Dialecto, sed per numerum Cardinalem, ut aliæ linguæ, exprimit.

CAPUT VI.

DE CASIBUS.

§. 32. **L**ITTERÆ *æ* et *ñ* omnibus casibus in singulari et plurali possunt præfigi, unde Varro de Lingua Latina Lib. VIII. p. 97. Edit. Stephani observat: Ægyptiorum vocabula singulis casibus dici, i. e. unicum habere casum. Vide Jablonski de Rempha. p. 55.

æ ante *ñ* semper, et plerumque etiam ante *æ*, *ß*, *φ*, adhibetur, ante quas etiam *ñ* interdum reperitur, e. g. *ñæðon*, ira. Ezech. xx. 33. pro quo 34. *ñææðon*. *ñßw* *ñæλoλi*, vinea. Ez. xvii. 8. *ñðen-παιoc* X. 1. pro quo est 13. *æðenπαιoc*, nomen proprium.

“ Sahidice ante *ß* sæpius *ñ* reperitur, e. g. *ñðppe*, novus. 1 Pet. iv. 12. Passim. *ñðarðapoc*, barbarus. 1 Cor. xiv. 11. *ñðæλλe*, cæci. “ Joh. v. 3. Jud. ii. *ñðæλλæðææ*. Luc. xxiii. 18. *ñðæppaðæc*, “ unde videtur constare, sonum literæ *ß*, ad *q* vel *φ* prope accessisse.

§. 33. Exempla Coptica Casuum hæc sunt:

Nominat. *æ*, *æφæi*, hic. Marc. vi. 3. *æποτχρωæ*, ignis eorum. Marc. ix. 48. In *plural.* Ezech. xiv. 3. *ñπæi æææokæææ*, has cogitationes. Dan. ix. 12. *ðæññiwy† æñeτðωot*, magna mala. Hos. viii. 11. *ðæñææñeρωotwy æææenpæ†*, altaria dilecta. Vide quoque Deut. vi. 21. x. 28.

ñ, *ñχωpæ*, regio. Marc. i. 5. *æφpñ† ñoteðiw*, sicut mel. Ezech. iii. 2. *Plur.* *ñcæðe*, prudentes. Matth. x. 16.

Genit. *æ*, *ðen oτcæñ ææææwyx*, in auditu auris. Pf. xxxvii. 40. *ñwyñi æφρωæi*. Ezech. vi. 2. Passim. *Plur.* *cñoc æðarñiT*, sanguinem hircorum. Pf. xlix. 13. Ez. xxxviii. 17. *æðoλðiTotoτ* *ññæðiæiæ æñpρoφñTñc*, per manus Servorum meorum, Prophetarum.

ñ, *ñæwæ ñññ ññieðoot* *ñTenekopæ æðoñ*, impletio numeri dierum obsidionis tuæ. Ez. v. 2. *ññi ñioτææ*, domus Judæ. Ezech.

iv. 6. ΤΑΡΧΗ ἡτσοφια. *Plur.* πῆρωοτ ἡπιτεπρ, vocem alarum. Ezech. iii. 13.

Dativ. εε, εεπεγλαος, populo suo. Luc. i. 77. Pſal. ix. 24. εετ-
χωπτ εεποσ, exacerbavit Dominum. Pſal. ix. 24. Copt. *dedit iram*
Domino. *Plur.* ἡπεγατιος εεεεαθητис, discipulis suis sanctis. Lit.
Basil. §. 101.

η, ηεεχω ηρλι εη, non permittebat alicui. Marc. xi. 16. *Plural.*
εχοσ ἡηεη, εἶπεν τωτοις. Ezech. ix. 5.

Accusat. εε, εεπτακο, εε εεεεη, in perniciem. Ezech. ix. 6. *Plur.*
Nahum. i. 2. εεοι ἡερχωη εεεηεηε εεεεωοτ, imperans
multis aquis. Deut. vi. 10. εεττακ ἡεεηηετ εεεεε, ad dan-
dum tibi magnas urbes.

η, ηοεεε ηεεεεεη, libera animam meam. Pſ. vi. 4. εηη ηοε-
εηε, adducam gladium. Ezech. vi. 3. εεοεωη ἡρωι, aperui os
meum. Ezech. iii. 2. εεεη ηετπολιε, delineam urbem. Ezech. iv. 1.
Ezech. 37. 23. ἡοεεε, ἡοεετ, in populum, in Deum. *Plur.*
εεεωρη ἡεεεεε, absciderunt ramos. Marc. xi. 8.

Vocat. εε, εεεεεεεετ εεεεεεεε, venerande martyr. Dox.
S. in Psalm. Sacra, p. 1. εεεεωηη εεποσ, γένητο κύριε. Jes. xxv. 1.
η, ἡεεεεεεε εεεεεε, praeſtantissime Theophile. Luc. i. 3.

Ablativ. εε, εεεεετ, in circulo. Marc. vi. 6. εεεεεητ, hoc modo.
Marc. xii. 21. *Plur.* Ezech. x. 12. ηεεεεε εεεεε, εεεεε, εεεεε,
rotæ plenæ oculis.

η, ηοεεε, oleo. Pſ. xxii. 5. ἡηεεεεεετ τηροε, omnibus diebus.
Ibid. 6. ἡεερωη, ab Ephrone. Gen. xlix. 30. ἡεεεεε ηεεεε, omni
tempore. Ezech. iii. 9.

§. 33. "Sahidica nomina etiam in omnibus Casibus Singularis et Plu-
"ralis Numeri, five cum articulis five sine iis ponantur, literas εε et η
"(vel εεε et εη) ab initio admittunt.

"In Nominativo;

"εε, ηεεε οεεοε εεεεεεεε πε. Jac. iii. 5. lingua parvum est
"membrum. ἡεε εεεεε εεεεεεεε, sicut ipse Moses. Hebr.
"iii. 2.

Plur.

- “ *Plur.* τέπο ἀλλεπτρέ, sumus testes. Act. x. 39. ἀλλεατοι, mi-
 “ lites. Matth. xxvii. 27. ὁ ἀπὸ πύλῃς ἀββακι, magnæ urbes. Deut.
 “ ix. 1. ἀπιστος ἀλλερίτ, fideles dilecti. 1 Tim. vi. 2. πετ-
 “ οῦ ἀββα ἀλλερίτ, sancti, dilecti. Coloss. iii. 12. ὁ ἀπὸ
 “ φητης, multi Prophetæ. 1 Joh. iv. 1. ὁ ἀπὸ πύλῃς ἀββακι. Deut.
 “ ix. 1. magnæ urbes.
 “ π, ἡ πᾶντ ἀτῶ πιστος ἡ ἀρχιερεως, bonus et fidelis Pontifex.
 “ Hebr. ii. 17. οὐκοῦτι ἡ κωχ, parvus ignis. Jac. iii. 5. οὐκοῦ
 “ ἡ ἀρχιερεως, magna rex. Ps. cxviii. 165.
 “ *Plur.* ἡ δικαιοσ πε, justi sunt. Luc. xviii. 9. ἡ κεοῦ ὁ οὐ. etiam
 “ canes. Luc. xvi. 21. ἡ ἀρχιερεως, fures. Matth. v. 19.

“ *In Genitivo;*

- “ ἀ, περὶ οὐτε ἀπὸ πύλῃς, vias vitæ. Act. ii. 28. πᾶντ ἀπὸ πύλῃς
 “ ὁ ἀπὸ πύλῃς, jugum servitutis. 1 Tim. vi. 1.
 “ *Plur.* ὁ ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς, ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς. Rom.
 “ xiv. 1.
 “ π, ὁ ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς, hæreses perditionis. 2 Petr. i. 1. περὶ οὐ
 “ ἡ πᾶντ κωσ, dies Pentecostes. Act. ii. 1. περὶ οὐ ἀπὸ πύλῃς
 “ ὁ ἀπὸ πύλῃς, semen Abrahami. Hebr. ii. 6. οὐ ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς
 “ ὁ ἀπὸ πύλῃς, unus confervorum. Matth. xviii. 28.

“ *In Dativo;*

- “ ἀ, ἡ ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς. Matth. v. 16. gloriam dent Patri
 “ vestro. ἐρετῶν ἀπὸ πύλῃς, Si non remiserit quis
 “ fratri suo. Matth. xviii. 35.
 “ *Plur.* ἐρετῶν ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς. 1 Petr. iv. 13. καὶ ἀπὸ πύλῃς
 “ τοῖς τῷ Χριστῷ ἀπὸ πύλῃς.
 “ π, ἐρετῶν ἀπὸ πύλῃς, similem esse fratribus suis. Hebr. ii. 17.

“ *In Accusativo;*

- “ ἀ, ὁ ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς, assumpsit semen. Hebr. ii. 16.
 “ τῷ ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς, faciemus hoc. Jac. iv. 5.
 “ *Plur.* πᾶντ ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς. Ps. cxv. 5. qui fecit cœlos. ἀπὸ
 “ τοῦ ἀπὸ πύλῃς ἀπὸ πύλῃς. Matth. iv. 8. monstravit ei reg-
 “ na omnia.

“**π**, a πποττες ααααα πταπε, Deus fecit cœlum. Gen. i. 1. ερχω
 “**πο**ταραβολη, dixit parabolam. Luc.xiv.7. εκχι ππεκαταθεον,
 “**α**ccepisti bona tua. Luc.xiv.25. **πρ**παρρρ, thesauros (congregate)
 “**Matth.** vi. 20. **σ**ωμτ **πρ**,αλαατε, intuemini aves. 26.

“ In Vocativo :

“1 Joh. ii. 12, 13. ἡσυχρῶναι, τίχα. 13. ἡιούτε, πατρί, ο Patres!
“13, 14. ἡερωίρε, νιαισκοί, ο Juvenes!

In Ablativo:

“**ε,** **επεσββατον**, Sabbath. Luc. xiv. 1. **επερσοτε επεσβ-**
βατον, die Sabbathi. Ibid. 5.
“Plur. Matth. xviii. 35. **ετρεε εειπτε**, qui in cœlis. Luc. xviii. 30.
“εειπ εειπορος, cum scortis.
“η, ποτοεικυ πιαε, omni tempore. 2 Pet. i. 15. **πταειτε ηταε-**
λη, Luc. xxii. 55. in medio aulae. Jac. v. 15. **εαταερεα ποτ-**
περε, ad ungendum oleo. Luc. xvi. 22. **εβολερεπ ηαρεελεο**,
“ab angelis.

§. 35. Speciales notæ casuum in utroque numero hæ sunt :

In Nominativo :

ἦχε, e. g. ἦχε ποτ, Dominus. Ezech. xi. 11. *Paffim*. ἦχε φρωει, homo. Ezech. x. 3. ἦχε τεκακια, malitia tua, *fem*. Nah. iii. 19. ἦχε πῖρωοτ, reges. Pf. ii. 2. ἦχε οτχρωει, ignis. Nah. iii. 15. ἦχε εαποει, greges. Sophon. ii. 14. ἦχε βροτχος, βροχος. Nahum. iii. 16. ἦχε οτοπ μικει, omnis. Sophon. iii. 9.

“ ἦστ Sahidice, e. g. ἦστ πετροс, Petrus. Act. i. 3. ἦστ ιс, Matt. iv. 10. Jesus. ἦστ περοот, dies. Act. ii. 1. ἦστ ἡπесос, infulæ. Pf. xcvi. 1. ἦστ ἡωμρε, filii. 2 Joh. 13. ἦστ εεεεον-тнс, discipuli. Joh. xi. 12.

In Genitive :

ите, с. г. **иѣплат** ите **пистомоты**, hora sufficit. Luc. i. 10.
пѣзэци ите **ѣдася**, vassæ Basanis. Amos. iv. 1. **оуезоу** ите
отъуебѣу, dies retributionis. Jesa. lxiii. 4. **ипитенэ** ите **хэ-**
роубѣе, алъ **тѣу** Cherubim. Ezech. x. 5. **ѡтѣакѣ** ите **писноу**,
 O urbs sanguinum! Nahum. iii. 1. **тсѣи** ите **эаиѣастѣгос**,
 sonus scuticarum. Ibid. 2.

“Sahidice

“ Sahidice quoque ἡ τε, e. g. ὁ ἐγγαχε ἡ τε πῖοῦτε, verba Dei.

“ 1 Petr. iv. 11. ὁ ὡς ὅτι ὁ γαχε ἡ τε ταε, in verbo veritatis.

“ 2 Cor. vi. 7.

In Dativo, non datur alia nota Casus in utraque Dialecto, præter αἰ et ἡ, superius notata.

In Accusativo;

Præpositiones, quæ accusativum regunt, videt de iis Syntaxih.

Præcipue præpositio ἐ in, e. g. ἐταφῶντ ἐλῆν, cum appropinquasset Hierosolymas. Marc. xi. 1. ἀπὸ τῆς ἐφῶ, viderunt arborem. Marc. xi. 20.

Si hanc præpositionem ἐ, immediate sequatur articulus indeterminatus οἱ, contrahitur cum eo in ἐτ, e. g. ἐοῦτακο, in perniciem. Ez. xiv. 7. et contracte ἐττακο, idem. Ezech. xvi. 21. Mich. iii. 3. ἐοῦτω, in ollam. Sic Codex Regius, sed Officium H. S. MS. ἐτω. ἐτωχων πλάκῳ (pro ἐοῦτωχων) in anguli Caput. Marc. xii. 10. ἐτῶν (pro ἐοῦτῶν) in uxorē. Marc. xii. 23.

Hinc si prius substantivum ἐτ præfixum habeat, sequens substantivum habet articulum οἱ, Ezech. xiv. 8. ἐτωαγε οἱ οῦτο, οῦτακο, in desertum et perniciem.

Hinc ἐτ tantum ante singularia, quæ nullum articulum habent, ponitur, et non ante pluralia, e. g. reperitur ἐττακο in perniciem, sed non legitur ἐπτακο vel ἐοῦττακο, verum ἐπτακο. Hof. v. 9. Malach. i. 2. vel ἐοῦτακο. Sic ἐτῶν in holocaustum. Num. vi. 11. vii. 15. xv. 8. ἐοῦτῶν Num. vi. 14. xv. 24. ἐπῶν vii. 33, 34, 35.

“ Sic Sahidice, ἐτῶν, in (urbem) Sichem. Act. vii. 16. ἀπὸ
“ ἡροῦδου ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ne curetis animam vestram. Matth. vi. 25.
“ ἀπὸ τῆς ἐφῶ, audivimus vocem. 2 Petr. i. 18. ἀπὸ τῆς
“ ἐπεκῆτολῆς, custodivi mandata tua. Ps. cxviii. 168. Sic et ἐτ ad-
“ hibetur ante singularia, quæ articulum non habent, e. g. ἀπὸ ἐτ-
“ ῶν, invenerunt hominem (pro ἐοῦτῶν) Act. xiii. 6. Solet
“ enim verbum ὅτε cum præpositione ἐ constitui. (ἐτῶ pro ἐοῦτῶ)
“ in regem. Act. xiii. 12.

In Vocativo;

ὦ, ὦ ἄνθρωπε, o homo. Rom. ix. 20. Hoc ὦ potest omitti, et tunc Vocativus e Sensu dijudicandus est, e. g. ἀλλοι, o Amos! Amos vii. 8. ἡμεῖς, fili hominis! Ezech. xi. 4. ἡμεῖς, mute! Marc. ix. 25. ἡμεῖς, o filia Sionis! Joh. xii. 15. ἡμεῖς, o stultum! Ezech. xvi. 35.

Præcipue

Præcipue si infixum primæ personæ adsit, uti in *Gallico*: *Monsieur, mes freres*, e. g. παπαλαος, popule mi! Seu vos, qui pertinetis ad populum meum! παλεεπρατ, dilecti mei! Passim. πασ̄, Domine mi! Historia Beli. 29.

“Sic Sahidice, ω̄ πχοεic, Domine! Pf. cxv. 16. πεωβεερ, ami-
“ce! Luc. xiv’ 10. τεςρiεε, γυαι. xxii. 57. παcπnτ, fratres mei!
“Jac. ii. 4. Passim. παωnρε, ταινα, infantes mei! 1 Joh. ii. 18.

In utraque Dialecto Vocativus Græcus sæpe retinetur, e. g. Luc. i. 3. θεωφιλε.

“Sic Sahidice, πετρε, Petre. Act. ix. 7.

In Ablativo;

Variae Præpositiones in utraque Dialecto nomini præponuntur et nomen vel nude, vel cum nota Casus εε et η̄ sequitur.

Coptice.

εβολ, εβολθεν
εβολζ εβολζικεν &c. ex
ικχεν a
πεεε cum
θεν in
ζι in, &c.

Sahidice.

εβολ, εβολθεν &c.
ex
ικχεν a
εεη̄ cum
ζη̄ in
ζι in, &c.

§. 36. Paradigma Casuum utriusque numeri et generis in utraque Dialecto hoc est:

Nom. εε, η̄, η̄χε, et Sahidice η̄στ̄.

Gen. εε, η̄, η̄τε.

Dativ. εε, η̄.

Accus. εε, η̄, et præpositiones, quæ regunt Accusativum.

Vocat. εε, η̄, ω̄.

Ablat. εε, η̄; et præpositiones, quæ regunt Ablativum.

Dialectus Sahidica loco εε et η̄ etiam εεε et επ admittit tam in singulari, quam plurali, e. g. εεπnτε, cæli, pro εεπnτε. Fid. Sap. p. 5. l. 42. ω̄εηη επροεπε, octo annos, alias προεπε. Ibid. p. 328. l. 40. επζηκε pauperes, pro η̄ζηκε. εεποηζ pro εεποηζ vitæ. Act. ii. 22. επεετοη quietis, pro η̄εετοη. Act. iii. 20. επρρο regis, pro η̄ρρο. Act. xii. 21. &c.

§. 37. Si

§. 37. Si nulla casus nota adsit, vel tantum *ἐξ* et *ἢ*, quæ ante omnes Casus admittuntur; e sensu et nexu casus discernendi sunt, e. g. Marc. xi. 14. *ἢπερὶ δι χε οὐαλλ οὐταρ*, nemo amplius edat fructum. Marc. iii. 23. *ἢτε σατανας εἰ σατανας*, ut Satan as ejiciat Satanam. *υἱοὶ οὐαε υἱοί*, filii et filia non &c. Ezech. xiv. 8.

“Sic Sahidice, Luc. xv. 2. *παὶ υἱὲν ρερερποβε ερος*, hic recipit “peccatores ad se. Pf. cxv. 12. *εἰπατηνβε οτ πχοεε*, quid retri-
“buam Domino. Joh. ix. 6. *αρεταλλε οτολλε*, fecit lutum.

CAPUT VIII.

DE COMPARATIONE.

§. 38. COMPARATIVUS exprimitur, dum post positivum, ante sequens substantivum vel pronomen, particula *ἐξοτε* vel *ἐ* ponitur, e. g. *εχορ ἐξοτεροι* fortior me (fortis plus me) Matth. iii. 11. *πααε εἰωαππε*, major Johanne (magnus quam Johannes) Mat. xi. 11. *εαππυτ ἐπα*, majora his (magna quam hæc) Ez. viii. 1.

Interdum positivo vox *ἡροτο plus, magis*, additur, e. g. *ελωτ ἐπααε ἡροτο* viam meliorem (bonam magis) Hebr. iii. 3. *επυε ἡροτο ταο* dignus magis honore, i. e. dignior.

“Sahidice, *εροτε, ε, ἡροτο*, et *παρε* adhibetur, e. g. Pf. cxviii. “103. *ελοε εροτε εβω*, dulcior melle (dulcis supra mel). Passim. “*ἡπεπεθοοτ ἐπα*, pejora quam hoc (mala quam hoc). Joh. v. 14. “Passim. *ἡροτο εοοτ παρε ελωτπε*, *πλωας δεας παρε Μαροπν*. “Hebr. iii. 3. Fidel. Sap. MS. pag. 4. lin. 25. *αποπ εεπεακαριος* “*αποπ παρε ἡρωεε τηροτ*, nos beatiore omnibus hominibus “*sumus* (beati supra homines).

§. 39. Interdum Comparativus e sola constructione dijudicandus est, e. g. Matth. xviii. 19. *ππυτ εεπ ταετοτρο ἡτε πφποτ*,
magnus

magnus in regno coelorum. Græce *μείζων*, major. Ezech. viii. 13. *Ἰσπα-
νατ ἐρῶντων ἡ ἀπολαία*, videbis magnas, i. e. majores iniquita-
tes. Græce *μείζονας*.

“Sic Sahidice: *οὐποδῖποδε*, magnum, i. e. majus, peccatum.
“Græce *μείζονα*. Joh. xix. 11. 1 Joh. v. 9. *ἡτῶν τε ἀποττε*
“*ἡ ἀαα*, testimonium Dei magnum, i. e. majus. 1 Cor. xiii. 13. *οὐποδ*
“*ἀε ἡ ἀα τε ταγαγῆ*, magna his (i. e. major) est amor. Græce
“*μείζον*.

§. 40. Superlativus formatur dum Positivo vox *ἐλαδω* *valde* addi-
tur, quæ etiam uti apud Hebræos solet duplicari. Gen. xxx. 43. *πα-
λαδ ἐλαδω ἐλαδω*, dives valde valde, i. e. ditissimus.

“Sic Sahidice: Fidelis Sap. MS. p. 450. *ἡ ἀπαλααα πωτοειν εσε-
“πωτοειν ἐλαδω ἐλαδω*, magna vis luminis, lucens valde valde,
“i. e. maxime. p. 5. lin. 10. eadem, *Ιλ. p. 7. ἡ 12. etiam ἐλατε*
“*ἐλατε*, valde valde, i. e. maxime. Ibid. l. 31.

Interdum Superlativus eodem fere modo, ut Comparativus, formatur,
præponendo voci, quæ Positivum sequitur, particulam aliquam, *ἐβολ-
οτε* inter, ex, vel *ἐ*, quam, et addendo voci adjectivum *τηρ* om-
nis, e. g. Genes. iii. 1. *οὐαδε πρ ἐβολοτε πικριον τηρ*,
prudens inter bestias omnes, i. e. prudentissimus. Græce *φρονιμώτατος*
πάντων τῶν θηρίων. Ephes. iii. 8. *φνετσοκ ἐπιαγιος τηρ*, parvus
quam omnes Sancti, i. e. minimus omnium Sanctorum, *ἐλαχίστος πάντων*
τῶν ἁγίων.

“Sic Sahidice: Pf. lxxviii. 7. *οὐροτε ἐχεν οὐον πια*, terribi-
“lis super omnes, i. e. terribilissimus. Officium Hebd. S. pag. *σηε*.
“lin. 10. *εεοοτε ἐδαλαοπιον πια*, pejor dæmonibus omnibus.

§. 41. Interdum Superlativus e solo sensu dignoscendus est, e. g. Ths.
iii. 55, *ἐβολοθεν οὐλακκος εεαπεσνη*, *ἐκ λάκκου κατωτάτου*, ex lacu
“infero, i. e. infimo.

“Sic Sahidice: 2 Petr. i. 4. *ἡ ἀοδ ἡερητ, μέγισα παραθήματα*, mag-
“*να*, i. e. maximæ, promissiones.

CAPUT IX.

DE NUMERALIBUS.

§. 42. **N**UMEROS Ordinales Ægyptiorum huc apponere libet.

Coptice.

ⲁ, ⲟⲩⲁⲓ m. ⲟⲩⲓ f.
 Ⲃ, ⲥⲛⲁⲩ m. ⲥⲛⲟⲩⲥ f.
 Ⲅ, ⲱⲟⲙⲉⲧ m. ⲱⲟⲙⲉⲧ f.
 Ⲇ, ⲓⲧⲟⲟⲩ m. ⲓⲧⲟⲩ f.
 Ⲉ, ⲧⲟⲩ m. ⲧⲉ f.
 Ⲋ, ⲥⲟⲟⲩ m. ⲥⲟ f.
 Ⲍ, ⲱⲁⲱⲓ m. ⲱⲁⲱⲓ f.
 Ⲏ, ⲱⲙⲙⲛ m. ⲱⲙⲙⲛ f.
 Ⲑ, ⲱⲩⲧ m. ⲱⲩⲧ f.
 Ⲓ, ⲙⲙⲧ m. ⲙⲙⲧ f.
 Ⲕ, ⲙⲙⲧⲟⲩⲁⲓ m. ⲙⲙⲧⲟⲩ f.
 Ⲗ, ⲙⲙⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ m. ⲙⲙⲧⲥⲛⲟⲩⲥ f.
 Ⲙ, ⲙⲙⲧⲱⲟⲙⲉⲧ m. ⲙⲙⲧⲱⲟⲙⲉⲧ f.
 Ⲛ, ⲙⲙⲧⲓⲧⲟⲟⲩ m. ⲙⲙⲧⲓⲧⲟⲩ f.
 Ⲕⲉ, ⲙⲙⲧⲧⲟⲩ m. ⲙⲙⲧⲧⲉ f.
 Ⲗⲉ, ⲙⲙⲧⲥⲟⲟⲩ
 Ⲙⲉ, ⲙⲙⲧⲱⲁⲱⲓ
 Ⲑⲉ, ⲙⲙⲧⲱⲙⲙⲛ
 Ⲓⲉ, ⲙⲙⲧⲱⲩⲥ
 Ⲕⲉ, ⲭⲱⲧ m. ⲭⲟⲩⲱⲧ f.
 Ⲇⲉ, ⲙⲁⲁⲃ
 Ⲉⲉ, ⲉⲙⲉ
 Ⲋⲉ, ⲧⲉⲟⲩ
 Ⲍⲉ, ⲥⲉ
 Ⲏⲉ, ⲱⲃⲉ
 Ⲑⲉ, ⲉⲙⲉⲛⲉ
 Ⲓⲉ, ⲛⲓⲥⲧⲉⲟⲩ
 Ⲕⲉ, ⲱⲉ

Sabidice.

ⲟⲩⲁ m. ⲟⲩⲉⲓ f. unus, una.
 ⲥⲛⲁⲩ m. ⲥⲛⲧⲉ f. duo, duæ.
 ⲱⲟⲙⲙⲧ m. ⲱⲟⲙⲙⲧⲉ f. tres, a.
 ⲓⲧⲟⲟⲩ m. ⲓⲧⲟⲩ f. quatuor.
 ⲧⲟⲩ m. ⲧⲉ f. quinque.
 ⲥⲟⲟⲩ m. ⲥⲟⲩ f. sex.
 ⲥⲁⲱⲓ m. ⲥⲁⲱⲓⲉ f. septem.
 ⲱⲙⲙⲟⲩⲛ m. ⲱⲙⲙⲛⲉ f. octo.
 ⲱⲩⲥ m. ⲱⲩⲧⲉ f. novem.
 ⲙⲙⲧ m. ⲙⲙⲧⲉ f. decem.
 ⲙⲙⲧⲟⲩⲁ undecim.
 ⲙⲙⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ duodecim.
 ⲙⲙⲧⲱⲟⲙⲉⲧ tredecim.
 ⲙⲙⲧⲁⲓⲧⲉ quatuordecim.
 MS. Par. n. 44. fol. 132.

quindecim.
 sexdecim.
 septemdecim.
 octodecim.
 novemdecim.
 ⲭⲟⲩⲱⲧ m. ⲭⲟⲩⲧⲉ f. viginti.
 ⲙⲁⲁⲁⲃ triginta.
 ⲉⲙⲉ quadraginta.
 ⲧⲁⲓⲟⲩ quinquaginta.
 ⲥⲉ sexaginta.
 ⲱⲃⲉ septuaginta.
 ⲉⲙⲉⲛⲉ octuaginta.
 ⲛⲓⲥⲧⲁⲓⲟⲩ nonaginta.
 ⲱⲉ centum.

E

ⲥ, ⲥⲛⲁⲩ ⲛⲱⲉ

*Coptice.**Sahidice.*

ⲁ, ⲙⲁⲗ ⲛⲓⲥⲉ	ⲙⲏⲧ	200.
Ⲃ, ⲙⲟⲙⲉⲧ ⲛⲓⲥⲉ	ⲙⲟⲙⲉⲧ ⲛⲓⲥⲉ	300.
ⲃ, ⲙⲧⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	ⲙⲧⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	400.
Ⲅ, ⲧⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	ⲧⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	500.
ⲅ, ⲙⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	ⲙⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	600.
Ⲇ, ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲉ	ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲉ	700.
ⲇ, ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲉ	ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲉ	800.
Ⲉ, ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲉ	ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲉ	900.
ⲉ, ⲙⲟ	ⲙⲟ	1000.
Ⲋ, ⲙⲁⲗ ⲛⲓⲥⲟ	ⲙⲁⲗ ⲛⲓⲥⲟ	2000.
ⲋ, ⲙⲟⲙⲉⲧ ⲛⲓⲥⲟ	ⲙⲟⲙⲉⲧ ⲛⲓⲥⲟ	3000.
Ⲍ, ⲙⲧⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	ⲙⲧⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	4000.
ⲍ, ⲧⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	ⲧⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	5000.
Ⲏ, ⲙⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	ⲙⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	6000.
ⲏ, ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲟ	ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲟ	7000.
Ⲑ, ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲟ	ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲟ	8000.
ⲑ, ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲟ	ⲙⲗⲁⲙⲥ ⲛⲓⲥⲟ	9000.
Ⲓ, ⲙⲁⲗ ⲛⲓⲥⲟ, vel ⲙⲁⲗ, ⲙⲟ	ⲙⲁⲗ ⲛⲓⲥⲟ, vel ⲧⲁⲗ	10000.
ⲓ, ⲙⲟⲙⲉⲧ ⲛⲓⲥⲟ, vel ⲙⲁⲗⲧⲁⲗ	ⲙⲟⲙⲉⲧ ⲛⲓⲥⲟ, vel ⲙⲁⲗⲧⲁⲗ	100,000.
Ⲕ, ⲙⲟⲙⲉⲧ ⲛⲓⲥⲟ	ⲙⲟⲙⲉⲧ ⲛⲓⲥⲟ	1,000,000.

Numeri hi exstant in MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, qui inter Copticos est 44tus, fol. 136. et sequent. et fol. 152. et sequent. Coptice Numeri raro per voces, Sahidice raro per literas alphabeti exprimuntur.

§. 43. Numeri ordinales exprimuntur, si numero cardinali præfigatur particula ⲙⲁⲗ, cum articulo, e. g.

*Coptice.**Sahidice.*

ⲉⲟⲩⲧ m. primus,	ⲉⲟⲩⲧ f. prima.
ⲙⲁⲗⲉⲗ ⲙⲁⲗⲉⲗ } ⲙⲁⲗⲉⲗ ⲙⲁⲗⲉⲗ m.	ⲧⲁⲗⲉⲗⲉⲗ, ⲧⲁⲗⲉⲗⲉⲗⲉⲗ f.
	secundus, secunda.
ⲙⲁⲗⲉⲗⲉⲗ, ⲙⲁⲗⲉⲗ ⲙⲁⲗⲉⲗ m.	ⲧⲁⲗⲉⲗⲉⲗⲉⲗ, ⲧⲁⲗⲉⲗⲉⲗⲉⲗⲉⲗ f. gus.
ⲙⲁⲗⲉⲗⲉⲗ m.	ⲧⲁⲗⲉⲗⲉⲗⲉⲗ f. quartus, a.
	ⲙⲁⲗⲉⲗⲉⲗⲉⲗ

Coptice.

ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ m.
ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ m.
ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ m.
ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ m.
ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ m.
ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ m.

Sahidice.

†ⲙⲁⲓⲛⲉ f. quintus, a.
†ⲙⲁⲓⲛⲉ f. sextus, a.
†ⲙⲁⲓⲛⲉ f. septimus, a.
†ⲙⲁⲓⲛⲉ f. octavus, a.
†ⲙⲁⲓⲛⲉ f. nonus, a.
†ⲙⲁⲓⲛⲉ f. decimus, a.

“Sahidice raro ⲙⲁⲓⲛⲉ, plerumque ⲙⲁⲓⲛⲉ, adhibetur, cujus exempla
“in Myſterio MS. Litterarum Græcarum p. m. 8. 9. 11. exſtant.

“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ primus.
“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲥⲡⲁⲧ secundus.
“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲙⲓⲛⲉⲛⲧ tertius.
“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲉⲧⲟⲟⲩ quartus.
“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲧⲟⲩ quintus.
“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲉⲟⲟⲩ sextus.
“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲥⲁⲙⲡⲉ septimus.
“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲙⲓⲛⲉⲛⲧ octavus.
“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲧⲟⲩ nonus.
“ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲙⲛⲧ decimus.

§. 44. Adverbia *primo, secundo, tertio* &c. exprimuntur per numeros
Cardinales, e. g. ⲥⲡⲁⲧ secundo, ⲙⲓⲛⲉⲛⲧ tertio, 1 Cor. xii. 28.

“Sic Sahidice ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ primo.

§. 45. Dicus mensura particula ⲥⲟⲩ soles præmitti, e. g. ⲙⲓⲛⲉ ⲥⲟⲩ
ⲙⲛⲧ ⲉⲧⲟ ⲙⲛⲉⲛⲧⲟⲩ, ad decimam quartam mensis. Exod. xii. 6.
Gen. viii. 4. ⲛⲥⲟⲩ ⲛⲧⲉ ⲙⲛⲉⲛⲧⲟⲩ, 27ma mensis. Potest tamen eti-
am ⲙⲁⲓⲛⲉ, adhiberi. Gen. ii. 2. ⲙⲓⲛⲉⲛⲧⲟⲩ ⲙⲛⲉⲛⲧⲟⲩ ⲥⲡⲁⲧ, se-
cundo die.

“Sic Sahidice, in Inscriptione Psalmi XLVII mi ⲛⲥⲟⲩ ⲉⲛⲁⲩ ⲛⲛⲥⲁⲛ-
“ⲛⲁⲧⲟⲩ, ⲙⲓⲛⲉⲛⲧⲟⲩ. Plerumque tamen ⲙⲁⲓⲛⲉ, adhibetur.

§. 46. Numero horarum dici præmittitur ⲁⲭⲛ, e. g. ⲙⲓⲛⲉ ⲛⲁⲭⲛ, hora
tertia. Matth. xx. 3.

“Sahidice ⲭⲛ. Matth. xx. v. ⲙⲓⲛⲉ ⲛⲁⲭⲛ ⲥⲟⲩ ⲙⲛⲉ ⲛⲁⲭⲛ ⲧⲟⲩ,
“circa sextam et nonam horam.

§. 47. Numeri distributivi exprimuntur repetitione ejusdem vocis, e.g. $\overline{\text{KK}}$ vel $\text{C}\pi\alpha\tau\ \text{C}\pi\alpha\tau$, bini. Marc. vi. 7. $\Phi\omicron\tau\alpha\iota\ \Phi\omicron\tau\alpha\iota$, unusquisque. Luc. xvi. 5.

“ Sic Sahidice, $\omicron\tau\alpha\ \omicron\tau\alpha$, $\tilde{\eta}\varsigma\ \kappa\alpha\delta'\ \tilde{\eta}\varsigma$. Marc. xiv. 19. $\pi\omicron\tau\alpha\ \pi\omicron\tau\alpha$, “ quilibet. Act. ii. 6.

§. 48. Numeralia Latinorum adverbialia, quæ vices rei numerant, exprimuntur, si numeris Cardinalibus vox $\text{C}\pi\alpha$ addatur, e. g. $\omicron\tau\text{C}\pi\alpha$, semel. Rom. vi. 7. $\tilde{\eta}\text{C}\pi\alpha$ $\text{C}\pi\alpha\tau$ bis, duabus vicibus. Pf. lxi. 11. $\omega\gamma\alpha\omega\gamma$ $\tilde{\eta}\text{C}\pi\alpha$, Pf. ciii. 30. septies, septem vicibus.

“ Sic Sahidice, $\tilde{\eta}\omicron\tau\text{C}\pi\alpha$, $\tilde{\alpha}\pi\alpha\tilde{\alpha}$, semel. Jud. iii. 5. $\varrho\alpha\varrho$ $\tilde{\eta}\text{C}\pi\alpha$, $\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\iota$, multis vicibus. Joh. xviii. 2. Scribitur etiam $\text{C}\pi\alpha$ et $\text{C}\pi\alpha\pi$.

§. 49. Numeralia multiplicativa exprimuntur per numeros Cardinales, addendo iis vocem $\tilde{\eta}\kappa\omega\tilde{\alpha}$ $\tilde{\eta}\text{C}\pi\alpha$, e. g. $\epsilon\varphi\epsilon\sigma\iota\tau\omicron\tau\ \tilde{\eta}\pi\ \tilde{\eta}\kappa\omega\tilde{\alpha}\ \tilde{\eta}\text{C}\pi\alpha$, accipiet centuplum. Matth. xix. 29.

“ Sic Sahidice, $\omicron\tau\tau\alpha\tilde{\alpha}\ \tilde{\eta}\kappa\omega\tilde{\alpha}$, $\mu\epsilon\iota\omicron\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\tau\alpha$. Pf. lxxvii. 17.

CAPUT X.

DE PRONOMINIBUS.

§. 50. Pronomina personalia hæc sunt :

	<i>Coptica.</i>	<i>Primæ Personæ.</i>	<i>Sahidica.</i>
Sing.	$\tilde{\alpha}\pi\alpha\kappa$ ego	$\tilde{\alpha}\pi\alpha\kappa$, vel $\tilde{\alpha}\pi\bar{\kappa}$ } ego.	
	$\pi\pi\iota$ mihi	$\tilde{\alpha}\pi\alpha\tau$, vel $\tilde{\alpha}\pi\bar{\tau}$ } $\pi\alpha\iota$ mihi.	
Plur.	$\tilde{\alpha}\pi\alpha\pi$ nos	$\tilde{\alpha}\pi\alpha\pi$ nos.	
	$\pi\alpha\pi$ nobis	$\pi\alpha\pi$ nobis.	<i>Coptica.</i>

*Coptica.**Sahidica.**Secundæ Personæ.*

Sing.	ḥeoκ tu, m.	ḥtoκ tu, m. vel ḥtk̄.
	ḥeo tu, f.	ḥto tu, f.
	ḥak tibi, m.	ḥak tibi, m.
	ḥe tibi, f.	ḥe tibi, f.
Plur.	ḥewten vos,	ḥtwtḥ et ḥtetḥ vos.
	ḥwtēn vobis,	ḥhtḥ vobis.
	ḥhnoṯ	ṯhnoṯ. vos, vobis.
	ḥtetḥhnoṯ	Fid. Sap. MS. p. 175.
	ḥtetḥhnoṯ	l. 42. p. 235. l. 14.

Tertiæ Personæ.

Sing.	ḥeoq ille, m.	ḥtoq ille, m.
	ḥaq ei, m.	ḥaq illi, m.
	ḥeoc illa, f.	ḥtoc illa, f.
	ḥac ei, f.	ḥac ei, f.
Plur.	ḥewoṯ illi, illæ, illa.	ḥtooṯ illi, illæ, illa.
	ḥwoṯ illis.	ḥaṯ illis.

§. 51. Pronomina *Personalia* etiam per certas voces ac particulas, cum præpositionibus et affixis conjunctas, exprimuntur, e. g.

I. ḥeo. ḥeoī, me. Marc. xi. 37. Pſal. xxiii. 1. ḥeewen, nostrum, nobis, nos. Marc. x. 37, 39. Luc. i. 71. ḥeewok, te. Pſ. xx. 13. ḥeo, tibi, fam. Gen. xxi. 17. ḥeewten, vos, vobis. Marc. vi. 31. ḥeewoq, ei, eum. Luc. i. 74. ḥeewoc, illam. Pſ. cxiii. 9. ḥeewoṯ, illos. Pſ. viii. 4.

“ Sic Sahidice, ḥeoī, mihi, me. ḥeewen, nos. ḥeewok, te, m. “ ḥeo, te, f. ḥeewtḥ, vos. ḥeewoq, eum. ḥeewoc, eam. “ ḥeewoṯ, illos, illas. Vide Lexicon.

II. po, janua, os. epoi, mihi. Pſ. xvi. 11. ḥepoi, super me. Pſ. iv. 1. ḥepoi, ad me. Ex. x. 17. epont, ad nos. Gen. xliii. 4. epok, tibi, te. Pſ. viii. 1. Pſ. xii. 4. ḥepo, te, fam. Ezech. xxvii. 25. epo, te, f. Joh. xi. 28. ḥboḥḥepo, a te, f. Apocal. xviii. 14. epwtēn, vos. Gen. xlv. 33. epoq, ei. Luc. i. 9. eum. Pſ. xci. 2. ḥepoq, contra

contra eum. $\epsilon\lambda\rho\omicron\varsigma$, ad eum. Marc. xiii. 13. $\epsilon\rho\omicron\varsigma$, ei. Marc. xi. 21. eam. Marc. xii. 15. $\epsilon\rho\omega\omicron\tau$, eos. Marc. vi. 5. Sæpius etiam cum $\epsilon\lambda\omicron\tau\epsilon$ construitur, e. g. $\epsilon\lambda\omicron\tau\epsilon$ $\rho\omicron\iota$, super me. &c. Vide Lexic.

" Sic Sahidice, $\epsilon\rho\omicron\iota$, $\epsilon\rho\omicron\iota$, $\epsilon\rho\omicron\iota$, $\epsilon\rho\omicron$, $\epsilon\rho\omega\tau\eta$, $\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\epsilon\rho\omicron\omicron\tau$:
 " Vide MS. Paris. n. 44. fol. 133. mihi, nobis, tibi, vobis, illi, illis.

III. $\tau\omicron\tau$, manus. $\eta\tau\omicron\tau$, manus mea, i. e. ego. Psal. cxxx. 8. $\epsilon\tau\omicron\tau$, $\mu\iota$, mihi. Syrac. xxiv. 8. $\delta\alpha\tau\omicron\tau\epsilon\iota$, inter nos. Marc. xii. 20. $\epsilon\tau\omicron\tau\epsilon\iota$, in manus nostras, i. e. nobis. Act. vi. 14. $\eta\tau\omicron\tau\epsilon\iota$, idem. Liturg. Basil. §. 275. $\eta\tau\omicron\tau\epsilon$, tibi. Lit. Cyrill. §. 30. $\epsilon\tau\omicron\tau\epsilon$, ipsum. Marc. xiii. 34. $\eta\tau\omicron\tau\epsilon$, ab illo. Marc. xv. 45. $\tau\omicron\tau\epsilon$, ei. Act. xi. 41. $\eta\tau\omicron\tau\epsilon$, cum ipsa, secum. Marc. xiv. 3. $\epsilon\tau\omicron\tau\omicron\tau$, illa. Gen. xviii. 19. $\eta\tau\omicron\tau\omicron\tau$, illis. Apocal. xxi. 9.

" Sahidice $\tau\omicron\tau$, manus. $\epsilon\tau\omicron\tau$, manui meæ, id est, mihi. Mat. xxvii. 10. $\eta\tau\omicron\tau\epsilon$, tibi. Luc. xviii. 11. $\eta\tau\omicron\tau\epsilon$, ab eo. Pf. cxxxix.
 " 7. $\epsilon\tau\omicron\tau\epsilon$, $\epsilon\tau\omicron\tau\epsilon$, Act. i. 21. $\epsilon\tau\omicron\tau\epsilon$, vobis. Act. vi.
 " 14. $\epsilon\tau\omicron\tau\omicron\tau$, eos. Act. xii. 4.

IV. $\delta\eta\tau$, collum, venter. $\eta\delta\eta\tau$, in me. Gen. xlii. 11. $\eta\delta\eta\tau\epsilon$, in nobis. Luc. i. 1. $\eta\delta\eta\tau\epsilon$, juxta te. Pf. v. 4. $\eta\delta\eta\tau$, in te, f. Apoc. xviii. 22. $\eta\delta\eta\tau\epsilon$, in illo. Marc. vi. 3. $\eta\delta\eta\tau\epsilon$, in illa. $\eta\delta\eta\tau\omicron\tau$, in illis. Pf. i. 3.

" Sahidice $\delta\eta\tau$ et $\eta\delta\eta\tau$. $\eta\delta\eta\tau$, in me. $\eta\delta\eta\tau\epsilon$, in te, m.
 " $\eta\delta\eta\tau\epsilon$, in te, f. $\eta\delta\eta\tau\eta$, in nobis. $\eta\delta\eta\tau\epsilon$, in vobis.
 " $\eta\delta\eta\tau\omicron\tau$, in illis. Vide Lexicon.

V. $\epsilon\rho\alpha$, facies. $\eta\epsilon\rho\alpha$, $\epsilon\rho\alpha$, Ezech. ii. 9. $\epsilon\epsilon\rho\alpha$, contra te. Pf. lxxv. 7. $\epsilon\epsilon\rho\alpha$, contra eum. Luc. ii. 34. $\epsilon\epsilon\rho\alpha$, contra se. Marc. iii. 24. $\eta\eta\epsilon\rho\alpha$, $\epsilon\rho\alpha$, ad illos. Ezech. xx. 9.

" Sahidice $\epsilon\epsilon\rho\alpha$, in se. Marc. xv. 24.

VI. $\chi\omega$, caput. $\epsilon\chi\omega$, in caput meum, i. e. in me. Osee v. 3. $\epsilon\chi\omega$, nos. Pf. lxxxiii. 9. $\epsilon\chi\omega$, te. Pf. xci. 4. $\epsilon\chi\omega$, te, f. Ezech. xvi. 8. Mich. iv. 11. $\epsilon\chi\omega$, ibid. $\epsilon\chi\omega$, illum. Marc. xv. 16. $\epsilon\chi\omega$, in eo. Marc. xvi. 17. $\epsilon\chi\omega$, super eam. Apocal. xviii. 9. $\epsilon\chi\omega$, super eos. Marc. xi. 7. $\epsilon\chi\omega$, in illis. Marc. vi. 5.

" Sic Sahidice, $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\chi\omega$. Vide Lexic.

§. 82. Pronomina possessiva hæc sunt:

Coptica.

Sabidica.

Prima Personæ.

Sing.	ἡΤΗΙ meus.	ἡΤΗΙ meus.
	ἔωι, et ἔτεῖωι meus,	ἔωι et ἡΤΩΙ mea.
	ἔωι mea, f.	ἡΤΩΙ et ἡΤΩΙ mea.
	ἡΟΥΙ mei, meæ, mea,	ἡΟΥΙ mei, meæ, mea.
Plur.	ἡΤΑΗ nostri, nostræ.	ἡΤΑΗ nostri, nostræ.
	ἔωη noster, m.	ἔωη noster, m.
	ἔωη nostra, f.	ἔωη nostra, f.
	ἡΟΥΗ nostri, nostræ,	ἡΟΥΗ nostri, nostræ.

Secunda Personæ.

Sing.	ἔωΚ πετεῖωΚ } tuus, ἔμετεῖωΚ } ἔωΚ tua, Item ἡτεῖωΚ tua, et ἔμετεῖωΚ. ἡΤΑΚ πετεῖἡΤΑΚ } tuus. ἡΟΥΚ tui, tuæ, tua, ἔτεῖἡΟΥΚ idem.	ἡΟΥΚ tuus. ἡΟΥΚ tua. ἡΟΥΚ tui, tuæ, tua.
Plur.	ἔωΤΕΗ vester, vestra, ἡΤΩΤΕΗ vester. Gen. xvii. 11. ἡΟΥΟΥΤ ἡΙἔἡἡΤΩΤΕΗ, quilibet masculus vester. Dan. x. 21. ἡΟΥΟΥΤ ἡΤΩΤΕΗ, ἡΟΥΟΥΤ ἡΟΥΟΥΤ. ἡΟΥΟΥΤ vestri.	ἡΟΥΤἡ vester, a, um.

Tertia Personæ.

Sing.	ἡΤΑἔ πετεῖἡΤΑἔ } illius, m. ἡΤΑἔ illius, f. ἡΤΑἔ illius, m. ἡΤΗἔ illius, f.	ἡΤΑἔ illius, m. ἡΤΑἔ illius, f.
-------	---	------------------------------------

Coptica.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.	<p> $\rho\omega\tau\epsilon$ } illius, m. $\epsilon\tau\epsilon\rho\omega\tau\epsilon$ } $\rho\omega\tau\epsilon$ illius, f. $\phi\omega\tau\epsilon$ illius, m. </p>	<p> $\rho\omega\tau\epsilon$ } illius, m. $\epsilon\tau\epsilon\rho\omega\tau\epsilon$ } $\rho\omega\tau\epsilon$ illius, m. </p>
Plur.	<p> $\iota\tau\omega\tau\epsilon$ et $\epsilon\tau\epsilon\iota\tau\omega\tau\epsilon$ quæ illorum, sui. $\rho\omega\tau\omega\tau\epsilon$ et $\rho\eta\epsilon\tau\epsilon\rho\omega\tau\omega\tau\epsilon$ idem significat. </p>	<p> $\rho\epsilon\tau\epsilon\rho\omega\tau\omega\tau\epsilon$ Act. iv. 23. quæ illorum, sua. </p>

§. 53. Pronomina Demonstrativa hæc sunt:

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.	<p> $\phi\alpha\iota$ } $\phi\eta$ } hic, m. $\rho\alpha\iota$ } Dan. ix. 7, 15. $\theta\alpha\iota$ } $\theta\eta$ } hæc, f. $\tau\alpha\iota$ } Marc. xii. 12, 16. Marc. xiv. 24. </p>	<p> $\rho\alpha\iota$ } $\rho\epsilon\iota$ et $\rho\epsilon\tau$ } hic, m. $\rho\eta$ } Joh. ix. 17, 25. $\tau\alpha\iota$ } hæc, f. $\tau\epsilon\iota$ } </p>
Plur.	<p> $\rho\alpha\iota$ } $\rho\eta$ } hi, hæ. </p>	<p> $\rho\alpha\iota$ } $\rho\epsilon\iota$ } hi, hæ. </p>

Huc etiam refer particulas:

Sing. m.	<p> $\phi\alpha$, ad aliquem pertinens, <i>post substantivum mascul.</i> </p>	<p> $\rho\alpha$, idem, quod $\phi\alpha$. </p>
f.	<p> $\theta\alpha$, ad aliquem pertinens, <i>post Substan. femininum.</i> </p>	<p> $\tau\alpha$, idem, quod $\theta\alpha$. </p>
Plur.	<p> $\rho\alpha$, quæ ad aliquem perti- nent. <i>Si Plur. precedat.</i> </p>	<p> $\rho\alpha$, quæ ad aliquem pertinent. </p>

*Remota Demonstrativa.**Coptica.**Sabidica.*

Sing.	<p> $\epsilon\tau\tau\eta$, ille. $\epsilon\tau\epsilon\mu\mu\mu\mu\tau$ ille, illa. $\phi\eta\epsilon\tau\epsilon\mu\mu\mu\mu\tau$ ille. $\theta\eta\epsilon\tau\epsilon\mu\mu\mu\mu\tau$ illa. </p>	<p> $\epsilon\tau\mu\mu\mu\mu\tau$ ille, illa. $\rho\epsilon\tau\mu\mu\mu\mu\tau$ ille. </p>
-------	--	---

Plur.

*Coptica.**Sabidica.*

Plur. ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ } illi, æ, a.
 ⲡⲏⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ }

ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ } illi, illæ, illa.
 ⲡⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ }

Sing. ⲡⲱ idem ipse, eadem ipsa,
 et Pl. iidem ipsi, eadem ipsæ.

ⲡⲱ idem ipse, in Sing. et Plur.

§. 54. Relativa Pronomina hæc sunt :

*Coptica.**Sabidica.*

ⲉ, ⲉⲧ, ⲉⲧⲉ, qui, quæ.
 In Sing. et Plur.

ⲉ, ⲉⲧ, ⲉⲧⲉ, qui, quæ.
 In Sing. et Plur.

ⲏⲧ, ⲏⲧⲉ et ⲉⲏⲧ, qui, quæ.
 In Sing. et Plur.

ⲉⲧ Coptorum mutatur in ⲉⲑ ante ⲙ, ⲡ, ⲟ, et ⲱ, e. g. ⲉⲑⲙⲉⲗ,
 plenus. Apoc. xix. 20. ⲉⲑⲡⲁⲱⲧ, quis dabit. Psal. xiii. 7. ⲡⲉⲑⲟⲩⲁⲃ,
 sanctus. Ps. iv. 3. ⲡⲉⲑⲱⲟⲩⲧ, vanus. Ps. ii. 1.

Relativis Pronominibus sæpissime præfiguntur Demonstrativa, et Ar-
 ticuli, e. g.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing. ⲫⲏ ⲉⲧ, ⲫⲏⲉⲧⲉ }
 ⲫⲁⲓ ⲉⲧⲉ }
 ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ }

hic, qui: *vel* qui.

ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉ }
 ⲡⲁⲓ ⲏⲧ }
 ⲡⲉ ⲏⲧ }
 ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ }

hic, qui: *vel* qui.

ⲡⲉⲧ sæpe cum nominibus coalescit, e. g. ⲗⲱⲟⲩ, et ⲡⲉⲧⲗⲱⲟⲩ,
 malus: ⲡⲡⲉⲧⲗⲱⲟⲩ, mala.

ⲑⲏⲉⲧ, ⲑⲏⲉⲧⲉ } hæc, quæ:
 ⲑⲏⲉ, ⲑⲁⲓⲉ } quæ.

ⲧⲁⲓ ⲏⲧ hæc, quæ.
 Act. i. 16.

Plur. ⲡⲁⲓ ⲉ, ⲡⲁⲓ ⲉⲧ, ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉ } hi, qui;
 ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ } hæ, quæ;
 ⲡⲏ ⲉ, ⲡⲏ ⲉⲧ, ⲡⲏ ⲉⲧⲉ } qui, quæ.

ⲡⲉⲧ } hi, qui;
 ⲡⲉ ⲏⲧ } hæ, quæ;
 ⲡⲁⲓ ⲏⲧ } qui, quæ.

§. 55. Interrogativa Pronomina hæc sunt :

*Coptica.**Sabidica.*

ⲁⲗⲟ

ⲁⲗⲡⲟ

ⲁⲗⲟⲕ quid tibi? m.

ⲁⲗⲡⲟⲕ quid tibi? m.

ⲁⲗⲟⲩ quid tibi? f.

ⲁⲗⲟⲩ quid ei? m.

ⲁⲗⲟⲡ quid nos?

ⲁⲗⲟⲩⲧⲉⲡ quid vos?

ⲁⲗⲡⲱⲧⲉⲡ quid vos?

F

ⲡⲓⲙ,

Coptica.

πια, quis, quæ; qui, quæ?
In utroque numero, et genere.
οτ, quis? quæ? quid?

Sabidica.

πια, quis, quæ; qui, quæ?
οτ, quis? quæ? quid?

§. 56. Pronomina Reciproca hæc sunt:

Coptica.

ἄλλην ἄλλο cum affixis omnium
personarum conjungitur.

ἄλλην ἄλλοι, me ipsum.
ἄλλην ἄλλοκ, te ipsum.
ἄλλην ἄλλο, te ipsam.
ἄλλην ἄλλοϑ, illum ipsum.
ἄλλην ἄλλοϑς, eam ipsam.
ἄλλην ἄλλοη, nos ipsi.
ἄλλην ἄλλωτη, vos ipsi.
ἄλλην ἄλλωοτ, illi ipsi.

ερηοτ, invicem. Hinc
πеперηοτ, nos invicem.
πετηперηοτ, vos invicem.
ποτερηοτ, illi invicem.

Sabidica.

Sic et Sabidice.

ἄλλην ἄλλωτη, vos ipsi.
ἄλλην ἄλλοοτ, illi ipsi.

ερητ, invicem.
ἡперητ, nos invicem.
петперητ, vos invicem.
потерητ, illi invicem.

Pronomina reciproca etiam per affixa tertiæ personæ exprimuntur, e.g.
πιοται αqδ.ποαι ητεqυελετ, quivis sponsam *suam* violat. Ezech.
xxii. 11. Sic πεqωηι, sororem *suam*. Ibid. Vide etiam inferius
verba reciproca. " Sic Sabidice: Joh. xix. 7. κε αqδ.αq, quia fecit
" *se* [filium Dei.]

§. 57. Pronomina Vaga hæc sunt:

Coptica.

πια, aliquis, ὁ *δυνα*.
οται, aliquis, unus.
εηχα et ηχα, aliquid.
παφееαη, ὁ *δυνα*.
οτοη, aliquis, aliquid.
ζ.αη οτοη, et ζ.αη κεοτοη, quidam.
χετ, alius. χετ, alia.

Sabidica.

πια, *τις*, aliquis.
οτα, aliquis, unus.
λ.α.α, aliquis, aliquid.
οτοη, aliquis, aliquid.
ζοηη, quidam.

CAPUT XI.

DE INFIXIS ET AFFIXIS.

§. 58. **I**NFIXA sunt Pronomina inseparabilia, quæ inter articulum nominis, et nomen ipsum inferuntur, et cum Substantivo præcedenti in genere conveniunt. In singulari masculino articulus π; in fæminino τ; in plurali η, in utraque Dialecto semper adhibetur, quod sequens Jablonscii tabella, paululum auctior explicat.

Si nomen sit masculinum.

Coptice.

Sabidice.

1 Perf. παβαλ, oculus meus.	convenit.
παβαλ, oculi mei.	convenit.
πενβαλ, oculus noster.	πηνβαλ, idem.
πενβαλ, oculi nostri.	πηνβαλ, idem.
2 Perf. πεκβαλ, oculus tuus, m.	convenit.
πεκβαλ, oculus tuus, f.	ποτβαλ, oculus tuus, f.
πεκβαλ, oculi tui, m.	convenit.
πεκβαλ, oculi tui, f.	ποτβαλ, oculi tui, f.
πετενβαλ, oculus vester.	πετηνβαλ, oculus vester.
πετενβαλ, oculi vestri.	πετηνβαλ, oculi vestri.
3 Perf. περβαλ, oculus ejus, m.	convenit.
περβαλ, oculi, ejus, m.	convenit.
περβαλ, oculus ejus, f.	convenit.
περβαλ, oculi ejus, f.	convenit.
ποτβαλ, oculus eorum.	πετβαλ, idem.
ποτβαλ, oculi eorum.	πετβαλ, idem.

Si nomen sit fæmininum :

Coptice.

Sabidice.

1 Perf. ταβο, arbor mea.	convenit.
παβο, arbores meæ.	convenit.
τενβο, arbor nostra.	τηνβο, idem.
πενβο, arbores nostræ.	πηνβο, interdum πενβο, idem.
	F 2 2 Perf.

*Coptice.**Sahidice.*

2 Perf.	ⲡⲉⲕⲃⲟ, arbor tua, m.	convenit.
	ⲡⲉⲃⲟ, arbor tua, f.	ⲧⲟⲩⲃⲟ, idem.
	ⲡⲉⲕⲃⲟ, arbores tuae, m.	convenit.
	ⲡⲉⲃⲟ, arbores tuae, f.	ⲡⲟⲩⲃⲟ, idem.
	ⲡⲉⲧⲡⲉⲛⲃⲟ, arbor vestra.	ⲡⲉⲧⲡⲉⲛⲃⲟ, idem.
	ⲡⲉⲧⲡⲉⲛⲃⲟ, arbores vestrae.	ⲡⲉⲧⲡⲉⲛⲃⲟ, idem.
3 Perf.	ⲡⲉⲕⲃⲟ, arbor ejus, m.	convenit.
	ⲡⲉⲕⲃⲟ, arbores ejus, m.	convenit.
	ⲡⲉⲕⲃⲟ, arbor ejus, f.	convenit.
	ⲡⲉⲕⲃⲟ, arbores, ejus, f.	convenit.
	ⲧⲟⲩⲃⲟ, arbor eorum.	ⲡⲉⲩⲃⲟ, idem.
	ⲡⲟⲩⲃⲟ, arbores eorum.	ⲡⲉⲩⲃⲟ, idem.

§. 59. Exempla Infixorum Coptica.

1 Perf.	ⲁⲛⲡⲁⲩⲩⲛⲣⲓ, filio meo. Marc. xii. 6.
	ⲡⲧⲁⲩⲧⲩⲭⲏ, animam meam. Ps. vii. 4.
	ⲡⲁⲛⲟⲃⲓ, peccata mea. Dan. ix. 20.
	ⲡⲁⲃⲱⲕⲓ, servæ meæ. Joel. ii. 29.
	ⲡⲉⲡⲓⲱⲧ, patris nostri. Luc. i. 73.
	ⲧⲉⲡⲣⲧⲕⲱⲛ, imaginem nostram. Gen. i. 26.
	ⲡⲉⲡⲃⲁⲗ, oculi nostri. Marc. xii. 11.
2 Perf.	ⲡⲉⲕⲡⲟⲩⲧⲓ, Deus tuus. Marc. xii. 29.
	ⲡⲉⲕⲡⲟⲃⲓ, peccata tua. Marc. ii. 9.
	ⲡⲉⲕⲥⲁⲛ, vocem tuam. Dan. ix. 11.
	ⲡⲉⲕⲣⲁⲛ, judicia tua. Dan. ix. 5.
	ⲡⲉⲡⲁⲣⲧⲓ, fides tua, f. Marc. v. 34.
	ⲡⲉⲣⲧⲁⲣⲓⲁ, hydria tua, f. Gen. xxiv. 43.
	ⲡⲉⲑⲉⲣⲓ, præclara tua, f. Apocal. xviii. 14.

Raro in Coptica Dialecto ⲟⲩ, in 2. p. f. uti in Sahidica, adhibetur, e.g.

ⲡⲟⲩⲧⲱⲓ, pilus tuus, f. Ezech. xvi. 7.
ⲧⲟⲩⲙⲉⲧⲥⲁⲓⲉ, pulchritudo tua, f. Ezech. xvi. 14.
ⲧⲟⲩⲭⲟⲗⲗ, robur tuum, f. Ezech. xxvii. 11, 12.
ⲙⲉⲛⲟⲩⲱⲟⲩ, gloriam tuam, f. Ibid. 10.
ⲡⲟⲩⲥⲟⲃⲧ, muri tui, f. Ezech. xxvii. 11.
ⲡⲟⲩⲃⲟⲥⲉⲣ, ⲧⲁⲥ ⲛⲟⲩⲱⲥ ⲟⲩ, remos tuos, f. Ezech. xxvii. 6.

Den

ῥεν πετενηντ, in corde vestro. Marc. ii. 8.
 εἴθε τετενηπαρалоис, propter vestram traditionem. Matth.
 xv. 3.

ῥεν πετενηντ, in cordibus vestris. Ps. iv. 4.

- 3 Pers. περλαυх, auris ejus. Ps. ix. 37.
 τερετηνηια, consuetudinis ejus. Marc. x. 1.
 ἡπερεβιαικ, servorum suorum. Dan. ix. 10.
 πεсрлп пе елисаβηт, nomen ejus Elisabeth. Luc. i. 5.
 тесафе, caput suum, f. 1 Cor. xi. 10.
 песуни, filii ejus, f. Gal. iv. 15.
 ποτηнτ, cordis eorum. Luc. i. 51.
 ῥен тотант, in medio eorum. Ezech. ii. 5.
 ἡποτβαλ, oculos eorum. Marc. xvi. 4.

§. 60. "Exempla Dialecti Sahidicæ, in qua pro пен, тен, пен,
 "петен, &c. plerumque пн, тн, пн, петн, &c. scribitur.

- 1 Pers. "паеиωт, pater meus. Luc. xvi. 24.
 "таψтхн, anima mea. Psal. cxviii. 167.
 "паотернтє, pedes mei. Ps. cxviii. 4. a тотернтє, f. pes.
 "паβαλ, oculi mei. Ps. cxxi. 1. a пβαλ, m. oculus.
 "пнхоис, Domine noster! Ps. viii. 9.
 "тнмаа, mater nostra. Gal. iv. 26.
 "пнβαλ, oculi nostri. Ps. cxvii. 2. in fine versus.
 "пепподе, peccata nostra. Ps. cii. 10.
- 2 Pers. "пекωпз, vita tua. Luc. xvi. 25.
 "текотернтє, pes tuus. Ps. xc. 12.
 "пекαγαθον, bona tua. Luc. xvi. 25.
 "потзди, maritum tuum, f. Joh. iv. 16.
 "позрро, rex tuus (filia Zionis!) Joh. xii. 15.
 "тотсωпе, sororis tuæ. 2 Joh. 13.
 "зп тотаннтє ειληνε, in medio tui, Jerusalem! Ps. cxv. 19.
 "поунире, liberi tui, f. 2 Joh. 4.
 "петпазє, vita vestra. Jac. iv. 14.
 "тетпδικαιοτηн, justitia vestra. Matt. v. 20.
 "петпзнт, corda vestra. 1 Pet. i. 19.
- 3 Pers. "печни, domus ejus. Hebr. iii. 2.
 "терсзлає, uxorem suam. Luc. xvi. 18.

"печсннт,

- “ περσνης, fratres sui. Hebr. ii. 17.
 “ περζαι, maritus ejus, f. Luc. xvi. 18.
 “ ἡτεςχοεις, Dominæ suæ, f. Pf. cxxii. 2.
 “ περσνρε, filiis suis, f. Gal. iv. 25.
 “ περκεσωναι, ἐν τῷ σωμα αὐτῶν. Jac. iii. 3.
 “ τετρυονωθε, guttur eorum. Pf. cxlix. 6.
 “ περχισοοντε, Domini eorum. 1 Tim. vi. 1.

§. 61. Particula εἰσο, coram, infixæ etiam admittit, cum articulo præcedente: unde suspicari licet eam esse substantivum, e. g.

εἰπαεἰσο, coram me. Pf. xxiii. 4.

εἰπεκεἰσο, coram te. Pf. vii. 8.

εἰπερσεἰσο, coram eo. Marc. xv.

Et sic in cæteris personis. Vide Lexicon.

- “ Sahidice εἰπερεἰσο εἰσο, e. g. εἰπαεἰσο εἰσο, coram me.
 “ εἰπεκεἰσο εἰσο, coram te, &c.

§. 62. Loco Infixorum, interdum etiam Affixa adhiberi possunt, ita ut eadem maneat significatio, e. g. θωαι ἡρωκ, claudere os tuum, pro quo etiam dici potest πεκρω. Affixa autem nominibus hoc pacto affiguntur.

Primæ Personæ.

Sing. ἰ (a ἡνι mihi) meus, ρωι, os meum.

τ, si vox in literam τ terminetur, e. g. παττ, ἡτοττ, pes meus, manus mea. Secundum τ omissum, e. g. ἐτοτ, *mibi*. Matth. xi. 27. xv. 5. Joh. iv. 9. Act. i. 4.

Plur. η, (ab ἅπον, nos) πετερον, debita nostra. Matth. vi. 12.

εν, in voce πατ, e. g. ἀπορ, ἐρατεν, stetimus in plāta nostra. Pf. xix. 8.

Secundæ Personæ.

Sing. κ, (ex ἡοκ, tu) ἡρατκ, pes tuus. Psal. xci. 12.

f. †, e. g. ἐρα†. pedem tuum, f. i. e. te, f. Ezech. xvi. 10. ερατε, 25. ερατη scribitur, Ezech. xxvi. 20.

Plur. τεη, (a ἡωτεη) e. g. ἡωτεη χαρωτεη, vos tenebitis os vestrum. Exod. xiv. 14. Pro ἐραττεη legitur ἐρατεη-θηνοτ. Marc. vi. 9. Judæ 24. et alibi. (conf. §. 50.)

Tertiæ

Tertia Persona.

Sing. m. ⲓ, (a ⲡⲉⲟⲓ, ille) ⲉⲡⲉⲛ ⲉⲣⲁⲓ, in vultu ejus: a ⲉⲣⲁ, vultus. Marc. xiv. 65.

f. ⲓ, (a ⲡⲉⲟⲓ, illa) ⲉⲣⲁⲧⲥ, super plantam suam. Marc. iii. 24.

Plur. ⲟⲩ, (ab ⲡⲉⲱⲟⲩ) ⲉⲣⲁⲧⲟⲩ, super plantas eorum. Marc. xiv. 47.

§. 63. "In Dialecto Sahidica Affixa nominibus eodem modo uti in
"Dialecto Coptica accedunt; nisi quod loco ⲧ ponatur ⲧⲉ (p. 55) loco
"ⲧⲉⲡ in 2 pl. adhibeatur ⲧⲡ vel ⲧⲡⲧⲧⲡ, et loco ⲟⲩ in 3 p. plur.
"etiam poni possit ⲁⲩ vel ⲡⲩ, uti exempla, superius §. 51. ad finem
"Pronominum personalium adducta, id docent.

§. 64. Vox ⲉⲡⲧ, cor, animus, in utraque Dialecto Affixa sic admittit.

Coptice.

ⲉⲡⲧ, cor meum.
ⲉⲡⲧⲕ, cor tuum.
ⲉⲡⲧⲓ, cor ejus. m.
ⲉⲡⲧⲥ, cor ejus. f.
ⲉⲡⲧⲡ, cor nostrum.
ⲉⲡⲧⲧⲉⲡ, cor vestrum.
ⲉⲡⲧⲟⲩ, corda eorum.

Sahidice.

ⲉⲧⲡ.
ⲉⲧⲡⲕ.
ⲉⲧⲡⲓ.
ⲉⲧⲡⲥ.
ⲉⲧⲡⲡ.
ⲉⲧⲡⲧⲡ vel ⲉⲧⲡⲧⲡⲧⲡ.
ⲉⲧⲡⲩ.

§. 65. Adjectivis affixa etiam possunt accedere, e. g. ⲧⲡⲣ, omnis:

ⲧⲡⲣⲕ, omnis tu, tu totus.	} Sahidice conveniunt.
ⲧⲡⲣⲓ, omnis ille.	
ⲧⲡⲣⲥ, omnis illa.	
ⲧⲡⲣⲉⲡ, nos omnes.	Sahid. ⲧⲡⲣⲡ.
ⲧⲡⲣⲧⲉⲡ, vos omnes.	ⲧⲡⲣⲧⲡ.
ⲧⲡⲣⲟⲩ, omnes illi, vel illæ.	ⲧⲡⲣⲟⲩ.

Confer §. 26, de Genere Adjectivorum.

§. 66. Schema affixorum cum Nominibus hic apponere libet.

ⲣⲱⲓ, os meum, a ⲣⲟ, os.	ⲣⲱⲡ, os nostrum.
ⲣⲱⲕ, os tuum, m.	ⲣⲱⲧⲉⲡ, os vestrum.
ⲣⲱⲧ, os tuum, f.	Sahid. ⲣⲱⲧⲉⲡ et ⲣⲱⲧⲡⲧⲡ.
ⲣⲱⲓ, os ejus, m.	ⲣⲱⲟⲩ, os illorum, illarum.
ⲣⲱⲥ, os ejus, f.	ⲣⲁⲧ

РАТТ, vel РАТ (§.62.) pes meus.	РАТТЕП,] vel potius РАТЕП-
РАТК, pes tuus, m.	ӨННОТ, pes vester.
РАТ, pes tuus, f. <i>Sahid.</i> РАТЕ.	Sahidice РАТТЕП, vel potius
РАТЧ, pes ejus, m.	РАТТНТН.
РАТС, pes ejus, f.	РАТОТ, pes eorum.
РАТЕП, pes noster.	Sahidice Analogia permittit РА-
Sahidice РАТЕП, et РАТН.	ТОТ, РАТАТ, et РАТНТ.

§. 67. Affixa etiam particulis sequentibus hoc pacto junguntur.

1. АТӨН, sine.
 АТӨНОУ, sine me. Joh. xv. 5.
 АТӨНОТК, sine te. Genes. xli. 44.
 АТӨНОТЧ, sine eo. Joh. i. 3.
 АТӨНОТН, sine nobis. 1 Cor. iv. 8.
 " Sahidice АХН, sine. АХНОТЧ, sine eo. Joh. i. 2.
2. АДО, vide inter Pronomina Interrogativa.
3. өӨБЕ, propter.
 өӨБНТ, propter me. Marc. viii. 35.
 өӨБНТК, propter te, m. Ps. xliii. 22.
 өӨБНТ, propter te. Gen. xii. 13. Ezech. xvi. 44.
 өӨБНТЧ, de eo. Marc. viii. 30.
 өӨБНТС, de ea. Marc. i. 30.
 өӨБНТЕП, propter nos. Symb. Nycænum.
 өӨБЕ өННОТ, propter vos, cum *pron. pers.* (§. 50.)
 өӨБНТОТ, propter eos. Gen. xviii. 25.
 " Sahidice еТВЕ, propter, de.
 " еТВННТ, de me. Act. xii. 18.
 " еТВННТК, et еТВНК, propter te.
 " еТВННТЕ, propter te, f.
 " еТВННТЧ et еТВНЧ, propter illum.
 " еТВННТС et еТВНС, propter illam.
 " еТВЕ ТНТН, propter vos, cum *pron. pers.* (§. 50.)
 " еТВННТОТ, propter illos, illas.
4. АЕПЕПСА, post, eodem modo uti НСА sequens, affixa admittit.
5. ПЕАА, cum.
 ПЕААН, tecum. Marc. xiv. 37.
 ПЕААК, tecum. Psal. cx. 3. ПЕААЕ,

- πεμε, tecum, f. Luc. i. 28.
 πεμεα, cum eo. Pſal. xci. 15.
 πεμεα, cum ea. Luc. i. 56.
 πεμεαη, nobiscum. Marc. i. 24.
 πεμεωτηη, vobiscum. Marc. xiv. 6.
 πεμεωοη, cum illis. Pſ. i. 5.
 " Sahidice πεμε, cum.
 " πεμεμεα, tecum.
 " πεμεμεακ, tecum, m.
 " πεμεμε, tecum, f.
 " πεμεμεα, cum eo.
 " πεμεμεα, cum ea.
 " πεμεμεαη, nobiscum.
 " πεμεμεητηη, vobiscum.
 " πεμεμεαη, cum illis.
 6. ηςα, post.
 ηςωι. post me. Marc. ii. 14.
 ηςωκ, post te. Marc. xv. 34.
 ηςω, post te, f. Hof. ii. 9. bis. Ezech. xvi. 45.
 ηςωα, post eum. Marc. xv. 21.
 ηςωα, post eam. Syr. i. 30.
 ηςωη, post nos. Marc. ix. 38.
 ηςωτηη, post vos. Luc. x. 16.
 ηςωοη, post illos. Marc. iv. 36.
 " Sahidice etiam ηςα.
 " ηςωι, post me. Luc. x. 21.
 " ηςωα post eum. Joh. ix. 31.
 7. οτβε, contra, ad.
 οτβηη, contra me.
 οτβηκ, ad te. Pſ. xxvii. 2.
 οτβηα, ad eum. Pſ. cli. 3.
 οτβηη, contra nos. Marc. ix. 40.
 οτβηοη, contra eos. Αποκ. xii. 8.
 " Sahidice etiam οτβε, contra, ad.
 " οτβηι, οτβηκ, οτβηα.
 " οτβε οηηοη et οτβε τητηη, ad vos. (§. 50.)
 " οτβηη, contra illos. Αποκ. xii. 8.

G

8. οττε,

8. **οὕτε**, inter.**οὕτω**, inter me. Genes. ix. 12.**οὕτωκ**, inter te. Gen. iii. 15.**οὕτωϛ**, inter eum. 1 Cor. vi. 1.**οὕτων**, inter nos. Gen. xxi. 53.**οὕτως**, inter ipsos. Gen. xxi. 27.“Sic Sahidice, **οὕτωκ**, inter te.“**οὕτως**, inter eos. Amos iii. 2.9. **κατοῦ**, statim, (ex **κα** ad, et **τοῦ**, manus.)**κατοῦϛ**, statim ille. Marc. iii. 16.**κατοῦς**, statim illa. Luc. iv. 39.**κατεπὸν**, statim vos. Marc. xi. 2.**κατοῦς**, statim illi. Pf. xxxix. 15.“Sahidice **κατοῦ** hoc sensu nondum occurrit.10. **ὑπὲρ**, super.**ὑπὲρκ**, super te.**ὑπὲρ**, super te, f.**ὑπὲρϛ**, super eum.**ὑπὲς**, super eam.**ὑπὲς**, super eos. Vide Lexicon.“Sahidice, **ὑπὲρ**, super.“**ὑπὲρ**, super me.“**ὑπὲρϛ**, super eum.“**ὑπὲς**, super eam.“**ὑπὲς**, super eos. Vide Lexicon.11. **καὶ**, quoque.**καὶ**, *αὐτός*, ego ipse. Actos. xxiv. 16. et **καὶ****καὶ**, ego etiam.**καὶκ**, tu etiam, m.**καὶς**, tu etiam, f.**καὶϛ**, ille etiam.**καὶς**, illa etiam.**καὶν**, nos etiam; et **καὶν** **καὶν**.**καὶτεν**, vos etiam.**καὶς**, illi, illæ etiam.

“Sic

“ Sic Sahidice, ἀποκ ρω, et ἀποκ ρωωτ, ego etiam.

“ ρωωκ, tu etiam, m.

“ ρωωτε, tu etiam, f.

“ ρωωϥ, ille etiam.

“ ρωωϭ, illa etiam.

“ ρωωη, nos etiam.

“ ρωωττηττη, vos etiam. ρωωτ, illi etiam. Vide Lexicon.

§. 68. Affixa etiam verbis accedunt in omnibus Modis.

Affixa Primæ Personæ.

Sing. ι vel τ.

Sahidica conveniunt cum Copticis.

Plur. η.

Secundæ Personæ.

Sing. κ, m.

Convenit.

† vel ι, f.

Sahidice τε.

Plur. την.

Sah. τη plerumque, vel τητ-
τη, interdum, την.

Tertiæ Personæ.

Sing. ϥ, m.

ϭ, f.

Conveniunt.

Plur. οτ.

Hæc affixa verbis nude accedunt. Notandum tamen :

1. Verba ϥι portare, ρι jacere, χι assumere, σι accipere; et imperativi, ἀλι cape, ἀηι affer, ἀρι fac, omnibus affixis τ præmittunt. Idem facit verbum ϥυι mensurare, et εργασϥυι sibilare.

“ Sahidice verbum ηι ducere, ἀϥ crucifigere, ϥι portare, χι accipere, σηι reperire, χαϭ exaltare, idem faciunt.

2. Quædam verba Coptica hoc τ tantum in tertia persona pluralis numeri admittunt, e. g. ἀι facere, ἀηι dare, ολ ferre, τηι dare, φαϭ coquere, χο dicere.

3. Verba, quæ in ultima Sillaba e sequente consona, et in penultima vocalem α, ο vel ω habent, solent in fine e ante affixa, a consonante incipientia, assumere, et abjecto e ultimæ Syllabæ, vocalem longam penultimæ

nultimæ Syllabæ in brevem mutare, e.g. ῥωτεῖ format ῥωτεῖτ , ῥωτῖετ ῥοτῖετ , et tandem mutato τ propter sequens δ in θ , ῥοθῖετ , occide me.

Sic affixa accedunt verbis sequentibus :

ῥωκεῖ , extraxit.	ῥωρεῖ , erravit.
ῥαρεῖ , vocavit.	ῥρεῖ , abominatus est.
ῥαρεῖ vel ῥορεῖ , salvavit.	ῥυρεῖ , exstinxit.
ῥαρεῖ , interpretatus est.	ῥωτεῖ , occidit.
ῥωτεῖ , transportavit.	ῥωλεῖ , rapuit.
ῥωτεῖ , cubavit.	ῥωκεῖ , lavavit.
ῥαρεῖ , extraxit.	ῥαρεῖ , maculavit.
ῥωτεῖ , audivit.	

“Sahidice affixa eodem modo accedunt verbis sequentibus : ῥαρεῖ vel ῥορεῖ , liberavit :

“ ῥαρεῖ , interpretatus est.	“ ῥοτῖ , repulit.
“ ῥωτεῖ , respondit.	“ ῥωτεῖ , occidit.
“ ῥωτεῖ , audivit.	“ ῥαρεῖ , maculavit.
“ ῥωρεῖ , erravit.	“ ῥωκεῖ , lavit.
“ ῥαρεῖ , vocavit.	

“Hæc verba quidem vocalem longam Syllabæ penultimæ in brevem, sed τ ante δ vel α nunquam in θ mutant.

4. Si in ultima verborum Syllaba reperiatur ω , sequente Consona : solet plerumque in θ mutari. Exempla et Exceptiones inferius, §. 70, allegabuntur.

§. 69. Exempla affixorum utriusque Dialecti nunc subjungemus.

* I Perf. Sing.

ῥ , me, mihi ; post verba desinentia in θ , e.g. ῥατοῖχοι , libera me, a ῥοτῖ , libera me.

ῥ , me, mihi ; post verba, quæ non desinunt in θ , e.g. ῥαποτῖ , nutrit me. Psal. xxxiii. 2. a ῥαποτῖ . ῥαρεῖ , posuit me. Lament. iii. 11. a verbo ῥα , posuit. ῥαρεῖ , qui reperiet me. Gen. iv. 14. a verbo ῥα . ῥαρεῖ , deiecit me, (a verbo ῥαρεῖ .) Lament. iii. 11. ῥαρεῖ , ῥαρεῖ . Is. 38. 13. a ῥα , dare.

ῥῥ , (vide

ԿԿ, (vide §. 68. n. 1.) ձԻՂԻԿԿ ԵՄԱԶՕ, projeci me, i. e. procidi in faciem meam. Ezech. ii. 1. Lament. iii. 43. Jonas i. 12. a verbo ՁԻ. ձԳԳԻԿԿ, tulit me. Ezech. v. 2. a verbo ԳԻ. ձԳՃԻԿԿ, as-sumit me. Ezech. iii. 14. viii. 3. Ps. xvii. 17. a verbo ՃԻ.

ԵԿ, (vide §. 68. n. 3.) ԵԳԵՄԱԶԱԵԿ, eripiet me, a verbo ՈՐԶԱԸ, vel ՄԱԶԱԸԱ. Ps. xci. 3. ԻՇ ԶՕԹԻԵԿ, ecce occide me. Num. xi. 15. a verbo ԶՎԿԵԿ.

“ Sic et Sahidice,

“ Ի, me, mihi; post verba desinentia in o, e. g. ՁԻՅԵԿԻՈՒ ԵԱԸԱԿԵ
“ ԵԱԸԱԿԵՐՕՒ, humiliavi me valde, vivifica me. Psal. cxviii. 107.
“ a verbis ԵԵԿԻՈ et ԿԱՄԶՕ.

“ Կ, me, mihi; post verba, quæ non desinunt in o. Joh. v. 7. ԵԳԵ-
“ ՊՕԿԿ, projiciet me, a ՈՕԿ. Luc. xiv. 8. ՁԱԿ, fac me, a
“ verbo ՁԱ.

ԿԿ, juxta Analogiam. Vide §. 68. n. 1.

“ ԵԿ, (vide §. 68. n. 3.) ՄԱԶԱԸԱԵԿ, libera me. Ps. xvi. 7. ձԳՄԱԶ-
“ ԱԸԵԿ, liberavit me. Act. xiii. 11. a verbo ՈՐԶԱԸ vel ՄԱ-
“ ԶԱԸ. Act. vii. 27. ԵԶՕԿԵԿ, ad occidendum me, a ԶՎԿԵԿ.

1 *Persona Plural.*

Ո, nos, nobis; si verbum in vocalem desinat. Ps. xl. 15. ՁԿԵԿԻՈՒ, humiliasti nos. Marc. i. ԵԿԱԿՈՒ, ad perdendum nos. ՁԿՇԱՒ, posuisti nos. Lament. iii. 43. Scribitur etiam ԿՕԿԿՈՒՈՒ, dirige nos. Lit. Basil. §. 47, մին sit Sphalma.

ԵՈ, (vide §. 68. n. 3.) ՁՕՕՕԿ ՁԵԳՄԱԶԱԸԵՈ, Assus non liberabit nos. Hof. xiv. 4. ՁՐՈՒԿ ՁԿԵԿԻՒ ՄԱԶԱԸԵՈ, ut Deus liberet nos. Jon. i. 6. a verbo ՄԱԶԱԸ. Lament. iii. 43. ՁԿԶՕԹԵՈ, occidisti nos, a verbo ԶՎԿԵԿ.

Et in genere post consonantem: ՁԿԵԸԸԵՈ, reperierunt nos, seu reperti sumus. Galat. i. 17. a verbo ԿԸԸ. ՁԿԱՍԱՍՍՈՍԵՈ, Կրիմիր. 1 Theff. ii. 2. ՁԿԱՍՍՈՍԵՈ, si vituperaverint nos, a ԿԱՍԱ. Catech. Shenuti in MS. Hobd. S. pag. m. 49. ՁԿԱՍՈՐԸՈ, Կարմիր. 1 Theff. ii. 17. a ԿԱՍՈՐ. ՁԿՐԱԶԿԵՈ, dojecerunt nos, a verbo ՐԱԶԿ. Lam. iii. 44. ՁՄԶԱԸԵՈ, avertimus nos, a verbo ԶԱԸ. Dan. ix. 5.

ԿԵՈ,

τεν, (vide §. 68. n. 1.) Pſal. lxxx. 1. ἀκρῖτεν, repulisti nos, a verbo ρι. Lit. Basil. §. 173. ἀριτεν, fac nos, ab imperativo ἀρι, fac. Et in aliis verbis, e. g. ὁτορντεν, mitte nos. Marc. v. 12. ab ὁτωρν, mittere. ἀποταρτεν πωκ, secuti sumus te, a verbo οταρ. Mat. xix. 27. Mal. i. 2. ἀκλεπριττεν, amasti nos, a verbo κλεπριτ. Mal. iii. 7. τενπακοττεν, convertemus nos, a verbo κοτ, vide Deut. ii. 1. iii. 1. κοττεν, redime nos, a κοτ. Pſ. xciii. 26. Pſ. lxxv. 10. ἀκφατεν, ἐκφράσαις ἡμᾶς, a verbo φα. Deut. i. 27. εφοττεν ἐβολ, ad delendum nos. Deut. i. 41. εταποσ ρενρωπτεν, quæ Dominus mandavit nobis. Deuter. vi. 21. ἀρεντεν ἐβολ, eduxit nos. Sic etiam verba ααρ, αονκ, ωακ, ωον, &c. construuntur.

“ Sic et Sahidice;

“ η, post vocalem. Pſal. iv. 6. πετπατσαβον, quis docebit nos, a τσαβο. Pſ. xcix. 3. πῆταρταλειον, qui fecit nos, a ταλειο.
 “ εν, vel ἡ punctatum (vide §. 68. n. 3.) ἀπῆταρταλεν, qui vocavit nos. 2 Petr. i. 3. Ἀγορ. xvi. 12. αταρτα. Matth. vi. 13.
 “ πῆπαρταλεν, libera nos. Pſ. cxvii. 25. παρταλεν, libera nos, a παρτα. Ibid. κοττωπεν, dirige nos, a κοττων.
 “ τεन, vel τῆ. Matth. vi. 13. ἀπρεντῆ εροτῆ ἐπιρασμεος, ne inducas nos in tentationem. 1 Joh. iv. 10. πῆταρταλερετῆ, qui dilexit nos. Ibid. 11. ἀπποτε αλερετεν, Deus dilexit nos. Act. vii. 40. ἡταρεντῆ ἐβολρῆ κηαε, qui eduxit nos ex Ægypto, vide et Act. xvi. 37.

2 Pers. Singul. Mascul.

κ, te, tibi. ἀιχφοκ, genui te. Pſ. x. 3. αχο. ἀρταρκοκ, adjuravi te. Gen. i. 6. a verbo ταρκο.

τκ, (vide §. 68. n. 1.) ἐρτκ, ad projiciendum te. Siracid. xii. 15. Deuter. xiii. 5. ερεβίτκ ἐρτοτῆ, introducet te. Deuter. xxx. 5. xxviii. 36.

εκ, (vide §. 68. n. 3.) ἀταρταλεκ, vocaverunt te, seu vocatus es, a ταρταλε. 1 Cor. vii. 21. Hof. xiii. 10. ααρρερ παρταλεκ, liberet te, a παρταλε. Τενπαρταλεκ, occidemus te. Hist. Bel. 29. Gen. xxvi. 29. ἀπετεπορβεκ ἀπον, non abominati sumus te, a verbo ωρεβ. Deut. xiii. 5. ἐκορταλεκ, ad seducendum te, a ωρετα.

“ Sic

"Sic et Sahidice:

"κ, ἀνέροχ, ne accumbas, a ποχ. Luc. xiv. 8. ολκ εἰραῖ, af-
"cende. Luc. xiv. 10. ab ολ.

"τκ, (vide §. 68. n. 1.) ἡσέγιτκ, ut portent te, a γι. Luc. iv. 11.
"Př. xc. 19. ἡτὰγῆτκ, qui duxit te. Př. lxxx. 10. a verbo ἡ.

"εκ, (vide §. 68. n. 3.) ἡσὶ ἡτὰζαεη, qui vocavit te. Luc. xiv. 8,
"10. ἀπαζαεη, liberavi te. Př. lxxx. 7.

"τ, interdum loco κ. Joh. xvii. 25. ἡπε πκοαεος κοτωητ, mun-
"dus non cognovit te. τωοητ, surge tu. Act. x. 26. xi. 7.

2 Pers. Sing. fæm.

1, te, tibi. Marc. v. 34. ἡπαζτ ἡταγῆαζαῖ, fides tua servavit
te, (o mulier.) Mich. iv. 10. εἰῆπαζαῖ, liberabit te, fæm. a
παζαῖ. (Vide §. 68. n. 3.) Luc. xix. 43. σεπαζεχωχι, co-
arctabunt te, a ζεχωχ.

†, te, tibi. Genes. xxx. 2. φῆεταγχοχ† ἡποτταζ, qui privavit
te fructu. Nahum. iii. 6. †παχα†, ponam te, fæm. 15. ἐε-
οτοα†, comedet te. Sophon. iii. 15. εἰεκοτ†, Mich. iv. 10.
liberabit te. Ezech. xvi. 41. ἐψτεακοτ†, ut non convertas te.

"Sahidice ε, e. g. τωοηε surge, †ζητε attende, †ζιωτε in-
"duc, αζερατε sta, αορε liga. MS. Paris. n. 44. fol. 130. p. 2.
"a verbis τωοη, †ζητ, †ζιωτ, αζερατ, αορ.

"Vel, τε, e. g. Act. v. 9. σεπαγιτε εβολ, efferent te, fæm. a γε.
"εβολ, efferre. παкте, inclina, a πακ. MS. Paris. n. 44. f. 130.
"p. 2.

2 Pers. Plural.

την, vos, vobis; o finale verborum mutatur in ω, e. g. ἡτοττα-
ζωτην, ut constituent vos, a verbo ταζο. Marc. xiii. 9. γῆα-
τααωτην, ostendet vobis. Marc. xiv. 15. αἰτααωτην, of-
tendi vobis, a verbo τααο. Sæpe loco affixi hujus pronomen
personale οηποε adhibetur, e. g. τεποηποε, surgite, ut facilius
ab affixo 1 pers. plur. distinguatur, quod sæpius την habet. (Vide
pag. 54. ab initio.)

"Sahidice,

- “ Sahidice, $\tau\eta$ et $\tau\eta\tau\eta$, vos, vobis. $\eta\tau\alpha\tau\tau\epsilon\rho\lambda\epsilon\tau\eta\tau\eta$, vo-
 “ caverunt vos, i. e. vocati estis. 1 Petr. ii. 21. It. 25. $\epsilon\lambda\tau\epsilon\tau\eta$.
 “ $\kappa\epsilon\tau\tau\eta\tau\eta$, qui converterunt vos, i. e. qui conversi estis. Act.
 “ v. 39. $\lambda\epsilon\eta\pi\omega\varsigma$ $\eta\kappa\epsilon\sigma\theta\eta\tau\eta\tau\eta$, ne inveniant vos, i. e. ne inve-
 “ niamini.
 “ $\lambda\iota\tau\alpha\beta\omega\tau\eta$, $\lambda\epsilon\gamma\epsilon\ \delta\iota\mu\eta$. Joh. x. 32. lege $\lambda\iota\tau\alpha\beta\omega\tau\eta$, per o,
 “ Dialectus enim superioris Aegypti o retinet, uti ad affixum $\omega\tau$,
 “ 3 p. plur. annotabitur,

3 Pers. Sing. maf.

ς , eum, ei. Pf. xx. 4. $\lambda\kappa\tau\eta\iota\varsigma$, dedisti eum, a $\tau\eta\iota$. $\epsilon\iota\epsilon\tau\varsigma\iota\omega\varsigma$, satu-
 rabo eum, a $\tau\varsigma\iota\omega$. Pf. xci. 16.

$\tau\varsigma$, (vide §. 68. n. 1.) Jon. i. 15. $\lambda\epsilon\tau\tau\iota\tau\varsigma$, projecerunt eum, a verbo
 $\tau\tau\iota$. Ezech. xxxi. 16. $\epsilon\delta\iota\tau\varsigma$ $\sigma\iota$ $\epsilon\pi\epsilon\sigma\chi\tau$, ad dejiciendum eum, a
 verbo composito $\sigma\iota$ $\epsilon\pi\epsilon\sigma\chi\tau$. Joh. xi. 44. $\lambda\pi\iota\tau\varsigma$, adducite eum.
 $\lambda\lambda\iota\tau\varsigma$ $\epsilon\delta\omega\tau\eta$, $\pi\pi\sigma\alpha\gamma\acute{\alpha}\gamma\eta\tau\iota$. Mal. i. 8. $\lambda\pi\iota\tau\varsigma$. Pf. l. 10. fac id.

$\epsilon\varsigma$, (vide §. 68. n. 3.) $\lambda\epsilon\lambda\pi\epsilon\varsigma\eta\lambda\epsilon\varsigma$, salvet eum. Pf. xxi. 3. Pas-
 sim. $\lambda\tau\omega\pi\theta\epsilon\varsigma$, abominati sunt eum. Amos iv. 10. ab $\omega\pi\theta\epsilon$.
 $\lambda\tau\omega\tau\omega\theta\epsilon\varsigma$, transportatus est, ab $\omega\tau\omega\tau\epsilon\theta$. Hos. x. 5. et Gen. v.
 24. $\lambda\epsilon\pi\epsilon\omega\gamma\lambda\epsilon\varsigma$, ne extinguatis eum, ab $\omega\gamma\gamma\epsilon\lambda$. 1 Theff.
 v. 19. Amos iv. 11. $\epsilon\lambda\tau\alpha\delta\lambda\epsilon\varsigma$, a verbo $\epsilon\lambda\delta\epsilon\lambda$. Habac.
 ii. 9. $\epsilon\pi\chi\iota\pi\epsilon\lambda\delta\lambda\epsilon\varsigma$, ab eodem $\epsilon\lambda\delta\epsilon\lambda$, extrahere. Act. iv. 36.
 Mich. vi. 5. $\epsilon\tau\epsilon\pi\epsilon\tau\epsilon\gamma\lambda\tau\omega\tau\lambda\epsilon\varsigma$, cognominatus. $\lambda\epsilon\delta\omega\theta\epsilon\varsigma$,
 $\epsilon\varsigma$, occiderunt eum, a $\delta\omega\tau\epsilon\theta$. Marc. xii. 5. Passim.

“ Sic Sahidice ;

“ ς , $\omega\pi\omega\varsigma$, excipit eum. Rom. xiv. 1. $\eta\lambda\tau\omega\tau\epsilon\pi\omega\varsigma$, excitabit eum.
 “ Jac. v. 15.

“ $\tau\varsigma$, (vide §. 68. n. 1.) $\lambda\tau\epsilon\tau\eta\lambda\omega\tau\varsigma$, suspendistis eum, a verbo
 “ $\lambda\omega$. Act. v. 30. Pf. lviii. 1. $\lambda\epsilon\pi\iota\sigma\theta\eta\tau\varsigma$, ut non reperias eum,
 “ a $\sigma\theta\eta$, reperire, defunt in Græco. Luc. iv. 9. $\lambda\tau\eta\tau\varsigma$, duxit
 “ eum, a verbo η . $\varsigma\iota\tau\varsigma$, tolle eum, a $\varsigma\iota$. Joh. v. 12. $\eta\epsilon\epsilon\chi\iota\tau\varsigma$,
 “ acceperunt eum, i. e. acceptus est. Luc. xvi. 22. a $\chi\iota$. $\epsilon\epsilon\eta\lambda$ -
 “ $\chi\lambda\epsilon\tau\varsigma$, exaltabunt eum, a $\chi\lambda\epsilon$. Luc. xviii. 14. xiv. 11.

“ $\epsilon\varsigma$, (vide §. 68. n. 3.) $\eta\lambda\delta\lambda\epsilon\varsigma$, libera eum, a $\eta\lambda\delta\epsilon\lambda$. Psal.
 “ lxxxi. 4. Act. vii. 10. 14. $\epsilon\gamma\lambda\tau\omega\tau\lambda\epsilon\varsigma$, cognominatus,
 ab

“ab οταρλ. Act. iv. 36. Joh. ix. 7. εοταωδεις, ad responden-
 “dum ei, ab οτωλ. Luc. xiv. 6. κxiii. 9. ατετνκοταεις,
 “audivistis eum, a cωταλ. Ephes. iv. 21. αqτοδεις, repulit
 “eum, a τοδλ. Act. vii. 27. ατροτεις, occiderunt eum, a
 “ρωτλ. Actor. v. 36. ατχαρεις, contaminarunt eum, a
 “χαρλ. Ezech. xxxvi. 17.

3 Perf. Sing. fam.

c, ei, eam. Pf. xx. 2. ακτηic, dedisti eam, a verbo τμi.

τc, (vide §. 68. n. 1.) οηετάριτc εβλ, quam ejecerunt, seu re-
 pudiatam. Sophon. iii. 19. Mich. iv. 6. ααρε κεονα χιτc, alius
 accipiat eum, a χi. Actor. i. 20. απεqδiτc, non accipias eam.
 Ez. xviii. 16. Passim. απιτc, induces eam, ab imperativo απι.
 Ezech. v. 1. εqεραqωτqιτc, *sursum*, sibilabit eum. Soph. ii. 15.

ec, (vide §. 68. n. 3.) ηπεπαρεις, ne liberes eam, a πορει vel
 παρει. Hof. ii. 10. αqcoθεις, exaudivit eam. Pf. ix. 37. a
 cωτει. †παθoθεις, occides eam, a θωτει. Hof. ii. 3.
 †παcopεις, seduces eam, a cωρει. Hof. ii. 14.

“ Sic Sahidice;

“c, ετεqπαac, faciet id, ab αa. Matth. xxiii. 35.

“τc, (vide §. 68. n. 1.) ητερονχιτc, cum accepissent eam, a χi.

“Matth. xx. 11. ατqιτc εβλ, extulerunt eam, a qι. Act. v. 10.

“Amos iii. 1. ηταιητc εβλ, quam eduxi, a verbo η.

“ec, (vide §. 68. n. 3.) Act. ix. 36. τqαχοταρεις, quam interpre-

“tantur, ab οταρλ. 39. ατχοκεις, lavarunt eam, a χωκελ.

“Luc. xv. 9. ηταcopεις, quam perdidit, a verbo cωρλ. Luc.

“ix. 24. qπαcopεις, perdet eam, ab eodem verbo cωρλ.

3 Perf. Plural.

οτ, eos, eas, ea, illis. Pf. cx. 6. εqεααρoτ, implebit eos, a verbo
 ααρ.

τοτ, (vide §. 68. n. 1.) ριτοτ εβλθεν ποτρητ, ejice eos ex
 cordibus eorum. Lit. Basil. §. 126. εταqδιτοτ, quos accepe-
 runt. Ezech. xxix. 14. qιτοτ, mensurabis eos, a qι. Ezech. v.
 1. (vide §. 68. n. 2.) εqαqαιτοτ, quæ fecit, ab αi. Psal. i. 3.

H

ερετεπ-

ερετεπλενιτου, dedistis ea, a verbo ληνι. Ezech. xx. 30. ειδ-
ολτου εδρηι εδβαδλων, ducam eos Babylonem, a verbo
ολ. Ezech. xii. 13. ακφαστου, coques ea, a φασ. Ezech. iv. 2.
εταιχοτου, quæ dixi, a verbo χω vel potius χο. Jes. lx. 11.
Passim.

ου, etiam in verbis, §. 68. n. 3. allegatis, e. g.

†ηαηαζευου, liberabo eos, a ηαζεε. Hof. xiii. 14.
αφθαζεου, vocavit eos, a θαζεε. Joel. ii. 32.
ηαι ορβου, hæc abominemini, a verbo ωρεβ. Lev. xi. 13.
ατcorευου, seduxerunt eos, a cωρεε. Amos ii. 4.
ατcaθευου εδουη, irrepsērunt, a caθεε. Judæ 4.
εθαicoευου, audiui eos, a cωτεε. Ezech. xxv. 13.
ατροβου, accubuerunt, a ρωτεβ. Matth. ix. 10.
†ηαθουβου, occidam eos, a verbo θωτεβ. Amos ii. 3.
ετδολευου, rapient eos, a verbo δωλεε. Sophon. ii. 9.

ωου, si verba in ο definant, ο mutatur in ω, e. g. ηηεταφθαλειωου,
quæ fecit, a verbo θαεειο. Gen. ii. 2. et alibi passim.

ατ, si verba in α definant, ου contrahitur in ατ, e. g. χατ, pone
eos, a verbo χα, pro χαου. Marc. v. 36.

“ Sic et Sahidice;

“ ου, 2 Petr. ii. 1. ηταφωπου, qui redemit eos, a ωου. εχοκου,
“ ad implenda ea, a χωκ. Matth. v. 17.

“ του, (vide §. 68. n. 1.) αφχιτου, accepit eos. Marc. ix. 2. a χι.

“ Αδ. v. 22. ετρεψιτου, ad ducendum eos, a verbo η.

“ Jes. i. 2. αχαστου, exaltavi eos, a χασ.

“ Αδ. v. 22. εεπουδιτου, μη εφροντι αυτους, a δι reperire.

“ ου, in verbis, §. 67. n. 3. allegatis :

“ εηαζεου, ad salvandum eos, a ηαζεε. Αδ. vii. 35.

“ ατροτβου, accubuerunt. Joh. vi. 10. a verbo ρωτεβ.

“ απcοτεου, audivimus eos, a cωτεε. Αδ. v. 20.

“ εηπρχαζεου, ne inquines ea, a χαζεε. Αδ. x. 15.

“ αφχοκεου, lavit eos, a χωκεε. Αδ. xvi. 33.

“ Verba quæ definunt in ο in Dialecto Sahidica, omicron ante ου re-

“ tinent, e. g. αφταεειοου, fecit eos, a ταεειο. Heb. xii. 27.

“ αφτcioου, satiavit eos, a τcio. Pf. civ. 40. et plura alia exempla.

“ ατ,

“ α, in verbis in α definentibus, e. g.

“ ααα, feci eos, ab αα. 2 Cor. xii. 12.

“ ακαα, posuerunt eos, α καα. Matth. xviii. 32.

“ †παταα, dabo ea, α ταα. Matth. iv. 9.

“ κο, post verba χοο mittere, τήποο idem, εχαι scribere, e. g.

“ αχοοκο, misi eos. Joh. xvii. 19. Act. xv. 22, 23. xiii. 4. x. 9.

“ Matth. xx. 2.

“ †ταιτηποοκο, quos misi. 2 Cor. xii. 17. Act. x. 17, 20. xi. 11.

“ εχαικο, ad scribenda ea. 2 Joh. 12. 3 Joh. 13.

“ ε eliditur ante ο in verbis παγε, gaudere; δολε, induere;

“ ποοπε, transportare, &c. Act. xiii. 48. ατραγο. Act. vii. 16.

“ αποοπο. Pf. lxx. 13. αροτοδολο, ~~αλλιδου~~.

“ Act. vii. 16. αποοπο.

“ Pf. lxx. 13. αροτοδολο, ~~αλλιδου~~.

§. 69. Affixa, ω in ultima Syllaba verborum reperiundum, plerumque mutant in ο. Sed negari non potest, scribas hanc distinctionem non semper accurate observasse: et præterea verba Ægyptiaca sæpe per ο et per ω scribi, (e. g. ωοι et ωωι, βολ εβολ et βωλ εβολ): ac multas tandem exceptiones occurrere, uti ex exemplis sequentibus patebit: ab οτωρι, mittere, formatur ατοτορι, miserunt me. Dan. x. 11. Zach. ii. 8, 9, 10. Jes. lx. 1. ατοτορικ εβολ, emisunt te. Obad. 7. ετατοτορικ, miserunt eum. Haggai. ii. 37. ετατοτορικ, misi eam. Joel ii. 25. ατοτοριτεν, miserunt nos. Marc. v. 12. ετεροτοτορι, misisti (fæm.) eos. Ezech. xxiii. 41. xxv. 10. †πατοτορι, mittam eos. xxix. 11. Mal. i. 14. Zach. i. 10.

Sed exstat etiam αροτωρικ, misit eum. Marc. xii. 3. per ω. Ez. xiii. 6. απεσ οτωρι, Dominus non misit eos.

Sic α verbo οτωαα comedere, formatur αροτοαα, comedit eum. Marc. iv. 4. Ezech. xxiv. 13. Amos v. 6. αροτοαα, comedit eos. Marc. ii. 26. Ezech. xv. 7. xvi. 13. xxiii. εροαα, ad comedendum eos. Marc. ii. 26. &c.

Sed etiam ω ante affixa mansit. Ezech. iii. 3. αιωαα, comedi eum (librum.) εκετωαα, comedes eos. Ezech. iv. 9. Nah. ii. 13. Hof. viii. 8. Deut. xxviii. 38. xxxix. 42.

“ In Dialecto Sahidica ω quoque in omicron mutatur, accedentibus
“ affixis, Pf. cxviii. 163. αροτογ εβολ, deleui eum; et Pf. xxxvi. 9.

“ **σεναγοτοτ** **ἐβόλ**, delebuntur, a verbo **σώτ** **ἐβόλ**. Mat. v. 17.
 “ **ἐχοκοτ**, ad implenda ea, a verbo **χωκ**. Joh. xvii. 26. **†πζοτ**-
 “ **ονρς**, manifestabo illud, ab **οτωηρ**. Ez. xxviii. 14. **πζατςοντκ**,
 “ quo (die) creatus es, seu creaverunt te. **αττοααςς**, sepultus est, a
 “ **τωαας**, sepelire. Luc. xvi. 17. Act. v. 6.

“ Sed **ω** etiam ante affixa retinetur : Luc. xvi. 22. **αττωααςς**, se-
 “ peliverunt eum. Joh. iv. 8. **απετοτπζαοτωααςς**, id quod comede-
 “ rent.

Quædam verba **ω** ante affixa semper retinere solent, e. g.

θοτωτ, congregare, **†πζαθοτωτοτ**, congregabo eos. Ezech. xi. 17.
 xxxiv. 13. xxvii. 21. Mich. ii. 12.
σεβτωτ, præparare. Zac. v. 11. **ἐσεβτωτς**, ad præparandum eum.
 Amos. iv. 12. **σεβτωτκ**, præpara te, **ακσεβτωτοτ**, præpa-
 rasti eos. Psal. x. 3.
κοττων, dirigere. Ps. vii. 9. **εκέκοττωνς**, diriges eum.
κοτση, scire. **απκοτσηκ**, novimus te. Hos. viii. 2. Habac. iii. 2.
αποκοτσηποτ. Hos. ix. 2. xiv. 10. Job. xxviii. 10. non nove-
 runt eos.

“ Sic in Dialecto Sahidica ;

“ A **σεβτωτ**, est Act. xxi. 25. **απσεβτωτñ**, præparavimus nos.
 “ A verbo **κοττων**, formatur **κοττωνην**, dirige nos. Ps. cxvii. 25.
 “ A **κοτση**, scire. **απεκκοτσητς**, non cognovit me, Jcs. i. 3. Joh.
 viii. 34. **απετñκοτσης**, non cognovistis eum.
 “ Matth. vii. 16. 20. **ετετπζακοτσηποτ**, cognoscetis eos.

Verba, geminantia radicales, solent etiam **ω** ante affixa retinere, e. g.

βερβωρ, projicere. Joel. ii. 4. **ακβερβωρτς**, projecisti me. Joel. i. 7.
ακβερβωρς, projecisti eam. Zach. v. 8. Sophon. ii. 4. **ελεβερ-**
βωρςς. Zac. xi. 10. projicies eum. **ελεβερβωροτς**. Mich. vii. 19.
 projicies eos.
θεεθωαα, contere. **ελεθεεθωααοντς**, conteres eos. Ez. xxix.
 18. Hos. ii. 18. Mich. i. 3. iii. 3. Deut. v. 5. x. 2.
θελθωλ, occidere. **εθελθωλοντς**, ad occidendum eos. Hos. ix. 13.
 Zach. xi. 5. Numer. xi. 22. et plura alia verba, e. g. **θηνθωη**,
 mandare. **θηνθωης**, affigere. **χελχωλ**, **θεττωτ**, &c.

In his tamen verbis etiam **ο** ante affixa occurrit, e. g.

πνετθελθωλοντς. Ezech. xxxvii. 23. xxxiv. 21. xxi. 15. xxiii. 47.
ατθεεθωααοντς. Ezech. xxxvi. 35, 36. xxxviii. 20. contriverunt eos.
αρετπβερβωροτς. Ezech. xxxiv. 21. projecistis eos.

“ Sahidica

“ Sahidica Verba, quæ radicales geminant, solent etiam ω ante affixa

“ retinere, e. g.

“ ϸⲡⲥⲱⲡ, rogare. ⲁⲕⲥⲡⲥⲱⲡⲧ, rogasti me. Matth. xviii. 32. ⲁⲓⲥⲡ-

“ ⲥⲱⲡⲓⲓ, rogavit eum. Luc. xv. 29. Joh. xii. 21. ⲁⲥⲥⲡⲥⲱⲡⲓⲧ, ro-

“ gavit nos. Act. xx. 15. ⲁⲧⲥⲡⲥⲱⲡⲟⲩ, rogaverunt eos. Act. xvi.

“ 39, 40. xx. 1.

“ ⲥⲉⲗⲥⲱⲗ: ⲭⲉ ⲉⲧⲉⲥⲉⲗⲥⲱⲗⲟⲩ. Joh. xi. 19. ut consolarentur eas.

“ ⲱⲧⲣⲧⲱⲣ. Ezech. xxi. 14. ⲉⲕⲉⲱⲧⲣⲧⲱⲣⲟⲩ, perturbabis eos, &c.

Ex hisce exemplis, quibus plurima alia facile possent addi, colligere licet, vel o et ω ante affixa promiscue adhiberi potuisse, vel scribas differentiam inter o et ω non satis accurate observasse.

§. 71. ⲕ, si in ultima Verborum Syllaba occurrat, ante affixa retinetur, e. g. ⲥⲉⲗⲉⲡⲓⲧ constitutere, format cum affixis ⲥⲉⲗⲉⲡⲓⲧⲓⲓ, Deut. xx. 4. ⲥⲉⲗⲉⲡⲓⲧⲥ. Deuter. xxix. 13. constitue eum, eam. ⲁⲓⲥⲉⲗⲉⲡⲓⲧⲟⲩ, constituit eos. Ez. xxi. 19. ⲥⲗⲓⲧ, scribere. ⲉⲣⲉⲧⲉⲡⲥⲗⲓⲧⲟⲩ, scribite ea. Ez. xiii. 9. Deut. vi. 3, 20. ⲱⲧⲉⲗⲉⲱⲧ, servire. ⲉⲕⲉⲱⲧⲉⲗⲉⲱⲧⲓⲓ, servies ei. Deut. vi. 13. ⲱⲧⲉⲗⲉⲱⲧⲟⲩ. Passim.

Scribitur tamen etiam ⲉ ante affixa: Ezech. xvii. 5. ⲁⲓⲥⲉⲗⲉⲡⲉⲧⲓⲓ, ordinavit eum. xviii. 15. ⲁⲡⲉⲓⲥⲉⲗⲉⲡⲉⲧⲟⲩ, non ordinabit eos; quod vel incuriæ scribarum adscribendum, vel ex genio Linguae derivandum, quæ in verbis ⲉ et ⲕ admittit, e. g. ⲟⲉⲱⲧ et ⲟⲓⲱⲧ, ⲕⲉⲧ et ⲕⲓⲧ, &c. idem significant.

§. 72. Verbum ⲣⲁⲡ placere, et ⲉⲣⲗⲉ, vel ⲉⲧⲉⲣⲗⲉ velle, pronomina personalia loco affixorum admittunt, hoc modo:

ⲁⲥⲣⲁⲡⲓⲧ, (pro ⲣⲁⲡ ⲡⲓⲧ) placuit mihi. Luc. i. 3.

ⲡⲓⲣⲱⲗⲓ ⲣⲁⲡⲁⲡ (pro ⲣⲁⲡ ⲡⲁⲡ) ⲁⲡ, hoc non placet nobis. Act. vi. 6.

ⲁⲓⲣⲁⲡⲁⲕ (pro ⲁⲓⲣⲁⲡⲁⲕ) placui tibi. Ps. xxv. 3.

ⲉⲧⲁⲓⲣⲁⲡⲁⲓ. Psal. xxiv. 12. placuit ei. [pro ⲣⲁⲡ ⲡⲁⲓ]

ⲉⲧⲣⲁⲡⲱⲟⲩ (pro ⲉⲧⲣⲁⲡ ⲡⲱⲟⲩ) ⲓⲡⲓⲣⲱⲗⲓ, placentes hominibus.

1 Thess. ii. 4.

ⲉⲧⲉⲣⲗⲓⲧ (pro ⲉⲧⲉⲣⲗⲉ ⲡⲓⲧ) quod volo. Marc. xiv. 36.

ⲡⲉⲧⲉⲣⲗⲁⲕ, voluntas tua. Psal. xxxix. 8. [pro ⲡⲉⲧⲉⲣⲗⲉ ⲡⲁⲕ]

ⲡⲓⲧⲉⲧⲉⲣⲗⲁⲓ, ἡ ὁρμή αὐτοῦ. Sirac. i. 34. [pro ⲉⲧⲉⲣⲗⲉ ⲡⲁⲓ]

ⲉⲧⲉⲣⲗⲱⲟⲩ, quæ voluerunt. Matth. xvii. 12. [pro ⲉⲧⲉⲣⲗⲉ ⲡⲱⲟⲩ]

“ Dialectus Sahidica verbum ⲣⲁⲡ, placere; et ⲉⲣⲗⲉ, velle; eodem

“ modo-format, e. g. ⲁⲓⲣⲁⲡⲁⲕ, placui tibi. Ps. xxxiv. 14. ⲓⲡⲉⲧⲣⲁⲡⲁⲓ.

“ Joh. viii. 29.

“Joh.viii.29. quæ placent ei. Act.xii.3. ἀγράνατ πιστάαι, placuit
 “Judæis. Sic πῡαχε ετερνακ, sermonem, quem vis. MS. Fid. Sap.
 “p. 34. πῡαχε ετερνε, fæm. sermonem, quem vis. Ibid. p. 32.
 “ετερναγ, quod vult. Ibid. pag.191. ἡεε ετερνατ, sicut volue-
 “runt. Mat. xvii. 12.

CAPUT XII.

DE ADVERBIIIS, PRÆPOSITIONIBUS, CONJUNC- TIONIBUS, ET INTERJECTIONIBUS.

§. 72. **A**DVERBIA præcipua ordine Alphabetico hic apponere
libet.

Coptica.

ⲁⲛ, non.
 ⲁⲛ χε, non amplius.
 ⲁⲣⲏⲟⲩ, forsitan.
 ⲁⲧⲟⲟⲩ, mane.
 ⲁⲧⲏⲣ, quantum, quanto magis.
 ⲁⲉⲁ, imo, ita, utique.
 ⲁⲉⲏ, idem.

Sabidica.

ⲁⲛ, non.

ⲉ quam, incomparatione, modo nunc, jam. Joh. xviii. 18.

ⲉⲃⲟⲗⲉⲱⲛ, unde?

ⲟⲩⲉⲃⲟⲗⲧⲱⲛ, idem.

ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲙⲙⲁⲧ, exinde.

ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲁⲉⲟⲩⲛ, ab intus, ἵκθιν.

ⲉⲃⲟⲗⲧⲁⲓ, abhinc, hinc. Gen. l. 25.

ⲉⲟⲃⲉ ⲟⲩ, quare, cur?

ⲉⲧⲃⲉ ⲟⲩ, idem.

ⲉⲟⲃⲉ ⲟⲩ ⲏⲉⲱⲏ, quare? propter
quod opus. Dan. ii. 15.

ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲁⲓ, propter hoc.

ⲉⲧⲃⲉ ⲛⲁⲓ, idem.

ⲉⲟⲱⲛ, ubi? quo?

ⲉⲧⲱⲛ, idem.

ⲉⲙⲙⲁⲧ,

*Adverbia.**Coptica.*

ἐλλετ, ibi. Exod. x. 26.
 ἐλλεττω, valde.
 ἐλλεπαι, exinde.
 ἐλλεπη, illuc, hinc.
 ἐπερ, unquam, aliquando.
 ἐπεσχητ, deorsum.
 ἐπερρατ, die sequenti cras.
 ἐπωωι, supra.
 ἐπθδε, postremo, in fine.
 εκκεп, secus, penes, ad oram.
 ἐτι, in, adhuc.
 ἐтрη, antroforius, anterieus.
 етлел, simul, una, in unum locum.
 етсоп, simul.
 еткωт, honeste, (honeste.)
 етθηω, ordinate (ordinata.)
 ἐφρρор, retro.
 ἐφλнор, frustra.
 ἐφлел, loco.
 етсоттωп, distiacte. Ps. 144. 15.
 етсω, multum.
 ἐρорте, magis, quam.
 ἐррел, obviam. Gen. xvi. 28.
 өпелт, et пелт, quando. Psal.
 xxxiv. 17.
 өωп, ubi.
 ие, vel.
 ис, ecce.
 исөпелт, jam pridem. Mat. xi. 21.
 итл, итл, deinde.
 келтл фрнт, sicuti, juxta modum.
 келтл рли прнт, nullo modo.
 ке, iterum. Ps. ii. 2.
 кесоп, semel.
 лелллон, magis.
 лелпелсл пел, лелпелсωс,
 postea.

Sabidica.

елелт, idem.
 елелтω, idem.
 епелр, idem.
 епелснт, idem.
 пррлстл, етррлстл, idem.
 епωωи, idem.
 епθде, idem.
 рлорсоп, idem.
 рлелрор.
 еплел.
 ерорте.
 тпелт.
 тωп.
 и, vel.
 еис.
 лелпелсл пел, лелпелсωс.
 лелтотелпелп,

Sabidica.

22H.
 22HPE CT 222HPE.
 2222T.
 22E2, 222E2.
 22P2TE, 222P2TE.
 22P 22PEK.
 22P̄.
 Sic et Sahidice.
 П2.
 Sic et Sahidice.
 Sic et Sahidice.

ΠΟΥΚΟΥΧΙ,

Adverbia.

Coptica.

Sabidica.

ἡοῦκοῦχι, paululum.
 ἡοῦσκοῦ, olim.
 ἡοῦωπῃ, ὅτε οὔωπῃ ἐβόλ,
 manifeste.
 ἡοῦζοῦῥ ὅτε οὔζοῦῥ, subito.
 ἡσα κα πιδεπ, undique, per re-
 gionem omnem.
 ἡσαϥ, heri.
 ἡσκοῦ πιδεπ, semper, omni tem-
 pore.
 ἡτερολλπ, quotannis.
 ἡχωλεε, cito.
 ἡχωπ, clam.
 ἡωγοπ, primo.
 ἡωωπ, mane.
 ἡῶοῦπ, intus. Gen. xviii. 9.
 Act. xiii. 29.
 ἡῶπῶτοοῦ, mane. Vide
 ἄτοοῦ.
 ἡῶο, amplius.
 ἡῶο ε, magis quam.
 ἡῶο ἡῶο, maxime, abun-
 danter.
 ἡῶοῦ, gratis.
 ἡχωρῃ, noctu.
 ἡχοπс, injuste, violenter.
 ἡῶοῦ, furtim.
 ἡῥοῦποῦ, statim, hora hac.
 оп, et, etiam, iterum utique.
 οῦ, ubi, non, an? quando? quid?
 οῦδε, ἢ, neque.
 οῦ δε, ἢ.
 οῦδε ἂπ, nonne?
 οῦπ et χε οῦπ, quantum, quot.
 Confer ἄππ.
 οῦπс, celeriter.
 οῦπππ ἡсоп, sæpius, multis vi-
 cibus.

ἡοῦκοῦ.
 ῶπ οὔωπῃ, ἐβόλ.
 ἡσαϥ.
 ἡснῥ πιδε.
 ἡωγοπ.
 ἡῶοπ.
 ἡῶο.
 ἡτεῦποῦ.
 оп.
 οῦ.
 οῦδε.
 οῦπ.
 ἡοῦππππ ἡсоп.

οῦоп

*Adverbia.**Coptica.**Sabidica.*

οτοπ σα οτοπ, ordine, ἰξῆρ.

Exod. x. 1.

οτοπ, semel.

οτοπ δει οτοπ. Vide ποτο-
οτοπ. Luc. i. 64.

παρητ, ita.

παληπ, παληπ.

πετοσδην, e contrario, contra.

2 Cor. ii. 7.

πιαα ε, ubi, ibi, loco quo.

προσποσχοτ, προσκαιρον, ad tempus.

ποτοπ, vesperi.

πω, obsecro, quaeso. Dan. i. 12.

σαβολ, extra, foras. Pf. xxi. 11.

σαλεπδε, επιδω, post. Hof. i. 2.

σανσα λελεατατ, seorsim, in re-
gionem separatam; et σαοτσα
λελεατατ, idem.

σαλεπαι πελε σαλεπαι, hinc et
illuc, ex utraque parte.

σανσα, seorsim.

σανσιν, undique.

σανπω, supra.

σατεπ, statim, in σατεπηνποτ,
vos statim.

σατοτ, statim.

σαγ, heri. Vide ησαγ.

σαδοτη, intus.

σε, imo, ita.

σποτγ, anno superiori.

2 Cor. viii. 10. ix. 2.

σop ησιν, quotiescunque.

σop, numeris dierum praepositur.

σται, hic.

στη, illic.

ται, hic.

ταφει, vere, profecto.

τοτε, τω, tunc.

πιαα, ubi.

σαβολ.

σανπω.

σαδοτη.
σε.

Sic et Sahidice.

φοτε,

*Adverbia.**Coptica.**Sabidica.*

ῥοοῦ, εῤοοῦ, ἁῤοοῦ, hodie.
 ḫwalel, cito. Pl. xxxvi. 2.

ἁποοῦ.

ῡḏ, usque ad, usquedum, donec.
 ῡḏḏḏḏ, semper, usque ad finem.
 ῡḏ ḏneḏ, æterne, in æternum.
 ῡḏ ḏḏḏḏ, usque ad, inclusive.

ῡḏ.
 ῡḏ ḏḏḏ.
 ῡḏ ḏneḏ.
 ῡḏ ḏḏḏḏ.

Gen. xlv. 34.

ῡḏḏḏḏ et ῡḏḏḏḏ ḫe, usque
 quo.

ῡḏ ḏneḏ.

ῡḏḏḏ, mane.

ḏḏḏḏḏḏ ḏe ḏḏḏḏḏḏ, hic vel illic.

ḏḏḏḏḏ, ḏḏḏḏ, num, igitur. Gen.
 xxxvii. 10.

ḏḏḏḏ, jam, modo, ḏḏḏ.

ḏḏḏḏ et ḏḏḏḏ ḏc, ecce.

ḏḏḏḏḏḏ, unā, in unum locum.

ḏḏḏḏ, ḏḏḏḏḏḏ, ante, in initio.

ḏḏḏḏ ḏ ḏḏḏ, simul, ḏḏḏ ḏḏḏḏ.

Act. i. 15.

ḏḏḏḏḏḏ, a tergo, post, retro.

ḏḏḏḏḏḏ, e longinquo.

ḏḏḏḏ, ut.

ḏḏc, ḏḏc, quam, ḏḏ.

ḏḏḏḏḏ, ḏḏḏ, quando.

ḏḏḏ ḏḏḏ ḏḏḏḏḏ. Vide ḏḏḏḏḏ.

ḏḏḏḏḏ, ḏḏḏḏḏ ḏc.

ḏḏḏḏḏ.

ḫe, scilicet. Eph. i. 4. Gen. xxx. 13.

amplius, adhuc, *in fine paragraphi.*

ḏḏḏḏ et ḏḏḏḏḏḏ, gratis, sine pre-
 tio. Marc. x. 8.

ḏḏḏḏ, ḏḏḏḏḏḏ.

ḏḏḏḏ et ḏḏḏḏḏḏ, aliunde, fur-
 tim. Joh. x. 1.

ḏḏḏḏ, nunc.

ḏḏḏḏ.

ḏḏḏḏḏḏ, statim. Act. v. 10. hac hora.

ḏḏḏḏ.

§. 74. Adverbia sæpius a Substantivis formantur, dum litera ḏi iis præ-
 ponitur, e. g. ḏḏḏḏḏ, manifestatio; ḏḏḏḏḏḏ, manifestus. Marc. i.
 45. ḏḏḏḏ, abundantia; ḏḏḏḏḏ, abundanter. Marc. vii. 36. ḏḏḏḏ-
 ḏḏḏ, rectus; ḏḏḏḏḏḏ, rectè, rectâ viâ. Act. xxi. 1.

Sæpius exprimuntur per Substantivum cum Præpositione $\zeta\epsilon\pi$, e. g. $\zeta\epsilon\pi\ \sigma\tau\alpha\epsilon\tau\sigma\alpha\beta\epsilon$, *φρονιμῶς*, prudenter, in prudentia.

Participia etiam adhibentur pro adverbis, e. g. $\epsilon\varsigma\sigma\sigma\tau\omega\eta$, recte, distincte, *proprie* rectus. Marc. vii. 35. $\epsilon\kappa\omega\tau\ \theta\upsilon\sigma\zeta\ \epsilon\tau\theta\eta\eta$, honeste et ordinate, *proprie* honesta et ordinata. Dan. vi. 16. $\epsilon\tau\sigma\sigma\epsilon\lambda\lambda\eta\iota\ \delta\alpha\lambda\lambda\sigma\varsigma\ \epsilon\varsigma\lambda\lambda\eta\eta$, $\acute{\omega}\ \sigma\upsilon\ \lambda\alpha\tau\epsilon\iota\upsilon\varsigma\ \epsilon\gamma\delta\iota\lambda\chi\acute{\omega}\varsigma$, *perseverans*, i. e. continuo.

“ Sic et Sahidice;

“ A $\zeta\sigma\tau\sigma$ est $\eta\zeta\sigma\tau\sigma$, magis, plus. Passim. $\zeta\eta\ \sigma\tau\alpha\epsilon$, in veritate, i. e. vere. Psal. lxxviii. 13.

Reliqua adverbia Sahidica vide in Lexico.

§. 75. Præpositiones præcipuas ordine Alphabetico adjiciemus.

Coptica.

$\alpha\tau\sigma\eta\epsilon$, sine. Joh. xv. 5.
 $\alpha\sigma\eta\epsilon$, sine. Joh. viii. 7.
 ϵ , ad, apud, in, præ, adversus.
 Act. ix. 1.
 $\epsilon\beta\eta\lambda$, præter.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda$, de, ex, a. Hinc
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\sigma\tau\epsilon$, præ.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\alpha\tau\zeta\eta$, a conspectu.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\epsilon\eta$, præ, c, ex, de, in, inter.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\alpha$, ex, ad, a. Apocal. xviii. 14. Ps. ii. 12.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\alpha\sigma\sigma$, a.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\alpha\tau\zeta\eta$, a, c, per, post.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota$, de, in, a, præ.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\tau\epsilon\eta$, a, c, per.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\tau\sigma\tau$, a, c, per.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\tau\zeta\eta$, ante, antè.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\omega\tau$, ex.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\chi\epsilon\eta$, a, versus, ex.

Sahidica.

$\alpha\chi\eta$, idem.
 ϵ , idem.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda$, idem.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\eta$, et sequente litera π , $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\alpha$, ex.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\tau\eta$, et sequente π , $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\tau\alpha$, idem.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\tau\sigma\tau$, idem.
 $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\chi\eta$, et sequente π , $\epsilon\beta\sigma\lambda\zeta\iota\chi\alpha$, idem.
 $\epsilon\sigma\eta\epsilon$,

Præpositiones

Coptica.

Sabidicæ.

εἰς, de, propter. Ps. viii. 2.
 ἐξ, ex, trans. Matth. viii. 18.
 ἐπὶ, usque, infra.
 ἐπὶ, adversus. Genes. xxiii. 14.
 (in regionem.)
 ἐν, penes, juxta, proprie: ad o-
 ram.
 ἐν, ad, in, cum nominibus singul. nume-
 ri (pro εἰς)
 ἐν, sub.
 ἐν, intra.
 ἐν, in, ad.
 ἐν, usque, ad, supra.
 ἐν, super.
 ἐν, inter, versus, super, contra.
 Ps. lxxxiv. 10.
 ἐν, adversus, in occursum. Psal.
 lviii. 4. ci. 8.
 ἐν, super, supra contra.
 ἐν, versus locum. Apoc. xx. 3.
 ἐν, in, ad, super.
 ἐν, ad. Ps. xvii. 41.
 ἐν, super, contra, ab, ex, pro, de.
 ἐν, super. Matth. xvii. 27.
 ἐν, a, de, e, ex, terminus a quo.
 ἐν, anno superiori. 2 Cor.
 viii. 10. ix. 2.
 ἐν, longinquo. Ps. 137. 6.
 ἐν, ab initio.
 ἐν, contra.
 ἐν, post.
 ἐν, coram. Ps. xv. 8. et ἐν, coram.
 ἐν, idem.
 ἐν, circa. Act. xxii. 16.
 ἐν, sub, coram. Luc. iii. 2.
 ἐν, ad.
 ἐν, cum.
 ἐν, sine. Matth. v. 32.
 ἐν, post.
 ἐν, a. Ps. cviii. 24.
 ἐν, in. Ps. xxxv. 1.

ετρε, idem.
 επεσεντ, idem.
 ευ, idem.
 εξοτη, idem.
 εξοτη ε, idem.
 εξραι, idem.
 εξραι ε, idem.
 εξραι εχεν, idem.
 εξραι ρα, idem.
 εχεν, et ante η, εχαι, idem.
 εχω, idem.
 κετε, idem.
 κετητε, idem.
 κεπελετοεβου, idem.
 κεπκωτε, idem.
 παρρη, παρρα, ad.
 παρ, idem.
 περε, idem.
 πετε, idem.
 πετη, idem.

நித்யம்;

*Præpositiones**Copticæ.*

ἡδούην, intus. Luc. i. 22.
 ἡδούην, in infra, per, super, in.
 Psal. ii. 5.
 ἡδούην πούην, in me. Sic cum re-
 liquis personis.
 ἡδούην δέην, in.
 ἡδούην εἰ, in. Ps. xvi. 4.
 οὐδέ, ad, adversus, contra.
 οὐδέξολδέν, ex, si de loco sermo
 est. Ps. ix. 13.
 οὐτέ, inter. Gen. i. 6.
 εἰ, et πεῖ. Gen. xxviii. 14. ad, pe-
 nes, a, ab. Apocal. xxi. 13.
 εἰπεσέν, ad, infra.
 εἰπύωι, supra.
 εἰδούην, intra. Ps. 38. 3.
 εἰδούην, infra. Gen. i. 7.
 φάιρην, sic, taliter. Act. xxvii. 17.
 φάδου, εἰφάδου, et εἰφάδου,
 post.
 ἡωρίε, præter.
 ὡδ, ad.
 ὡδ εἰδούην, usque ad.
 ὡδ εἰδούην, usque ad.
 ὡδτέ, præter. Act. viii. 1.
 εἰ, ad, erga, sub, contra,
 adversus.
 εἰθεότο, ad. Gen. xli. 23.
 εἰρατ, sub. Matth. viii. 9.
 εἰρο, de. Marc. v. 25. Mat. ix. 20.
 Luc. viii. 43, 44.
 εἰτέν, sub, ante, juxta, ad, apud,
 a, ab. Psal. i. 3. xv. 16. vii. 10.
 xxxvi. 39.
 εἰτοτ, apud. Joh. i. 40.
 εἰτδν, coram, ante, a, ad. 1 Cor,
 iv. 5. Exod. ii. 15. Ps. xxiv. 15.

Sabidicæ.

ἡδούην, idem.
 οὐδέ, idem.
 οὐδέξολδέν, idem.
 οὐτέ, idem.
 εἰπεσέν, idem.
 εἰπύωι, idem.
 εἰδούην, idem.
 ἡδούην, et εἰπεδούην, et εἰ-
 πεδούην, idem.
 ὡδ, idem.
 ὡδ εἰδούην, idem.
 ὡδ εἰρατ, idem.
 εἰ, idem.
 εἰρο, πρὸς, κατὰ, &c.
 εἰτδν, } idem.
 εἰτατ, }
 εἰθεν, πρὸς, ante.
 εἰτδν, idem.
 εἰθεν,

*Præpositiones**Coptica.**Sahidica.*

ⲉⲁⲕⲉⲛ, ante.

ⲉⲁⲕⲱ, ante. Ex. iv. 10.

ⲉⲉⲛ, in.

ⲉⲉⲛⲧ, prope. Pf. xxi. 11.

ⲉⲁ, ad, sub.

ⲉⲁⲣⲟ, coram, proprie ad vultum.

ⲉⲓ, in.

ⲉⲓⲁⲙⲣ, trans.

ⲉⲓⲣⲉⲛ, ante, præ, si de janua sermo sit.

ⲉⲓⲛⲉⲕⲛⲧ, sub. Pf. vii. 5.

ⲉⲓⲧⲉⲛ, a, ex, propter, per.

Pf. lxxvii. 49.

ⲉⲓⲱⲧ, super.

ⲉⲓⲕⲉⲛ, in, super.

ⲉⲓⲕⲱ, in, super. Pf. ii. 3.

ⲉⲓ, in.

ⲉⲁ, idem.

ⲉⲁⲣⲟ, idem.

ⲉⲓ.

ⲉⲓⲣⲓⲛ, idem.

ⲉⲓⲛⲉⲕⲛⲧ, idem.

ⲉⲓⲧⲓⲛ vel ⲉⲓⲧⲁ, idem.

ⲉⲓⲱ, idem.

ⲉⲓⲕⲓⲛ vel ⲉⲓⲕⲁ, idem.

ⲉⲓⲕⲱ.

"Sahidicæ præpositiones reliquæ, brevitatis gratia, Lexico Sahidico
"reservantur.

§.76. Conjunctiones præcipuas ordine Alphabetico recensimus.

*Coptica.**Sahidica.*

ⲓⲁⲣ, ⲓⲁⲣ.

ⲁⲉ, ⲁ.

ⲉ, quum, postquam.

ⲉⲧ, idem, cum ⲧ, epenthético.

ⲉⲃⲛⲗ, nisi. Pf. xiv. 2.

ⲉⲃⲛⲗ ⲁⲣⲛⲟⲧ, nisi. Exod. iii. 19.

ⲉⲃⲛⲗ ⲕⲉ, nisi. Pf. xciii. 17. nisi quia.

Pf. cxviii. 92.

ⲉⲛⲉ, si. Pf. l. 16.

ⲉⲱⲱⲛ, quum, dum.

ⲉⲱⲱⲛ ⲓⲧⲉ, quum.

ⲉⲱⲱⲛ ⲱⲁⲛ, quodsi. Pf. xxii. 4.

ⲓⲉ, aut.

ⲓⲉⲕⲉ, si, vel, quum. Pf. vii. 3. xxx. 19.

ⲉ, et ⲉⲧ.

ⲓⲉⲃⲛⲗ.

ⲉⲛⲉ.

ⲉⲱⲱⲛⲉ.

ⲓ.

ⲉⲱⲱⲉ.

ⲓⲁⲛ,

Conjunctiones

Copticae.

Sabidicae.

ΚΑΝ, καὶ, quasi, si.
 κε, et, etiam.
 κεγε, καὶ, similiter. Aët. iii. 18.
 ααεν, αὐτὸν, quidem.
 ααηποτε, ne, ne forte, μὴποτε.
 ααηπως, ne, μὴπως.
 ἦ, ut, ante verbum. Item: et Joh. xiv. 6.
 Luc. xiii. 19. Pf. lxv. 16. Pf. lxvi.
 4. Pf. cviii. 16. lxix. 4. cxvi. 4.
 ηαα, et. Ita etiam, si præcessit
 ααφρη†, sicut.
 ἦτε, ut.
 οτεη, igitur.
 οτορ, et, nam. Marc. viii. 3.
 πληη, πλὴν, sed, ut.
 χαc, etiamfi, licet. Luc. xviii. 4.
 χωριc, nisi.
 ωαη, quia, si, vel, an, num. Joh. vii.
 17. quum Pf. xlviii. 10.
 ραρ, igitur.
 ρι, et.
 ριηα, ut sequente ἦτ.
 ροπωc, ὅπως, ut, si.
 ροταη, ὅταν, quando: sequitur ordi-
 nario ωαη.
 ροτε ετ, quando, quum.
 ρω, etiam. Matth. x. 33.
 ρωc, ὡς, sicut.
 ρωcτε, ὡς, sequente ἦτε, ut, adeo ut.
 χε, ὡν, igitur. Gen. xxx. 30. α, num.
 Psal. xiii. 2. ut, quia, nunc, quod,
 quam. Sane, profecto.
 χε οχη, nam, quia. Pf. xlii. 6.
 χε χαc, ut. Prov. vi. 22.

ααηποτε.
 ααηπως.

ηαα.

ἦτε.

οτεη.

ατω.

ωαη.

ρι.

ρω.

χε.

§. 77. Interjectiones præcipuas nunc commemorabimus.

Coptica.

Sabidica.

ⲁⲁⲟⲓ, utinam. Ps. cxviii. 5.

ⲓⲥⲭⲉⲕ, quam! ⲁⲓ. Gen. xxviii. 17.

ⲟⲩⲁⲓ, vā.

ⲟⲩⲟⲓ.

ω, o!

ⲙⲉ, per, forma jurandi. Gen. xlii. 15.

per Salutem Pharaonis. 1 Cor. xv.

31. per gloriam vestram.

ⲭⲉ, nota admirationis, Vah! Marc. x.

26. xv. 4. [Nisi malis hæc ad Conjunctiones referre.]

C A P U T XIII.

D E V E R B O.

§. 78. **Æ**GYPTII quinque habent tempora: Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquamperfectum, et Futurum, quod triplex est.

§. 79. Genus neutrum non habent, sed per fæmininum exprimunt, Marc. v. 16. ⲉⲧⲁⲥϥϣⲱⲛⲓ, quæ facta est, id est, quod factum fuit. In plurali genus præformantium non differt.

§. 80. Numerum dualem non habent.

§. 81. Coniunctio tantum est unica. Hiphilica coniunctio exprimitur per verbum ⲉⲣⲉ et ⲉⲣⲟ *facere*, cum suis affixis:

Sing. 1	ⲉⲣⲓ,	2	ⲉⲣⲉⲕ,	3	ⲉⲣⲉϥ, ⲉⲣⲉⲕ.
Plur.	ⲉⲣⲉⲛ,		ⲉⲣⲉⲧⲉⲛ,		ⲉⲣⲟⲩ.
	facit me,		facit te,		facit illum, illam.
	facit nos,		facit vos,		facit illos, illas.

e. g. Ps. xx. 6. ⲉⲕⲉⲣⲉϥ ⲟⲩⲛⲟϥ, facies eum lætari.

K

“ Verbum

“ Verbum Sahidicum $\tau\pi\epsilon$, facere ; eodem modo cum verbis conjungitur.

Sing. 1 $\tau\pi\alpha$, 2 $\tau\pi\epsilon\kappa$, 3 $\tau\pi\epsilon\varsigma$, $\tau\pi\epsilon\varsigma$.
1 $\tau\pi\epsilon\eta$, $\tau\pi\epsilon\tau\eta$, $\tau\pi\epsilon\tau$.

“ e. g. 1 Joh. iii. 7. $\epsilon\lambda\eta\bar{\rho} \tau\pi\epsilon \lambda\alpha\alpha\tau \pi\lambda\alpha\pi\alpha \epsilon\lambda\epsilon\omega\tau\eta$, nemo
“ faciat errare vos, nemo seducat vos. Pl. iv. 8. $\alpha\kappa\tau\pi\alpha\sigma\tau\omega\gamma$, facis
“ me habitare.

Sed plurima tamen reperiuntur in utraque dialecto exempla, in quibus verbum $\sigma\pi\epsilon$ et $\tau\pi\epsilon$ otiosum est. Ezech. xii. 2. $\epsilon\sigma\pi\sigma\tau \pi\alpha\tau$, $\tau\bar{\omega} \beta\lambda\epsilon\sigma\tau\eta$, ad videndum.

“ Sic Sahidice, $\epsilon\tau\pi\alpha\chi\epsilon$, $\epsilon\iota\pi\mu$, Sah. ut ego dicam. Act. xxi. 37.

§. 82. Ægyptii interdum radicales verbi geminant, quod Hebræa, aliæque orientales Dialecti etiam faciunt in h^{h} , et reliquis verbis quadriliteris, e. g.

$\text{co}\lambda\text{ce}\lambda$ ornare, $\text{d}\epsilon\lambda\epsilon\text{d}\omega\epsilon\epsilon$, et $\text{d}\omega\epsilon\epsilon\text{d}\epsilon\epsilon$ confringere.

“ Sic et Sahidice, $\text{co}\lambda\text{ce}\lambda$ consolari, $\text{d}\epsilon\chi\text{d}\omega\chi$ affligere, &c.

§. 83. Forma Passiva ab Activa non differt terminatione, sed e sensu et circumstantiis determinanda est.

1. Exprimatur sæpe per tertiam plur. Activi sequente accusativo, e. g. $\epsilon\lambda\epsilon\sigma\eta\eta\sigma\tau$, baptizabunt vos, i. e. baptizabimini. Marc. x. 39. $\pi\alpha\tau\eta\rho\iota \epsilon\lambda\pi\rho\omega\epsilon\iota \text{ce}\pi\alpha\tau\eta\iota\varsigma$, filius hominis tradent eum, i. e. tradetur. Mar. xi. 3. $\eta\theta\sigma\text{c} \text{de} \epsilon\tau\iota\eta\iota \epsilon\lambda\epsilon\sigma\text{c}$, illa autem adducentes eam, i. e. adducebatur. Genes. xxviii. 25. $\epsilon\gamma\gamma\eta\lambda \epsilon\beta\sigma\lambda \epsilon\tau\varsigma\alpha\iota \epsilon\lambda\epsilon\sigma\text{c} \text{d}\iota\tau\epsilon\eta$ $\eta\sigma\tau\epsilon\lambda\sigma\chi$, paralyticus portantes, vel portant eum super lectum, i. e. portabatur. Marc. ii. 3. $\chi\epsilon \text{an} \text{ce}\pi\alpha\tau\eta \eta\sigma\tau\epsilon\lambda\eta\eta\iota$, non dabunt signum, i. e. non dabitur signum. Marc. viii. 12. $\eta\tau\sigma\tau\omega\gamma\omega\gamma$, ut despiciant eum, i. e. ut despiciatur. Mar. viii. 31. $\epsilon\lambda\pi\sigma\tau\chi\epsilon\epsilon \epsilon\lambda\epsilon \eta\tau\omega\sigma\tau$, non invenerunt illis locum, i. e. locus iis non est inventus. Apoc. xx. 11. Dan. vi. 12. $\eta\text{ce}\text{d}\iota\tau\varsigma$, $\epsilon\mu\epsilon\lambda\alpha\delta\eta\sigma\tau\alpha\iota$, injiciant eum, i. e. injiciatur.

“ Sic Sahidice, Luc. iv. 12. $\alpha\tau\chi\sigma\sigma\text{c}$, dixerunt id, i. e. dictum est, $\eta\gamma\epsilon\tau\alpha\iota$. Act. xvii. 13. $\chi\epsilon \alpha\tau\tau\alpha\gamma\epsilon\sigma\epsilon\iota\omega \epsilon\lambda\pi\gamma\alpha\chi\epsilon \epsilon\beta\sigma\lambda\text{d}\iota\tau\epsilon\epsilon$ $\pi\alpha\tau\lambda\sigma\text{c}$, quia annuntiaverunt sermonem per Paulum, i. e. sermo annuntiatus est a Paulo, $\kappa\alpha\tau\eta\gamma\gamma\epsilon\lambda\epsilon \epsilon\pi\bar{\iota} \text{Paul}\kappa \bar{\epsilon} \lambda\sigma\gamma\epsilon\sigma$.

2. Passivum etiam inde agnoscitur, si nominativus cum verbo jungatur, nec ullus adfit accusativus, e. g. Apoc. xx. 3. $\gamma\alpha\tau\sigma\tau\chi\omega\kappa \epsilon\beta\sigma\lambda$
 $\eta\chi\epsilon$

ἵξε πῦγο ἡροεπι, usque dum finiantur mille anni. Ibid. ver. 7. εὔων ἀτῶαν χωκ ἐβὼλ ἵξε πῦγο ἡροεπι, si simpleti fuerint mille anni. Ezech. i. 1. ἀνοτῶν ἵξε πιφνοτι, aperti sunt cœli. Ezech. x. 4. †θῆπι ἀεεορ, ἀπινι, οτορ †ατλῆ ἀεεορ, nubes implevit domum, et aula impleta est.

“Sahidice eodem modo, Joh. v. 9. ἀγοτχαι ἡστὶ πρῶε, sanatus est homo. Psal. iv. 6. ἀγοτῶν, ἐβὼλ ἐχῶν ἡστὶ ποτοειν ἀεπεκρο, manifestatur super nos lumen faciei tuæ.

3. Passiva forma sæpius e solo sensu dijudicanda et dignoscenda est. Dan. viii. 22. οτορ, φηετ ἀφθελεθωε, καὶ τῷ συντρίβῳ, et ejus, qui contritus est. Juxta linguæ genium posses quoque interpretari, qui contriverat. ἀτχοc, ἰξῆc, dictum est. Jon. iii. 7. et ἀτχοc, dixerunt, passim.

“Sic Sahidice; ἀγοτχαι, Joh. v. 14. ἡστὶς γέγονας, sanatus es.
“Possit etiam significare: sanasti.

§. 84. Verba Ægyptiaca Vocales sæpe mutant, et easdem consonantes et eandem significationem retinent. Hæc abundantia appellabimus.

1. Si verbum terminetur in vocalem, solet ea mutari, e. g. χα et χῶ, ponere: ce et cῶ, bibere: xe et xῶ, loqui: ταχε et ταχρο, firmare; τακε et τακο, perdere; βερε et βερο, accendere; αεεττε et αεετ†, odisse; ceεπε et ceεπι, ponere.

“Sic Sahidice; κα et κῶ, ponere; ce et cῶ, bibere; ταλε et ταλο, imponere; ταεειο, ταεειε, facere; xe, xi, xo, xῶ, di-cere, &c.

2. Vocales ultimæ Syllabæ verborum (quas una, vel duæ literæ sequuntur) frequenter mutantur, e. g.

θαυ, θηυ, θου, θωυ, ordinare.

βαυ, βηυ, βου, βωυ, βευβωυ, nudare.

αυ, εϋ, crucifigere; λαι, λει, amare.

θαρc, θωρc, ungere; καυ, κωυ, frangere.

θακc, θοκc, configere; οταυ, οτεϋ, οτωυ, velle.

σατ, ceτ, seminare; ϣατ, ϣετ, ϣωτ, immolare.

κετ, κητ, κωτ, ædificare; κετ, κοτ, convertere.

ελ, ολ, ωλ, ferre; κελ, κολ, κωλ, κοτλωλ, volvere.

κερc, κορc, κωρc, abolere; επ, οπ, ηπ, ωπ, numerare.

φερκ, φορκ, evellere; ceκ, cok, cωκ, trahere.

ζελ, ζηλ, ζωλ, volare.

θονητ, θονωτ, congregare; κηβ, κωβ, duplicare.

αηι, αιοι, dare; τηι, τιοι, dare, &c.

“ Sic Sahidice; β̄λ̄ εβολ, βηλ εβολ, βολ εβολ, βωλ εβολ,

“ dissolvere; βηκ, βωκ, venire; κετ, κοτ, vertere.

“ κελχ, κωλχ, flectere; ααζ, αοτζ, implere.

“ πεχ, πηχ, ποχ, ποτχ, projicere.

“ δλπ, δελπ, δωλπ, revelare, &c.

3. In penultima Syllaba quoque mutari solent Vocales, e. g.

αυγι, ιυγι, suspendere; εαζι, οιζι, ebrium esse.

εαζεα et εωζεα, vocare.

εαζεα et εωζεα, maculare.

εεκεα et εωκεα, extrahere.

αειci et αιοci, parere. φιρι et φωρι, florere. ζιci et ζοci, laborare.

λιβι et λοβι, insanire. ιπι et οπι, similis esse, &c.

“ Sic et Sahidice: λιβι et λοβι, insanire. παζεα, ποζεα,

“ ποτζεα, salvare. σερα, κορα et σωρα, errare. σερωπ, κο-

“ ρωπ et ριρωπ, rogare. ταζεα, τεζεα et τωζεα, vocare, &c.

4. Verba, quæ geminant radicales, solent in ultima et penultima Syllaba vocales suas mutare, e. g.

αεκααεκ et αοκααεκ, cogitare.

σελσελ, σελσωλ et σολσελ, ornare.

βερβωρ et βορβερ, projicere.

αυθερτωρ et αυθορτερ, perturbare.

δελδωλ et δολδεα, occidere.

δεαδεα et δοαδεα, conterere.

δετδετ, δετδωτ et δοτδετ, scrutari.

ζεαζεα et ροαζεα, rugire.

ζεπζωπ et ροπζεπ, jubere, &c.

“ Sic Sahidice: βρβρ et βερβρ, projicere.

“ σελσωλ et σολσελ, consolari.

“ ατρτρ, ατρτωρ, ατερτωρ et ατορτρ, perturbare.

“ ρεχρωχ et ροχρεχ, affligere.

5. Inter-

5. Interdum litera vocalis, vel consonans, ab initio vel a fine accedit, e. g. In fine *i* adjicitur, e. g. *τωει* et *τωειι*, adhærere. *σει* et *σιι*, transire; *πει*, *πιι*, inclinare. *ολ*, *ολι*, *ωλι*, ferre; *ειει*, *ειε*, *ειει*, parere. *οπι*, *οπιι*, prehendere; *ειει*, *ειε*, *ειει*, exaltare.

Interdum *τ* in fine accedit, e. g. *σειτ* et *σειτωτ*, præparare. *σειει* et *σειειτ*, statuere.

Ab initio interdum *ει*, *ειει*, *οι* et *τ* admittitur, e. g. *οιτω* et *οιτωι*, aperire. *ειειει* et *ειειειει*, claudere. *ωι* et *οιτωι*, velle. *ειει* et *τειει*, vel *τειειει*, docere. *ειειει* et *τειειει*, sedere, &c.

“ Sic Sahidice, in fine *ει* admittitur, e. g. *ειτω* et *ειτωει* *ειει*, delere. *πει* et *πειει*, projicere. *πει* et *πειει*, inclinare. Ab initio *τ* et *οι* occurrit, *ειει* et *τειειει*, ostendere. *ωι* et *οιτωι*, velle.

Varietas hæc vocalium in verbis abundantibus inde videtur orta quia Ægyptii vocales olim promiscue per lineolam supernam exprefferunt, quod patet e Dialecto Sahidica, quæ *ειει*, *ειττει* scribit, quod etiam *ειει*, *ειει* et *ειει* et *ειττει* ac *ειττει* scribitur.

§. 85. Reperiuntur quædam etiam apud Ægyptios Verba impersonalia, e. g. *ειειει*, oportet; *ειειειει*, oportebat: *ειει*, oportet; *ειειει*, oportebat.

Etiam tertia persona singularis verborum impersonaliter adhibetur, e. g. *ειειειει* *ειειει*, Dan. vi. 1. placuit Dario. *ειειειει*, factum est, accidit. Marc. iv. 14. *ειειειει*, *ειειει*, factum est. Dan. viii. 15.

“ Sic Sahidice: *ειειει*, oportet; *ειειειει*, oportebat. Act. i. 16. *ειειειει*, factum est, quod frequenter occurrit.

§. 86. Verba composita e duabus vocibus coalescunt. In compositione verbum *ει* esse, vel facere, *ειει* suscipere, *ει* ferre, *ει* projicere, *ειει* invenire, *ει* accipere, *ει* dare, sæpissime occurrunt, e. g. *ειειειει* lucere, ex *ει* et *ειειει* lux. *ειειειει* peregrinum esse, vel peregrinari, ex *ει* et *ειειειει* peregrinus. *ειειειει* pati, ex *ειει* et *ειειει* dolor. *ειειειει* curare, ex *ει* et *ειειει* cura. *ειειειει* fundare, ex *ει* et *ειειει* fundamentum. *ειειειει* intelligere, ex *ειει* et *ειειει* intellectus. *ειειειει* pudescere, ex *ει* et *ειειει* pudor. *ειειειει* glorificare, ex *ει* et *ειειει* gloria.

Præpositiones.

Præpositiones verbis postponuntur, et earum significationem variant, e. g. ab ι ire, formatur ι εἰσὶν intrare, ι ἐξοῖν exire, ι ἐπесχῖν descendere, ι ἐξρῖν ascendere, ι περῖ, una ire, ambulare cum aliquo.

“ Sahidice ρ esse, facere, ψ εν suscipere, ς ι ferre, χ ι projicere, χ ι accipere, \dagger dare, eodem modo cum aliis vocibus componuntur, e. g. ρ χωβ operari, ex ρ et χ ωβ opus; ς ιωπ numerare, ex ς ι et ω π ι ratio, numerus; ψ ενχίε pati, ex ψ εν et χ ίε labor; χ ιωπε lapidare, ex χ ι et ω πε lapis; χ ιςδω erudiri, ex χ ι et δ ω doctrina; \dagger εοοτ glorificare, ex \dagger et ϵ οοτ gloria.

“ Præpositiones verbis quoque postponuntur, e. g. ab ϵ ι ire, formatur, ϵ ι εἰσὶν intrare, ϵ ι ἐξοῖν exire, ϵ ι ἐξρῖν ascendere, ϵ ι ἐπесχῖν descendere.

§. 87. Verba reciproca loco pronominum reciprocorum affixa admittunt, quæ iis vel immediate, vel mediante particula λ ελεο, ἐπο, vel alia quadam, junguntur, e. g.

λ ικोटτ, converti me. Zachar. i. 3.

λ ικοτκ, convertisti te. Zachar. i. 3. Deut. xvi. 7.

λ ικοτ†, convertisti te. fæm. Pf. cxiv. 7.

λ ικοτς, convertit se. Jes. lv. 7.

λ ικοτς, convertit se. f. Luc. i. 56.

λ ικοττεν, convertimus nos. Act. xiii. 46.

λ τετεπκοτῆνοτ, convertistis vos. Ezech. xviii. 30.

λ τκοτοτ, converterunt se. Pf. lxxvii. 34.

Verbum ψ οτψοτ gloriari, affixa mediante particula λ ελεο admittit.

λ ιψοτψοτ λ ελεοι

λ κψοτψοτ λ ελεοκ

λ κψοτψοτ λ ελεο f.

λ ςψοτψοτ λ ελεος

λ ςψοτψοτ λ ελεος

λ πψοτψοτ λ ελεωοτ

λ τετεπψοτψοτ λ ελεωτεν

λ τψοτψοτ λ ελεωοτ

Verbum ψ ωπ recipere, et λ περ custodire, affixa mediante voce ἐπο (vide §. 50. ii.) adsciscunt, e. g.

\dagger πλψοποτ ἐποι, recipiam eos ad me. Hof. ix. 10.

λ λπερς λ περ, εποις, custodiat se, caveat sibi. Jerem. ix. 4.

“ Sahidice

“Sahidice verba reciproca eodem formantur modo, e. g.

- “**ΔΕΚΟΤΩ**, Act. xiii. 13. *ἐπέστρεψεν*, reversus est, vertit se, Hierosolymas.
 “**†ΠΝΑΥΟΤΩΟΤ ΔΕΛΕΟΙ**, 2 Cor. xii. 9. gloriabor.
 “**ΠΝΑ ΥΑΔΥΟΤΩΟΤ ΔΕΛΕΟΩ**, misericordia gloriatur. Jac. ii. 13.
 “**ΠΕΤΩΟΤΩΟΤ ΔΕΛΕΟΟΤ**, gloriantes. Pf. xciv. 7.
 “**ΔΕΥΩΠΟΤ ΕΡΟΩ**, recepit eos, (Sahid. ad se) Act. xvii. 6.
 “**ΔΕΥΩΠΟΤ ΕΡΟΟΤ**, Act. xv. receperunt eos (Sahid. ad se.)
 “**ΞΑΡΕΩ**, ΕΡΟΚ ΕΚΟΤΑΒ, *σταυρὸν τήρη ἅγιον*. 1 Timoth. v. 22.

§. 88. Ad verba reciproca etiam referenda sunt verbum **ΤΩΝ** surgere, seu erigere se, et **ΥΕ** ire.

ΤΩΝ, quod uti ex exemplis allegandis patebit etiam **ΤΕΝ** et **ΤΩΟΤΝ** pronuntiabatur (vide §. 84) affixa semper fere admittit, e. g.

- †ΠΝΑΤΩΝΤ**, *ἀναστήσομαι*, surgam, erigam me. Amos. vii. 9. Mic. vii. 8.
ΔΙΤΩΝΤ, surrexi. Psal. iii. 5.
ΤΩΝΚ, surge, erige te. Ezech. iii. 22. Mich. ii. 10.
ΤΩΟΤΝΙ, surge, fæm. erige te, fæm. Dan. vii. 5. Mich. iv. 13.
ΔΕΥΤΩΝΩ, surrexit, crexit se. Zachar. ii. 13.
ΠΑΣΤΩΝC, surget, eriget se. fæm. Mich. vii. 6.
ΤΕΠΘΗΝΟΤ, surgite, erigite vos. Obad. i.
ΔΥΤΩΟΤΝΟΤ, surrexerunt, crexerunt se. Mich. ii. 1. Zach. i. 18.

Scribitur tamen sine affixo, **ΔΙΤΩΟΤΝ**, surrexi. Ezech. iii. 23. et **ΔΠΤΩΟΤΝ**, surreximus. Pf. xvii. 48. Deut. i. 19.

“Sahidice **ΤΩΟΤΝ** et **ΤΟΤΝ**, surgere, aliquando cum affixis, aliquando sine iis reperitur, e. g.

- “Act. viii. 25. xxii. 10. Deut. ix. 12. est **ΤΩΟΤΝ** surge, sed Act. x. 13. 26. et xi. 2. est **ΤΩΟΤΝΤ** surge. erige te.
 “**ΔΕΥΤΩΟΤΝ**, Marc. xiv. 16. sine affixo, sed Act. xiii. 43. habet affixum.
 “**†ΠΤΕΡΕ CΤΗΔΓΩΤΗ ΤΩΟΤΝC**, quum Synagoga surrexisset, crexisset se.
 “Matth. xxvi. 46. **ΤΟΤΝΤΗΤΤΗ** surgite, erigite vos.
 “Sic Marc. xiv. 57. **ΔΥΤΩΟΤΝΟΤ**, surrexerunt, crexerunt se, sed
 “Act. v. 6. **ΔΥΤΩΟΤΝ**, sine affixo, surrexerunt.

Verbum **ΥΕ** in Sahidica Dialecto non occurrit, sed in Dialecto Coptica, loco affixorum, pronomina personalia assumit, ut Gallicum *je m'en vais*, *tu t'en vas*, &c. e. g. **ΔΙΥΕΠΗΝΙ**. Ezech. iii. 23. ivi.

ΕΙΔΥΕΠΑΚ, ibis. Zach. vi. 10. **ΥΕΠΑΚ**, abi. Ezech. xxxvi. 1. **ΔΔΥΕΠΑΚ** ἐβόλ, cxi. Ezech. iii. 22.

ΔΔΥΕΠΕ,

ևւայսն եւթրի, ἵμῶν, fæm. ingredere. Nah. iii. 14.
 Եւրաւ ձգայսնայսնազ, si iverit. Mich. v. 5. ձգայսնազ, ivit, fæm.
 ևւարսնայսնաւ, eamus. Hist. Susannæ 13. Hof. vi. 1. et Mic. iv. 2.
 անայսնաւ, ivimus. Deut. i. 19. iii. 1.
 ևւայսնաւտեւ, eatis. Joel. i. 3.
 անայսնաւոյ եւթուի, intraverunt. Hof. ix. 10.

Si præpositio ad finem verbi այս accedat, pronomina personalia omitti
 possunt, e. g. այս եւթուի, intra, Ezech. iii. 4. ii. 24. viii. 9. xxiii. 39.
 Կայսայս եւթուի, ingressi sunt. Ezech. xii. 16. xxxvi. 20. &c.

§. 89. Modus Conjunctivus ab indicativo non differt terminatione, sed
 e præcedentibus particulis, et e contextu determinandus est.

Conjunctivum indicant particulae իւ յիտե vel իտ յի, quibus Եւրաւ,
 ևւիւսաւտե ջաւա, ջաւաւ, ջաւ, ջաւաւ, præponi possunt. Item
 Կայս, Եւրաւ Կայս, et ջաւաւ Կայս, ի; Եւրաւ ջաւաւ իւս յիտե, &c.

ի, յի, si præformans a consonanti ordiatur. Marc. ii. 19. Եւրաւ Եւրաւ
 իւս Եւրաւ, non est possibile, ut jejurent. Sic MS. Marc. v.
 4. Եւրաւ իւս Եւրաւ իւս իւս Եւրաւ, et confracti sint com-
 pedes.

իտ et յիտե, յի, si præformans a vocali ordiatur, e. g. ևւարսնաւ
 Եւրաւ, իտեւսնաւ, gaudeamus, et exultemus. Apocal. xix. 7.
 Ephes. i. 4. իտեւսնաւ, exultet. (Vide et infra, §. 106.)

ջաւա ի: ջաւա իս Եւրաւ, ut præhenderent eum. Joh. vii. 32.

ջաւա իտե, Ex. x. 1. ջաւա իտե իւսնաւ իւսնաւ ut signa mea au-
 geam. Ezech. xii. 3. ջաւա իտեւսնաւ, ut videant. (Gr. ἵπῶν.)

ջաւ ի, Marc. iv. 27. ջաւ իս Եւրաւ, ita, ut nesciat ille.

ջաւա ի, ջաւա իս Եւրաւ, adeo, ut quærent. Marc. i. 27.

ջաւա իտե, Deut. xxviii. 57. ջաւա իտե Կայս Եւրաւ
 ita, ut triticum non relinqueretur.

ջաւա ի, Act. iii. 20. ջաւա իս Եւրաւ, ut eveniant vobis.

ջաւա իտ, Zachar. xii. 7. ջաւա իտե Կայս Եւրաւ, ut non exal-
 tetur.

Եւրաւ իտե, Deut. xvii. 14. Եւրաւ իտե Եւրաւ, si ingres-
 sus fueris. Deut. xvii. 8. Եւրաւ իտե Եւրաւ, si res impossibilis fuerit.

Եւրաւ

ἀρῆος ἡσεωτελλ ιε ἡσεποτυπ. ἰὰν ἀρά, si forte audiant, vel percel-
lantur. Ezech. i. 5.

ἀληπωτε, ἀληπωτε ἡτεφθωλελλ, Pf. xcix. 22. ne forte rapiat.

ιςχε θαρα, fi. Ezech. iii. 11. ιςχε θαρα σεωτελλ, ἰὰν ἀρά ἀκουσέσι,
si forte audirent.

εῡωπ, fi. Ezech. ii. 7. εῡωπ ἐτῆσεωτελλ, ἰὰν ἀρά ἀκουσέσι.

ῡαν, fi. Ezech. xxx. 8. ἀῡανῆνι ἡοτχρωλλ, ὅταν, si dederō ig-
nem. xxxii. 15. xxvi. 19.

εῡωπ ῡαν, fi. Deut. xxv. 1. εῡωπ ἀρε ῡαν ἀπτιλογια ῡωπι,
si contentio fuerit.

θοταν ῡαν, Ez. xvii. 12. θοταν ἀφῡανῆ ἡχε ποτρο, si vene-
rit Rex.

θῡνα, Ezech. xii. 19. θῡνα ἐρε πκαθῖ τακο, ut terra perdatur.

ἀληπως ἡτε, Deut. vi. 15. ἀληπως ἡτε πῶς χωντ, ne forte Do-
minus irascatur.

“ Sahidica Conjunctivi exempla etiam subjungemus :

“ ἡ, ut, ἡσεχωρε, ut dispergantur. Matth. xxvi. 31.

“ ἡτε, εῡῡε δε ἐρον ἡτῆραῡε, oportet nos, (ut gaudeamus,
seu) gaudere.

“ θωστε ἡτε, Marc. xv. 5. θωστε ἡτε πῖλατος ρῡπηρε, ita,
“ ut Pilatus miraretur.

“ θωστε ἡ, Act. xix. 12. θωστε ἡσεχι, ut accipiant.

“ ἀληπως ἡ, Act. v. 39. ἀληπως ἡσεθῆτητῆ, ne forte reperia-
mini. Act. xxiii. 10.

“ ἀληποτε ἡ, Act. v. 26. ἀληπωτε ἡσεθῖωλε, ne forte lapident.
“ Act. xxvii. 29.

“ εῡχε ἡτ, fi. Joh. xi. 12. εῡχε ἡταφῆκοτκ, ἡ κοιμῆται, si dor-
miat.

“ χε ἡ, Matth. v. 17. χε ἡταει, quod venerim.

“ χε κας ἡ, 1 Petr. ii. 24. χε κας . . . ἡτῆοτωθ, ut vivamus.

§. 90. Modus Indicativus, Optativus, Infinitivus, et Participialis,
ex sequenti Paradigmate facile agnoscetur.

PARADIGMA VERBORUM.

Indicativus.

Præsens.

Coptice.

Sahidice.

Sing.	1	ei
		†
2 m.	ek	κ
		Ⲭ
f.	te	ⲧⲉ
		ⲉⲣⲉ
3 m.	eq	ⲉⲓ
		ⲉⲣⲉ
f.	ec	ⲉⲥ
		ⲉⲥ
		ⲉⲣⲉ

Ⲭ Sahidice non admittitur, reliqua
conveniunt.

Plur.	1	en
		ⲧⲉⲛ
2		ⲉⲣⲉⲧⲉⲛ
		ⲧⲉⲧⲉⲛ
3		ⲉⲧ
		ⲉⲥ
		ⲉⲧ
		ⲉⲣⲉ

ⲛ
ⲉⲛ
ⲧⲛ
ⲉⲣⲉⲧⲛ
ⲧⲉⲧⲛ

Conveniunt cum
Copticis.

Imperfectum.

Coptice.

Sahidice.

Sing.	1	ⲛⲁⲓ
	2 m.	ⲛⲁⲕ
f.	ⲛⲁⲣⲉ	
	3 m.	ⲛⲁⲓ

ⲛⲉⲓ
ⲛⲧ̄
ⲛⲉⲣⲉ
ⲛⲉⲓ, ⲛⲉⲓ, ⲛⲉⲓ

Sing.

Coptice.

Sahidice.

Sing.	3	m. nape	перс
		f. nac	нес
		f. nape	перс
Plur.	1	nan	нен
	2	napeten	перетн
	3	nat	нет
		nape	перс

Perfectum.

Sing.	1	an	Conveniunt Sahidica.	
		an		
	2	an		
		an		
	f.	ape vel ap		
		anape		
	3	an		
		an		
		an		
	f.	ac		
		anac		
		c		
Plur.	1	an		
	2	apeten		
		anapeten		
		anapeten		
	3	an		
		an		
		an		
		an		
		an		
		an		
		an		
		an		

Plusquamperfectum.

		I.		II.	
		<i>Coptice.</i>	<i>Sabid.</i>	<i>Coptice.</i>	<i>Sabid.</i>
Sing.	1	пзпз пе	пеппз	пе зз	
	2	пзкпз			
	3	пзч пз	. . .	пе зч пе	пе зч пе
		пзре пз	пзре пз	пе з пе	пе з пе
	f.	пзспз			
Plur.	1	пзппз	пзппз	пе зп пе	
	2	пзретеппз			
	3	пзтпз	. . .	пе зт пе	пе зт пе
		пзтпз пе		пе зт	пе зт

Quæ hic defunt, juxta Analogiam facile possunt suppleri.

Futurum I.

		<i>Coptice.</i>	<i>Sabidice.</i>
Sing.	1	еиз	Sahidica conveniunt, nisi quod punctum supernum, seu lineola superna super secundum e non scribatur.
	2	екз	
		ерз	
	3	ефз	
	f.	есз	
Plur.	1	енз	
	2	еретенз	
	3	етз	

Futurum II.

Sing.	1	†пз	†пз
		ениз	ениз
		зпз	
	2	екпз	екпз
		зкпз	
		кпз	кпз
		хпз	лгпз
	f.	ерепз	
		зрепз	

з ефпз

		<i>Coptice.</i>	<i>Sahidice.</i>
	3	εϥηα αϥηα ϥηα ηα	εϥηα ερεηα ϥηα ηα
	f.	εςηα αςηα ςηα ηα	εςηα ςηα ηα
Plur.	1	εηηα αηηα τεηηα	εηηα αηηα τηηα
	2	τετεηηα ερετεηηα αρετεηηα	τετηα εϣτηα
	3	ετηα ατηα ςεηα οτηα ηα	ετηα ςεηα οτηα ηα

Futurum III.

Sing.	1	τα	τα
	2 m.		
	f.	τηρα	τηρα
	3	ταρεϥ	ταρεϥ
Plur.	1	ταρεη	ταρη
	2	ταρετηη	ταρετη
	3	ταροϥ	ταροϥ

Optativus.

Sing.	1	ααρι	Conveniunt Sahidica:
	2	ααρεκ	
	f.	ααρε	
	3	ααρεϥ	
		ααρε	
	f.	ααρες	
		ααρε	

Coptice.

		<i>Coptice.</i>	<i>Sahidice.</i>
Plur.	1	ⲉⲁⲣⲉⲛ	ⲉⲁⲣⲏ
	2	ⲉⲁⲣⲉⲧⲉⲛ	ⲉⲁⲣⲉⲧⲏ
	3	ⲉⲁⲣⲟⲩ	ⲉⲁⲣⲟⲩ

Imperativus

Est ipsa radix : vel in Singulari et Plurali sequentes præformantes admittit.

ⲁ

Sahidica conveniunt.

ⲉⲉⲁ

ⲁⲣⲓ

Si negatio exprimenda sit

ⲉⲁⲛⲉⲣ

Infinitivus

Est ipsa radix : vel sequentes præformantes assumit ;

ⲉⲁ vel ⲏ

Sic et Sahidice.

ⲉ

Gerundia.

ⲉ ⲛⲁⲓⲛ

ⲁⲓⲛ non admittitur in Sahidica
Dialecto.

ⲉⲁⲛ ⲛⲁⲓⲛ

ⲉⲁⲛ ⲛⲁⲓⲛⲧ

Participia

Vel desinunt in

ⲏⲟⲩ

ⲏⲟⲩⲧ

ⲱⲟⲩⲧ

ⲏⲩ

ⲉⲓⲧ

Vel exprimuntur per pronomen relativum, et verbum præsentis,
præteriti, aut futuri temporis.

Vel a præsentis Indicativi non differunt, si præsens Participium
exprimendum sit.

§. 92. Exempla præsentis Indicativi.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 ει, ειρι, facio. 1 Cor. ix. 17.

†, †χω, dico. Mat. v. 2.

2 εκ, εκφωνη, ηδρακ. Pl. ix. 21.
despicias me.

κ, κρι, facis. Pl. xii. 1.

χ, ante λ, α, η, ο, ρ.

χπατ, vides. Pl. ix. 34.

f. τε, τεριαι, ploras. Joh. xx.
15. Pl. xii. 5.ερε, Ez. xvi. 22. ερε ερβηγ,
nuda es.3 εγ, αςγωπι εγρι, accidit cum
faceret. Luc. i. 8.ε, ε† κ† α†, datne censum?
Matth. xvii. 24.3 m. ερε πιαιηπι ραχωε, ιη,
est signum super eos. Ezech.
ix. 6. ερε οται γεαχοα,
unus invalescet. Dan. xi. 5.3 f. ες, †αεαηπι εςωοι, ve-
ritas habitat. 2 Cor. xiii. 10.ε, εκω† ερω† ηχε τεεεκετη,
circumdabat eum tentorium
ejus. Pl. xvii. 11.εε, ταηωραεε εεχ, visio
est. Ez. xii. 27. Item. ii. 10.
xviii. 29. Syrac. xxiv. 1. nisi
forte legendum sit, ες.ερε, ερε οταιχ ηρωαη, est
manus hominis. Ezech. i. 8.
ηεε est femininum.

Plur.

1 εη, εηεαη, scimus. 2 Cor. iv. 8.

τεη, τεηεωτη, scimus.

Marc. i. 24.

2 ερετεη, ερετεη†οτω αηη
εηη, solvitis pullum. Marc.

xi. 5.

ειχω, dico. Ephes. iv. 7.

†χω, dico. Matth. xxvi. 64.

εκοτωα, ελαι, vis. Joh. v. 6.

κωα, dicis. Joh. xviii. 33.

Nunquam adhibetur.

τεπιστετε επαι, credis hoc?
Joh. xi. 27.

ερεχο, dicis. Mat. xxvi. 10.

χε εγρ οεικ, ut fiat panis. Luc.
iv. 3.

ελοβε, infanit. Joh. x. 20.

ηετ ερε χοεε αε, quem Do-
minus diligit. Hebr. xi. 67.εστεητωη, similis est. Matth.
xviii. 23.εβηε, est arcta (porta.) Matth.
vii. 14.ηε εεηαε, ηε αλαση. Joh. xi.
31.ερε τα εονεεα ηηη, auxilium
meum venit. Pl. cx. 2.

επερηρεα, opus habemus.

Marc. xiv. 63.

ηεηαε, loquimur. 1 Cor. i. 6, 7.

η pro εη.

τηεωοη, sumus. 1 Joh. iv. 13.

τετεη,

Coptica.

- τετεη, τετεηχω, dicitis. Pf.
x. 1.
3 ετ, ετοτε ετωτο, dum sacri-
ficant. Marc. xiv. 12.
σε, σεσαχι, enarrant. Pf. xviii.
1.
οτ, plerumque post relativum
ετ, ετοτ†ραν ερωοτ,
quæ vocant. Eph. i. 21.

Sabidica.

- τετ ποτωυ, βελιδι. Joh. xviii.
39.
σεατελιζε, παγγελιται. Luc.
xvi. 16.

In 3 pers. singularis præformantia utriusque generis omittuntur, si pronomen relativum adsit, quod in omnibus linguis obtinet, c. g.

- ετσεαι, non ετεεσεαι, qui
intercedit. Rom. viii. 34. πετσοοτη, qui novit. Jac. iv.
16.
οτ πετωον, τι ισιν, quid hoc est?

§. 93. Exempla Imperfecti Indicativi.

Coptica.

- Sing.
1 παι, παιχην, eram. Marc. xiv.
49.
2 πακ, πακχην, eras. Marc. xiv.
67.
f. παρε, επαρε εαιπε, si scires.
Joh. iv. 10.
3 m. πας, πας†εβω, docebat.
Marc. xi. 17.
m. παρε, παρε φιωα ωυ εβολ
πε, mare vociferabatur.
Joel. i. 11. Act. viii. 9. Num.
xx. 3. Passim.
f. πας, παςπνοτ εβολ, egredie-
batur. Marc. i. 5.
f. παρε, παρε †θηπιχην, nubes
erat. Ex. xl. 37. παρε τχιχ
αφ†πε, manus Domini erat.
Deut. ii. 15.

Sabidica.

- πει, πειπατ, videbam, παρ-
μω.
ητ, ητοτωυτ παι. Matth.
iv. 9. adoraveris me.
περε, περε σοοτη, si scires.
Joh. iv. 10.
πες, πεςχω, ησιν. Luc. xi. 3.
scribitur etiam ηςχω.
ηε ες, ηε εςελοος, καθήμενος.
Joh. xii. 6. ηε εςο, erat. x. 21.
περε, περε ις αε, Jesus ama-
bat. Joh. xi. 5. Passim.
πес, песυоопе, μένει, manet.
1 Cor. xiii. 13.
περε, περε τεεατια δε σηε,
scripta erat causa ejus.
Marc. xv. 26. Sic in MS.
Plur.

2 D.K.

*Coptica.**Sabidica.*

- 2 **ⲁⲕ**, **ⲁⲕⲑⲉⲃⲓⲟϥ**, humiliasti eum. **ⲁⲕⲕⲱ**, posuisti. Ps. xc. 9.
 Ps. viii. 5.
 f. **ⲁⲣⲉ**, **ⲕⲁⲗⲱϥ** **ⲁⲣⲉⲭⲟϥ**, bene dixisti. Joh. iv. 17.
 f. **ⲁⲣ**, **ⲁⲣⲑⲉⲉⲁⲓⲱⲟⲩ**, **ⲓⲃⲏⲁⲱⲟⲩⲁⲩ**, **ⲕⲁⲗⲱϥ** **ⲁⲣⲭⲟⲟϥ**, bene dixisti.
 Ezech. xvi. 52. Joh. iv. 17.
 f. **ⲱⲁⲣⲉ**, **ⲱⲁⲣⲉ** **ⲭⲱⲕⲉⲉⲉ** **ⲉⲉⲉⲟ**,
 lavasti te. Ezech. xxiii. 40.
 f. **ⲱⲁⲣ**, **ⲏⲏⲉⲧ** **ⲱⲁⲣⲭⲟⲗⲉ**, **ⲉⲉⲉⲱⲟⲩ**,
~~ⲱⲁⲣⲓⲁⲩⲱⲟⲩ~~ **ⲉⲉ**. Ezech. xxvii. 7.
 quæ induis.
 3 **ⲁϥ**, **ⲁϥϩⲉⲉⲉⲥⲓ**, sedit. Marc. xi. 7. **ⲁϥⲏⲁⲧ**, vidit. Matth. xxvi. 7.
ⲱⲁϥ, **ⲱⲁϥⲓ**, venit. Marc. iv. 15. **ⲱⲁϥⲭⲟⲟϥ**, **ⲁⲓⲏ**. 2 Cor. vi. 2.
ϥ. **ϥⲑⲟϥ**, exaltavit. Ps. cxiii. 4. **ϥⲁⲉⲟⲱϥ**, ambulavit. Joh. v. 6.
- ⲁ**, Si nominativus nominis vel pronominis intra Præformans et verbum ponatur. Idem fit in 3 perf. sing. fœm. **ⲁϥ**, et 3 perf. plur. **ⲁⲧ**, pro quibus etiam **ⲁ** ponitur, e. g.
- ⲁ** **ⲓⲥ** **ϩⲓⲧⲟⲧϥ**, quæ Jesus incepit. Act. i. 1. **ⲁ** **ⲓⲥ** **ⲟⲩⲱⲱϥ**, Jesus respondit. Luc. iv. 8.
ⲁⲣⲉ, **ⲉϥϱⲱⲏ** **ⲁⲣⲉ** **ⲱⲁⲏ** **ⲏⲓⲑⲁⲏⲓ**
ⲣⲓⲕⲓ, si justus discesserit. **ⲁ** **ⲏⲁⲓ** **ⲉⲓ** **ⲉⲡⲉϥⲏⲧ**, hic descendit. Luc. viii. 14.
ⲱⲁⲣⲉ, **ⲉⲁⲫⲣⲏⲧ** **ⲉϥⲱⲁⲣⲉ** **ⲏⲓ**
ⲉⲉⲁⲏⲉⲥⲱⲟⲩ **ⲕⲱⲧ**, **ⲱⲟⲩⲱⲧ** **ⲧⲓ** **ⲱⲱⲱⲏ**. Ezech. xxxiv. 12.
 Passim. **ⲏⲑⲉ** **ⲉϥⲱⲁⲣⲉ** **ⲟⲩⲉⲱⲧ** **ⲱⲱ**
ϩⲓⲧⲏϥ, sicut Pater misere-
 tur. Ps. cii. 13.
- 3 **ⲁϥ**, **ⲁϥⲉⲉⲧⲧⲉ**, mortua est. Marc. xii. 22. **ⲁϥⲏⲁⲧ**, vidit. Matth. xxvi. 71.
ⲱⲁϥ, **ⲱⲁϥⲓ** **ⲉϩⲣⲏⲓ**, venit supra. **ⲱⲁϥⲉⲉⲟⲩⲧⲧⲉ**, vocat. Luc. xv. 9.
 Marc. iv. 32. **ⲁ** **ϥⲱⲱⲏ** **ⲉⲱⲧⲉ**, Sion audivit. Ps. xcvi. 8.
ⲁ **ⲧⲉϥϩⲓⲉⲉ** **ⲕⲱ**, posuit mulier. Joh. iv. 28.
ⲱⲁⲣⲉ **ⲧⲁⲓⲁⲏⲏ** **ϩⲱⲃϥ**, caritas
 regit. 1 Petr. iv. 8.

Plur.

Coptica.

Sahidica.

Plur.

1. $\alpha\pi$, $\alpha\pi\iota$, venimus. Act. xv. 15.
2. $\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi$, $\theta\eta$ $\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi$ $\omega\rho\eta$,
quam prævenistis. Col. i. 5, 6.
 $\omega\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi$, $\omega\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi$ $\omega\pi\omega$ -
 $\tau\epsilon\pi$ $\epsilon\delta\theta\omega\tau\eta$, Hagg. ii. 17.
ingressi estis.
 $\alpha\tau\epsilon\tau\epsilon\pi$, $\alpha\tau\epsilon\tau\eta\tau\epsilon\pi$ $\theta\eta\tau$, ob-
servastis. Gen. iv. 10.
3. $\alpha\tau$, $\alpha\tau\tau\omega\tau\eta$, surrexerunt.
Ps. iii. 6.
 $\omega\alpha\tau$, $\omega\alpha\tau\tau\omega\tau$, prociderunt.
Marc. iii. 11.
 α , vide 3 pers. sing. mascul. α
 $\pi\alpha\iota$ $\mu\epsilon\tau$, hi pleni sunt.
Act. ii. 13. Vide quoque Ex.
xxiii. 6. 1 Joh. i. 1.
 $\alpha\pi\epsilon$, $\alpha\pi\epsilon$ $\pi\epsilon\tau\epsilon\pi\sigma\lambda\alpha\tau\chi$ $\theta\omega$ -
 $\mu\omega\tau$, quæ pedes vestri con-
culcarunt. Ez. xxxvi. 19 bis.
 $\omega\alpha\pi\epsilon$.

- $\alpha\pi\tau\omega\pi$, appropinquavimus.
Act. xxvii. 27.
- $\alpha\tau\epsilon\tau\eta\epsilon\pi\epsilon$, adduxistis. Luc.
xxiii. 14.
 $\alpha\tau\epsilon\tau\eta\omega\tau\alpha$, $\iota\pi\omega\tau\alpha$. Jac.
v. 11.
- $\alpha\tau\tau\omega\mu\epsilon\tau$, sepeliverunt eum.
Luc. xv. 22.
- $\omega\alpha\tau\epsilon\iota$, venerunt. Luc. xvi.
- α $\delta\iota\lambda\alpha\sigma$ $\pi\alpha\tau$, populi vide-
runt. Ps. cvi. 6. Passim.
- $\omega\alpha\pi\epsilon$ $\iota\omega\tau\alpha\iota$ $\omega\mu\omega\tau\epsilon$, cum
Judæi congregati essent.
Joh. xviii. 20.

Licet in 3 pers. sing. mas. et fæm. et in tertia persona plur. α , pro $\alpha\tau$,
 $\alpha\epsilon$ et $\alpha\tau$ adhibeatur, attamen interdum α et $\alpha\tau$, α et $\alpha\epsilon$, α et $\alpha\tau$
simul retinentur, e. g.

- α $\iota\omega\kappa\eta\phi$ $\alpha\epsilon$ $\alpha\tau\pi\omega\tau\epsilon\iota$, Joseph vero instruxit (curram.) Gen. xli.
28. α $\tau\alpha\omega\epsilon\pi\iota$ $\alpha\epsilon\theta\omega\pi\tau$, filia mea appropinquavit. Marc. v. 23.
- α τ $\eta\epsilon\tau$ $\alpha\tau\omega\mu\epsilon\tau$, septem vaccæ deglutiverunt. Gen. xli. 4.

“ Sic Sahidice: MS. Fidel. Sap. pag. 38. l. 61. α $\pi\omega\tau\alpha$ $\pi\omega\tau\alpha$
“ $\mu\epsilon\mu\omega\tau$ $\alpha\tau\eta\alpha\tau$ $\epsilon\kappa\mu\epsilon\tau\eta\pi\iota\omega\pi$, quivis eorum viderunt myste-
“ rium. α $\phi\alpha\epsilon$ $\mu\alpha\pi\alpha\sigma\tau\alpha\tau\eta\varsigma$ $\alpha\tau\tau\epsilon\tau\omega\mu\epsilon\tau$, ultimus Parasta-
“ ta fecit eos esse. MS. Fid. Sap. p. 180. l. 39.

§. 95. Plusquamperfectum exprimitur, si præformantia Imperfecti ap-
ponantur Præterito vel Futuro secundo, quod exempla sequentia declara-
bunt.

M 2

Exempla

Exempla Coptica.

Sing.

1 **ⲡⲁⲓⲛⲁ ⲛⲉ, ⲡⲁⲓⲛⲁⲑⲉⲃⲓⲱⲟⲩ ⲛⲉ**, humiliassem eos. Psal. lxxx. 13.
ⲡⲁⲓⲛⲁ ⲉⲗⲉⲗⲱⲗⲱ (lege λι) **ⲛⲉ**, occidisset te, f. Num. xxii.
 29. **†ⲛⲟⲩ ⲟⲩⲛ ⲛⲉⲟⲕ ⲉⲛⲁⲓⲛⲁ ⲉⲟⲑⲉⲕ ⲛⲉ, ⲑⲏ ⲁⲉ ⲡⲁⲓⲛⲁ-**
ⲧⲁⲛⲉⲟⲩ ⲛⲉ, nunc igitur te occidisset, hanc vero servasset.
 Num. xxii. 33. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲧⲁⲕⲟ ⲛⲉ**, periissem. Psal. cxviii. 92.
ⲡⲁⲓⲛⲁ ⲭⲟⲛⲧ ⲛⲉ, abscondisset me. Ps. liv. 12. **ⲡⲁⲓⲛⲁ† ⲟⲛ**,
 alius MS. addit **ⲛⲉ**, dedissem. Ps. l. 16.

ⲡⲁⲓⲛⲁ, sine **ⲛⲉ** exstat. Ps. lxxx. 13. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲓ ⲛⲧⲁⲭⲓⲭ**, adduxissem
 manum meam. Act. xviii. 14. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲉⲣⲉⲛⲉⲣⲭⲉⲥⲟⲉ ⲉⲙⲙⲱ-**
ⲧⲉⲛ, tolerarem vos.

ⲛⲉ ⲁⲓ, Deuter. ix. 25. **ⲉ ⲛⲉ ⲁⲓ†ⲉⲟ**, (40 noctes) quibus precatus
 eram.

2 **ⲡⲁⲕⲛⲁ, ⲡⲁⲕⲛⲁⲓⲛⲓ**, adduxisses. Gen. xxvi. 10. **ⲡⲁⲕⲛⲁ ⲭⲁⲧ**, di-
 misisses me. Gen. xxxi. 42.

3 m. **ⲡⲁⲓⲛⲁ . . ⲛⲉ, ⲡⲁⲓⲛⲁⲙⲉⲟⲩ ⲧⲁⲣ ⲛⲉ**, moriturus erat. Joh. iv. 47.
ⲡⲁⲓⲛⲁ ⲭⲁⲧ ⲁⲛ ⲛⲉ, non permitteret iis. Luc. xii. 39.

m. **ⲡⲁⲣⲉⲛⲁ . . ⲛⲉ, ⲡⲁⲣⲉ ⲡⲁⲥⲟⲛ ⲡⲁⲙⲉⲟⲩ ⲁⲛ ⲛⲉ**, frater meus
 non esset mortuus. Joh. xi. 21. **ⲡⲁⲣⲉ ⲛⲓⲭⲟⲓ ⲡⲁⲉⲓⲟⲩⲧⲓ &c.** na-
 vis ejectura erat (onus suum.) Act. xxi. 3.

m. **ⲛⲉ ⲁⲓ . . ⲛⲉ, ⲡⲁⲙⲁⲉⲓ ⲛⲉ ⲁⲓⲣⲉⲣⲭⲟⲭ ⲛⲉ**, linum vero semen
 fecerat. Exod. ix. 31. **ⲛⲓⲭⲟⲓ ⲁⲉ ⲛⲉ ⲁⲓⲣⲟⲩⲧⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲛⲓⲕⲁ-**
ⲉⲓ, navis vero remota erat a terra. Matth. xiv. 24.

m. **ⲛⲉ ⲁ . . ⲛⲉ, ⲛⲉ ⲁ ⲣⲟⲩⲉⲓ ⲡⲱⲛⲓ ⲛⲉ**, facta erat vesp̄era. Act. iv. 3.

3 f. **ⲡⲁⲥⲛⲁ . . ⲛⲉ, ⲡⲁⲥⲛⲁⲙⲉⲟⲩ ⲧⲁⲣ ⲛⲉ**, moribunda enim erat.
 Gen. xxxv. 18.

— **ⲡⲁⲣⲉⲛⲁ, ⲡⲁⲣⲉ ⲧⲉⲕⲉⲓⲣⲏⲛⲏ ⲡⲁⲉⲣ**, futura esset pax tua. Jes.
 xlviii. 18.

Plur.

1 Per. **ⲡⲁⲛⲛⲁ . . ⲛⲉ, ⲡⲁⲛⲛⲁⲧⲏⲓⲓⲕ ⲡⲁⲕ ⲁⲛ ⲛⲉ**, non tradidissemus
 eum tibi. Joh. xviii. 30.

ⲛⲉ ⲁⲛ . . ⲛⲉ, ⲉⲙⲟⲓ ⲉ ⲛⲉ ⲁⲛⲙⲉⲟⲩ ⲛⲉ, utinam mortui fuissetus.
 Exod. xvi. 3. **ⲛⲉ ⲓⲥⲟⲛⲉⲓ ⲁⲛⲉⲣ, ⲓⲩⲏⲧⲁⲩⲙⲉⲛ**, facti fuissetus. Jes.
 i. 9.

2 **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁ . . ⲛⲉ, ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲧⲏⲓⲧⲟⲩ ⲛⲏⲓ ⲛⲉ**, dedissetis eos
 mihi. Gal. iv. 15. **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲛⲁⲉⲓ† ⲉⲣⲟⲓ ⲉⲱⲛ ⲛⲉ**, credidissetis
 etiam mihi. Joh. v. 46. **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲣⲁⲱⲓ ⲛⲉ**, gauderetis,
 gavisuri

Exempla Coptica.

gavifuri essetis. Joh. xiv. 28. *παρετεππαδιτον*, faceretis ea.
(Sine *πε*.) Joh. viii. 39.

πε ατετεπ πε. 1 Cor. iv. 8. *αλλοι πε ατετεπεροτρο πε*, uti-
nam regnavissetis!

- 3 *παπα .. πε, παπαεϣ πα αη πε*, non crucifixissent Domi-
num. 2 Cor. ii. 8. *παπαπορεα αη πε*, non servaretur.
Marc. xiii. 20. *παπαϣωπε πεααη πε*, mansissent nobis-
cum. 1 Joh. ii. 19. *αη παπακωλπ .. αη πε*, et *παπα-
σωχη αη πε*, annon furati essent, annon reliquissent? Obad. 5.
Absque *πε*. Ezech. xxxvii. 10. *παπαερ*, facti essent, (desunt in
Græco.) Obad. 5. *παπαβερβωρκ*, projecturi essent, projici-
cerent te.

πε ατ, εοβε κε πεατχω, *ετι πτωκηνται*, *Copt.* quod posuerant.
Hist. Bel. 13. *πε ατρωϣ δε πε*, aggravati erant (oculi.) Gen.
xlviii. 10, et alibi.

Exempla Sabidica.

Sing.

- 1 *Per.* *πειπα .. πε, ηι (lege ηει) παπακο πε*, periissem. Ps. cxviii.
92. *πειπααηχε αααωτη*, tolerarem vos (sine *πε*.) Act.
xviii. 14.
2 *πεκπα .. πε*, juxta Analogiam.
3 *m.* *περπα .. πε*, juxta Analogiam.
m. *περεπα .. πε, περε πασση πααοτ αη πε*, fater meus mor-
tuus non esset. Joh. xi. 21.
m. *πε αϣ .. πε, πε αϣει πε, ααααυ*, venerat. Act. viii. 27.
m. *πε α .. πε, πε α ποτρη γαρ ϣωπε πε*, vespera enim facta
erat. Act. iv. 3. *πε α πατλος κριπε*, Paulus judicaverat, con-
stituerat. Act. xx. 16. Etiam *πε ϣαρε, πεϣαρε .. κα*, dimit-
tebat. Matth. xxvii. 15. Marc. xv. 6.
f. *πεσπα .. πε*, juxta Analogiam.

Plur.

- 1 *Per.* *πειπα, πεππατααϣ ετοοτκ αη*, non tradidissimus eum
tibi, (sine *πε*.) Joh. xviii. 30.
2 *πε τετπα .. πε, πε τετπααεριτ πε*, amaretis me. Joh. viii.
42.
3 *πετπα ... πε, πετπααικϣε πε*, contenderent. Joh. xviii. 36.
πετπαοτ αη πε, non crucifixissent. 1 Cor. ii. 8. *πετπα-
ω πααααη πε*, mansissent nobiscum. 1 Joh. ii. 19. *πετπα-
πωτρη εβολ*, effuderant. Act. xxii. 20.

πε

πε ατ .. πε, πε ατει πε, venerant. Joh. xi. 19. πε ατψτορτρ
 πε εεεαωο εεεαωο, conturbati erant vehementissime. Fid.
 Sap. MS. p. 6. l. 60. πε ατβωκ ερραι, ascenderant. Fid.
 Sap. MS. p. 5. l. 20.

§. 96. Exempla Futuri Primi.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 ειε, ειεσαχι, enarrabo. Pf. xii.
 22.

ειεκα εβολ, απολυσ. Joh. xviii.
 39.

2 εκε, εκετακο, perdes. Pf. xx. 10.
 f. ere, ερελλοττ, vocabis. Gen.
 xvi. 11.

εκεεερε, amabis. Jac. ii. 8.

3 ερε, m. ερεσωτεε, audiet.
 Pf. xix. 1.
 εσε, f. εσεσαχι, nuntiabit. Pf.
 xxi. 30, 31.

χε ερεποχτ, ινα βελλημι. Joh.
 v. 7.
 χε εσεστω2, ινα πιστευωσιν.
 2 Cor. xii. 10.

Plur.

1 επε, επερωτ, canemus. Pf. xx.
 13.

χε επεπατ, ινα ιδωμεν. Marc.
 xv. 32.

2 ερετεπε, ερετεπεχιεε, re-
 perietis. Marc. xi. 12.

3 ετε, ετεχτατ εβολ, remitte-
 tur. Marc. iii. 28.

χεκαε ετεπατ, ινα ιδωμεν.
 Matth. v. 16.

§. 97. Exempla Futuri Secundi.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 τπα, τπαποζεε, liberabo.
 Marc. v. 28.

τπαβωκ, ibo. Joh. xi. 14.

απα, απατεμεωε, affima-
 bo. Matth. xi. 16.

ειπα.

ειπαωωπε, ισομαι. Joh. viii. 55.

2 εκπα, ετεκπατμη, quod da-
 bis. Gen. xv. 2.

εκπαοτωωτ, Matth. iv. 10.
 adorabis.

ακπα, ακπαι ωαροι, venies
 ad me. Pf. c. 2.

χπα,

Coptica.

ⲭⲡⲁ, ⲭⲡⲁϣⲱⲡⲉ, eris. Act. xii. 15.

ⲕⲡⲁ, ⲕⲡⲁⲧⲁϥⲟⲕ, converteris. Gen. iii. 19.

f. ⲁⲣⲉⲡⲁ, ⲡⲉⲟ ⲁⲣⲉⲡⲁⲣ ⲟⲩ, tu (fæm.) quid facies. Jer. iv. 30.

3 ⲉⲓⲡⲁ, ⲉⲓⲡⲁϣⲱⲡⲉ, visitaturus est. Luc. i. 78.

ⲁⲓⲡⲁ, ⲭⲉ ⲁⲓⲡⲁⲭⲉⲉⲉ, num inventurus sit. Marc. xi. 13.

ⲓⲡⲁ, ⲓⲡⲁⲑⲟⲡⲑⲉⲡ, præcipiet. Pf. xli. 11.

ⲡⲁ, post relativa pronomina, et post nomen Substantivum, e.g.

ⲡⲁⲉ ⲉⲟⲡⲁϣⲱⲧ, quis dabit? Pf. xlii. 7.

ⲣⲱⲓ ⲡⲁⲥⲁⲭⲓ, os meum loquetur. Pf. xlviii. 3.

ⲉⲣⲉⲡⲁ, ⲉⲣⲉⲑⲣⲏ ⲡⲁⲑⲱⲡⲉ, si sol occiderit. Deut. xxiv. 13. Vide et Num. xvi. 29.

3 f. ⲉⲥⲡⲁ ⲉⲧ ⲉⲥⲡⲁⲏⲕⲟⲧ ⲑⲓⲭⲱⲟⲩ, super quæ cubuerit. Lev. xv. 15.

ⲁⲥⲡⲁ, ⲁⲥⲡⲁⲣ, erit. Marc. xi. 23.

ⲥⲡⲁ, ⲥⲡⲁⲑⲉⲓ, cadet. Apocal. xviii. 3.

ⲡⲁ, Si relativum Pronomen vel Nominativus præcedat, e. g.

ⲡⲉⲟⲥ ⲉⲟⲡⲁⲉⲟⲩ, illa morietur. Ezech. xviii. 20.

ⲧⲁⲥⲁⲡⲟⲥ ⲡⲁϣⲱⲡⲉ, cruciatus erit. Ezech. vii. 19.

Plur.

1 ⲡⲡⲁ.

ⲉⲡⲡⲁ, ⲉⲡⲡⲁⲧ, dabimus. Act. xvi. 16.

Sahidica.

ⲭⲡⲁ Sahidice nunquam adhibetur, sed ⲧⲡⲁ, et cum negatione, ⲡⲧⲡⲁ ⲁⲡ. Pf. xc. 5.

ⲡⲧⲡⲁⲣⲑⲟⲩⲉ ⲁⲡ, non timebis.

ⲕⲡⲁⲟⲩⲱϣⲱⲧ, adorabis. Luc. iv. 8.

ⲉⲓⲡⲁⲉⲟⲩ, morietur. Joh. xviii. 32.

ⲉⲡⲁϣⲱⲡⲉ, erit. Pf. xc. 1.

ⲡⲭⲟⲉⲓⲥ ⲡⲁⲑⲁⲣⲉⲑ ⲉⲣⲟⲕ, Dominus custodiet te. Pf. cxv. 7.

ⲡⲉⲧ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲓⲓⲡⲉⲣⲉ ⲡⲁⲑⲉ, cujus filius ceciderit. Luc. xiv. 5.

ⲡⲉⲥⲡⲁⲕⲓⲉⲉ ⲁⲡ, non movebitur. Pf. xcvi. 5.

ⲥⲡⲁϣⲱⲡⲉ ⲡⲁⲕ ⲧⲏⲣⲥ, erit tibi omne. Luc. vi. 7.

ⲧⲁⲩⲧⲱⲭⲏ ⲡⲁⲉⲓⲣⲉ ⲁⲡ, anima mea non faciet. Jer. ix. 9.

ⲏⲡⲁⲣ, ⲓⲟⲑⲙⲉⲁ. 1 Joh. iii. 2.

ⲡⲉⲡⲡⲁⲑⲱⲡⲉ ⲁⲡ, ⲱ ⲡⲁⲑⲁⲕⲟⲙⲉⲣ. Joh. x. 33.

ⲁⲡⲡⲁ,

Coptica.

ⲁⲛⲛⲁ, ⲁⲛⲛⲁⲧⲉⲛⲱⲛ, affimi-
labimus. Marc. iv. 30.

ⲧⲉⲛⲛⲁ, ⲧⲉⲛⲛⲁⲃⲓⲥⲓ, exaltabi-
mus. Pf. xi. 4.

2 ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲁ, ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲉⲗ, aufe-
retis. Gen. xlv. 13.

ⲧⲉⲧⲛⲁ.

ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁ, ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲱⲉ ⲉ-
ⲃⲱⲧⲛ, intrabitis. Mar. xi. 2.

ⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁ, ⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲛⲁⲧ
ⲉⲣⲱⲥ, videbitis eum. Marc.
xvi. 7.

3 ⲉⲧⲛⲁ, ⲉⲧⲛⲁⲱⲓ, mensurabunt.
Marc. iv. 24.

ⲁⲧⲛⲁ, ⲁⲧⲛⲁⲧⲁⲕⲱⲥ, perdent
eum. Marc. xi. 18.

ⲥⲉⲛⲁ, ⲥⲉⲛⲁⲑⲉⲗⲛⲗ, exultabunt.
Pf. xii. 4.

ⲱⲧⲛⲁ, post relativum ⲉⲧ. ⲉⲧ
ⲱⲧⲛⲁⲭⲉⲱⲧⲁ, qui blasphem-
abunt. Marc. xii. 40.

ⲛⲁ, Si relativum ⲉⲧ, vel nominativus Nominis præcedat, e. g.

ⲛⲱⲧⲱⲧⲭⲛ ⲛⲁⲥⲓ ⲁⲛ, animæ
eorum non fatiabuntur. Ez.
vii. 19.

Sabidica.

ⲏⲧ ⲁⲛⲛⲁⲁⲧ, quæ fecimus.

2 Joh. 8.

ⲧⲉⲛⲛⲁ ⲉⲓⲣⲉ, faciemus. Jac. iv.
15.

ⲧⲉⲧⲛⲁⲱⲱⲧⲭⲁⲓ, salvabimini.

Act. xvii. 31.

ⲧⲉⲧⲛⲁⲥⲱⲧⲱⲛⲱⲧ, Matth. vii.
16. scietis.

ⲉⲧⲛⲁⲱⲱⲧⲧⲉ, vocabunt. Heb.
xi. 18.

ⲥⲉⲛⲁⲭⲱⲱⲛⲉ, pudefient. Pfal.
xcvi. 7.

ⲉⲧⲱⲧⲛⲁⲧ, qui dabunt, i.e. da-
bitur (vobis). 2 Pet. i. 4.

ⲁⲛⲱⲧⲱⲧⲛⲁⲧⲱⲧⲱⲧ.

ⲛⲉⲧⲛⲁⲱⲱⲧⲭⲁⲓ, ⲥⲁⲃⲱⲛⲉ. Luc.
xiii. 23. qui salvabuntur.

ⲛⲁⲥⲛⲱⲧⲱⲧ ⲛⲁⲭⲱ, labia mea
dicent. Pf. cxviii. 171.

§. 98. Exempla Futuri Tertii.

Coptica.

Sing.

1 ⲧⲁ, ⲧⲁⲭⲱⲣ ⲉⲃⲱⲗ, ⲁⲣⲥⲱⲛⲱⲧⲱⲧ,
Ezech. v. 10.

ⲧⲁⲥⲱⲧ, delebo. Ez. xxv. 13, 16.

ⲧⲁⲓⲣⲓ, faciam. Ezech. xxx. 19.

et plura alia exempla.

Sabidica.

ⲧⲁⲣ, faciam. xxvii. 22.

ⲧⲁⲃⲱⲕ, ⲛⲱⲧⲱⲧⲱⲧ. Luc. xiv. 18.

ⲧⲁⲕⲱ ⲉⲃⲱⲗ, ⲱⲛⲱⲧⲱⲧ. Joh. xviii.

39.

2. m.

*Coptica.**Sabidica.*

2 m.

f. $\tau\epsilon\rho\alpha$, $\tau\epsilon\rho\alpha\delta\alpha\epsilon\iota$, $\iota\pi\tau\gamma\omega\sigma\eta$. Ez.
v. 13. 15. $\tau\epsilon\rho\alpha\psi\omega\pi\iota$, $\iota\sigma\eta$,
eris, *sapius* $\tau\epsilon\rho\alpha\sigma\omega$, bibes.
Ez. xxiii. 32. Vide et Gen.
xxx. 15. Joh. xi. 14. 1 Cor.
vii. 16.

$\eta\tau\omicron$ $\tau\epsilon\rho\alpha\psi\omega\pi\epsilon$, tu (fæmin.)
eris. MS. Fid. Sap. pag.
156. lin. 34 et 46.

3 m. $\tau\alpha\rho\epsilon\varsigma$.

$\tau\alpha\rho\epsilon\varsigma\text{ } \tau\iota$ $\eta\kappa$, dabit tibi. Pf.
xxxvi. 4.

Plur.

1 $\tau\alpha\rho\epsilon\eta$.

$\tau\alpha\rho\eta$, $\tau\alpha\rho\eta\epsilon\iota\omega\tau\epsilon$ $\eta\tau\sigma\eta\epsilon$,
Luc. xxii. 49. percutiemus
gladio.

$\tau\alpha\rho\eta\rho\omega\delta\epsilon$, $\epsilon\mu\phi\tau\eta\sigma\omega\mu\epsilon$. Rom.
vi. 15.

$\tau\alpha\rho\eta\tau\alpha\lambda\lambda\epsilon\iota\omicron$, $\omega\kappa\iota\sigma\omega\mu\epsilon$. Marc.
xi. 5.

2 $\tau\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\eta$.

$\tau\alpha\rho\epsilon\tau\eta$, $\tau\alpha\rho\epsilon\tau\eta\delta\iota\eta\epsilon$, reperi-
etis. Luc. ix. 9.

3 $\tau\alpha\rho\omega\tau$.

$\tau\alpha\rho\omega\tau$, $\tau\alpha\rho\omega\tau\text{ } \tau\iota$, dabitur.
Luc. xi. 9. $\tau\alpha\rho\omega\tau$ $\sigma\tau\omega\eta$,
aperietur. Luc. xi. 9.

Sabidice: dabunt, aperient.

§. 98. Exempla Optativi.

Sing.

1 $\alpha\alpha\rho\iota$, $\alpha\alpha\rho\iota\chi\epsilon\alpha\tau\iota$. Gen.
xxv. 30. gustem.

$\alpha\alpha\rho\iota\alpha\lambda\omega\tau$, moriar. Gen. xlv.
30.

2 $\alpha\alpha\rho\epsilon\kappa$, $\alpha\alpha\rho\epsilon\kappa\omega\kappa\epsilon\alpha$ $\alpha\eta$, ne
tristeris. Cath. Chrysosth. Off.
Hebd. S. 49.

f.

3 $\alpha\alpha\rho\epsilon\varsigma$, $\alpha\alpha\rho\epsilon\varsigma\tau\omicron\tau\chi\omicron\varsigma$, li-
beret eum. Pf. xxi. 8.

$\alpha\alpha\rho\epsilon\varsigma\psi\omega\tau\psi\omega\tau$ $\alpha\alpha\lambda\omega\varsigma$, glo-
rietur. 1 Cor. i. 31.

N

 $\alpha\alpha\rho\epsilon$,

*Coptica.**Sahidica.*

ⲁⲁⲣⲉ, Si nominatus inter Præformans et verbum collocetur, e. g.

- | | |
|--|---|
| <p>ⲁⲁⲣⲉ ⲛⲓⲥⲁⲓ ⲉⲣⲃⲉⲗⲛⲓⲥ, Israel speret. Pf. cxix. 6.</p> <p>3 f. ⲁⲁⲣⲉⲥ, ⲁⲁⲣⲉⲥⲓ, adveniat. Matth. vi. 10.</p> <p>ⲁⲁⲣⲉ. Vid. 3 S. m.</p> <p>ⲁⲁⲣⲉ ⲛⲓⲣⲁⲑⲉⲛⲟⲥ ⲱⲱⲛⲓ ⲛⲉⲁⲛ, sit virgo nobiscum. Gen. xxiv. 55.</p> <p>Plur.</p> <p>1 ⲁⲁⲣⲉⲛ, ⲁⲁⲣⲉⲛⲥⲱⲗⲛ, frangamus. Pf. ii. 3.</p> <p>2 ⲁⲁⲣⲉⲧⲉⲛ, juxta Analogiam.</p> <p>3 ⲁⲁⲣⲟⲥ, ⲁⲁⲣⲟⲥⲉⲉⲓ, cognoscant. Pf. xix. 20.</p> | <p>ⲁⲁⲣⲉ ⲛⲕⲁⲃⲉ ⲛⲉⲗⲛⲗ, terra exultet. Pf. xcvi. 1.</p> <p>ⲁⲁⲣⲉⲥⲧⲁⲭⲣⲟ, βεβαιώτω. Col. iii. 15. firmet.</p> <p>ⲁⲁⲣⲉ ⲛⲕⲕⲓⲭ ⲱⲱⲛⲉ, sit manus tua. Pf. cxviii. 173.</p> <p>ⲁⲁⲣⲉⲧⲉⲓⲣⲉ, ἰσχυρόματα. Galat. vi. 10.</p> <p>ⲁⲁⲣⲓⲛⲕⲱ ⲛⲓⲥⲁ, deponamus. Rom. xii. 12, 13.</p> <p>ⲁⲁⲣⲉⲧⲓ.</p> <p>ⲁⲁⲣⲟⲧⲧⲁⲉⲓⲉ. 1 Tim. vi. 1, 2. honorent.</p> |
|--|---|

§ 99. Imperativus est ipsa radix, vel nudus Infinitivus, et singularis a plurali non differt, e. g.

ⲭⲁ, ponite. Marc. xi. 22. ⲛⲁⲃⲉⲧ, credite. Marc. xi. 24. ⲭⲱⲉⲃⲟⲗ, remittite. Marc. xi. 25. ⲓⲱⲉⲉⲓ, καταπαύε, fæm. Soph. iii. 14. ⲛⲁⲱⲓ ⲧⲱⲉⲣⲓ, gaude, filia! Sophon. iii. 14.

“ Sic Sahidice: ⲥⲉ, bibe. 1 Timoth. v. 23. ⲭⲓ, accipite. Jac. v. 10. “ ⲥⲟⲧⲛ, κατανοήσατε. Hebr. iii. 1.

Infinitivus etiam sequentes Præformantes admittit in utroque numero, e. g.

*Coptica.**Sahidica.*

- | | |
|---|--|
| <p>ⲁ, ⲁⲛⲁⲧ, vide. Joh. i. 47.</p> <p>ⲁⲛⲁⲧ, videte. Heb. i. 3.</p> <p>ⲁⲟⲩⲱⲛ, ἀποῖ. Ezech. ii. 8.</p> <p>ⲁⲟⲩⲱⲛ, διαγοῦσθι. Marc. vii. 34.</p> | <p>ⲁⲛⲁⲧ, videte. Pf. xlv. 8.</p> <p>ⲁⲟⲩⲱⲛ, ἀποῖ. Luc. xxiii. 25.</p> |
|---|--|

ⲁⲭⲟⲥ,

*Coptica.**Sahidica.*

ⲁⲭⲟⲥ, ἰππ. Hof. xiv. 3.	ⲁⲭⲟⲥ, ἰππ. Luc. xxii. 67.
ⲁⲭⲟⲥ, ἰππ. Pf. xxiv. 3.	ⲁⲭⲟⲥ, ἰππ. Gal. iv. 21.
ⲙⲁ, ⲙⲁⲧⲁⲓⲉ, honora. Deut. v. 16.	ⲙⲁⲧⲁⲃⲟⲓ, doceas me. Psal. cxviii. 169.
ⲙⲁⲃⲁⲡ, judicate. Act. xxvi. 8.	
ⲁⲣⲓ, ⲁⲣⲓⲙⲉⲧⲁⲡⲟⲓⲛ, resipiscite. Matth. iii. 2.	ⲁⲣⲓ ⲙⲉⲓⲧⲣⲉ, testare. Joh. xviii. 33.
ⲁⲣⲓⲱⲡⲡ, præveni. Pf. xvi. 3.	ⲁⲣⲓⲱⲡⲁⲃⲁ, servite. Pf. xcix. 2.
ⲁⲛⲉⲣ, si negatio exprimenda sit.	ⲁⲛⲉⲣ.
ⲁⲛⲉⲣⲱⲡⲟⲣⲧⲉⲣ, ne conturbemini. Marc. xiii. 7.	ⲁⲛⲉⲣⲧⲁⲗⲉ ⲟⲩⲭ, non imponas manus. 1 Tim. v. 22.
	ⲁⲛⲉⲣⲙⲉⲣⲉ, ne diligatis. 1 Joh. ii. 15.

§. 100. Infinitivus est ipsa radix, et non variatur, e. g.

ⲁⲓⲙⲉⲛⲣⲉ ⲉⲣⲙⲉⲧⲭⲱⲣⲓ, καταδυναστεύειν ἡγαπᾶσι. Hof. xii. 7.

* Sic Sahidice: ⲁⲛⲟⲩⲉⲱ ⲱⲧⲁ, non voluerunt audire. Jof. xxviii. 12.

Infinitivo etiam, ⲁ, ἡ et ⲉ frequenter præponitur.

*Coptica.**Sahidica.*

ⲁ, si ⲙⲁ vel ⲡ sequatur.

ⲁⲙⲉⲟⲩⲙⲓ ⲁⲛⲉⲙⲉⲟⲩ ⲁⲛⲟⲩ, ambulando ante Dominum. Luc. i. 76.

ἡ, ἡⲉⲣⲃⲟⲗ, ad effugiendum. Luc. xxi. 36. ἡⲉⲣⲃⲟⲗ.

ⲧⲉⲧⲡⲓⲥⲟⲟⲩⲛ ⲡⲓⲧ, novitis dare. Luc. xi. 13.

ⲉ, ⲉⲉⲣ, ad esse, ut sint. Joh. i. 12. ⲉⲓⲣⲓ, ad faciendum. Luc. i. 72.

ⲉⲥⲉⲓ, ⲭⲱⲧⲁⲃⲱⲩ, ad satiandum. Luc. xvi. 21. a ⲥⲉⲓ, satiari.

§. 101. Gerundia formantur ab Infinitivo, præponendo ei, sequentes particulas:

N 2

ⲉⲛⲡⲱⲩⲛ,



*Coptica.**Sahidica.*

ⲉⲛⲡⲱⲛ, ⲉⲛ ⲡⲁⲭⲓⲛⲟⲩⲱⲩ ⲟⲩ-
ⲃⲏⲥ, *in τῇ κραυγῇ αὐ. Psal.*
iv. 3.

Sahidice ⲭⲓⲛ in Gerundiis non
adhibetur. In nominibus
ⲟⲩⲛ pro eo admittitur.

ⲉⲡⲱⲛ, ⲉⲡⲱⲛⲟⲩⲱⲩⲥ, adferien-
dum eos. *Pf. x. 2.*

ⲡⲱⲛⲧ, ⲉⲛ ⲡⲱⲛⲧⲟⲩⲥⲁⲓ ⲡⲱⲟⲩ
ⲉⲃⲟⲗⲃⲁ ⲡⲕⲁⲃⲓ. *Ezech. i.*
21. cum attollerentur e terra.
ⲉⲡⲱⲛⲧⲟⲩⲱⲛⲉ, *καὶ ζῶσιν*
αὐ. Ezech. xxxvii. 9.

§. 102. Participia quorundam verborum terminatione a verbo ipso
differunt, et Coptice in ⲏⲩ, ⲏⲟⲩⲧ et ⲱⲟⲩⲧ, Sahidice in ⲏⲩ et ⲉⲓⲧ
desinunt, e. g.

ⲏⲟⲩ, ⲉⲓⲃⲏⲟⲩ ⲓⲛⲟⲩⲥ, *ἀδικήματα*, injuriam patiens; a ⲟⲩ ⲓⲛⲟⲩⲥ.
Habac. i. 1.

ⲏⲟⲩⲧ, ⲉⲧⲧⲁⲗⲏⲟⲩⲧ, ascendentes. *Ez. xxxix. 20.* a ⲧⲁⲗⲟ, ⲧⲁⲗⲉ,
imponere.

ⲉⲧⲧⲁⲕⲏⲟⲩⲧ, perditus. *Ezech. xx. 44.* a ⲧⲁⲕⲟ, perdere.

ⲉⲧⲧⲁⲓⲏⲟⲩⲧ, *Apocal. xxi. 19.* honoratus; a ⲧⲁⲓⲟ, ⲧⲁⲓⲉ, ho-
norare.

ⲉⲧⲧⲁⲭⲏⲟⲩⲧ, *Ezech. xxx. 22.* a ⲧⲁⲭⲟ, firmare.

ⲉⲣⲧⲟⲩⲃⲏⲟⲩⲧ, purus. *Pf. xi. 6.* a ⲧⲟⲩⲃⲟ, purus fuit.

ⲉⲧⲧⲁⲃⲏⲟⲩⲧ, instituta, *fæm. Hof. x. 11.* a ⲧⲁⲃⲟ, docere.

ⲉⲧⲧⲣⲉⲁⲕⲏⲟⲩⲧ, *Marc. vi. 48.* et ⲡⲏⲉⲧⲣⲉⲁⲕⲏⲟⲩⲧ, male se
habentes; a ⲧⲣⲉⲁⲕⲟ, affligere.

ⲟⲙⲁⲓⲏⲟⲩⲧ, justificatus. *Pf. xviii. 9.* a ⲟⲙⲁⲓⲟ, justificare.

ⲉⲧⲟⲉⲃⲏⲏⲟⲩⲧ, humiles. *Ezech. xxi. 26.* a ⲟⲉⲃⲓⲟ, humiliare.

ⲉⲣⲣⲁⲟⲩⲏⲟⲩⲧ ⲉⲫⲁⲟⲩ, *ἀνὰ τὴν ἰσχυρά. Genes. xxvi. 11.* a verbo
ⲣⲁⲟⲩⲱ, incidere.

ⲉⲥⲣⲓⲱⲟⲩⲧ, cadens, *fæm. Mich. v. 7.*

ⲱⲟⲩⲧ, ⲉⲧⲣⲓⲱⲟⲩⲧ, cadentes. *Marc. xiii. 25.* a ⲃⲓ cadere.

ⲥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ, benedictus. *Passim.*

ⲕⲉⲡⲓⲱⲟⲩⲧ, pinguis. *Mich. vi. 7. Ps. xxi. 12.* a ⲕⲉⲡⲓ pinguis fuit.
“ Sahidice

- “ Sahidice est **нτ**, e. g. **снτ**, satius; a **сѣ** satiare. Luc. xv. 17.
 “ **ετκн κλρнτ**, nudi existentes. Jac. ii. 15.
 “ **εϛτδβнτ**, purificatus. 2 Tim. ii. 21. a **τδβο**.
 “ **τλχнτ**, firmatus. Passim. a **τλχρο**.
 “ **τλειнτ**, honoratus; a **τλειο**, honorare. Jac. v. 7.
 “ **εпτλκнτ**, nos perdit. MS. Huntingt. V. Catech. Chrysosth.
 “ a **τλκο**, peredere.
 “ **εϛτλλειнτ**, justificatus. Luc. xviii. 14. a **τλλειο**, justifi-
 ficare.
 “ **λпεοδβнτ**, humilem. Ps. lxxxi. 3. a **οδβιο**.
 “ **ετκτнτ**, ædificatæ. Deut. ix. 1. a **κнτ**, ædificare.
 “ **ειτ**, est in **ετρκλειτ**, *παύται*, esurientes; a **ρκο**, esurire. Psal.
 “ cvi. 5. Act. xxvii. 33. *ἀστει*, sine cibo.

Hæc participia eodem modo, uti adjectiva genus et numeros distin-
 guunt, vide §. 26, 30.

§. 103. Participium præsens Græcorum Ægyptiace per Præsens Indi-
 cativi sæpissime exprimitur, adeo ut præsens Indicativi a Præsenti Parti-
 cipii in utraque Dialecto non differat, e. g.

- ειτсδω**, *δίδωσκων*, docens. Marc. xiv. 49.
εκχω λλλοс, *λέγων*, tu dicens vel dicis. Gen. xlv. 19.
εϛпнот, *ἐπιπυρόμενος*, veniens ille.
εсτ λφοτωпи, dans lucem, *φωτίζου*. Ps. xviii. 8.
εпиρ, *ποιῶντες*, nos facientes. Ephes. ii. 3.
ερετεпϛεпρλλοτ, *ὑχαγυῖντες*, vos gratias agentes. Ephes. v. 20.
ετχω, *λέγοντες*. Passim.

“ Sic et Sahidice :

- “ **ειсοοτн**, *ἰδῶν*, sciens ego. 2 Petr. i. 14.
 “ **εκκρпε**, *κρίνων*, judicans tu. Rom. xiv. 4.
 “ **εϛχω**, *λέγων*, dicens ille. Passim.
 “ **εсχω λλλοс**, *λέγων*, factum. Luc. xv. 9.
 “ **εпϛοоп**, *ὄντες*, 2 Petr. i. 18. nos sumus.
 “ **ετετпειλλε**, *γινώσκοντες*, vos cognoscitis.
 “ **ετχω**, *λέγοντες*, dicentes. Passim.

§. 104. Participia

§. 104. Participia tam activa, quam passiva frequentissime exprimuntur per verbum cui Pronomen relativum *ετ*, vel conjunctio *ετ*, postquam præmittitur, quod et in aliis linguis fieri solet, e. g. *qui facit*, i. e. *faciens*: *qui faciunt*, i. e. *facientes*: *qui faciet*, i. e. *facturus*: *qui facient*, i. e. *facturi*.

Activa Participia.

εταφερρητις, *ἄρξας*, cum incepisset. Gen. xiv. 12.

ετασπατ, *ἰδουα*, cum vidisset. Gen. xvi. 5.

πεταπλοωσι, *ἐξακολουθοῦσι*, qui sequimur. 2 Petr. i. 16.

εοπαυωπι, *μνησεν*, (οἶσα) quæ erit, vel manebit. Joh. vi. 27.

Et plurima alia exempla.

“ Sic Sahidice: *ἡβὶ πῆταφτερεεε*, *καὶ ὁσας*, qui vocavit. 1 Pet. i. 15.

“ *α τερεεε*, *vocare*.

“ *ἡβταφταεειο*, *ποιῶσιν*, ei, qui facit. Hebr. iii. 2.

“ Joh. xiv. 13. *ετπαω*, *ὁ πίνει*, qui biberit.

“ Matth. vii. 13. *πετπαδωκ*, *εἰσέρχονται*, qui ingredientur.

Participium Passivum.

φνετοταλωτ, *λεγόμενος*, is, quem vocant. Passim.

πνεοπαπορεεε, *ἐκτασζόμενοι*, ii, qui servabuntur. Ez. vi. 9. vii. 16.

ετοτχω, *λεγόμενος*, quæ dicta est, seu quem dicunt. Ezech. xx. 49.

εταφτωπφ, *ἐγερμένος*, qui resurrexit. Marc. xvi. 4.

φνεταταωφ, *ἐσταυρόμενος*, is, quem crucifixerunt. Marc. xiv. 6.

εταττηφ, *ὁ δωρεῶν*, (gratia) quam dederunt, i. e. quæ data est.

1 Cor. i. 4.

“ Sahidica exempla: *πεταλωτε*, *λεγόμενος*, quem vocant. Matth.

“ xxvii. 27.

“ *εατςτ̄οτ*, *ἐσταυρόμενος*, quem crucifixerunt. 1 Cor. ii. 2.

“ *ἡσεεωοττ απ εεεωω*, *ὡς θανατῶμεν*, non occidunt nos.

“ 2 Cor. vi. 9.

“ *ετπαδετε εεεωω*, *παιδεύμεν*, castigant nos. 2 Cor. vi. 9.

§. 105. Si Particulæ *ἵτε*, *ut*; *ἄνε*, *non*, *ne*; *εἴπε*, *ne*, *non*; *εἰπατε*, *antequam*; *ωατε*, *usquedum*; Sahidice *ωαπτε*; et *ἵτερε* Sahidicum, *cum dum*, cum verbis ab initio coalescant, excludunt plerumque

rumque præformantes verborum, et infixæ nominum (vide § 58,59) ad personas designandas admittunt.

§. 106. Exempla particulæ ἡτε, *ut, et.*

Coptica.

Sabidica.

Sing.

1 ἡτα, ἡταϣτεετακε, ut non perdam. Joh. vi. 39.

ἡτατακοοτε, ut perdam eos. Deut. ix. 14.

2 ἡτεκ, ἡτεκερφαετι, et recordatus fueris. Mat. v. 23.

f. ἡτε, ρινα ἡτε ερφαετι οτορ, ἡτε σιϣπι, ἡτε, ἡτε, ἡτε, ἡτε. Ez. xvi. 63.

3 ἡτεϣ, εβηλ ἡροτ ἡτεϣοιοι, nisi, ut furetur. Joh. x. 10.

f. ἡτεϣ, ἡροτ ἡτεϣοιοιταρ, εβολ, si non fecerit fructum. Luc. xiii. 9.

Si nominativus addit, q et c tertiæ Personæ omittuntur, e. g.

Coptica.

Sabidica.

ροπωε ἡτε ϣτεεεζλι θωοτ, ἡτε, ἡτε, ἡτε, ἡτε. Mich. v. 7.

ρινα ἡτε ἡλωιχι ϣωπι εχωϣ, Gr. ἡτε, ἡτε, ἡτε, ἡτε. ut causa sit super eum. Jerem. xxiii. 20.

ατω ἡτε κκοεεοε ειεε, et ut mundus cognoscat. Joh. xvii. 23.

ἡτε παποτε θεββιοι, ut Deus meus humiliet me. 2 Cor. xii. 21.

Plur.

1 ἡτεν, ἡτεναμωπ, ἡτε, ἡτε, ἡτε, ἡτε. ememus. Joh. vi. 5.

2 ἡτετεν, ρινα ἡτετενερ πεβαρ. Prov. ix. 6. ut sitis longævi.

3 ἡτοτ, ἡτοτοτωε, ut comedant. Joh. vi. 5.

ἡτετῆ, ἡτετῆχω, narratis. Pl. civ. 2. ἡτετῆεν, adducite. Luc. xv. 13.

§. 107. Exempla

§. 107. Exempla particulæ ἵνε verbis junctæ, quæ futurum indicat.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 ἵπᾱ, ἵπᾱσι ἵπῶν, non agam
iniquè. Ps. lxxxviii. 33.

2 ἵπῆκ, ἵπῆκτ, non dabis.

f. ἵπῆ, ὅτοϩ, ἵπῆσι, καὶ οὐ μὴ ἱμ-
πλῶν. Mich. vi. 14.

ἵπῆοτᾱι, οὐ μὴ ἀφῶσθῶν. Ibid.

3 ἵπῆϩ, ἵπῆϩλοϩλεϩ, non con-
teretur. Ps. xxxiii. 20.

f. ἵπῆς, ἵπῆϩορϩερ, non de-
fluet. Ps. i. 3.

ἵπᾱειῖε, non sitiam. Joh. iv. 15.

ἵπῆκοτᾱϩτ, non adorabis. Ps.
lxxx. 9.

ἵπῆ, ἵπῆσοοτῆ ἀλλοο ἀπ,
quam nesciebat. Ps. lxxx. 5.

ἵπῆςϩᾱπῆ, non fiat. Galat. vi.
14.

Si nominativus adsit, ϩ et c tertiæ personæ omittitur, e. g.

ἵπῆ πετῶντ ἱερῆνι ἐχᾱν, μὴ
ἱπλῶν ἱρ' ἱμᾱς κατᾱ. Mich.
iii. 11.

ἵπῆ τᾱι γῆπᾱ σῆπῆ, non hæc ge-
neratio transibit. Marc. xiii.
30.

κε ἵπῆ πῆσοοτ ἐπᾱι ϩᾱπῆ
ἀλλοοκ, ne pejus, quam hoc,
eveniat tibi. Joh. v. 14.

Plur.

1 ἵπῆπ, ἵπῆπφοϩ, non præveni-
emus. 1 Thess. iv. 15.

2 ἵπῆτεπ, ἵπῆτεπφοϩ, ἐλλῆϩτ,
non consummabitis. Matth.
x. 23.

3 ἵπῆοτ, ἵπῆοτϩῶδᾱ, non clau-
dent. Apoc. xxi. 25.

ἵπῆποτᾱᾱ ὅτᾱε ἵπῆπῶ,
non comedemus neque bi-
bemus. Act. xxiii. 12.

ἵπῆτῆ, ἵπῆτῆδᾱκ ἐζοτῆ,
μὴ εἰς ἐλθῆτε, non intrabitis.
Matth. v. 20.

ἵπῆτ, ἵπῆτῆπῆ, οὐ μὴ παρῶνθῆ,
non transibunt. Matth. v. 18.

Si nominativus inter negationem et
verbum ponatur est ἵπῆ.
Ezech. xiv. 20. ἵπῆ ϩῆπῆ
ὅτᾱε ϩῆπῆ ϩᾱπῆ πᾱοτ,
non erunt iis filii et filia.

§. 108. Exempla

§. 108. Exempla Negationis *ἀπε* verbis junctæ, quæ præteritum indicat.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 *ἀπῑ*, *ἀπιονεε*, non comedi.
Act. x. 14.

ἀπιθῑ, non reperi. Luc. xxiii.
14. Interdum *ἀπει*: Mat.
vii. 23. *ἀπεισοοῦπ*, non
novi.

2 *ἀπεκ*, *ἀπεκτεπγοῦτοῦ*, non
credidisti iis. Lit. Greg. p. 30.

f. *ἀπε*, *ἀπειρι*, *ὡδὶ ἔπαισε*. Ez.
xvi. 47.

f. *ἀπαρε*, *οὔτοῦ*, *ἀπαρητῆλ*
ἀπαρεσι, *καὶ οὐδ' ὅτι ἐπὶ πλά-*
σας. Ezech. xvi. 25.

3 *ἀπερ*, *ἀπερτῆ*, non dedit.
Act. vii. 5.

ἀπεροῦαυ, *ὡς ἴδμε*. Matth.
xviii. 30.

ἀπαρ, *ἀπαρτῆ*, non ivit. Ez.
xxiv. 6. bis, et alibi.

ἀπαρε, *ἀπαρε φοῦωπι* *ῥε*,
ῥε ὡς ἔπαισε. Job. xxix. 24.

3 f. *ἀπεс*, *ἀπεсῶπι* *ἐρос*, *ὡς*
ἰδῆται, non recepit ad se.
Sophon. iii. 2.

ἀπας, *ἀπαςερποβ*, non pec-
cavit. Ezech. xvi. 51.

Si nominativus adsit *q* et *c* tertie pers. omittuntur.

ἀπε πῑ *сωχῑ* *ῑῑῑт*, non
relictus est halitus in me.
Dan. x. 17.

ἀπε ἀβραῶε *εἰρε* *ἀπαι*,
τῑτο ὡς ἔπαισε *Ἀβραῶμ*. Joh.
viii. 40.

ἀπε χοε *οῖ* *ερατс* *ῑῑῑт*
ῑῑῑт, non stat robur in me.
Ibid. *χοε* est femininum.

Plur.

1 *ἀπεп*, *ἀπεпхеε*, non inve-
nimus. Act. v. 23.

ἀпῑ, *ἀпῑῥῥεῖαλ* *ῑῑεεт*,
ἰδῑ ἀδελφῶμ. Joh. viii. 33.

○

2 *ἀπεтєп*,

Plur.

*Coptica.**Sabidica.*

Plur.

1 ἀπατεν.

2 ἀπατετεν, ἀπατετεν ἐρ-
ωορν ἡκατ, antequam in-
telligeretis. Pf. lvii. 9.3 ἀπατοτ, ἀπατοτωορν, an-
tequam fierent. Pf. lxxxix. 2.

ἀπατε οτ

ἀπατετῆ, ἀπατετῆ διτ
ἐλεορ, περ τῶ ἡμῶς αἴτησι αὐτῶν,
Mat. vi. 8.ἀπατε ραρ, δε ἡρσοτ οτ-
εινε, μετ' ἰ πολλὰς ἡμέρας, an-
tequam multi dies transis-
sent. Luc. xv. 13.

§. 10. Exempla particulæ *απατε*, Sahidice *απαντε*, verbo junctæ.
Coptice etiam *απαντε* apud Danielem aliquoties occurrit.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 *απατ*, *απατ*χω, donec ponam.
Matth. xxii. 24.2 *απατεκ*, *απατεκτασο*, usque
dum revertaris. Gen. iii. 19.f. *απατε*.3 *απατερ*, *απατερ*ι, usque dum
venerit. Gen. xlix. 10.*απαντ*, *απαντ*δωκ, donec ab-
eam. Mat. xxvi. 36.*απαντεκ*, *απαντεκταρνα*,
donec negaveris. Luc. xxii.

34-

απαντερ, *vel* *απαντ*ε, *απαν-*
τερερ, donec venerit. Act.

viii. 40.

*απαντ*ει ἡστ κειρος, donec
tempus venerit. Fid. Sap.

p. 154. l. 29.

3 f. *απατες*, *απατες*αις, donec
peperisset. Matth. i. 25.*απαντες*, *απαντες*ε ερος,
donec reperiret eum. Luc.

xv. 8.

Si nominativus inter *απατε* et verbum ponatur, *q* et *c* omittenda
sunt, e. g.

απατε *σαχι* *πιθεν* *χωκ* *εβολ*,
donec omne verbum implea-
tur. Jes. lv. 11.*απαντε* *περοει* *χωκ* *εβολ*,
donec tempus impleretur.
Fid. Sap. p. 154. l. 29.

Coptica.

ϣατε τεψυχη ci, donec ani-
ma tua satietur. Deut. xxiii.
24.

Plur.

1 ϣατεп, ϣατεп ерκατaп-
та τηροτ, usque dum
pertingamus omnes. Ephes.
iv. 13.

2 ϣατετεп, ϣατετεпi εβoλ,
αααατ, usque dum exieri-
tis. Matth. x. 11.

3 ϣατοτ, ϣατοτxωκ εβoλ,
usque dum implerentur.
Apos. xx. 3.

Sahidica.

ϣαпτε ρτοoτε ρωп, donec
mane appropinquaret. Act.
xxvii. 33.

ϣαптетi, ϣαптетiпeи εβoλ,
donec egrediamini. Deut.
ix. 7.

ϣαптоτ, ϣαптоτ пaτ, ior
2, iδori. Luc. ix. 27.

§. 111. " In Dialecto Sahidica etiam particula *пτεpe*, quæ et *пτεpi*
scribitur, *cum*, *dum*, solet verbis præmitti, uti e sequentibus exemplis
patet.

" Sing. 1 *пτεpei*, *пτεpeiпaτ*, cum viderem. Deut. x. 16.

" 2 *пτεpek*, *пτεpekoxωyc*, cum dilataveris. Ps. cxviii. 32.

" 3 *пτεpeq*, *пτεpeqωτaλ*, *ακουω*. Joh. xi. 4.

" f. *пτεpec*, *пτεpecωτaλ*, cum audiret. Joh. xi. 20.

" Si Nominativus inter particulam *пτεpe* et verbum ponatur, q et c
in fine omittuntur:

" *пτεpe ρηρωaнc пaτ*, Luc. xxiii. 7. cum Herodes videret.

" *пτεpe ρτοoτε ϣωпe*, facto mane. Luc. xxii. 16.

" Manet autem q vel c, si *пτεpe* cum verbo immediate connectatur,

" e. g. *ρτοoτε aε пτεpeqϣωпe*, facto mane. Matth. xxvii. 1.

" Plur.

“ Plur. 1.

“ 2.

“ 3. ἡττεροϛ, ἡττεροϛπαραιτει, παρατησόμενον. Hebr. xii. 25.

Interdum ἡττερε ante vocalem sequentem elidit ultimum ε. Luc. xxii. 56. ἡττερ οὔτε εἰσαλπατ, ἰδοὺσε παίδεσιν πε.

§. 112. Litera præformans *ϣ* non tantum in præterito Verborum præformantibus præponitur, uti §. 93. exemplis demonstratum est: sed etiam post præformantes admittitur, imo etiam post particulas *λεπε*, *ἡτε*, et verbum *οὔτε* et *λελεον*, e. g.

αἱ ερεϣ οὔτε αἱ πικτοϛ λεοϣ, εἰ φωνοὶ σαλπικτοϛ. Amos. iii. 6.

Ibid. ερεϣ οὔτε αἱ κικαϣ ωωπι, εἰ ἔσαι κικαϣ.

αἱ ερεϣ οὔτε αἱ ελεοϣ ἡτερεϣεῖν, an catulus Leonis dabit vocem suam. Ibid. 4.

παϣεϣεῖν, apponebant. Act. iv. 14. a ἡεῖν.

εὔτερεϣοὔτων, κατευδυνῶ, dirigit; a σοὔτων. Ezech. xvii. 9.

τε ερεϣοὔτα, εἰ ἀσθενήσεται, an servabitur; ab οὔτα, servare. 15.

λεν ερεϣεῖν, num manebit? a εῖν. 10.

λεν ερεϣπορεῖ, μὴ σωθήσεται, num servabitur. 18.

εὔτερεϣ, ἐξαριθμῶσιν, numerabunt; ab ων. Hof. i. 10.

αἱ εἰεϣταροϣ, εἰ καταλυτομαί. Mich. vi. 6. a ταρο.

πεχικ παϣελεϣ αἱ, an manus tuæ prehendent. Ez. xxii. 14.

λεν χελεϣ αἱ, μὴ ἔρῃ. xxviii. 9.

φαι εὔτε ἡερεϣεῖν λελεοϣ αἱ, ἢ ἐκ ἐκμετρηθήσεται. Hof. i. 10. a εἶν.

εὔτερεϣωλ, εἰ μὴ ἀρῇ. Mich. ii. 3. ab ωλ.

πλε εὔτερεϣολεϣ, τίς κοσμήσεται. Mich. vi. 9. a verbo ολεϣ.

εὔτερεϣαϣ, κατέξ. Obad. 3. a ϣαϣ.

πλε εὔτερεϣοϣ εὔταϣ, quis stabit? Nahum. i. 6. Malach. iii. 2. ab οϣ, εὔταϣ.

εὔτερεϣοὔτεν, quis resistet? Nah. i. 6. a ἡεῖν.

πλε εὔτερεϣοὔτεν πελεν, quis judicabit me? Jesai. l. 8.

εὔτερεϣοὔτεν, quis affliget me? a τερελεκο. 9.

πλε εὔτερεϣοὔτεν, quis enarrabit? l. 8.

εὔτερεϣεῖν, ἐκ ἐκμετρηθήσεται. Dan. x. 8. ab εὔτερεϣ.

εὔτερεϣεῖν, non potuit; a εὔτερεϣ. Joel. ii. 11.

εὔτερεϣεῖν, ἐκ ἐκμετρηθήσεται. Ez. xxxi. 8. a τερελεκο.

εὔτερεϣεῖν, ἐκ ἐκμετρηθήσεται; ab οϣ, εὔταϣ. Dan. xi. 16.

εὔτερεϣεῖν.

ἡπερὺ ἀλλεῖ, ἢ μὴ ἐξέστη. Amos. ii. 14.

ἡπερὺ πορεύεσθαι, ἢ μὴ σῶσθαι. Ibid.

ἡπερὺ οὖν et ἡπερὺ παρῶν, ab οὖν et πορεύεσθαι vel παρῶν.

Ibid. 15. ne stet, ne servet eum.

καὶ ὅτι οὐκ ἔστι μοι βία, ὅτι ἐγὼ ἴσθαι, quia mihi est robur.

Joel. iii. 10. αὐτὸς.

Hinc, quæ in Lexico Ægyptiaco La Crozii sub ὑπερῶν, ὑπερῶν, ὑπερῶν, &c. posita sunt, sub ὑπερῶν, ὑπερῶν et ὑπερῶν, &c. collocanda erunt, quia ὑπερῶν non est radicale.

“Exempla Sahidica: Psal. xc. 7. σὺν ὑμῖν ὁ θεὸς σου. Sic MS. Hunt.

“ (MS. Askewanus σὺν ὑμῖν) non appropinquabit; ab ὑμῖν.

“ Ps. lxxviii. 6. τίς ἐστὶν ὁμοῦς σου, quis æqualis est? a ὑμῖν.

“ Ezech. xxviii. 9. λέγει ὁ κύριος ὁ θεός σου, an non dices? a τοῦ.

“ Marc. xv. 31. ἡτοίμασον τὸν δρόμον σου, ἵνα ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν σου.

“ σῶσαι; αὐτὸς.

“ Ephes. iv. 19. καὶ ἐπὶ τὴν ἀνομίαν σου, ἀποκαταστήσεις; αὐτὸς.

“ affligere.

§. 113. Verba Coptica οἶν esse, ὑμῖν esse, πῶς venire, et Verba Sahidica οἶν esse, ὑμῖν esse, et εἰ venire, tanquam auxiliaria verba possunt admitti, c. g.

φνετοὶ ἡταρωτέα, ἀπειθεῖς, qui est inobediens. Ezech. iii. 27.

ταῦτα εἰσοῦμαι, ἀγιασθήσομαι, ero sanctificatus, sanctificabor. Ezech.

xx. 41.

αἰσῶπι εἰσοῦμαι, ἐκκλῆμα, fui abominationi habitus. Ez. xxii. 26.

εἰσοῦμαι ἐκκλῆμα, σιδηροῦς, erit commota, seu commovebitur.

Amos i. 14.

ἐκκλησία ἡταρῶν ἡταρῶν, ὅτι, ἡταρῶν ἡταρῶν, αἱ ἐκκλησίαι ἐστὶν, ἡ ἐκκλησία, ecclesiae veniebant roborari et multiplicari, i. e. roborabantur et multiplicabantur. Act. xvi. 5.

Hos. vii. 14. ἀλλὰ πῶς ἐπληροῦται, ἀλλὰ ἢ ἐπληροῦται, sed venit ululare, i. e. ululat, vel ut Græcus, est ululans.

“ Sic Sahidice: εἰς ἡμεῖς, ἀλλὰ, eram serviens vel servus.

“ Act. xx. 19.

“ Ez. xxviii. 19. σὺν ὑμῖν ἐστὶν ἡταρῶν, erunt

“ stantes et suspirantes, ἐπληροῦται. Posset σὺν ὑμῖν et σὺν

“ ἡταρῶν etiam adhiberi.

“ Luc.

" Luc. xii. 69. παρῶν ἐσθ' αὐτοῦ, erit sedens, seu sedebit.

" 1 Joh. iii. 2. καὶ τὴν παρῶν ἡμεῶν (alias etiam ἐν ἡμεῶν) ἐρί-
mus videntes, i. e. videbimus, ὅτι ἰδέμεθα.

" Joh. ix. 11. αἰεὶ ἐν ἡμεῶν ἐβόλ, ἀνέλεψα, veni recipere visum, i. e.

" recepi visum. Gallice, *je viens de recouvrer la vue*.

§. 114. Quædam verba a forma communi Verborum recedunt, quæ ordine Alphabetico recenserebimus :

*Coptice.**Sabidice.*

αὐτὸς φάι, tolle hunc. Luc. xxiii. 18. cum affixis
αὐτὸς, adduc me. Dan. ii. 24. αὐτὸς
ἐβόλ, introduc. Mal. i. 8. αὐτὸς, tolle
eos. Lit. Bas. §. 2. La Croze sub ἐλ, *tol-*
lere, hæc collocat.

αὐτοῖς, tolle, tollite. *passim.*

αὐτοῦ, veni, m. Joh. i. 47. αὐτὸς, veni, fæm.
Joh. iv. 6. αὐτοῖς, venite. Amos. vi. 2.

αὐτὸς, adduc. Luc. xi. 41. αὐτοῖς, adducite.
Marc. i. 44. La Crozius collocat hæc sub
ἐν, adducere.

αὐτὸς, fac. αὐτοῖς, facite, *passim.* La Croze hæc
sub ἐν, *facere*, posuit.

αὐτὸς, da, date. La Crozius hoc ad verbum τ ,
dare, refert.

αὐτοῖς, eamus, *passim.*

αὐτὸς et αὐτοῖς, date, et dare, sunt regularia.

αὐτοῖς, non est, non habeo.

αὐτοῖς, non est mihi, non habeo.

αὐτοῖς, non habes.

αὐτοῖς, αὐτοῖς, αὐτοῖς,
non habet.

αὐτοῖς, αὐτοῖς, non habet, f.

αὐτοῖς, non habemus.

αὐτοῖς, αὐτοῖς, non
habetis.

αὐτοῖς, non habent.

αὐτοῖς, veni
αὐτοῖς, venite.

αὐτὸς, duc.
αὐτοῖς, ducite.

αὐτὸς, fac.
αὐτοῖς, estote.

αὐτὸς, date, da.

αὐτοῖς, eamus.

αὐτοῖς.

αὐτοῖς.

αὐτοῖς.

αὐτοῖς, et

αὐτοῖς.

αὐτοῖς.

αὐτοῖς.

Hinc

Hinc patet, compositum esse ex $\lambda\lambda\lambda\lambda\sigma\eta$, et pronomini-
bus possessivis $\eta\tau\eta\iota$ meus, $\eta\tau\alpha\kappa$ tuus, $\eta\tau\alpha\varsigma$ ejus &c.

Coptice.

$\lambda\lambda\omega\eta\iota$, accipite. Joh. xviii. 6.

$\eta\epsilon$ sunt, $\eta\epsilon$. . . $\eta\epsilon$, erat, erant.

$\sigma\tau\sigma\eta$, est

$\sigma\tau\sigma\eta\tau$, $\sigma\tau\sigma\eta\eta\tau\eta\iota$, $\sigma\tau\sigma\eta\tau\eta\iota$, est mihi,
habeo.

$\sigma\tau\sigma\eta\tau\alpha\kappa$, habes.

$\sigma\tau\sigma\eta\tau\alpha\varsigma$, $\sigma\tau\sigma\eta\tau\alpha\varsigma$, habet.

$\sigma\tau\sigma\eta\eta\tau\alpha\eta$, habemus.

$\sigma\tau\sigma\eta\eta\tau\omega\tau\epsilon\eta$, $\sigma\tau\sigma\eta\tau\omega\tau\epsilon\eta$, $\sigma\tau\sigma\eta\tau\epsilon\tau\epsilon\eta$,
habetis.

$\sigma\tau\sigma\eta\tau\omega\tau$, $\sigma\tau\sigma\eta\tau\omega\tau$, habent.

Est compositum, uti $\lambda\lambda\lambda\lambda\sigma\eta$ præcedens.

$\eta\epsilon$, *sum, es, est*, in masculino primæ, secundæ,
et tertiæ personæ Singularis additur.

$\eta\epsilon\chi\epsilon$, dixit; $\eta\epsilon\chi\epsilon$, dixerunt. Matth. xv. 33.
xv. 8. $\eta\epsilon\chi\eta\iota$, dixi; $\eta\epsilon\chi\alpha\kappa$, dixisti; $\eta\epsilon\chi\alpha\varsigma$,
dixit, f. $\eta\epsilon\chi\alpha\varsigma$; $\eta\epsilon\chi\alpha\eta$, diximus;
 $\eta\epsilon\chi\omega\tau\epsilon\eta$, dixistis; $\eta\epsilon\chi\omega\tau$, dixerunt.

$\tau\epsilon$ est, in foeminino cum omnibus personis Sing.
conjungitur.

Sabidice.

Convenit.

$\sigma\tau\eta\tau$ et

$\sigma\tau\eta\tau\alpha\iota$.

$\sigma\tau\eta\tau\kappa$.

$\sigma\tau\sigma\eta\tau\alpha\varsigma$ et

$\sigma\tau\eta\tau\varsigma$. $\sigma\tau\eta\tau\alpha\varsigma$ et $\sigma\tau\eta\tau\epsilon$.

$\sigma\tau\eta\tau\alpha\eta$.

$\sigma\tau\eta\tau\eta\tau\eta$, et
 $\sigma\tau\eta\tau\epsilon\tau\epsilon\eta$.

$\sigma\tau\eta\tau\omega\tau$, et
 $\sigma\tau\eta\tau\alpha\tau$.

Convenit.

$\eta\epsilon\chi\alpha\iota$, dixi.

$\eta\epsilon\chi\alpha\varsigma$, dixit.

$\eta\epsilon\chi\alpha\tau$, dixerunt.

Convenit.

PARS SECUNDA

GRAMMATICES, SYNTAXIS.

C A P. I.

DE CONVENIENTIA NOMINIS CUM NOMINE.

§. 115. SUBSTANTIVUM convenit cum Adjectivo in genere et numero: e. g. **πῆλυτ ἀπειραχλος**, magna tentatio. Deut. xix. 3. *Sunt singularia masculina.*

“ *Sabidice* : **πῶς ὅλος τῆς**, mundus totus. 1 Joh. ii. 2.

ἡ ὅλη ἡ Ἰουδαία τῆς, omnis Judæa. Matth. iii. 5. *Sunt singularia feminina.*

“ *Sabidice* : **ἡ ὅλη νύξ** τῆς, tota nocte. Pf. civ. 3. **ἀπὸ τῶν**, nox.

οἱ σαδδουκαῖοι ἐπὶ τοῦ, Sadducæi venientes. Matth. iii. 7. *Sunt pluralia.*

“ *Sabidice* : **τὰ ἔργα ὑμῶν** ἐπὶ τοῦ, opera vestra bona. Mat. v. 6.

§ 116. Substantivum Adjectivo modo præponitur, modo postponitur: e. g. Ezech. i. 4. **ὡς νεφέλη** ἡ ἐπὶ, magna nubes. Deut. vii. 19. **ὡς πῆλυτ** ἡ ἐπὶ, magnæ illæ tentationes.

P

Ezech.

Ezech. iii. 12. ἔτσῃ ἡ φωνή σου, vocem magnam. Ez. xvi. 61. ἡ περὶ σου ἀδελφὴ σου, sorores tuas maiores.

“ Sic Sahidice: οὗτος ἡ διώγῃς, magna persecutio. Act. viii. 1.

“ ἡ πόλις ἡ πρώτη, primarios viros urbis. Act. xvii. 56.

“ Act. xv. 22. ὁ ἐν πρώτῃς ἡ πόλις, ἀνδρὰς ἡγεμένους, viros primarios inter Fratres.

§. 117. Si adjectiva et participia ab initio admittant, præformantes εϕ, εκ, εν, vel relativum ετ; solent substantivis postponi, et præformantes notam casus ἃ vel ἡ, respuunt: e. g. Jerem. xi. 2. ἡ ποταμός σου, aqua multa. 19. ἡ σοφία σου, consilium malum. Jes. xxviii. 4. ἡ πύλη σου, mons altus.

“ Sic Sahidice: ἡ φεῖς σου, lucerna ardens. 1 Petr. i. 19.

“ ἡ πόλις σου, homines sancti. 1 Petr. i. 21. ἡ πύλη σου, per ventos duos.

“ Si Sahidice πῶς Substantivo præponatur significat; quis? quæ?

“ si autem postponatur significat, omnis, omne, e. g. πῶς ἡ πόλις, quis

“ homo? Luc. xv. 4. πῶς ἡ πόλις, quæ mulier. Luc. xv. 8.

“ ἡ πόλις πῶς, opus omne. Matth. xviii. 31.

§. 118. Substantivum cum adjectivo in Casu convenit. Nota Casus ἡ, (Sahidice ἡ), ἡ τε et ὡ (§. 35) non utrique, sed ei tantum quod prius est, præponitur, et alterum vel nude sequitur, vel notam casus ἃ aut ἡ assumit, e. g. ἡ ποταμός σου, magna dies. Malach. iv. 4. ἡ πόλις σου, omne animal. Ezech. xvii. 23. ἡ πόλις σου, populi multi. Habac. ii. 13. πῶς ἡ πόλις σου, reliquæ omnium gentium. Hag. ii. 8.

“ Sic Sahidice: ἡ πόλις σου, Prophetæ falsi. 1 Petr.

“ ii. 1. ἡ πόλις σου, signa magna. Act. v. 12.

Nota casus ἃ et ἡ vel utrique, vel alterutri, præponi, vel plane omitti potest. Præmittitur utrique tum Substantivo, tum adjectivo, e. g. ἡ πόλις σου, cor novum. Ezech. xviii. 31. ἡ πόλις σου, magna tuba. Jes. xxvii. 13. ἡ πόλις σου, magna tua peccata. Ezech. xxviii. 18.

“ Sic Sahidice: ἡ πόλις σου, quo modo. Joh. ix. 15. ἡ πόλις σου

“ ἡ πόλις σου, sanguinem justum. Matth. xxvii. 3, 9. ἡ πόλις σου

“ ἡ πόλις σου, Dii novi. Act. xxii. 18.

Alterutri

Alterutri præponitur :

πεεε οτπυϣ† η̇λεβον, et magna ira. Ezech. xx.33. η̇ρ̇αηρ̇ο-
ρασις ε̇εεεθποτχ, visiones mendaces. Zach. x. 2. ε̇εεεθποτχ,
mendax, est adjectivum, a εεεθποτχ, mendacium.

“ Sic Sahidice : Ϸ̇η οτποσ̇ η̇οτροτ, magno gaudio. Act. xvii.11.
“ Ϸ̇η̇ςρ̇ι̇εε η̇ρ̇ελληη η̇ρ̇εεεεο, mulieres Græcæ divites. Act. xvii. 18.

Interdum tum Substantivum, tum adjectivum sine ε̇ et η̇ occurrunt,
e. g. Ϸ̇ωβ̇ η̇ι̇ε, opus omne, seu omnia. Passim. η̇ι̇η̇κ̇ο̇ς τ̇η̇ροτ, insulæ omnes. Soph. ii. 11.

“ Sic Sahidice : η̇ρ̇ο τ̇η̇ρ̇ϣ, facies omnis. Act. xxii. 26. Ϸ̇ε̇
“ η̇τοοτ̇ ε̇τοτ̇εεβ̇, 1 Petr. i. 18. in monte sancto. η̇ροφ̇η̇τι̇ε η̇ι̇ε,
“ Prophetia omnis. 1 Petr. i. 20.

§. 119. Si duo Substantiva concurrant, quæ de eadem re agunt, pos-
terius nullam notam casus assumit, e. g. η̇χε ζοροβ̇εβ̇ελ̇ η̇ϣ̇η̇ρι
η̇σαλαθ̇η̇λ, Zorobabel, filius Salathielis. Aggai. i. 12. 14. η̇τε
ζοροβ̇εβ̇ελ̇ η̇ϣ̇η̇ρι η̇σαλαθ̇η̇λ, Zorobabelis, filii Salathielis. 1.
ε̇χο̇ς η̇ζοροβ̇εβ̇ελ̇ η̇ϣ̇η̇ρι η̇σαλαθ̇η̇λ, dic Zorobabeli, filio Sala-
thiel. Deuter. xi. 3. ε̇ψ̇αραω̇ ποτ̇ρο η̇χ̇η̇ε̇ι, Pharaoni, Regi Æ-
gypti.

“ Sic Sahidice : Joh. iv. 5. η̇ιωσ̇η̇φ̇ η̇εϣ̇η̇ρε, Josepho, filio suo.
“ Act. ii. 38. ε̇πο̇ς ι̇ς̇ η̇ε̇χ̇ς, Domini, Jesu Christi. Act. viii. 27.
“ η̇τε κα̇π̇τακη̇ τ̇ρ̇ρω, Candaces, Reginæ.

CAPUT II.

DE ARTICULIS.

§. 120. **A**RTICULUS Determinatus utriusque numeri, et Ar-
ticulus pluralis indeterminatus, loco Pronominum relati-
vorum adhibentur, e. g. ε̇ε̇ε̇ι̇ς̇ η̇ε̇β̇ο̇λ̇ ε̇η̇ρ̇ω̇ι, generatio quæ est
desuper. Lit. Bas. §. 217. † Ϸ̇ι̇ρη̇η̇η̇ †ε̇β̇ο̇λ̇Ϸ̇ε̇η̇ η̇ι̇φ̇η̇ο̇τι, πα̇χ, quæ
e cœlis. Lit. Bas. §. 140. η̇χε η̇ε̇β̇ο̇λ̇Ϸ̇ε̇η̇ η̇σε̇β̇ι, qui ex circum-
cisione. Act. ii. 2. η̇ι̇χ̇λο̇ε̇ η̇τε η̇ι̇ε̇αρ̇τ̇ρο̇ς Ϸ̇ε̇η̇ε̇β̇ο̇λ̇Ϸ̇ε̇η̇
η̇αι̇κο̇ς̇ε̇ε̇ο̇ς ε̇η̇, Coronæ martyrum, quæ non ex hoc mundo. Doxolog.
MS. p. 5.

“ Sic Sahidice : Luc. iv. 6. *ἐπε τούτω*, cui volo. 1 Joh. ii. 7.
 “ *ἡτοίμασεν* τε *τὸ εἶπε*, mandatum, quod scri-
 “ bo. Luc. xviii. 12. *ἡτοίμασεν*, quæ possideo. 1 Johan. iii. 19.
 “ *ἀποὶν ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν*, nos, qui ex veritate, *ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν*.

§. 121. Per Articulos indeterminatos, pronomina *τίς*, *τίς*, aliquis et
 aliqui, sæpius exprimuntur, e. g. *ὁ ἄνθρωπος*, *ἄνθρωπος τις*. Marc. xii. 1.
 quidam homo. *ἐπὶ ἡμέρας*, *ἡμέρας τινος*. Act. ix. 19.

“ Sic Sahidice : *ὁ ἄνθρωπος*, *ἄνθρωπος τις*. Luc. xv. 11. *ἐπὶ ἡμέρας*,
 “ *τις ἄνθρωποι*. Judæ 4.

§. 122. Articuli sæpius omittuntur, e. g. Marc. xi. 14. *ὁ ἄνθρωπος* *ὁ*
τῷ, comedere fructum. Ezech. xxiv. 17. *ἡτοίμασεν* *ὁ* *ἄνθρωπος*, non
 comedes panem. Dan. viii. 4. *ἡτοίμασεν*, ad vesperam.

“ Sahidice *τῷ*, dare osculum. *ἐπὶ ἡμέρας*, jacere lapides, lapidare.
 “ Passim. *ἡτοίμασεν*, in sæculum. Passim.

Nomina Propria sine articulo poni possunt, licet etiam articulum de-
 terminatum sæpius admittant, e. g. *ἡτοίμασεν* *ὁ* *ἄνθρωπος* *ὁ* *ἄνθρωπος*,
ἡτοίμασεν *ὁ* *ἄνθρωπος*, sumsit Petrum, Jacobum et Johannem. Luc.
 ix. 28. Marc. xiv. 3. *ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ*, in domo Simonis. Sed
 exstat etiam Marc. i. 5. *ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ*, in Jordane. *ἡτοίμασεν*,
 Ægyptus. Num. xxxvi. 59. *ἡτοίμασεν*. Deut. ii. 23.

“ Sic Sahidice : *ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ*, Joh. xi. 1. e Bethania. *ἡτοίμασεν*,
 “ *ἡτοίμασεν*, Lazarus. Luc. xvi. 20. *ἡτοίμασεν*, Ibid. 22. Abraham.

“ Sed et *ἡτοίμασεν*, Joh. xi. 7. Act. ii. 9. *ἡτοίμασεν*,
 “ *ἡτοίμασεν*, *ἡτοίμασεν*, Mesopotamia, Cappadocia, Pontus &c.
 “ Act. ii. 10, 11.

§. 123. Si Substantivum cum adjectivo conjunctum sit, illud plerum-
 que, quod primo loco ponitur, tantummodo habet articulum ; sed in-
 terdum emphaseos gratia utrique additur articulus : infixa vero priori
 tantum adponuntur, e. g. *ἡτοίμασεν* *ὁ* *ἄνθρωπος*, mare magnum. Daniel. vii.
 2. 11. *ἡτοίμασεν* *ὁ* *ἄνθρωπος*, magnorum sermonum. Deuter. xv. 9.
ἡτοίμασεν *ὁ* *ἄνθρωπος*, in magnum peccatum. Jerem. viii. 17. *ἡτοίμασεν*
ὁ *ἄνθρωπος*, serpentes mortiferi.

Jef.

Jes. xxvi. 4. $\Phi\tau$ πιπιϣϣ† πιϣϣεπεϩ, ὁ $\delta\iota\sigma$, ὁ $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$, ὁ $\alpha\iota\omega\nu\iota\sigma$. Dan. ix. 4. παποϣ† πιπιϣϣ†, ὁ $\delta\iota\sigma$, ὁ $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$. Dan. x. 4. $\Phi\iota\alpha\rho\sigma$ πιπιϣϣ†, τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ, fluvii illius magni. Dan. xii. 1. $\mu\iota\alpha\rho\chi\omega\eta$ πιπιϣϣ†, ὁ $\alpha\rho\chi\omega\eta$ ὁ $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$, Archon ille magnus. Deut. vi. 22. exstat: $\mathcal{Z}\alpha\pi\psi\phi\eta\rho\iota$ πιπιϣϣ†, $\tau\iota\rho\alpha\tau\alpha$ $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$ (lege $\mu\iota\psi\phi\eta\rho\iota$.) Deuter. ix. 26. et 29. $\mathcal{Z}\epsilon\eta$ $\tau\epsilon\kappa\eta\iota\psi\tau$ $\eta\chi\omega\epsilon$, $\mu\epsilon\epsilon$ $\tau\epsilon\kappa\chi\iota\chi$ eschor, magno robore tuo, et manu tua forti.

“Sic Sahidice: $\sigma\tau\kappa\omega\tau\iota$ $\eta\kappa\omega\mathcal{Z}\tau$, parvus ignis. Jac. iii. 5. 3. “ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\tau\kappa\epsilon\omega\lambda\lambda\mathcal{Z}$ $\tau\eta\rho\mathcal{Z}$, corpus eorum totum. Ps. cxxxv. 7. $\mu\iota\mu\sigma$ “ $\eta\rho\epsilon\phi\epsilon\rho\sigma\tau\omicron\epsilon\iota\eta$, magna luminaria. 1 Joh. ii. 1. $\bar{\iota}\bar{\varsigma}$ $\mu\epsilon\chi\bar{\varsigma}$ $\mu\alpha\iota\kappa\alpha\iota\omicron\varsigma$, “Jesús Christus, justus ille, ὁ $\delta\iota\kappa\alpha\iota\omicron\varsigma$.

C A P U T III.

DE NUMERALIBUS.

§. 124. **N**UMERALIA Articulos, et notas casuum admittere, sed etiam sine iis poni possunt, e. g. $\lambda\epsilon\mu\iota\sigma\mu\alpha\tau$, duo. 1 Cor. vi. 16. α $\sigma\mu\alpha\tau$, duo. $\eta\sigma\tau\omega\sigma$ $\eta\rho\omega\epsilon\eta\iota$, mille annos. Apoc. xx. 2. α $\psi\sigma$, mille. $\psi\mathcal{Z}$ $\mathcal{Z}\alpha\pi\psi\sigma$ $\eta\chi\omega\sigma\tau$, usque ad mille generationes. Deut. v. 10. Sine articulo exstat: $\psi\mathcal{Z}\psi\mathcal{Z}$, septem. Marc. xii. 20. $\sigma\mu\alpha\tau$, duo. Marc. xiv. 1. $\sigma\tau\mathcal{Z}$ $\lambda\epsilon\bar{\lambda}$, aliud [*unum*] triginta. Marc. iv. 8. $\lambda\epsilon\bar{\iota}\bar{\kappa}$ $\eta\kappa\omega\tau$, duodecim cophinos. Marc. vi. 43.

“Sic Sahidice: $\epsilon\beta\omicron\lambda\mathcal{Z}\lambda\epsilon$ $\mu\epsilon\sigma\mu\alpha\tau$, e duobus. Matth. xxvii. 21. “ $\eta\delta\iota$ $\sigma\mu\alpha\tau$, duo. Matth. xxvi. 60. $\eta\sigma\mu\alpha\tau$, duos. Actor. xix. 22. “ $\eta\psi\epsilon$ $\eta\sigma\mathcal{Z}\tau\epsilon\epsilon\rho\epsilon$, centum denarios. Matth. xviii. 28. $\psi\epsilon$ $\eta\sigma\omega\sigma\tau$, “centum oves. Luc. xv. 4. 8. $\epsilon\sigma\tau\eta\tau\bar{\varsigma}$ $\lambda\epsilon\eta\tau\epsilon$ $\eta\delta\iota$ $\sigma\kappa\iota\tau\epsilon$, decem “obulos habens.

§. 125. Numeralia cardinalia articulum, et nomen in singulari, sed verbum in plurali admittunt, e. g. $\mathcal{Z}\phi\mu\alpha\tau$ $\epsilon\sigma\tau\omega\lambda\epsilon\iota$ $\sigma\mu\alpha\tau$, vidit duos homines, (Copt. hominem binum.) Ezech. iii. 13. $\mu\epsilon\sigma\tau\omicron\eta$ $\sigma\tau\mathcal{Z}\lambda\epsilon\iota$

отсѣлаі К†, erant duæ mulieres. (Copt. erant bina mulier.) Ezech. xliii. 2. неотон ѡаѡѡ ѡкон, erant septem fratres. (кон, est singulare, in plurali format слнот) Marc. xii. 20. пѣтот ѡнот пѣт-пѣт, quatuor venti flabant. (Coptice; quaternio venti flabant.) Daniel. vii. 2. хе пѣт не пѣтнрѣ К, hi sunt duo filii. (Copt. hi sunt binus filius.) Zachar. iv. 14. 11. хе от не тѣлѡ ѡхѡт слот†, quid sunt arbores hæc binæ olivarum: (Copt. quid sunt hæc arbor bina olivarum.) Zach. vi. 5. пѣт не пѣт ѡнот ѡте тѣе, hi sunt quatuor venti cœli, ubi пѣт est articulus singularis.

“ Sic Sahidice: Genes. xlviii. 6. ѡпѣѡнре слѣт ѡтѣѡнне
 “ пѣт, filii ipsius duo, qui erant tibi: (Sah. filius ipsius binus, in sin-
 “ gulari.) Act. xi. 12. ѡте пѣлѣт ѡт пѣт ке соот ѡкон, ve-
 “ nerunt cum iis etiam hi sex fratres; Sahid. ѡѣт, fratrum, nam пѣт
 “ est articulus singularis, et кон est singulare, in plurali слнот.

Cum plurima exempla in utraque Dialecto occurrant, ubi articulus et nomen in singulari cum numeralibus conjungitur; inter Sphalmata Scribarum videtur referendum, si articulus pluralis numeralibus præponatur, e. g. Ez. xiv. 16, 18. ѡхе пѣт ѡ ѡрѡлѣт, hi tres homines, pro quo 14 exstat ѡхе пѣт ѡ ѡрѡлѣт, hæc trias hominum. Ezech. xxi. 19. ѡхе пѣт ѡрѡлѣт, legendum potius, ѡхе пѣт ѡрѡлѣт, ѡрѡлѣт до. Sic Alex. et Ald. 1 Cor. xiii. 13. пѣт ѡ сеселон†, hæc tria manent, forte legendum пѣт ѡ сеселон†. Sahidica versio hic habet пѣѡлѣт, seu ѡлѣт tria, cum articulo singularis numeri пѣт.

§. 126. Numeri cardinales et ordinales modo præponuntur modo postponuntur nominibus, e. g. ѡаѡѡ ѡкон, septem fratres. Marc. xii. 20. ѡеленѣт ѡрѡт К, post dies duos. Marc. xiv. 1. Num. xxix. 3. ѡпѣтѣт ѡлѣтѣт, uni vitulo. 9. ѡпѣлѣтѣт пѣтѣт, idem. пѣлѣтѣт ѡрѡтѣт, via prior. Ezech. xxii. 21. Num. xxix. 13. ѡел-пѣтѣт ѡрѡлѣтѣт, in priori curru. Zach. vi. 2. †рѣлѣт ѡлѣтѣт, annus quintus. Ezech. i. 2. †лѣтѣт ѡрѣлѣт, 12^{mo} Anno. Ez. xxix. 1.

“ Sic Sahidice: пѣнре слѣт, filii duo. Mat. xxvi. 37. Gen. xlviii. 1.
 “ Gal. iv. 22. ѡѡпѣт ѡлѣт ѡтѣтѣт, post tres horas. Act. v. 7.
 “ et MS. F. T. pag. 61. l. 12. ѡѡлѣт ѡскѣлѣт, tria tabernacula.
 “ Marc. ix. 5. ѡѡлѣтѣт ѡѣтѣт, tres panes. Luc. xi. 5.

“ Sed

“Sed numeri ordinales præponuntur Nominibus, Myst. Litt. Græc.
 “MS. p. 13. πρῶτον ἡγετιχός, πᾶρ, σπᾶτ ἡγετιχός, πᾶρ,
 “ὑποῦντ ἡγετιχός, &c. primus, secundus, tertius &c. versus, vel
 “linea.



CAPUT IV.

DE CASIBUS ET REGIMINE.

§. 127. **S**I Nominativus solus sine verbo ponatur, subintelligenda est vox *quoad*, vel *quod attinet*, e.g. ἡῶτεν δε ὠτπιατοῦ ἡπετενβλ, vos vero (quod attinet) beati oculi vestri. Lit. Basil. §. 113. Hof. ii. 13. ἂποκ δε ἀσερπαωδῶ, me vero (quod attinet) mei oblita est. Item Hof. viii. 2. Ezech. xxii. 12. Deut. vi. 23. οὔορ ἂπον ἀρεντεν εβδλ, et nos (quod attinet) eduxit nos. Mal. iv. 2. ἡῶτεν δε ἡπετερερδῶτ δετρη ἀπαρην, ἐρεῶαι πῶτεν, vos timentes nomen meum (quod attinet) orietur vobis. Deut. i. 37. iv. 14. 20. Ps. ix. 34. Joh. x. 1.

Joh. x. 5. πᾶρελλο ἡπατλοῦ ἡῶτ, peregrinum (quod attinet) non sequentur eum. Confer etiam Affixa pleonastica. §. 137.

§. 128. Concurrentibus pluribus Substantivis per conjunctiones *περ* et, *εἰ* et, *ἢ* aut, copulatis, prius tantum notam Casus habet, e.g. ἡχε δεπλδος ετοῦ περ δεπλεκῶ εθπος, multi populi et multæ gentes. Zach. viii. 22. 4. ἡχε δεπδελλοι περ δεπδελλω, Senes et Anus. Zach. xiii. 3. ἡχε περῶτ περ τερεατ, Pater et Mater ejus.

Genitivus; δεπ ἀφραπ ἀφῶτ περ πᾶρη περ πῖπᾶ εθ-
 οταβ, in nomine Patris, filii et Spiritus S. Passim. οτκαεἰ ἡκοτο
 περ ἰωτ, terra tritici et hordei. Deut. viii. 8. ubi φῶτ, et κοτο
 tantum notam casus, εἰ et ἡ, adsciscunt, non autem πᾶρη et ἰωτ.

Dat.

Dat. ἀχός ἀπιδάος πέε πιότης, dic populo et Sacerdotibus. Zac. vii. 5. Εχ. xxxiii. 1. ἡβραάε, πέε ἰσαάκ, πέε ἰακώβ, Abrahamo, Isaaco, Jacobo.

Accusat. ἡτφε πέε πκαρῖ πέε φίοε πέε πετῳοτωοτ, cœlum, et terram, et mare, et aridam. Haggai ii 7. Refer huc Num. xii. 18. εαῖϗ ἡκοτχι ιε πιϗτ, facere parvum, aut magnum. Item xxiv. 13. ἡρᾶπσοτο πέε ρᾶπιωτ, frumentum et hordeum. Ezech. iv. 9. αῖτ πας ἀπικοτο πέε πιηρη πέε πιηερ, dedi ei triticum, et vinum et oleum. Hof. ii. 8.

Abl. ερδᾶτ ἡερωτ ρῖ ἐβῖω, fluens lacte, et melle. Deut. vi. 3. Num. xii. 18. ἀπερηι ερᾶερ, ἡρᾶτ ρῖ ποτς, domum ipsius plenam argento et auro.

“ Sic Sahidice : Ephes. v. 5. τᾶἡτερο ἀπερχς ἀἡ πποττε, “ Regnum Christi et Dei. 1 Petr. iv. 14. πᾶ ἀπεοοτ ἀἡ τδωε, “ Spiritus gloriæ, et roboris. Mat. iv. 2. ἀφνεττε ἡρᾶε ἡρσοοτ “ ἀἡ ρᾶε ἡοτϗη, jejunavit 30 dies, et 30 noctes. Luc. ix. 28. “ ἀπετρος ἀἡ ἰωρᾶπης ἀἡ ἰακώβος, Petrum et Johannem “ et Jacobum. Ps. cxxv. 15. ἀφᾶρᾶ ἀἡ τερδωε, Pharaonem “ et robur ejus. 1 Cor. xiii. 3. ἡοτκοτ ἀἡ οτσοπς ἀἡ οτσολ- “ ἔλ, ædificationem, et admonitionem, et consolationem. Ps. lxxi. 3. “ ἀπορφᾶπος ἀἡ ρᾶηκε, orphanum et pauperem. Reperitur ta- “ men Matth. vi. 5. ρᾶἡτᾶτᾶτᾶ ἀἡ ἡκᾶλχε, in Synagogis “ et angulis. Joh. v. 3. ἡᾶ πᾶηηϗε ἡπετϗωηε ἡβᾶλᾶ ἀἡ “ ἡᾶλᾶ, multitudo ægrotorum, cæcorum, et mancorum.

§. 129. In regimine posterius Substantivum habet notam Genitivi, ἡτε, vel ᾶ, aut ἡ, e. g. πᾶωε ἡᾶεῖο, liber creationis. Gen. ii. 4. τᾶετοτρο ἡτε πεπιωτ, regnum patris nostri. Marc. xi. 10. φποεος ἀπᾶ, lex Domini. Ps. i. 3.

“ Sic Sahidice : τᾶἡτερο ἀπποττε, regnum Dei. Luc. xvi. 16. “ 22. ἐκοτηϗ ἡᾶβραρᾶε, in Sinum Abrahami. πϗοτϗοτ ἡτε “ βῖος, gloriatio vitæ. 1 Joh. ii. 16.

Hinc ἀφρητ sicut, ad modum, ϗωρη mane, δᾶτρη coram, ᾶθο coram, ἐφᾶε loco; Genitivum post se regunt: quia sunt substantiva. Nnumeralia etiam Genitivum regere possunt, e. g. ἀφρητ (quod

(quod a voce $\rho\eta\tau$ modus, formatur) $\eta\epsilon\alpha\pi\alpha\gamma\lambda\iota\lambda$, ad modum holocaustorum, vel sicut holocausta. Liber MS. Psalm. p. 8. $\alpha\omega\rho\pi$ $\epsilon\pi\iota\epsilon\epsilon\theta\omicron\tau$ $\epsilon\pi\epsilon$, summo mane diei secundi. Officium H. S. MS. $\epsilon\alpha\tau\epsilon\eta$ (quod ex præpositione $\epsilon\alpha$, articulo $\sigma\alpha\epsilon\mu.\tau$, et voce $\epsilon\eta$, *facies, initium* compositum est) $\epsilon\pi\epsilon\theta$ $\eta\tau\omicron\rho\omicron\beta\alpha\beta\epsilon\lambda$, coram, seu in conspectu Zorobabelis. Zac. iv. 7. $\epsilon\pi\epsilon\epsilon\theta$ (quod ab $\epsilon\theta$ *facies*, derivandum) $\epsilon\pi\omicron\tau\epsilon\theta$, coram, seu in conspectu faciei ipsorum. $\epsilon\phi\epsilon\epsilon$ $\eta\alpha\beta\epsilon\lambda$, loco, seu in locum Abelis. Gen. iv. 25. Ezech. ii. 6. $\epsilon\eta\pi$ $\epsilon\alpha\pi\alpha\gamma\theta$ $\eta\omega\iota\lambda\iota$, in *chiliasis* $\eta\epsilon\iota\omega\eta$, millibus *birorum*. Deut. xiii. 12. $\epsilon\eta\pi$ $\omicron\tau\iota$ $\eta\pi\iota\beta\alpha\kappa\iota$, in una *Civitatium*.

“ Sic Sahidice : $\epsilon\alpha\theta\eta$ (quod pro $\epsilon\alpha\tau\epsilon\eta$ scribitur, et ex $\epsilon\eta$ *facies*, articulo τ , et præpositione $\epsilon\alpha$ componitur) $\eta\epsilon\iota\epsilon\theta\omicron\tau$, $\sigma\epsilon\tau$ $\tau\eta\tau\omega\eta$ $\tau\omega\eta$ $\eta\mu\epsilon\theta\omega\eta$. Copt. ad initium *horum dierum*, seu ante hosce dies. Act. xxi. 38. $\epsilon\pi\epsilon\epsilon\theta$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\epsilon\pi\chi\omicron\epsilon\iota\varsigma$, $\sigma\epsilon\tau$ $\sigma\epsilon\theta\omega\pi\epsilon$ $\tau\epsilon$ $\kappa\eta\epsilon$, coram Domino, seu in conspectu *Domini*. Act. iii. 19. $\alpha\epsilon\chi\epsilon\pi$ $\epsilon\pi\alpha\tau$ $\eta\pi\epsilon\epsilon\epsilon\alpha\theta\eta\theta\eta\varsigma$, misit duos *discipulorum*. Marc. xi. 1. $\omicron\tau\alpha\iota$ $\eta\pi\epsilon\epsilon\epsilon$ $\alpha\omega\epsilon\epsilon\pi$ $\epsilon\alpha\epsilon\epsilon\lambda$, unus *conservorum*. Matth. xviii. 20.

CAPUT V.

DE PRONOMINIBUS.

§. 130.

PRONOMEN Personale interdum cum Possessivo Pronomine conjungitur, e. g. $\eta\alpha\lambda\alpha\varsigma$ $\epsilon\pi\omicron\kappa$, lingua mea. Exod. iv. 10. Coptus : lingua mea, ego, seu quoad me. $\tau\tau\omicron\tau\beta\omicron$ $\epsilon\epsilon\epsilon\iota\omicron\iota$ $\epsilon\pi\omicron\kappa$, Joh. xvii. 19. $\eta\mu\epsilon\theta\omega\eta$, sanctifico me, *metet*. $\tau\epsilon\pi\epsilon\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\epsilon\beta\alpha\kappa\iota$ $\epsilon\pi\omicron\pi$, politia nostra, Copt. politia nostra, nos, seu quoad nos. Philip. iii. 20. Num. xii. 2. $\epsilon\epsilon\eta$ $\epsilon\pi\epsilon\epsilon\epsilon\alpha\chi\iota$ $\eta\epsilon\epsilon\epsilon\pi$ $\epsilon\pi\omicron\pi$, num non est locutus nobiscum, cum nobis ipsis, $\omicron\chi\iota$ $\eta\epsilon$ $\eta\mu\epsilon\eta$ &c.

“ Sic Sahidice : Joh. vii. 16. $\tau\alpha\varsigma\beta\omega$ $\alpha\pi\omicron\kappa$ $\eta\tau\omega\iota$, doctrina mea, *mei ipsius*. Joh. x. 27. $\eta\alpha\epsilon\varsigma\omicron\omicron\tau$ $\alpha\pi\omicron\kappa$, $\tau\alpha$ $\sigma\epsilon\beta\epsilon\alpha\tau\alpha$ $\tau\alpha$ $\eta\mu\alpha$, oves mea, *mei ipsius*.

Q

§. 131. Pro-

§. 131. Pronomina personalia, si in eodem commate bis ponantur, verbum *esse* denotant, e. g. ἀποκ οὐνοῦ† ἀποκ, εἰς εἰμὶ ἐγώ, ego Deus *sum*. Copt. *ego Deus ego*. Ezech. xxviii. 2. ἦτοκ Δε ἦτοκ οὐ-
ρωει, οὐ δὲ εἰ ἄνθρωπος, tu vero *es* homo. Ibid. Copt. *tu homo tu*; et
sic in reliquis personis.

“Sahidice: ἀποκ ἀπὸ ἐβόλῃ τπε, ego *sum* ex cœlo. Joh. viii.
“23. ἦτοκ ἦτῃ πει, οὐ τίς εἶ, tu, quis *es*? Ibid. 25. et sic in re-
“liquis personis.

§. 132. Pronominibus verbum πε, vel πε, *esse*, cum relativo εἰ vel
εἶ, *qui quæ*, sæpius additur, e. g. ἀποκ πε εταικοθεου, Gr. ἐγὼ
ἤκουσα, ego *sum*, *qui* audiui ea. ἦφο πε (lege τε) εθοτωει ἡπιρω-
ει, κατέδ' οὐκ ἄνθρωπος εἶ, tu *es*, *quæ* devoras homines. Ezech. xxxvi. 13.
παι πε ετερχω λειωνος ἦχε πῶ, τὰ ὅ λῆγει κύριος, hæc *sunt*, *quæ*
dicit Dominus. Ezech. xxxv. 13. οὐ πε ἐΐσταυ, τι ἰδύναται, quid
est, quod volo. Psal. lxxii. 25. πει πε εταφοειο εἶο, quis *est*,
qui fecit mutum. Exod. iv. 12.

“Sic Sahidice: MS. Paris. 44. col. 177. ται τε θε ετπαιωπε,
“hic *est* modus, quo *erit*, *ἔτος ἔται*.

§. 133. Inter Pronomina Demonstrativa φη vel φαι, *hic*, et πη, vel
παι, *hi*, et inter relativa εἰ, vel εἶ, *qui, quæ*, pronomen personale interferi
potest, e. g. Mal. iii. 1. φη ἡωτεπ ἐτετεποταυ, quem vos
vultis. Copt. *eum, vos quem vultis*. Deut. iv. 2. ἐπαίσαχι φαι ἀποκ
ἐΐζονρην, sermonem hunc, quem ego mandavi. Copt. *hunc,*
ego quem mandavi. Ezech. ii. 4. παι ἀποκ ἐΐπαιτορπκ ραρωος,
ad quos ego te misi. Copt. *illi, ego quos misi te ad eos*. Dan. x. 11. πη
ἀποκ ἐΐσαχι, ea, quæ ego dico. Copt. *ea ego quæ* dico. Mal. iv. 1.
πη τηροε ετιρι, omnes facientes; Copt. *hi omnes, qui* faciunt.

“Sic Sahidice: πειριτ παι ἀποκ ἐΐειε λειλο, dilecto,
“quem ego amo. Sahidice: dilecto, *bui* ego, *quem* amo *eum*. 3 Joh. i.
“2 Joh. 1. παι ἀποκ εταει λειλοοτ ρῆ οταει, has, ego *quas* di-
“ligo in veritate.

§. 134. Pronomina Interrogativa verbo postponuntur, et etiam ad
finem Paragraphi rejici possunt, e. g. ερ οὐ πη πειετωαει, *sunt*

sunt *quid* mihi primogenituræ meæ. Gen. xxv. 32. ἄρετεν ἐρ οὔ, facitis quid? Genes. xlii. 27. κε ἐρε παῖ πνοῦ ἐερ οὔ, τί ὅτω ἱρχονται ποιοῦσι, hi venerunt facere quid? Zach. i. 21. ἀποτελεῖ κε ἀφ-
 ραχί . . . εἴθε οὔ, nesciebant, locutus est, *de quo*. Joh. x. 6. φέλει
 ἀπ κε ἀφῶτωτοῦ ἡπια, non novit, ea congregavit *cui*? Psal.
 xxxviii. 6. ἀπιαερ χαβιζήτ ἀποκ θῆτρη ἡπια, ἀπ' τίνος ἀπια-
 ῶ, timebo ego *quem*? Psal. xxvi. 1. Mich. i. 2. κε ἀκλεριττεν
 θεπ οὔ, amasti nos *qua in re*?

“ Sic Sahidice : ἀποκ ἀπ̄ πια, ἐγὼ τις ἡμῶν. Act. xi. 16. ego sum
 “ *quis*? ἐτπα† οὔ πακ, τι δαδύν σοι; quid dabunt tibi. Ps. cxix. 3.
 “ Sahidice pronomēn οὔ, *verbo* τε, etiam præponitur, e. g. Joh. xviii.
 “ 38. κε οὔ τε τλε, quid est veritas?

§. 135. Pronomina relativa è et ετ, (Sahidice ἡτ) sæpe abundant,
 e. g. Act. v. 4. ετακκε μεθποτχ ἐρωαῖ ἀπ (*qui*) mentitus es
 non homini. Joh. x. 10. ἀποκ δε εταῖ, ego vero (*qui*) veni. Lit.
 Cyrill. §. 214. ἡθοκ τὰρ πε ἐτοτοζι ἐρατοῦ παρρακ, tu es,
quo stant *coram te*, i. e. coram te stant. 1 Joh. ii. 19. ετατει ἐβὼλ,
qui egressi sunt, ἐξῶλον. Jesai. xli. 8. εταρετεπῶν ἀπ̄ ἐπια,
cui comparavistis Dominum *cui*? Mal. i. 7. εταπσῶμεν θεπ
 οὔ, *quo* polluimus eum *quocum*? Mal. iii. 13. κε εταπσῶμεν ἡσὼκ
 θεπ οὔ, ἐν τῇ καταλαλῶσῃ κατὰ σὺν. *Possunt tamen hæc etiam per Parti-*
cipium explicari. Vide §. 104.

“ Sic Sahidice : Joh. x. 10. ἀποκ ἡταῖ, ego *qui* veni. 2 Joh. ii.
 “ 19. ἡτατει ἐβὼλ, ἐξῶλον. Matth. xviii. 33. ἡθε ρὼ ἡταῖα
 “ πακ, sicut ego etiam misertus sum tui.

§. 136. Affixa in plurali numero adduntur Nomini singulari, si junc-
 tum sit adjectivo πιαπ (Sah. πια) aut τηρϕ, τηρς *omnis*: vel si
 duo aut plura singularia præcedant, e. g. ρωβ πιαπ ἐψαφαιτοῦ,
 omne opus, quod fecit *ea*. Ps. i. 3. πωοτ πεα πταῖο ἀκτινιτοῦ
 ἡποτχλοα ἐχωϕ, gloria et honore coronasti *his* eum. Ps. viii. 5.

“ Sahidice : ψαχε πια ἡτα ἰωζαππης χοοῦ, omne verbum,
 “ quod Johannes locutus est *ea*, in *plurali*. Joh. xi. 22. ρωβ πια
 “ ετεκπαῖται ἄλλοοῦ, omne opus, quod petieris *ea*, in *plurali*.
 “ Ps. xlv. 8. οτρηλοπ ἀπ̄ ὅτρον φπαροκροῦ, arma et scutum
 “ comburet *ea*.

§. 137. Affixa nominibus, Pronominibus, et verbis sæpius pleonastice adduntur, e. g. ἐβόλθι τοτῷ ἀφ' ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς. Act. ii. 33. *Copt.* a manu *ejus*, Patris. ἐβόλθι τοτὸς ἡμῶν, ἀπὸ τῶν ἀποστόλων. *Copt.* per manus *eorum* Satorum. Matt. xii. 1. ἐβόλθι τοτὸς ἡμῶν. Exod. xxxv. 22. a mulieribus. *Copt.* a manibus *eorum* mulierum. Sic ἡ τοτὸς ἔστω, sic ῥω, caput, ἔστω, ante (*Caput*) et aliæ voces, affixa pleonastica admittunt frequentissime. καὶ περὶ ἐξω ἀλλωὺς ἡγε πῶ, hæc sunt, quæ dicit *ea* Dominus. Zach. i. 3. φάτις ῥι, hoc facite *illud*. Luc. xxii. 19. Act. i. 1. πρῶτον ἡμεῖς ἀπὸς, primum sermonem feci *eum*. Ps. vii. 9. πῶθεν ἐκέρχον, justum diriges *eum*. Psal. xiii. 3. φάτις ἡγε τῷ ῥι, viam pacis non cognoverunt *eam*. Psal. x. 7. ἔστω περὶ περὶ ἀπὸς, justitias, quas dilexisti *eas*. Deut. ii. 9. πῶθεν τὰς ἡγεῖας ἀπὸς, filiis enim Lot Aroer dedi *iis*.

“ Sahidice: Matth. xviii. 34. ἐτοτὸς ἡμεῖς ἀπὸς, βασανισ-
“ ται. *Sabid.* manibus *eorum* tortorum.

“ Matth. vi. 25. καὶ οὗτοι περὶ τῶν ἀποστόλων ἡ οὗτοι περὶ τῶν ἀποστόλων,
“ quid comedetis *illud*, vel quid bibetis *illud*. Mat. xviii. 32. καὶ τῶν
“ ῥι ἐρὸς ἀπὸς καὶ ἐβόλ, omnia hæc debita remisisti *ea* tibi.
“ Joh. v. 2. ἐγὼ ἀπὸς ἐρὸς (portam) quam vocant *eam*. Psal.
“ lxviii. 31. φάτις ἀπὸς, ἀπὸς τῷ θεῷ, placebit *ei*, Deo.

CAPUT VI.

DE CASIBUS, QUOS VERBA REGUNT.

§. 138. **N**ominativus vel præponitur verbo, vel inter præformantia et verbum collocatur, vel verbo postponitur, præmissa nota Nominativi. Vetus Grammaticus MS. Paris. n. 44. f. 33. pag. 2. observat, Sahidice dici posse: ἡγε ἀπὸς, et ἀπὸς ἡγε, et ἀπὸς ἡγε ἡγε, respondit Jesus: quod exemplis in utraque Dialecto obviis confirmatur.

§. 139. Ad

§. 139. Ad quæstionem *cui*? respondetur in Dativo, e. g. ἀκοῦωπρ, πᾶν ἔβωλ, apparuisti *nobis*. Lit. Bas. §. 213. ἀεακα† πηι, da intellectum *mibi*. Lib. Psalm. p. 2.

“ Sic Sahidice: πα παι, πα παη, misericors sis *mibi*, misericors sis *nobis*. Pf. cxxii. 3. †χω ἀεεος πητη, dico hoc *vobis*. Mat. vi. 25.

§. 140. Ad quæstionem *quid*? *quem*? *quam*? verba regunt accusativum, e. g. ἵτηνχιαι ἵοτηαι, ut inveniamus misericordiam, a παι, misericordia. Vid. Cath. Shenutii in Officio H. S. p. 13. ἵτηνδετ-δωτην ἀεειη ἀεεον, ut persecutemur *nos ipsos*. Ibid.

“ Sic Sahidice: 1 Joh. ii. 7. †ερδαι ἀεεος πητη, scribo *illud* (mandatum) vobis. 9. ρεεοτε ἀπερσον, odio habet *fratrem suum*.

§. 141. Instrumentum, quo quis aliquid perficit, per præpositionem *Deu* (Sahid. ρη) indicatur: Sed præpositio etiam omitti potest, e. g. lavare, δεπ οτεεωοτ, *aqua*. Ez. xvi. 4, 9. Salire, δεπ οτρηεοτ, Sale. Ibid. δεπ παβελ, in τοῖς ἰσθμοῖς μου. Zach. ix. 8. Sed existat etiam; ἵοτηερ, oleo. Ezech. xiv. 9. εἰεσιπὶ ἡπαδελδτχ, transibo pedibus meis. Deut. ii. 28.

“ Sic Sahidice: ρη ἡττχ, manibus. Ez. xxviii. 10. ρεε παεω, arundine *percusserunt*. Marc. xv. 9. ρη περποτοτ, labiis suis *locuti sunt*. Pf. xxi. 7. Confer §. 32, 33.

CAPUT VII.

DE NOMINIBUS LOCORUM ET TEMPORUM.

§. 142. **N**OMINA locorum præpositiones admittunt, quod sequentia exempla illustrabunt.

δεπ εει πιβεν, *in* omni loco. Catech. Shenutii, p. 14. δεπ πιτοπος εεοταβ, *in* locis sanctis. p. 22. δεπ εεεη†, *in* inferno. ἔβωλδεπ

ἐβόλθεν εἰς, ex Sione. Liber Prec. MS. in Psalm. p. 2. ἐβόλ-
θεν ἡ καπποδοκία, ex Cappadocia. p. 9. ἐβόλθεν τῆς, ex caelo.
p. 8. ἀνὰ ἔρην ἐτάρω, ἀνὰ ἔρην, ascendit in Ægyptum, pag. 4.
εἰς τὸν, ad Tyrum. Ibid. ἔθεν πᾶσι, ἐν τῷ Ἀχί, in Achi. Gen.
xli. 2. ἔθεν ἡσυχίαν, ἐν ἡσυχίᾳ. Mal. iv. 5.

“ Sic Sahidice : ἔθεν περὶ, in templo. Joh. viii. 20. 24. ἔθεν
“ περικαλλὲς, in hoc mundo. Joh. xi. 1. ἔθεν βηθανία, Bethaniae
“ (in Bethania.) Jes. lxiii. 1. ἐβόλθεν εἰς, ἐβόλθεν εἰς, ex
“ Edomo, ex Bosore. ἐτίθηκεν, in Judæam. Joh. xi. 7.

§. 143. Nomina temporum ad quæstionem *quando* præpositiones ad-
mittunt, sed etiam sine iis occurrunt, e. g. ἔθεν τῆς νυκτὸς ἐν μέσῳ,
in medio noctis. Psalm. S. p. 5. ἔθεν πρὸς τὴν τρίτην, die ter-
tio. Ibid. ἔθεν πρὸς τὴν πέμπτην, mense quinto. Ezech. i. 1.
ἔθεν πρὸς τὸν πρῶτον, anno primo. Daniel. vii. 1. ἔθεν
ἐν τῇ τρίτῃ, diebus illis. Zach. viii. 13. xi. ἔθεν οὐ-
ρανὸν ἡσυχίαν, ἐν ἡσυχίᾳ. xiv. 8. ἔθεν πρῶτον, æstate. Sine præ-
positione occurrit Psalm. liv. 17. πρὸς τὴν νύκτα, vesperi et mane.
Psalm. lxxxix. 14. φῶς ἡμέρας, hora matutina. φῶς ἡσυχίας,
idem. Psalm. cvii. 2. φῶς ἡσυχίας, hora vespertina. Lev. xi. 24.
ἐν τῇ νύκτι, ἐν τῇ νύκτι, die, nocte. Ex. xl. 37, 38.

“ Sic Sahidice ; Cum præpositione : ἔθεν πρὸς τὴν τρίτην,
“ die illo. Mat. vii. 22. ἔθεν πρὸς τὴν τρίτην, ultimo die. Joh. xi. 24.
“ Sine præpositione ; ἔθεν τῇ νύκτι, hora nona. Act. iii. 1.
“ ἔθεν τῇ νύκτι, tribus diebus. Matth. xxvii. 40. ἐν τῇ νύκτι.

§. 144. Nomina temporum præpositiones non admittunt, ad quæstio-
nem *quandiu* ? e. g. Zachar. vii. 3. ἔθεν πρὸς τὴν τρίτην, annos mul-
tos. Ezech. iv. 6. ἔθεν πρὸς τὴν τρίτην, 40 dies. Dan. ix. 2. ἔθεν πρὸς τὴν
70 annos.

“ Sic Sahidice : Matth. iv. 2. ἔθεν πρὸς τὴν τρίτην, ἐν τῇ νύκτι,
“ quadraginta dies, et quadraginta noctes. Joh. v. 5. ἔθεν πρὸς τὴν
“ τρίτην, 38 annos. Joh. xi. 6. ἀνὰ τὴν τρίτην, mansit duos
“ dies.

CAPUT VIII.

DE VERBIS.

§. 145.

VERBUM, quod ab altero regitur, ponitur in Infinitivo, qui vel nude sequitur, vel particulas *εε* et *η*, aut *ε* sibi præmittit, e. g. Hof. xii. 7. *αρεεπρε επρετχωρι*, amavit dominari. Act. v. 29. *σεεπωα ηνωτεεε ησα φτ*, oportet audire Deum, obedire Deo. Act. v. 33. *πατοτω εζοοθου*, volebant occidere eos.

“ Sic Sahidice; Joh. v. 6. *χε εκοτω οτχα*, an vis Sanus fieri? Joh. xii. 21. *τεποτω επα*, volumus videre. Luc. xi. 13. *τε-τηκοοτη ητ*, novimus dare.

Loco Infinitivi Participum interdum ponitur, e. g. Luc. v. 4. *εταφ-οτω δε εφχαχι*, *ω; δε επαυατε λαλιν*, *Copt.* postquam cessasset loquens.

“ Sahidice; *ητερεοτω εχω ηπειωαχε*, postquam cessasset lo-
quens, i. e. loqui, verba hæc. Fid. Sap. MS. p. 27. l. 33.

§. 146. De Temporibus et Modis Verborum hæc observanda sunt;

Futurum interdum pro præsentis ponitur; e. g. Zach. iii. 9. *εποκ τπαϊνι, εγω εγω*. *Copt.* ego *ducam*. 10. *εποκ τπαγεω*, *ερωσω*. *Copt.* ego *fodiam*. Zachar. v. 10. *αρε παι παελ εθωπ, η αυται αποφισι*. *Copt.* quorum hæc *abducent*. Deuter. i. 20. *ποε πατηνι*, *κυριος δδωσι*. *Copt.* Dominus *dabit*, quod occurrit admodum frequenter, e. g. Deut. iii. 20. iv. 1, 21, 40. v. 16, 31. vii. 1, 16. ix. 1, 23. x. 13. xi. 31. xii. 1, 9. xiii. 12. xvi. 5, 18, 20. xvii. 14 &c.

Sic Participium futuri pro participio præsentis adhibetur, e. g. Mich. iv. 14. *φνεπατζοτ*, *εφοεων*. *Copt.* *terrefactus*. 9. *ενεεπαεει*, *πικτωσι*. *Copt.* *parituræ*. Exod. xxxv. 2. *εεπαρι*, *ποιων*. *Copt.* *factu-
rus*. 5. *εεπαεεεπητε*, *παεαδχοδιν*. *Copt.* *constitutus*. Num. xix. 10. *φνετπαεοτετ*, *συναγων*. *Copt.* *congregaturus*. 14. *φνετπαε
εζοτη*, *εσπεωμιν*. *Copt.* *ingressurus*.

“ Sahidice;

“ Sahidice ; Joh. viii. 21. †παβωκ, ὑπαγω. Sah. *ibo.* Gen. viii. 13.
 “ †πακω, τίθημι. Ægyptius ; *ponam.* 1 Joh. ii. 8. πακακε παπαραγε,
 “ ἡ σκοπὰ παραγεται. Sahid. *tenebræ transibunt.* 1 Joh. ii. 17. πακοσαλος
 “ παπαραγε, ὁ κοσμος παραγεται. Copt. *mundus transibit.* Ibid. ϣπα-
 “ ψωπε, μένει. Sah. *manebit.* 2 Joh. 11. πετπαχοος, λέγων. Sahid.
 “ *diſſurus.*

Futurum designare potest modum Imperativum et Optativum, e. g.

Exod. v. 17. τεππαψεναν, πορωδαμιν. Copt. *abibimus.* Num. xvii. 2.
 Græc. 3. εκεσθνοϋτ, ἐπηγαγον. Copt. *scribes.* Jerem. viii. 6. βιςααν
 κε †ποτ ερετεπεσωτελλ, ἐνοποτι ὑ ἀκουατι. Copt. *percipite et au-*
diētis. Jes. xlviii. 16. θωντ ἐροι ερετεπεσωτελλ ἐπαι, πορωγα-
 γητι πορ ἡμι, ὑ ἀκουατι ταυτα. Copt. *appropinquate me, audietis hæc.* Num.
 xxiii. 10. ερεψωπι, γρητο. Copt. *fiat.* Deut. i. 11. ερεσοτορ, πορωδαμ.
 Copt. *addet.* xxxiii. 16. ετεῖ, ἐλθουσιν. Copt. *venient.* 17. κε εκετδ-
 κοτ, ἀπολων. Copt. *quia perde eos.*

“ Sahidice ; 1 Joh. ii. 29. ειετετπαειλεε, γρητοτι. Sah. *cognoscetis.*
 “ Judæ 2. ερεδψαι, πληθυνθω. Sah. *multiplicabitur.*

Futurum post conjunctiones, quæ conjunctivum regunt, sæpius pro
 præsentis, Imperfecto et Aoristis Conjunctivi adhibetur, e. g. 1 Joh. i. 9.
 θρηα ἡτεϣχα πεπποβι παν ἐβολ οτορ, ϣπατοσθον, &c.
 ut remittat nobis peccata nostra et *purificabit* nos, i. e. purificet, καθαρισθ.

“ Sahidice est frequentissimum, e. g. Joh. x. 10. κε κας ερεθωϣτ,
 “ ut *furabitur*, i. e. furetur, ἡ καλῆ. Ibid. κε κας ετεχι ποτωπηρ,
 “ ut *accipiant* vitam, i. e. accipiant, ἡ κα ἰχου. 1 Joh. iii. 5. κε κας εϣ-
 “ εϣι, ἡ κα ἀϣ, ut *tollat*, i. e. tollat. 8. κε κας ερεδωλ, ut *solvet*,
 “ i. e. solvat, ἡ κα λουθ &c.

Conjunctivus loco Imperativi adhibetur, e. g. Hab. i. 5. ανατ οτορ,
 ἡτετεπτακο, ἴδου καὶ ἀφαινεθιτε, videte, et *percat*, i. e. perite.

“ Sahidice ; Deut. ix. 12. τωσθη πῦλοοϣε, surge, abeas, i. e.
 “ abi. Ps. iv. 1. πῦσωτῃ πποττε, ἰσακουσιν, *audias* O Deus !

Optativus etiam loco Imperativi admittitur, e. g. Jes. xxvi. 2. αοτωπ
 ἡτητλη μερεϣι εθουπ ἡχε οτλαος, aperite portam, *ingredia-*
tur, ἰστανειτω, populus &c. Jerem. xi. 19. μερεπρηιοτι, ἐμμελομιν, *in-*
jiciamus.

“ Sahidice ; 1 Joh. iv. 7. μερεπμερε, ἀγαπῶμιν, *diligamus.*

§. 147. Substantivo singulari verbum in plur. numero jungitur, si nomen sit collectivum, vel distributivum, vel adjectivo, $\mu\iota\beta\epsilon\pi$, (Sahid. $\mu\iota\alpha\alpha$) aut $\tau\eta\rho\varsigma$, $\tau\eta\rho\varsigma$, *omnis*, junctum; vel si duo aut plura substantiva singularia præcedant, e. g. $\eta\tau\epsilon\kappa\kappa\lambda\eta\sigma\iota\alpha\ \eta\tau\epsilon\phi\tau\ \mu\eta\epsilon\tau\omega\pi$ $\delta\epsilon\pi$ $\kappa\omicron\rho\iota\pi\theta\omicron\varsigma$, 1 Cor. i. 2. *Ecclesia Dei, existentibus Corinthi.* $\mu\epsilon\omega\chi\pi$ $\alpha\tau\omega\alpha\mu\omega\tau\epsilon\alpha$, residuum (in singulari) i. e. reliqui, si *audiverint*. Deut. xix. 20. $\alpha\tau\tau\epsilon\iota\ \eta\chi\epsilon$ $\rho\omega\alpha\iota$ $\mu\iota\beta\epsilon\pi$, *cecidērunt* *omnis* homo. Deut. ii. 16. $\mu\alpha\rho\epsilon$ $\phi\omicron\tau\alpha\iota$ $\phi\omicron\tau\alpha\iota$ $\mu\alpha\tau\omega\tau\epsilon\alpha$, *huc* *eis* *huc*, *quivis* *audiverunt*. Act. ii. 16. $\theta\alpha\lambda\eta\mu$ $\mu\iota\beta\epsilon\pi$ $\epsilon\tau\alpha\tau\chi\omega\kappa$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\eta\mu\iota\delta\iota\varsigma$, *omnis* *justus*, qui *absolverunt* labores. Doxol. MS. in Psalm. p. 5. $\omicron\tau\tau\alpha\tau$ $\mu\epsilon\alpha\alpha$ $\omicron\tau\mu\omicron\tau\beta$ $\alpha\tau\omega\alpha\iota$, *argentum et aurum multiplicata sunt*. Deuter. viii. 13. $\omicron\tau\alpha\varsigma$ $\mu\epsilon\alpha\alpha$ $\omicron\chi\eta\rho\iota$ $\lambda\alpha\mu\omicron\tau\omega\epsilon$ $\epsilon\delta\omicron\tau\eta$ $\epsilon\rho\omega\iota$, *caro et vinum non ingressa sunt* os meum. Dan. x. 3. $\epsilon\tau\epsilon\chi\omicron\varsigma$ $\mu\alpha\varsigma$ $\eta\chi\epsilon$ $\mu\epsilon\varsigma\iota\omega\tau$ $\mu\epsilon\alpha\alpha$ $\tau\epsilon\varsigma\alpha\alpha\tau$, *dicent* ei *pater* ejus, et *mater* ejus. Zachar. xiii. 3. Sed in singulari numero verbum ponitur, si conjunctio disjunctiva intercedat. Num. vi. 2. $\omicron\tau\rho\omega\alpha\iota$ $\iota\epsilon$ $\omicron\tau\varsigma\tau\iota\alpha\iota$ $\alpha\varsigma\omega\alpha\mu\omega\iota$ $\eta\omicron\tau\epsilon\tau\chi\eta$, *vir, vel* *mulier*, si *voverit* votum.

“Sahidice: $\mu\lambda\alpha\omicron\varsigma$ $\alpha\tau\omega\omicron\tau\tau$, *populus congregati sunt*. Act. xxi. 30. $\alpha\tau\tau\omega\omicron\tau\eta$ $\lambda\epsilon\mu\epsilon\eta\eta\omega\epsilon$, *surrexerunt* *multitudo*.
 “ α $\mu\epsilon\lambda\eta\eta\omega\epsilon$ $\tau\eta\rho\varsigma$ $\kappa\alpha\rho\omega\tau$, *multitudo* *omnis* *siluerunt*. Act. xv. 12.
 “ $\omega\alpha\chi\epsilon$ $\mu\iota\alpha\alpha$ $\eta\tau\alpha$ $\iota\omega\tau\alpha\mu\mu\epsilon\varsigma$ $\chi\omicron\omicron\tau$ $\tau\epsilon\mu\epsilon\epsilon$ $\mu\epsilon$, *verbum* *omne*, quæ *Johannes* dixit, *ea vera sunt*. Johan. x. 41. $\chi\epsilon$ $\rho\omega\alpha\epsilon$ $\mu\iota\alpha\alpha$
 “ $\tau\eta\varsigma\alpha\lambda\epsilon\lambda\epsilon\tau\mu\omicron\tau\chi$ $\mu\epsilon$, *omnis* *homo mendaces sunt*. Psal. cxv. 11.
 “ $\omicron\tau\omicron\pi$ $\mu\iota\alpha\alpha$ $\epsilon\tau\alpha\tau\chi\iota$ $\varsigma\eta\varsigma\epsilon$, *omnis*, qui *accipiunt* *gladium*. Mat. xxvi. 52. Matth. vii. 17. $\eta\omega\eta\eta$ $\mu\iota\alpha\alpha$ $\epsilon\mu\alpha\mu\omicron\tau\varsigma$ $\epsilon\omega\alpha\tau\tau\alpha\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\rho\mu\omicron\varsigma$
 “ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\epsilon\mu\alpha\mu\omicron\tau\varsigma$, *omnis* *arbor bona*, quæ *proferunt* *fructum* *bonum*.
 “Cum collectivis nominibus verbum etiam in singulari reperitur, e. g. $\omicron\chi\alpha\eta\eta\omega\epsilon$ $\alpha\varsigma\epsilon\iota$, *multitudo* *venit*. Luc. xxii. 44.
 “Act. xi. 25. $\alpha\tau\alpha\eta\eta\omega\epsilon$ (al. MS. $\omicron\tau\alpha\eta\eta\omega\epsilon$) $\epsilon\mu\alpha\omega\omega\varsigma$ $\omicron\tau\alpha\tau\varsigma$
 “ $\epsilon\mu\chi\omicron\epsilon\iota\varsigma$, *multitudo magna sequebatur* *Dominum*.
 “ $\omega\eta\eta$ $\mu\iota\alpha\alpha$ $\epsilon\tau\epsilon$ $\mu\epsilon\mu\alpha\tau\alpha\tau\epsilon$ $\tau\alpha\rho\mu\omicron\varsigma$ $\alpha\mu$, *omnis* *arbor*, quæ *non tulit* *fructum*. Matth. vii. 19.

§. 148. Si Nomina diverſi generis conjungantur, verbum in masculino genere ponitur: Si nomen ſingulare cum nomine plurali conjungatur, verbum in plurali numero ponitur, e. g. Psal. lxxxix. 14. $\tau\delta\iota\kappa\epsilon\omicron\tau\chi\eta\eta$ $\mu\epsilon\alpha\alpha$ $\mu\tau\alpha\mu$ $\mu\epsilon$, *juſtitia et judicium eſt*: $\mu\epsilon$ eſt *maſculinum*, quia $\mu\tau\alpha\mu$ eſt *maſculinum*, licet $\delta\iota\kappa\epsilon\omicron\tau\chi\eta\eta$ ſit *femininum*. Dan. ii. 20. $\tau\varsigma\omicron\phi\iota\alpha$

C A P.

ingrediamini. Ez. ix. 10. οὐδε ἡτῆρᾶται ἀν, ἰδὲ μὴ ἐλθῶν. Amos. ix. 10. οὐδε ἡπορεύσονται, neque appropinquabunt, vel appropinquent. Act. iv. 18. οὐδε ἐψυτεῖται ἡμεῖς, neque ad docendum.

“ Sic Sahidice; ἀπερτρε νεφούωμε ἀν κρίνε, ne judicet non comedens. Rom. xiv. 3. οὐδε πῦρᾶσονται ἀν, neque irascetur. Ps. cii. 9. οὐδε ἀπορεύε κροφ, neque reperierunt fraudem, seu neque fraus reperta est. 1 Petr. ii. 22. ἡτᾶις ἐλάλησεν ἡμεῖς, non scripsi vobis. 1 Joh. ii. 21.

§. 154. Negationes ἡ . . ἀν, καὶ ἀν, καὶ ἡ ἀν, καὶ ἡ ἀν, interrogationem, *nonne?* denotare possunt, e. g. ἡτετελεσώμεθα ἀν, nonne audivistis? Catech. Shenutii, p. 33. καὶ κωοῦται ἀν, an nescis? Zach. iv. 13. καὶ οὐχ ἔστι ἀν πε, an non sunt tenebrae? Amos. v. 20. καὶ καὶ ἡ ἀποστόλων, annon mihi? Num. xxii. 37.

“ Sic Sahidice; καὶ ἡ ἀπελπαράγγειλε ἡμεῖς, nonne mandavimus vobis? Act. v. 28. ἡτετελεσώμεθα ἀν, nonne legistis? Galat. iv. 21. καὶ ἐψυχε νεφούωται ἀν, si non surget, nonne surget? Luc. xi. 8. καὶ καὶ ἡ καλῶς ἀν ἀποπ τῆς καὶ ἀλλος, annon recte dicimus. Joh. viii. 48.

§. 155. Si in eadem paragrapho ἀφῆρῆται bis occurrat, vel ἀφῆρῆται et ἀπαρῆρῆται semet sequantur: unum reddi debet, *Sicuti, hoc modo*; alterum, *ita*, seu *quomodo*. Actor. i. 1. φᾶν ὅτι ἀφῆρῆται ἐτερεπνοῦ ἀλλος ἀφῆρῆται ἐταρετεππαῦ ἐροφ, hic *ita* venturus est, *sicuti* vidistis eum: vel, *hoc modo* venturus est, *quomodo* &c. Zachar. vii. 13. ἀφῆρῆται ἐταρζος παρῆρῆται ἐτέωμ ἐβόλ, *sicuti* dixit; *ita* exclamabunt. Zach. viii. 13. ἀφῆρῆται ἐπαρετεππῶν ὅτι οὐκαὶ . . . παρῆρῆται ἡμεῖς ἐπνοῦ, *sicuti* fuistis in maledictione . . . *ita* liberabo vos.

“ Sahidice: ἡμεῖς, et ἡμεῖς. Jes. liii. 7. ἡμεῖς (pro ἡμεῖς) ἡμεῖς κοῦς ἐατῆρῶν ἐκοῦς . . . ἡμεῖς παρῶν ἡμεῖς ἀν, *sicut* agnus ducitur ad mactationem, *ita* non aperuit os suum.

§. 156. καὶ, *amplius*, ad finem commatis rejicitur, e. g. Psal. cii. 16. νεφούωται ἀν καὶ, *non* resurget *amplius*.

“ Sahidice ὅτι, *amplius*, non semper ad finem rejicitur, Psal. lxxiii. 9. ἀπὸ ὅτι νεφούωται ἀν, καὶ ἡμεῖς οὐ γινώσκου ἡμεῖς. Sahid. et *amplius* non cognoscet *eos*. ἀπὸ ὅτι καὶ ὅτι, ὅτι ἐκ ἡμεῖς ἡμεῖς. Ps. 77. 5. §. 157.

§. 160. Præpositiones, quibuscum verba componuntur (§.) vel immediate, vel mediate, interfertis quibusdam vocibus, verba sequuntur, e. g. ἐπεὶ ἐθόνη ἐπεσερεφει, ingreditur in templum ipsius, ab ἱ ἐθόνη, *ingredi*. Malach. iii. 1. ἐπεὶ παρὰ ἐθόνη, adducunt ei, ab ἱ ἐθόνη. Ibid. 3. ἀρετενωλὶ ἡπιοτταρ, τηροῦ ἐθόνη ἐπιδωρ, *ἐπιτίγκατι πάντα τὰ ἱερῆα εἰς τῆς θυσίας*, ab ὠλὶ ἐθόνη, inferre. Ibid. 10.

“ Sic Sahidice : 1 Joh. i. 9. ἐρεκω εἰς ἡπιοτταρ, remittet pec-
 “ cata, à κω εἰς. 3. ἀρετωνωρ, παρὰ εἰς, et manifestavit no-
 “ bis. Johan. xix. 82. ἐκωσκα παρὰ εἰς, si dimittis hunc, a κα
 “ εἰς, dimittere.

§. 161. Præpositiones duæ vel tres interdum conjunguntur, e. g. ἐ pluribus præpositionibus præponitur, vel postponitur, ἐχεν, ἐρεν, ἐθόνη ἐ, ὑπερ ἐ. Sic ἐρεν ἐχεν et ἐρεν ἐχω, *super* ; ἡρεν ἡρεν, *in*. ὑπερ ἐθόνη ἐ, *in* &c. occurrit. Hinc etiam per alias voces a se dirimi possunt, e. g. ὡρ ἐπὶ περεν πη εταρταρ, *ἐπὶ ἱσὶ τῶν καταγχεμμένων*, ubi vox ἐπὶ περεν divisa est per verbum πε. Verba cum præpositione composita aliam adhuc præpositionem adsciscere possunt, e. g. Aggai. i. 1. ἀρενωτεν ἐπὶ ὡρ ἐχεν πιδωρ, ascendite *super* montes ; a verbo ὡρ ἐπὶ ὡρ, ascendere, cum præposit. ἐχεν. Malach. i. 7. ἐρετενὶ ἐθόνη ὡρ παρὰ περὶ ὡρ, adducitis *ad* altare meum ; ab ἱ ἐθόνη, adducere, cum præposi-
 “ tione ὡρ.

“ Sic Sahidice : ὡρ ἐ, *in* : ὡρ πιδωρ, *in* : ὡρ ὡρ, *in* :
 “ ἐπὶ περὶ, *ex* : ορεπερεν, ἐπὶ περὶ, χιπ ἐπὶ περὶ, *ex*,
 “ &c. Etiam dirimuntur, e. g. ἡρεπερὶ ὡρ πε ὡρ πιδωρ, non
 “ est ex Deo. 1 Joh. iii. 10. iv. 3, 6. ὡρ πε inter ἐπὶ et ὡρ po-
 “ nitur. Sic ὡρ ἐ ἐπὶ ἐκκερεν, multi egressi sunt *in* mun-
 “ dum, verbum ἐ ἐπὶ cum præpositione e construitur. 1 Joh. iv. 1.
 “ ορεν περεν ἐπὶ ἐκκερεν περεν, fac apparere faciem tuam
 “ super servum tuum. MS. Paris. 44. col. 183. a verbo ορεν, ἐπὶ,
 “ cum præpositione ἐκκερεν.

CAPUT XII.

DE CONJUNCTIONIBUS.

§. 162. *κε*, conjunctio, ab initio commatis, aut responsionis sæpissime ponitur, ut nota allegationis, aut declarationis, e. g. Exod. x. 29. *κε ακχος κε ηπαουαζτοτ κε επατ επεκελλο*, *ειρκας, ον ετι οφ-δύσσαι ου εις προσωπον*, dixisti, non addam videri coram te.

Exod. xxxi. 13. *κε οτοζ ηθοκ καχι, κ ου λαλουν*. Sic. MS. Oxon. (alii *συνταξον*.)

“ Sahidice : Johan. xi. 14. *α̅ι̅ς χοος . . . κε λαζαρος αγγελος*,
 “ Jesus dixit : Lazarus mortuus est. 2 Joh. 10. *εληρχοος παρ κε*
 “ *χαριρε, χαρειν αυτω μη ληγιτι*.

§. 163. Conjunctio copulativa *οτοζ*, (Sahidice *ατω*) frequentissime omittitur, cujus rei exempla in singulis paginis versionis Bibliorum Ægyptiacæ occurrunt.

§. 164. Conjunctiones *ταρ enim*, et *κε etiam*, non ab initio sed in medio commatis : et *αυτελλ non* (Sahidice *ταε*) et *αυαν, si*, post præformantia verborum ponuntur, e. g. Num. xxxv. 28. *εεαρεαυωπι ταρ*, habitet enim. 6. *οτοζ πικε εεβ ηβακι*, et etiam 42 Civitates. 28. *αααυαλλοτ ποτην πιπιατ*, si mortuus fuerit Sacerdos Summus. Gen. iii. 3. *βινα ητετεπυτελλοτ*, ne moriamini.

“ Sahidice : *αειρε ητκε αποαια*, 1 Joh. iii. 4. facit etiam *ανομιαν*.
 “ *οταε επεπερε ειote*, neque *etiam* parentes ejus. Joh. ix. 3.
 “ 1 Joh. i. 8. *επααρχοος*, si dixerimus. 2 Joh. 10. *ηαταλεινε*, si
 “ non adduxerit.

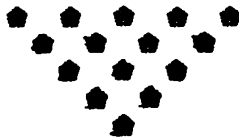
§. 165. Quæ conjunctiones conjunctivum indicent, jam superius (§. .) exemplis illustratum est.

CAPUT XIII.

DE INTERJECTIONE.

§. 166. **I**nterjectio οτοι væ, dativum, et ις ac εἴητε ις, εἴη, nominativum requirit, e. g. οτοι ημι, Psal. cxix. 5. væ mihi. οτοι ηωτεν, væ vobis. Catech. Shenutii in Officio Hebd. S. p. 34. εἴητε ις οτρωαι ηεωυ, ecce vir Æthiops. Act. viii. 27.

“ Sic Sahidice : οτοι ηαι, væ mihi. Psal. cxix. 5. οτοι ηαυ, væ
 “ illis. Jud. 11. εις ποτρω, ecce rex tuus. Joh. xii. 15. εις εἴητε
 “ εἴη, ecce ego. Act. ix. 10.



I N D E X

CAPITUM GRAMMATICES.

PARS PRIMA, ETYMOLOGICA.

C A P. I. De Literis. §. 1. pag. 1.

— II. De Punctis, et Signis Abbreviationis, et Distinctionis. §. 7. p. 9.

III. De Nominibus derivatis et compositis. §. 13. p. 12.

IV. De Articulis. §. 17. p. 15.

V. De Genere Nominum. §. 22. p. 18.

VI. De Pluralibus. §. 27. p. 19.

VII. De Casibus. §. 32. p. 25.

VIII. De Comparatione. §. 38. p. 31.

IX. De Numeralibus. §. 42. p. 33.

X. De Pronominibus. §. 50. p. 36.

XI. De Infixis et Affixis. §. 58. p. 43.

XII. De Adverbiis, Præpositionibus, Conjunctionibus, et Interjectionibus. §. 73. p. 62.

XIII. De Verbo. §. 78. p. 73—112.

S

P A R S

PARS SECUNDA, SYNTACTICA.

CAP. I. De Convenientia Nominis cum Nomine. §. 115. pag. 113.

II. De Articulis. §. 120. p. 115.

III. De Numeralibus. §. 124. p. 114.

IV. De Casibus et Regimine. §. 127. p. 119.

V. De Pronominibus, et Affixis. §. 130. p. 121.

VI. De Casibus, quos Verba regunt. §. 138. p. 124.

VII. De Nominibus Locorum et Temporum. §. 142. p. 125.

VIII. De Verbis. §. 145. p. 127.

IX. De Impersonalibus. §. 150. p. 130.

X. De Adverbiis. §. 151. p. 131.

XI. De Præpositionibus. §. 158. p. 133.

XII. De Conjunctionibus. §. 162. p. 135.

XIII. De Interjectionibus. §. 166. p. 136.

INDEX

I N D E X

Literarum, Præformantium, Affixorum, et Vocum Ægyptiarum.

Numeri Paginas indicant.

- | | |
|--|--|
| <p> $\dot{\alpha}$, nota Imperativi. 86, 98.
 — præf. 3 per. sing. m. et f. Perf. 83, 90.
 — præf. 3 p. pl. Perf. 83, 91.
 — verba ab initio in compositione admittunt. 77.
 $\alpha\theta$, privativis præmittitur. 13.
 $\alpha\iota$, præf. 1 p. f. Perf. 83, 89.
 $\alpha\iota$ verbum, assumit τ ante affixa, 3 p. pl. 51.
 $\alpha\iota\eta\alpha$, præf. 1 f. Fut. II. 84, 94.
 $\alpha\kappa$, præf. 2 p. f. m. Perf. 83, 90.
 $\alpha\kappa\eta\alpha$, præf. 2 p. m. Fut. II. 84, 94.
 $\alpha\lambda\iota$, tolle, tollite. 111.
 — assumit τ, ante affixa. 51.
 $\alpha\lambda\iota\sigma\tau\iota$, tolle, tollite. 111.
 $\alpha\epsilon\sigma\tau$, veni. 111.
 $\alpha\eta$, præf. 1 pl. Perf. 83, 91.
 — <i>non</i>, verbis postponitur. 131.
 — <i>an?</i> verbis præponitur. 131. </p> | <p> $\alpha\eta\iota$, adduc. 111.
 — assumit τ, ante affixa. 51.
 $\alpha\eta\eta\alpha$, præf. 1 pl. Fut. II. 85, 96.
 $\alpha\pi\epsilon$, præf. 2 p. f. f. Perf. 83, 90.
 — præf. 3 pl. Perf. 83, 91.
 $\alpha\pi\epsilon\eta\alpha$, præf. 2 p. f. f. Fut. II. 81, 95.
 $\alpha\pi\epsilon\tau\epsilon\eta$, præf. 2 pl. Perf. 83, 91.
 $\alpha\pi\epsilon\tau\epsilon\eta\eta\alpha$, præf. 2 pl. Fut. II. 85, 96.
 $\alpha\pi\epsilon\varrho$, verbum recipr. 78, 79.
 $\alpha\pi\iota$, fac. 111.
 — assumit τ, ante affixa. 51.
 — præf. imper. in sing. et plur. 99.
 $\alpha\varsigma$, præf. 3 p. f. f. Perf. 83, 90.
 $\alpha\varsigma\eta\alpha$, præf. 3 sing. f. Fut. II. 85, 95.
 $\alpha\tau$, privativis nom. præfigitur. 13.
 $\alpha\tau\epsilon\tau\epsilon\eta$, præf. 2 pl. Perf. 83, 91.
 <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> S 2 $\alpha\tau\epsilon\tau\eta$, </div> </p> |
|--|--|

- ΔΤΕΤΗ, præf. 2 pl. Perf. Sahid. pag. 83, 91.
 ΔΤΥ, privativis nom. præfigitur. 13.
 ΔΤΘΗΕ, affixa admittit. 48.
 ΔΥ, præf. 3 pl. Perf. 83, 91.
 ΔΥ, pro Δ ΟΥ, in initio vocum. 17.
 ΔΥ, pro ΔΟΥ, affix. 3 p. pl. 58, 59.
 ΔΥΠΑ, præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.
 ΔΥ, verbum, assumit Τ, ante affixa. 51.
 ΔΥ, præf. 3 f. m. Perf. 83, 90.
 ΔΥΠΑ, præf. 3 f. m. Fut. II. 85, 96.
 ΔΩ, affixa admittit. 48, 41.
 ΔΧΗ, affixa admittit. 48.
 ΔΧΠ, numeris horarum præponitur. 35.
 Γ, non admittitur in vocibus Ægyptiacis. 5.
 Γ, affixum 2 p. f. verborum Sahid. pro Κ. 55, 95.
 ΓΑΡ, in medio com. ponitur. 135.
 Δ, Ægyptii non admittunt. 5.
 Ε, nota Comparativi. 31.
 — præf. Infinitivi. 99.
 — Verbis Sahid. in fine adjicitur. 77.
 ΕΘΗΕ, affixa admittit. 48.
 ΕΙ, præf. 1 f. Præf. 82, 87.
 — venire, verbum auxiliare, Sah. 110.
 ΕΙΔΕ, præf. 1 f. Fut. I. 84, 94.
 ΕΙΣ, ΕΙΣ ΕΝΗΤΕ, Sah. ecce. 136.
 ΕΙΠΑ, præf. 1 f. Fut. II. 84, 94.
 ΕΚ, præf. 2 f. Præf. 82, 87.
 ΕΚΕ, præf. 2 f. Fut. I. 84, 94.
 ΕΚΠΑ, præf. 2 f. Fut. II. 84, 94.
 ΕΛΛ, pro ΕΛ, Sah. ante adject. 3.
 — nota Casus, Sahid. 26, 30.
 ΕΛΛΑΤΕ, ΕΛΛΑΤΕ, nota superlativi Sahidica. 32.
 ΕΛΛΑΔΥΟ, ΕΛΛΑΔΥΟ, nota superlativi. 32.
 ΕΠ, pro Η, Sahid. ante adjectiva. 13.
 — nota Casuum, pro Η. 26, 30.
 — præf. 1 pl. Præf. 82, 87.
 — affix. 1 pl. 53, 54.
 ΕΠΕ, præf. 1 pl. Fut. I. 84, 94.
 ΕΠΠΑ, præf. 1 pl. Fut. II. 85, 95.
 ΕΡΕ, præf. 2 f. f. Præf. 82, 87.
 — 3 m. et f. Præf. 82, 87.
 — 2 f. f. Fut. I. 84, 94.
 ΕΡΕΠΑ, præf. 2 f. m. Fut. II. 85, 95.
 ΕΡΕΤΕΠ, præf. 2 pl. Præf. 82, 87.
 ΕΡΕΤΕΠΕ, præf. 2 pl. Fut. I. 84, 94.
 ΕΡΕΤΕΠΠΑ, præf. 2 pl. Fut. II. 85, 96.
 ΕΣ, affixum 3 p. f. f. 57.
 — præf. 3 f. f. Præf. 82, 87.
 ΕΣΕ, præf. 3 f. f. Fut. I. 84, 94.
 ΕΣΠΑ, præf. 3 f. f. Fut. II. 85, 95.
 ΕΤ, format participia. 102.
 ΕΤΗΕ, Sah. affixa admittit. 48.
 ΕΤΕΖΠΕ, cum affixis. 61.
 ΕΥ, contractum ex Ε ΟΥ. 29.
 — præf. 3 pl. Præf. 82, 88.
 ΕΥΕ, præf. 3 pl. Fut. I. 84, 94.
 ΕΥΠΑ, præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.
 ΕΥ, affixum 3 f. m. 56.
 — præf. 3 f. m. Præf. 82, 87.
 ΕΥΕ,

- eqē, præf. 3 f. m. Fut. I. 84, 94.
 eqnā, præf. 3 f. m. Fut. II. 85, 95.
 e2ne, cum affixis. 61.
 ē2ote, nota Comparativi. 31.
 e2ote, nota Compar. Sah. 31.
 ɾ, non est litera, sed nota Numerica. 5.
 ʒ, in vocibus peregrinis admittitur. 6.
 n, ultimæ Syllabæ verborum antea affixa retinetur, sed interdum in e mutatur. 61.
 o, Dial. Sah. non admittit. 6.
 o, art. f. determ. Copt. 16.
 o2. 40.
 o22e2e, cum affixis. 52.
 o2ke2e, cum affixis. 52.
 ope, format verba hyphilica. 73.
 i, verba in fine adsciscunt. 77.
 i est affixum 1 sing. 46, 48, 51, 52, 53.
 i est affixum 2 per. f. sing. Verb. Copt. 55.
 ic, ecce. 136.
 k, affixum 2 m. sing. 46, 48, 54, 55.
 k, præform. 2 sing. m. Præf. 82, 87.
 ke, in medio com. ponitur. 135.
 knā, præf. 2 f. m. Fut. II. 84, 95.
 koɾ, verbum recipr. 78.
 2e, nota adjectivorum. 13.
 2e, nota omnium Casuum. 23, 27.
 2e, præformans infinitivi. 99.
 2e2, syllabam, verba ab initio admittunt. 77.
 2e2, est nota imperativi. 86, 99.
 2e2, da, date. 111.
 2e2, locus, composita cum 2e2. 15.
 2e2i, composita cum 2e2i. 15.
 2e2pe, præf. 3 f. m. et f. Optat. 98.
 2e2pek, præf. 2 f. m. Optat. 97.
 2e2pen, præf. 1 pl. Opt. 98.
 2e2pec, præf. 3 f. f. Opt. 98.
 2e2peten, præf. 2 pl. Opt. 98.
 2e2peq, præf. 3 f. m. Opt. 97.
 2e2pi, præf. 1 f. Opt. 97.
 2e2pon, eamus. 111.
 2e2poɾ, præf. 3 pl. Opt. 98.
 2e22, nota numerorum ord. Copt. 34.
 2e2eneca, affixa admittit. 48.
 2e2ɾ, præfigitur nom. abstractis. 12, 13.
 2e22, nota Numerorum ord. Sah. 35.
 2e2ni, dare, date. 111.
 — assumit ɾ, ante affixa, 3 pl. 51.
 2e2o, infixam admittit. 46.
 2e2e2i, non est, Sahid. 111.
 2e2e2o, affixis jungitur, et pronomina pers. denotat. 37.
 2e2e2on, non est, non habeo. 111.
 2e2i2ica, Sah. affixa admittit. 48.
 2e2oi, dare, date. 111.
 2e2n2ipnɾ, post 2e2ɾnɾ, ita. 132.
 2e2n2e, antequam, cum verbis jungitur. 102, 106.
 2e2ne, ne, cum verbis jungitur. 102, 105.
 2e2nep,

- ܐܠܦܝܪ, præf. negativum imperativi. 99.
 ܐܠܦܝܪ . . ܐܢ, ne. 130.
 ܐܠܦܝܪܝܬ, bis positum: sicut, ita. 132.
 ܐܠܡܝܢܝ, accipite. 112.
 ܐܢ, nota adjectivorum. 13.
 ܐܢ, nota omnium Casuum. 25.
 ܐܢ, format adverbia. 67.
 ܐܢ, nota conjunctivi. 80.
 ܐܢ, nota infinitivi. 99.
 ܐܢ, præformans Sahid. 1 pl. Præf. 82, 87.
 ܐܢ, affixum 1 pl. 46, 48, 51, 53, 54.
 ܐܢ, *ducere*, assumit ܬ, ante affixa. 51.
 ܐܢ, negatio, si ܐܢ sequatur. 64, 131.
 ܐܢܐ, demonstrativum, pl. 40.
 — præform. 3 f. m. Fut. II. 85, 95.
 — præf. 3 f. f. Fut. II. 85, 95.
 — præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.
 ܐܢܐ, præf. 1 sing. imperf. 82, 88.
 ܐܢܐܢܐ . . ܢܐ, præf. 1 sing. Plusq. 84, 92.
 ܐܢܐܢ, præform. 2 m. imperf. 82, 88.
 ܐܢܐܢܐ, præform. 2 sing. Plusq. 84, 92.
 ܐܢܐܢ, præform. 1 plur. imperf. 83, 89.
 ܐܢܐܢܐ, præf. 1 plur. Plusq. 84, 92.
 ܐܢܐܢܐ, præf. 2 sing. f. Imperf. —
 — 3 sing. f. —
 — 3 f. mas. —
 — 3 plur. —
 82, 83, 88, 89.
 ܐܢܐܢܐ, præf. 3 sing. Plusquam. 84, 92.
 ܐܢܐܢܐܢ, præf. 2 plur. imperf. 83, 89.
 ܐܢܐܢܐܢܐ, præf. 2 pl. Plusq. 84, 92.
 ܐܢܐܢܐ, præform. 3 sing. f. imperf. 83, 88.
 ܐܢܐܢܐ, præform. 3 f. f. Plusq. 84, 92.
 ܐܢܐܢܐ, præform. 3 pl. imperf. 83, 89.
 — illis, Sahid. 39.
 ܐܢܐܢܐܢܐ, præf. 3 pl. Plusq. 84, 93.
 ܐܢܐܢܐ, præform. 3 sing. m. imperf. 82, 88.
 ܐܢܐܢܐ . . ܢܐ, erat. 89.
 ܐܢܐܢܐܢܐ, præform. 3 sing. Plusq. 84, 92.
 ܐܢܐܢܐܢܐ, salvare, cum affixis. 52. et seq.
 ܐܢܐܢܐ, præform. 2 m. imperf. Sah. 82, 88.
 ܐܢܐܢܐܢܐ, præform. 2 f. m. Fut. I. Sah. 84, 95.
 ܢܐ, sunt. 112.
 ܢܐ, artic. pl. determinatus, Sah. 16.
 ܢܐ ܐܢܐ, præform. 1 sing. Plusq. 84, 92.
 ܢܐ ܐܢܐ . . ܢܐ, præform. 1 plur. Plusquam. 84, 92.
 ܢܐ ܐ . . . ܢܐ, præform. 3 f. et pl. Plusq. 84, 92.
 ܢܐ ܐܢܐܢܐܢܐ . . . ܢܐ, præform. 2 pl. Plusq. 84, 93.
 ܢܐܐܢܐ, ܢܐ, præf. 3 pl. Plusquam. 94, 93.
 ܢܐ ܐܢܐ . . . ܢܐ, præform. 3 f. m. Plusq. 84, 92.
 ܢܐܐ,

- ηει, præform. Sah. 1 sing. imperf. 82, 88.
 ηειηα, præform. 1 sing. Plusq. Sahid. 84, 92.
 ηεε, præp. affixa admittit. 48.
 ηεν, artic. pl. det. 16, 17.
 ηεν, præform. 1 pl. imperf. Sah. 83, 89.
 ηε ... ηε, erat, erant. 89, 112.
 ηερε, præform. 2 sing. f. Imperf. ——— 3 f. maf. ———
 ——— 3 sing. f. ———
 ——— 3 plur. ———
 Sahid. 82, 83, 88, 89.
 ηερεηα, præform. 3 sing. Plusq. Sahid. 84, 92.
 ηερετη, præform. 2 pl. imperf. Sahid. 83, 89.
 ηεε, præform. 3 sing. f. imperf. Sahid. 83, 88.
 ηε ... τε, erat. f. 89.
 ηετ, artic. pl. det. Sahid. 16.
 ηετ, præform. 3 pl. imperf. Sah. 83, 89.
 ηεε, ηεε, ηε εε, præform. 3 f. m. imperf. Sah. 82, 88.
 ηηοτ, venire, verb. auxil. 110.
 ηηε, pro ηηεε, ita. Sah. 132.
 ηη, artic. pl. det. 16.
 ηηωβ, jungitur Numeralibus. 36.
 ηηε, Sahid. cum, affixa admittit. 49.
 ηηε, artic. pl. det. Sahid. 17.
 ηηη, artic. pl. det. Sahid. 17.
 ηηε, ne, cum verbis. 102, 104.
 ηηεε, servare, cum affixis. 52.
 ηηεα, post, cum affixis. 49.
 ηητ, ηητε, ηη, nota Conjunct. 80, 81, 102, 103.
 ηητε, nota Genitivi. 28.
 ηητε, a, præpositio. 69.
 ηητερε, dum, Sahid. 108.
 ηηεοτο, nota Comparat. 31.
 ηηε, nota Nominat. 28.
 ηηε, nota Nom. Sahid. 28.
 ο, esse, Sahid. verb. aux. 110.
 ο finale verborum Coptic. ante aff. 3 pl. in ω mutatur. 52, 58.
 οε, esse, verb. aux. Copt. 110.
 ολ, tollere, assumit τ, ante affix. 3 pl. 51.
 οο, Sahid. pro ω. 7.
 οτ, art. indet. sing. 17.
 οτ, art. indet. f. cum nominibus coalescit. 17.
 οτ, verba ab initio admittunt. 77.
 οτ, affix. 3 pl. 47, 48, 57, 58.
 οτεεε, cum affixis. 52.
 οτεεε, cum affixis. 52.
 οτεε, præp. affixa admittit. 49.
 οτεε, negationibus præponitur. 131.
 οτηα, præform. 3 plur. Fut. II. 85, 96.
 οττοι, v. 136.
 οττον, est, habeo. 112.
 ——— aliquis. 42.
 οττοε, et, sæpe omittitur. 135.
 οττε, inter, affixa admittit. 50.
 οτωτεε, verb. cum affix. 52.
 οτωττ, verbum, cum affix. 52.
 ζ, Ægyptiis est κε. 6.
 η loco φ ponitur, Sahid. 7.
 η, articulus m. det. 15.
 ηα, dem. m. Sing. 40.
 ηε, art. m. det. Sahid. 16.
 ηε, sum, es, est. 112.

- не, imperfecto additur. 89.
 нехе, dixit, et reliquæ perf. 112.
 ни, artic. det. m. 15.
 поणे, elidit e ante affix. 3 plur. 59.
 пан, verbum, cum affix. 61.
 пауе, elidit e ante aff. 3 pl. 59.
 पेए, gentilitia format. 13.
 पेए, format nomina concreta. 13.
 पेए, gentilitia format, Sah. 13.
 पो, cum affixis, pronomina perf. denotat. 37.
 पवटेए, verbum, cum aff. 52.
 प, præform. 3 f. f. Præf. 82, 87.
 प, affix. 3 f. f. 47, 48, 57.
 पा, format nom. concr. 73.
 पाटोट, affixa admittit. 50.
 पाउए, cum affixis. 52.
 पे, præform. 3 sing. f. Præsent. 3 plur. 82, 87.
 पेए, præform. 3 plur. Fut. II. 85, 96.
 पाए, præform. 3 sing. f. Fut. II. 85, 95.
 पण, ण्ण, numeralibus jungitur. 36.
 पोए, affix. Sah. 3 pl. 59.
 पोए, numeris dierum præmiuitur. 35.
 पवटेए } cum affixis. 52.
 पवटेए }
 पवपेए } cum affixis. 52.
 पवपेए }
 प, artic. f. determ. 16.
 प, affix. 1 sing. 46, 48, 51, 53.
 प, verba ab initio, et ad finem admittunt. 77.
 पा, dem. sing. f. 40.
 पा, præform. 1 sing. Fut. III. 85, 96.
 पापण, præform. 1 pl. Fut. III. 97.
 पापेपण, præform. 2 plur. Fut. III. 97.
 पापेए, præform. 3 f. m. Fut. III. 97.
 पापोए, præform. 3 pl. Fut. III. 97.
 पाउए, Sahid. cum aff. 52.
 पे, artic. f. sing. Sahid. 16.
 पे, affix. 2 f. sing. Sah. 47, 55.
 पे, præform. 2 sing. f. Præf. 82, 87.
 पे, sum, es, est. f. 112.
 पे, imperfecto f. ad finem additur. 89.
 पेण, affix. 2 pl. verb. 46, 55.
 पेण, interdum affix. 1 pl. verb. 54.
 पेण, præform. 1 pl. Præf. 82, 87.
 पेण्ण, præform. 1 pl. Fut. II. 85, 96.
 पेपए, præform. 2 f. sing. Fut. III. 97.
 पेपेण, præform. 2 plur. Præf. 82, 88.
 पेपेण्ण, præform. 2 pl. Fut. II. 85, 96.
 पेपेण, præf. Sahid. 2 plur. Præf. 82, 88.
 पेपण, præform. 2 pl. Fut. II. Sahid. 85, 96.
 पण,

पण,

- ТНІ**, dare, assumit **Т**, ante affix. 3 plur. 51.
ТНР, cum affixis. 47.
ТНТН, Sahid. affix. 2 plur. 47, 48, 51, 56.
ТН, affix. 2 pl.. Sahid. 47, 51.
ТН, interdum affix. 1 pl. Sah. 54.
ТН, praeform. 1 pl. Præsent. 82, 87.
ТННА, praeform. 1 plur. Fut. II. Sahid. 85, 96.
ТООТ, Sahid. cum affix. denotat pronomina perf. 38.
ТОТ, cum aff. denotat. pron. perf. 38.
ТОСТ, cum affixis. 52.
Тре, format verba Hiph. Sah. 74.
ТОН, **ТЕН**, **ТОНТН**, ejus conjugatio. 79.
т, ab **т** voces Ægypt. non exordiantur. 7.
Ѡ, artic. m. determ. 15.
Ѡ, Sahidice non adhibetur. 7.
Ѡа, dem. maf. sing. 40.
ѠаС, assumit **Т**, ante affix. 3 plur. 51.
Ѡ, praeform. 2 sing. m. Præsent. 82, 87.
Ѡ, Sahidice non admittitur. 7.
ѠааѠа, Herodoti est **ѠааѠа**. 9.
Ѡарон, Charon. 14.
ѠНА, praeform. 2 f. m. Fut. II. 84, 95.
ω, nota Vocativi. 29.
ω, ad finem verborum in o mutatur, vel retinetur. 59, 60, 61.
ωπεβ, cum affixis. 52.
ωυεεε, cum affixis. 52.
υ, est **υ** Hebræorum. 7.
υ, post praeform. verb. admittitur. 109.
υаі, praeform. 1 f. Perf. 83, 89.
υаκ, praeform. 2 sing. m. Perf. 83, 90.
υаре, praeform. — 2 sing. f. Perf. 83, 90.
 — 3 sing. m. Perf. 83, 90.
 — 3 sing. f. Perf. 83, 90.
 — 3 plur. Perfect. 83, 91.
υареТЕН, praeform. 2 pl. Perf. 83, 91.
υаС, praeform. 3 sing. f. Perfect. 82, 90.
υаТе, **υаНТе**, donec. 102, 107.
υаТ, praeform. 3 plur. Perfect. 83, 91.
υаС, praeform. 3 sing. Perfect. 83, 90.
υе, ire, ejus conjugatio. 79, 80.
υот, intensionem notat. 13.
υотυот, gloriari, verb. recipr. 78, 79.
υТеεε, negatio, cum **отд** conjugitur. 131, 135.
υан, recipere, verb. recipr. 78, 79.
υане, esse, verb. aux. Sah. 110.
υани, esse, verb. aux. 110.
С, praeform. 3 f. m. Præf. 82, 87.
С, praeform. 3 f. m. Perf. 83, 90.
Т **С**, affixum

- q, affixum 3 f. m. 47, 48, 56.
 q1, portare, assumit τ, ante affixa.
 51.
 qn2, præform. 3 sing. m. Fut. II.
 85, 95.
 ϣ, Sahid. non admittitur. 8.
 ϣen, instrumentum notat. 125.
 ϣHT, cum affixis, denotat. pron.
 perf. 38.
 ϣωTEB, cum affixis. 52.
 ϣ, pro Spiritu aspero ponitur. 8.
 ϣ2n, artic. plur. indet. 17.
 ϣen et ϣñ, artic. plur. indetermin.
 Sahid. 17.
 ϣHTTE'IC, ecce. 136.
 ϣHT, cum affixis, pron. perf. de-
 notat. 38.
 ϣHT, cor, quomodo affixa admit-
 tit. 47.
 ϣ1, assumit τ, ante affixa. 51.
 ϣ1T2 et ϣ1Tñ. 17.
 ϣ1ω, ϣ1ωT, affixa admittit. 50.
 ϣñ, præpos. Sahid. instrumentum
 notat. 125.
 ϣp2, cum affixis, notat pron. perf.
 38.
 ϣω, affixa admittit. 50.
 ϣωλε2, rapere, cum affixis. 52.
 ϣωT2, Sahid. occidere, cum af-
 fixis. 52.
 x, ejus pronuntiatio. 8.
 x2c, assumit τ, ante affixa. 51.
 x2ϣ22, Sahid. cum affix. 52.
 xe, amplius. 132.
 xe, quia. 72, 135.
 x1, assumit τ, ante affixa. 51.
 x1n, nominibus præmittitur. 14.
 — nota Gerundii. 100.
 xo, dicere, assumit τ, ante affix.
 3 plur. 51.
 xp, numeris horarum Sahid. præ-
 ponitur. 35.
 xω, cum affixis, notat pron. perf.
 38.
 xωκε2 et xωκε2, cum aff. 52.
 σ, ejus pronuntiatio. 8.
 σ2ϣ22, cum affixis. 52.
 σE, amplius. 132.
 σ1, accipere, assumit τ, ante af-
 fixa.
 σ1n, Sahid. format nomina, actio-
 nem notantia. 14.
 σñ, verbum, assumit τ, ante affixa.
 51.
 σooλε, elidit e, ante aff. 3 pl. 59.
 †, est τ1. 8.
 †, artic. f. sing. determ. 16.
 †, affix. 2 sing. f. 46, 48, 55.
 †, præform. 1 f. Præf. 82, 87.
 †n2, præform. 1 sing. Fut. II.
 84, 94.
 ψ, est nc. 8.

Index Rerum, Numeri Paginas indicant.

- Abbreviationis signa. Pag. 11.
 Abundantia verba. 75, 77.
 Accusativus e præpositione agnos-
 citur. 29.
 Adjectivorum Syntaxis. 113.
 Adverbia ordine Alph. 62, 87.
 — a substantivis etiam for-
 mantur. 67.
 — per Præp. et Subst. ex-
 primuntur, et per participia. 68.
 — repetuntur. 133.
 — Syntaxis eorum. 131.
 Affixa Copt. 46.
 — Sahid. 47.
 — adjectivis adjiciuntur. 47.
 — Schema eorum. 47.
 — particularum. 48.
 — verborum. 51.
 Articulus determinatus et indeter-
 minatus. 15, 16.
 Articulorum Syntaxis. 115.
 Casus nominum. 25.
 — e constructione et nexu dig-
 noscendi. 31.
 — qui a verbis regantur. 124.
 — Syntaxis eorum. 119.
 Comparatio nominum. 31.
 Composita nomina. 15.
 Conjunctiones ord. Alphab. 71.
 — Syntaxis earum. 135.
 Conjunctivi exempla. 80, 81.
 Conjugatio est unica. 73.
 La Croze. 5, 14.
 Derivata. 12.
 Distinctionis signa. 12.
 Dualis non est in Nomin. et verb.
 24, 73.
 Futuri I^{mi} exempla. 94.
 — II^{di} — 94.
 — III^{ti} — 96.
 Geminantia radicales Verba. 74.
 Genus nominum. 18.
 — neutrum non datur. 18, 73.
 — commune. 18.
 — adjectivorum. 19.
 — participiorum. 19.
 Gerundiorum exempla. 99.
 Hyphilica conjugatio. 73.
 Jablonski. 4, 5, 7, 8, 10, 15.
 Imperativi exempla. 98.
 Imperfectum Indic. 88.
 Imperfonalia. 77.
 — eorum Syntaxis. 130.
 Infinitivi exempla. 99.
 Infixa Coptica. 43, 45.
 — Sahidica. 45, 46.
 Infixa vocativo sæpe adduntur. 30.
 Instrumentum per præposit. Gen
 et 2, it denotatur. 125.
 Interjectiones 73. earum Synt. 136.
 Linea superna. 9.
 Literarum Ægyptiacarum
 — nomina. 1—8.
 — ordo. 4.
 — numerus. 4.
 — potestas. 4—8.
 Literæ Sahid. et Coptic. non diffe-
 runt. 4.
 Modi verborum permutantur quan-
 doque. 128.
 Modus conjunctivus. 80, 81.
 Negationes duæ concurrere pos-
 sunt. 131.
 Negationes interrogationem expri-
 munt. 132.
 Neutrum genus nomina et verba
 non habent. 18, 73.
 Nomina locorum. 125.
 — temporum. 125.
 Numeralia

- Numeralia. 33.
 ——— adverbialia. 36.
 ——— distributiva. 36.
 ——— Syntaxis eorum. 117.
 Numeri cardinales. 33.
 ——— distributivi. 36.
 ——— ordinales. 34.
 Optativi exempla. 97.
 Paradigma verborum. 82.
 Participiorum terminatio. 100.
 ——— exempla. 100, 102.
 Participium præsens. 101.
 ——— non differt a Præf. indic. 101.
 Participium activum, passiv. 102.
 Passivum. 74, 75.
 Perfecti Indic. exempla. 89.
 Pluralis numerus. 19.
 Pluralia adjectivorum. 24.
 ——— terminationem in pl. mutant. 20—23.
 Plusquamperfecti exempla. 91—93.
 Præpositiones ord. Alphab. 68, 71.
 ——— verbis postponuntur. 78.
 ——— regunt accus. vel abl. 133.
 ——— multæ compositæ sunt. 133.
 ——— compositas Genitivus sequi potest. 133.
 ——— Syntaxis earum. 133.
 Præsentis indicat. exempla. 87.
 Primitiva. 12.
 Pronomina. 36—42.
 ——— demonstrativa. 40.
 ——— interrogativa. 41.
 Pronomina personalia. 36.
 ——— personalia per varias particulas, affixis junctas, denotantur. 36, 37.
 ——— possessiva. 39.
 ——— reciproca. 42.
 ——— reciproca per affixa denotantur. 42.
 ——— relativa. 41.
 ——— vaga. 42.
 ——— Syntaxis eorum. 121.
 Pronuntiatio hodierna Copt. 3.
 Punctum supernum. 9.
 Puncta bina super i. 11.
 Regimen. 120.
 Substantiva masc. et fæm. 14.
 ——— Syntaxis eorum. 113.
 Superlativus gradus. 32.
 Syntactica pars Grammaticæ. 113. et seq.
 Tempora verborum interdum commutantur. 127.
 Verba. 75 et seq.
 ——— abundantia. 75—77.
 ——— anomala. 111.
 ——— composita. 77.
 ——— impersonalia. 77.
 ——— reciproca. 78, 79.
 ——— regunt sequens verbum in Infinitivo. 127.
 ——— Syntaxis eorum. 127.
 Vocales verborum sæpius permutantur. 75, 76.
 ——— ratio hujus mutationis. 77.

P. S. Dissertationem de Nummo, literis Copticis et Phœniciis in averſa parte inſcripto, Grammaticæ huic præmittendam, Eruditiffimus JOHANNES SWINTON, S. T. P. non abſolvit; totum fere biennium morbo, ac tandem morte, præpeditus. Correxerit tamen adhuc, licet vires languerent, hanc Grammaticam Ægyptiacam. Quæ interea in eam irreperunt vitia, et quos in Lexico La Crozii Ægyptiaco, Oxonii typis nuper edito, deprehendi errores; Lectoribus hic indico.

Corrigenda in Lexico.

Pag.	sub voce	scriptum	lege
1.	αγω, αγω	αγω	
3.	αλβωον, scribitur	lege scribendum	
16.	εετοπ, εισιρχομαι	l. καταλυσαι	ingredi divertere
31.	κε, κε, εις	l. κε, es	
46.	εετοπιιβ, post vocem πχс	addde εργαβοταεετοπнв, ημερματα.	
71.	οτω, Marc. xiv. 41.	post αсi	addde ηχε τοποτ
74.	παζοε, Dikinionensis	l. Pachomius Dikinonienfis.	
83.	ρεφττεпεαι. Tit. i. 11.	l. Tit. i. 7.	
94.	сεот. MS. p. 17.	l. MS. Num. 17.	
96.	соп, гнсон	l. гнсон	
ibid.	соп, гнсон	l. гнсон	
117.	ωεс, θιοεс	l. θιωεс	
119.	ωск, θηпi	l. θηпi	
124.	ყე, ყесაფарот	l. ყесა- ფაღот	
125.	ყელყ, quæ hic posita sunt.	ca refer ad vocem ყეფყაფ	
129.	ყθοε, πყθοε	l. πყ- θοε	
131.	ყпe, пe	l. пi	
136.	ყωиყ, ყωиყ	l. ყωиx гепеос гепеос	
137.	ყαλз, пi	l. пi	
144.	l. i. Lev. xxii.	l. Lev. xxiii.	
151.	зап, †пoвi	l. фпoвi	
158.	зотит, пiзотз†	l. пi- зотз†	
164.	хеехωεε	l. хеехωεε	
169.	хфе, пiхpo	l. пiхфо	
179.	†, ego, гарεεбп	l. гар εεп	
184.	δωк, єпеснт	l. єпеснт	
185.	εαiвес, exemplis	l. et ex- emplis	
188.	ηθε, зет	l. зe, т	
194.	зпнтe, зпнтe	l. зпнтe	

Corrigenda in Grammatica.

Pag.	lin.	scriptum	lege
5.	6.	хеллох	хелхот
8.	8.	Gen. xlvii. 27. хесεεε	pro гесεεε l. Num. vii. 42. 47. ραγοτηλ et ρα- χοτηλ
9.	11.	εε	l. εε
—	14.	τψιστοis	l. τψιστοis
11.	2.	εпок, ενок. Gen. v. 15.	l. εпωx, ενox. Gen. v. 23.
11.	5.	εεип	l. εεип et sic in sequentibus.
11.	30.	יעс	l. iнс
—	35.	пк	l. к
12.	3.	εετстерioп	l. εεтс- тнrioп
13.	1.	εετατყოβi	l. εε- τατεετყოβi
—	9.	εεпτα гатос	conjunge et lege εεпта гαθос
—	15.	εпετзωот	l. а пεт- зωот
—	16.	сεεεεпεтпотx	l. сεεεтпотx
—	17.	зтспoq	l. зтспoq
—	—	спoт	l. спoq
14.	20.	зωот	l. зωотт
—	24.	δελεε	l. δελεε
—	25.	δελεε	l. δελεε
17.	10.	si п	l. si п vel εε
—	—	тεεεптepo	l. тεεп- тepo
—	11.	πεεεпнყe	l. пεεεпн- нყe
—	13.	post зитεε	addde: et зп in зεε
—	25.	post coтп	addde: Jes. i. 3. asinus novit.
19.	7.	Marc. xiii. 47.	l. Matth. xiii. 44. sagenæ, et quæ congregat.
20.	13.	зп	l. зп
21.	10.	repetitur	l. reperitur

Corrigenda in Grammatica.

Pag. lin.		Pag. lin.	
22. 19.	post ραι adde ραλητ, avis. pl. πιαρ, αλητ, aves.	59. 13.	Act. vii. 16. αἰποονοτ bis scriptum, <i>semel dele</i>
22. 21.	ρo malus, pl. εῤρωοτ. Sic la Croze: reperitur etiam in singul. ρωοτ.	60. 1.	φωτεβoλ / φωτεεβoλ
23. 1.	§. 28. / §. 29.	61. 16.	scribete / scribite
— 13.	ρεπλεπτερο / ρεπ- λεπτερο	— —	υελεεует / υελεεуит
23. 13.	λεπτερωοτ / λεπτε- ρωοτ	62.	§. 72. / §. 73.
24. 21.	ετετπυωπε / ετετ- πυωπε	63. ult.	λεπππса / лепπса
25. 1.	C. vi. / C. vii.	— —	λεπππсωс / леппсωс
— 17.	ραπλεαπερυοуу / ραпλεаперуоуу	64. 9, 10.	ordinati / ordinali
26. 13.	ειπi / ειειпi	74. 21.	εεсөнпоτ / ерөтөпө εεсөнпоτ Sic MS. Be- rol. Wilkins habet ерө- төпөωεсөнпоτ
27. 13.	λεπτρεεραλ / λε- λεптрεεраλ	75. 2.	simpleti / impleri
29. 8.	ειληνq / ειληнq	— 18.	βoλ et βoλ / βoλ et βωλ
— 30.	(εῤρρο, pro / εῤρρο, (pro	— 22.	πасεппуа / пасεппуа
21. 13.	fortis plus me / fortis præ me	80. 12.	π ut / π ut,
32. 7.	ταγαгн / тагапн	83. 22.	Perf. 3 f. fæm. c <i>dele</i>
33. 3.	ordinales / cardinales	84. 11.	пaтпa / пaтпa, Sah. пeтпa
34. 28.	Coptice / Mascul.	— 12.	пaтпa пe / пaтпa пe, Sahid. пeтпa пe
— —	Sahidice / Fæmin.	— 8.	пaспa <i>adde</i> : et пaрeпa
35. 1.	Coptice / Mascul.	— 18.	Fut. I. f. 2. epè / Fut. I. 2 f. fæm. epè
— —	Sahidice / Fæmin.	— penult.	Fut. II. f. 2 f. epεпa <i>dele</i> , et pone ad 3 f. masc.
— penult.	λεп / λεп	85. 10.	Sah. еппa / Sah. һуа, vel еппa
37. 9.	тнпоу / тнпоу, тнγтп	88. 23.	2 f. fæm. εпaρε εειпe / εпaρεεεи пe
38. 14.	птоок / птоотк	— —	2 f. fæ. Sah. пeрe cooтп / xε пeрecooтп
39. 6.	пoтi / пoтi	89. 10.	3 pl. Sah. dixerunt / di- cebant
41. 1.	εῤεεεεεε, Sahid. / εῤεεεεεε	— 19.	пeεεεεεq / пεεεεεεq
44. 6.	тeтпbo / тeтпbo	— 21.	пaтпa / пaтпa
48. 4.	εεεεεεса <i>adde</i> : Sahid. εεппса	— 24.	etiam пaг . . . пe occur- rit <i>dele</i>
53. 31.	αποφανδιντις / αποφανδιντις	90. 15.	3 præt. f. m. q, dubium, an hæc non potius ad Præ- tens sunt referenda.
55. 6.	пптаεεεп / пп- таεεεк		
— 17.	εφεсoт† / εφεсoт†		
56. 13.	εῤιτq σi / εῤιτq		

Corrigenda in Grammatica.

Pag. lin.		Pag. lin.	
92. 11.	παιναερ ανερχεσθαι / παιναερ ανεχεσθαι	113. §. 115. l. 4.	πκοσμοστηρσ <i>divide</i> : πκοσμος τηρσ
93. antepenult.	πετπασφοτ / πετπασφοτ	114. 5.	επισπνητ <i>divide</i> : επ πеспнт
96. 2. Sah.	ηταππατ / Sic MS. sed lege ηταп- πααατ	116. §. 122. l. 7.	πεμιακωβος, <i>divide</i> : πεμ ιακωβος
— ult.	Joh. xviii. 39. <i>adde</i> Sahid. male legit, <i>ἀποδοσω</i> , per- dam.	121. 13.	Copt. / Sahid.
98. 26.	Infinitivus / Imperativus	— 15.	αρχεπ / αρχετ
104. 13.	3 f. fæm. ηπεσφορσερ / ηπεсфopcep	— 17.	Matth. xviii. 20. / 28.
106. 29.	3 f. f. †σнп / †σнп — antep. ηεпchoτ / ηεпchoτ	— §. 130. l. 4.	εμωτων / εμωτων
109. 7.	§. 93. / §. 94.	125. §. 140. l. 4.	persecutemur / perscrutemur
— 14.	arponebant / oppone- bant	128. 4.	Copt. / Sahid.
— 34.	επιπυααααα / επι- πυααααα	— 15.	quia perde eos / perdes
111. 29.	εεεεονητас / εε- εεонηтас	— 4.	a fine. ητητλн / ηт- πλн
		129. 21.	ιωεανпес / ιωεαν- пес
		130. 27.	επεχс <i>dele</i>

F I N I S.



a/c





